Machine Translated by Google

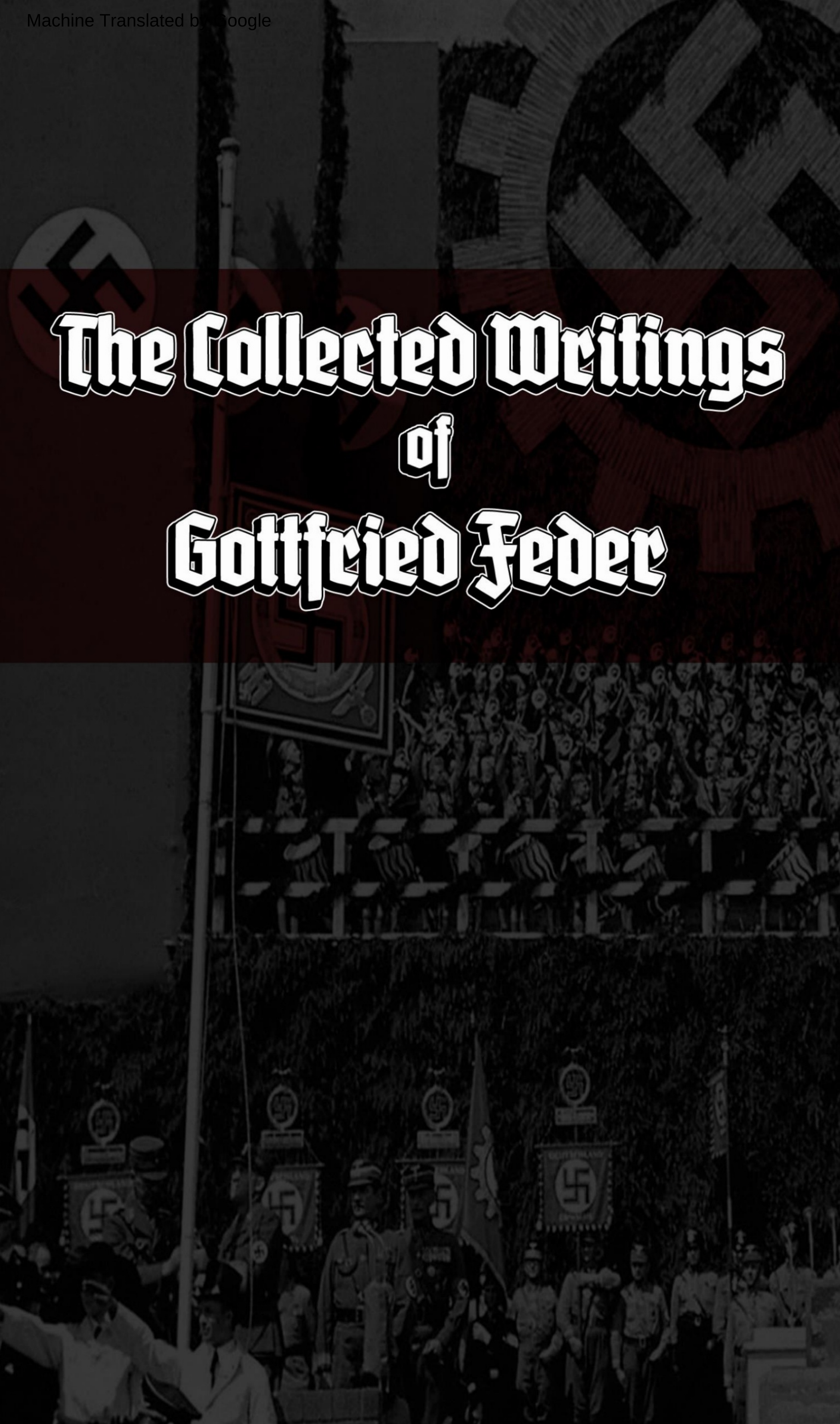

The Collected Writings of Gottfried Feder

Machine Translated by Google

Tulisan sing Dikumpulake

saka

Gottfried Feder

Diterbitake ing Kali Yuga, 130 H

SUDETENLAND
VERLAG

Machine Translated by Google

Daftar Isi

Program NSDAP lan Konsep Umum 5

Pambuka & Pambuka 6

1. Manifesto Resmi Partai babagan Posisi NSDAP babagan populasi tani lan Pertanian... 13

Kawicaksanan NSDAP babagan Kepemilikan Properti Lahan 17

2. 25 Titik 21

3. Gagasan Dasar 25

4. Persyaratan Program Secara Detail 32

5. Sing ora dikarepake 52

6. Kesimpulan 53

Manifesto Penghapusan Kepentingan 55

Implementasi lan Rasional.. 57

Konversi War-Bonds dadi Bank-Kredit 75

Komentar Khusus babagan Tuntutan Hukum ing Manifesto 76

Bantahan lan Bantahane 79

Program Lanjutan 89

Negara Jerman ing Yayasan Sosialis Nasional 56

Pambuka & Pambuka 92

1. Landasan 97

2. Program 116

3. Struktur Negara Negara Sosialis Nasional 122

Machine Translated by Google

Gottfried Feder

Gottfried Feder, (27 Januari 1883, Würzburg, Jerman - 24 September) , 1941, Murnau), minangka aktivis politik Jerman sing dadi *teoretis ekonomi* utama fase awal Sosialisme Nasional Jerman.

Feder, insinyur sipil, kondhang ing taun 1919 amarga bukune *'Manifesto for Breaking. Thralldom of Interest',* lan pidato sadurunge rapat Partai Buruh Jerman ing Munich ing September taun kasebut menehi inspirasi langsung kanggo **Adolf Hitler.** mlebu politik. Gagasan sosialis lan anti-kapitalis **Feder** banjur ditemokake ing program 25 poin **Hitler** kanggo Partai Buruh Jerman Sosialis Nasional (NSDAP) ing Maret 1920, uga ing buku **Feder** dhewe, *'Negara Jerman ing Yayasan Sosialis Nasional',* sing dianggep **Hitler** minangka "katekisme gerakan [Sosialis Nasional]". Antarane taun 1924 lan 1936 **Feder** lungguh ing Reichstag Jerman lan dadi ketua dewan ekonomi NSDAP (1931), sekretaris negara Departemen Ekonomi Jerman (1933), lan komisioner perumahan negara (1934). Nanging, kanthi akomodasi umum kabijakan Nazi ing sistem ekonomi sing ana, peran **Feder** ing urusan partai saya suda drastis, lan ing taun 1936 dheweke wis diturunake menyang ora jelas.

Machine Translated by Google

Program Nasional
Partai Buruh Jerman
Sosialis lan Konsep Umur

Machine Translated by Google

Akun Historis Rise of the NSDAP kanthi Survei Biografi Karir Adolf Hitler

Adolf Hitler lair tanggal 20 April 1889, ing Braunau on the Inn, sawijining desa kuno. Bavaria.

Bapake anak yatim piatu saka wong tani sing mlarat lan nyambut gawe dadi Pejabat Bea Cukai. Ibune asale saka kulawarga petani Jerman. Nalika umur 13 taun, dheweke kelangan bapake, lan patang taun sabanjure ibune. Adolf Hitler banjur dadi sarjana ing Realschu1e ing Linz ing Kali Danube, sawisé metu saka Sekolah Nasional. Wis dadi kekarepane bapake yen dheweke dadi pejabat, nanging kekarepane dhewe yaiku dadi seniman. Tilar donyané ibuné njalari dhèwèké tanpa wektu tundha nggolek nafkah dhéwé.

Ing umur 17 taun, Hitler tindak menyang Wina, ing ngendi dheweke kepengin dadi arsitek. Dheweke entuk urip saka usahane dhewe, pisanan dadi kuli bangunan, nyampur lesung, banjur dadi juru gambar arsitek. Ing umur 18 taun, dheweke wis dadi kapentingan ing politik; dheweke dadi anti-Marxis, nanging nganti saiki ora dadi pimpinan utama. Wiwit cilik Hitler wis semangat nasionalis, lan pangarep-arep kanggo gabungke pengalaman sosial wektu kerja karo kapercayan nasionalis. Kanggo sawetara taun dheweke manggon ing Wina ing mlarat nemen.

Ing taun 1912 dheweke pindhah menyang Munich, ing kana dheweke dadi mahasiswa. Dheweke wis tau dikenal enjoyments ketoke enom, nanging wiwit dina nalika ninggalake ngarep karo 50 kronen ing kanthong, pegawe lan privation wis akèh kang. Ing wulan Fèbruari 1914, dhèwèké kasil ngluwari saka kuwajiban ngabdi ing Tentara Austria. Nem sasi sabanjure perang pecah. Dheweke langsung dadi sukarelawan kanggo layanan ing Tentara Jerman, lan entuk, kanthi banding langsung marang Raja Ludwig saka Bavaria, ijin kanggo mlebu resimen Bavarian minangka sukarelawan kanggo perang. Tanggal 10 Oktober 1914, resimen anyar maju.

Tanggal 2 Desember 1914, sukarelawan umur 25 taun dianugerahi Iron Cross, kaping 2. kelas.

Kanggo ngakoni keberanian ing serangan ing 'Bayernwald' lan ing keterlibatan liyane ing cedhak Wytschaete, dheweke didhawuhi nindakake tugas minangka operator dispatch, sing nuntut keberanian lan linuwih, amarga laporan asring ditindakake ing lemah sing mbukak ing geni abot. Iki kanthi cepet nggawe jenenge dikenal ing saindhenging resimen ngluwihi bunder sempit kanca-kancane.

Tanggal 7 Oktober 1916, dheweke tatu dening serpihan cangkang. Ing Maret 1917, dheweke bali menyang resimen. Dheweke nampa sawetara kaluwihan liyane, kalebu Resimen-Diplom kanggo keberanian khusus ing gelut cedhak Fontaines, lan pungkasane Iron Cross, Kelas I.

Ing tanggal 14 Oktober 1918, dheweke tatu parah bebarengan karo akeh kanca ing resimen dening Mustard Gas sing digunakake Inggris kanggo pisanan, lan dheweke buta sementara. Nalika dheweke ana ing rumah sakit, Revolusi pecah.

Ing bab iki Hitler mutusaké kanggo dadi politisi. Ing taun 1919, dheweke gabung karo partai cilik sing dumadi saka 6 wong lan dheweke ngedegake Partai Buruh Jerman Sosialis Nasional. Dheweke nggambar Program gerakan anyar lan netepake karakter lan tujuane.

Machine Translated by Google

Nukleus: Pitu Wong

Ing September 1919, Adolf Hitler ngucapake pidato pisanan marang pitung wong; banjur ngarahake pamirsa 11, 25, 47; ing Desember 111; ing Januari 1920, 270, lan sakcepete sawise 400. Ing tanggal 14 Nopember 1920, dheweke ngandika ing rapat massa 1700. Dheweke saiki ngatur propaganda Partai enom, sing sawise karya setahun cacahe 64 anggota. Sasampuning taun - 1920 - sampun dumugi 3000. Kagiyatan propagandis Hitler ing München punika, pungkasanipun ngawontenaken rapat-rapat massa kaping telu ing satunggal minggu, lan ing dinten Senen piyambakipun nindakaken piwulang. Panjenenganipun nyerang pisanan lan utomo ing kabodhoan Versailles, lan mbantah pratelan saka Marxis, Partai Center, etc. sing bisa kanggo nepaki Prajanjian sing. Dheweke pilloried slogan saka Partai iki - "Nyerahno tangan, lan liyane uga bakal dilucuti senjata". Panjenenganipun ngandika ing Panyangka, sawise senjata wis diwenehi munggah dening kita liyane bakal terus lengen, - yen ora karo dhuwit dhewe, banjur karo yuta wrung saka bangsa Jerman rampung disarmed. Nalika nentang propaganda SPD lan Pusat kanggo menehi tandha Prajanjian, dheweke medhar wangsit yen Ruhr bakal dikuwasani, apa wae sing kita tandatangani.

1921.

Taun iki ditandhani kanthi dhasar klompok lokal pisanan ing Rosenheim lan Landshut. Hitler ngatur awak pisanan kanggo nglindhungi Partai lan miwiti perang nglawan gerakan Separatis ing Bavaria. Pimpinan kita uga ngomongake rapat luwih saka 5000 ing Circus ing Munich.

Dheweke ngumumake ing rapat-rapat yen kawujudan Prajanjian ora bakal mbantu, minangka SPD, Pusat lan Volkspartei negesake, kanggo mbangun kamakmuran Jerman kanthi tentrem lan sepi, nanging asil saka kabijakan sing bodho kasebut mesthi dadi inflasi ing skala gedhe, sing nyebabake cilaka gedhe kanggo industri Jerman. Pratelan Hitler manawa Pamrentahan ireng-abang ngrencanakake de-nasionalisasi Kereta Api Negara diumumake minangka 'bohong tanpa pasuryan'. Upaya pemberontakan ing Partai dikalahake. Hitler ngrancang Konstitusi Partai anyar, sing menehi kekuwatan diktator.

Demokrasi Sosial, sing ora bisa terus nglirwakake jeneng Hitler, saiki nyoba nyingkirake beruang bug kanthi cara terorisme. Ana tabrakan sanguinary ing rapat-rapat, ing ngendi saraf wesi pimpinan kita njaga tangan ndhuwur. Awak-guard 4 sing ora bisa dikalahake nalika dheweke dibentuk, sing banjur dijenengi 'Sturmabteilung'.

1922.

Nalika penaklukan München diterusake, gerakan kasebut wiwit nyebar ing saindhenging Bavaria. Hitler nolak kabeh tawaran, kanthi cara kompromi, kanggo gabung karo Partai liyane. Dheweke mboko sithik ngrusak kabeh formasi partai 'nasionalis' sing padha lan ndadekake gerakan Sosialis Nasional dadi paling dhuwur.

Ing sasi Oktober 1922, Hitler mlaku ing sirah 800 wong menyang Coburg, lan ing kaping pindho 24 jam kanggo pisanan ngrusak Teror Abang ing kutha kasebut.

Adolf Hitler banjur ngumumake kanthi umum yen kita cepet-cepet nyedhaki inflasi, sing wis diramalake minangka asil saka kabijakan koalisi ireng-abang. Dheweke dadi

Machine Translated by Google

dikenal minangka mungsuh paling mbebayani lan paling disengiti saka sistem. Demokrasi Sosial lan Partai Pusat mandheg mbela diri kanthi argumentasi lan ngetrapake kabijakan fitnah.

1923.

Ing Januari 1923, Konferensi Partai gedhe pisanan dianakake, lan spanduk pisanan Partai disucekake. Sturmabteilung resmi digabung.

Propaganda Partai wis disinaoni lan ditingkatake kanthi lengkap, lan prinsip-prinsip permanen organisasi kasebut ditetepake lan ditetepake. Penganut nglumpuk ing Hitler ing jumlah gedhe, mayoritas kang saiki partner mantep ing perjuangan. Serangan marang dheweke Kangge ngoyak karo nambah tekad; dheweke nemokake awake dhewe ing pakunjaran kanggo pisanan amarga ngganggu rapat-rapat mungsuh; dheweke terus didenda. Nanging, dheweke ora nate mandheg nglawan sistem kasebut.

Ing mangsa panas 1923 Adolf Hitler nglajengake ngrusak Teror Abang ing mayoritas kutha ing Bavaria; Ratisbon, Hof, Bayreuth, Nürnberg, Fürth, Ingolstadt, Würzburg, Schweinfurt, - asring kanthi biaya pertumpahan darah ing gelut jalanan, ing ngendi dheweke ngalahake band teroris Sosial-demokratik lan Komunis.

Perjuangane nglawan Pamrentahan Reich sing ora kompeten diiringi tuduhan pahit. Panjenenganipun medhar wangsit gerah-kasil saka resistance lemah Pamaréntah ing prakara Ruhr, lan terus-terusan nyerang kawicaksanan bodho saka pangerten karo Prancis, lan kasenengan. Dheweke ora tau gagal nedahake kabutuhan pemahaman karo Inggris lan Italia.

Ing Nopember 1923, Adolf Hitler nyoba ngrusak sistem kasebut. Rising gagal, lan Hitler ditangkep.

1924.

Sidang Agung dianakaké ing München ing Maret 1921. Sanadyan disalahake ing kasunyatan, pimpinan kita entuk kabeneran moral sing luar biasa. Pertahanan Hitler mengaruhi Pengadilan nganti kaya ngono, lan asumsi dheweke tanggung jawab tunggal lan eksklusif banget ngyakinake yen pidato penasihat sing nuduh dheweke dadi kesaksian sing luar biasa kanggo motif sing terhormat. Nanging Hakim ngukum dheweke kanggo wektu ditahan.

Partai Sosialis Nasional nandhang sangsara amarga kelangan pimpinane. Sawijining mungsuh padha nggawe percoyo sing gerakan iki rampung kanggo, lan njupuk wani kanggo mlebu Dawes Pakta kesuwur, mangkono sengaja miwiti sistem plundering Jerman kang digawa menyang sirah ing Plan Young. Apa kemenangan kanggo Demokrat Sosial lan Pusat! Tujuan saka perbudakan Jerman ketoke wis digayuh!

Tanpa guna Hitler nyoba liwat kanca-kancane, sing padha bebas, kanggo nglawan Pakta Dawes. Kanthi sia-sia, dheweke nyatakake ing umum yen jaminan saka Partai Pusat, SPD lan Volkspartei, yen silihan manca ing Rencana kasebut bakal ningkatake kamakmuran nasional sing pengangguran bakal mandheg, upah bakal diunggahake, lan pajak dikurangi, yen tetanèn bakal disimpen, mung ngapusi bangsa. muspra kang digawe wong nuduhake yen Pakta Dawes iki bound kanggo nambah mlarat, wiwit kapentingan ing silihan bakal lumpuh industri, nalika silihan piyambak mung dadi tujuan nepaki kewajiban financial ing Plan; bangkrut lan pengangguran bakal nambah, upah

Machine Translated by Google

bakal klelep, prices lan taxation bakal munggah isih luwih, lan petani bakal ngadhepi karo karusakan ngocapake lan dipeksa kanggo part karo kabeh sing diduweni.

Ing tanggal 20 Desember , Hitler metu saka bètèng kasebut.

1925.

Ing tanggal 27 Fèbruari 1925, Adolf Hitler ngumumaké supaya Parté dilahiraké manèh, lan dheweke nggawe pidato sing sepisanan sawise dipenjara sadurunge penonton 4000 wong.

Gerakan Sosialis Nasional wis bubar sawise kedadeyan 9 November , lan kabeh bandha lan dhuwite wis dirampas; supaya Adolf Hitler saiki miwiti karo apa-apa ing tangan kanggo mbangun maneh Partai saka dhasar. Vorwärts lan Germania ing Berlin ngolok-olok upaya lan moyoki "wong bodho sing dipenjara wis digawe gila".
Nanging, rekonstruksi Partai diterusake kanthi cepet ing pimpinan Hitler. Pimpinan-pimpinan lawas padha nglumpuk setya ngubengi dheweke maneh. Hitler ngrangsang pers Partai dadi aktifitas anyar.

Ing Desember 1925, Partai iki cacahé 27.000 anggota. Pusat lan Sosial Demokrat kanthi weker mutusake manawa pimpinan ora kudu ngomong ing umum sajrone rong taun.

1926.

Juni taun iki, Konferensi Partai pisanan wiwit dipenjara Hitler.

Donya borjuis isih yakin manawa kabijakan pemenuhan bakal nylametake Jerman lan Pakta Dawes bakal nylametake industri. Kaum Marxis yakin manawa panguwasane ora bisa diobahake.

Présidhèn von Hindenburg pisah saka panyengkuyungé lan mlaku bareng karo Pusat lan SPD Partai nglakokaké perjuangan; ing pungkasan taun cacahé 49.000 anggota.

1927.

Prentah sing nglarang Hitler ngomong ing umum ditarik maneh, amarga ora bisa ditindakake. Dheweke ngomong babagan rapat-rapat massa. Saben sasi ndeleng Partai liyane lan liyane kuwat consolidated.

Perkembangan kabeh mbuktekake kanthi kekuwatan sing luwih gedhe yen Hitler pancen bener. Pakta Dawes dibukak, lan akibate apik banget. Partai Demokrat Sosial lan Partai Pusat nyoba nylametake apa sing bisa disimpen kanthi ngapusi lan nyiksa.

Ing wulan Agustus Hitler nimbali Konferensi Partai ing Nürnberg, sing mbuktekake sukses gedhe. Ing pungkasan taun Partai cacahé 72.000 anggota.

1928.

Adolf Hitler mimpin Partai ing serangan intensified ing sistem ana. Sosialisme Nasional saiki dadi mungsuh sing ora bisa ditindakake para penghancur Jerman ing njero lan njaba.
Hitler ngarahake serangan utamane marang karusakan sing ora ana gunane para petani lan kelas menengah. Dheweke medharake bilai sing bakal tiba ing pasar omah. Dheweke ngumumake ing atusan rapat maneh lan maneh yen kabijakan pemenuhan iku lunacy, lan iku

Machine Translated by Google

jalaran bakal ateges pati lan kiamat kanggo industri Jerman. Demokrat Sosial lan Pusat moyoki lan ngece ing upaya kanggo mbales dendam. Goroh lan penyalahgunaan dheweke ditujokake marang Hitler kanthi pribadi.

Ing pungkasan taun, anggota ana 108.000, lan 12 anggota Partai.
lungguh ing Reichstag.

1929.

Adolf Hitler nglajengake perang karo sistem sing ana kanthi energi sing ora kesel. Pers Partai wis sampurna, Sturmabteilung saya tambah, formasi saya kuwat, lan propaganda saya tambah. Doktrin Sosialisme Nasional wiwit nembus jero menyang kesadaran nasional.

Ing tanggal 4 Agustus , Konferensi Partai kapindho dianakaké ing Nürnberg kanthi skala sing luar biasa. Hitler nyerang sistem ireng-abang kanthi energi sing saya tambah akeh lan ngadeg tanpa saingan minangka pimpinan sing paling kuat nglawan kabeh sing dimaksud karo 'Demokrasi'. Kabeh upaya kanggo nyingkirake dheweke saka pimpinan Partai dirusak.

Ing pungkasan taun Partai cacahé 178.000 anggota.

1930.

Perjuangan nglawan Rencana Muda ana ing ayunan lengkap. Hindenburg mbelani kanthi energi, mratelakake yen Jerman bakal slamet, industri Jerman bakal urip maneh, pengangguran bakal mandheg, para petani bakal ambegan maneh, lan bisa nyuda pajak.

Adolf Hitler nggambarake panemu kasebut minangka ora nyata lan fatal; medhar wangsit kosok baline. Partai kasebut nglajengake madhangi bangsa ing tengah-tengah perang sing abot. Para lawan mangsuli kanthi goroh.

Pemilu kanggo Reichstag dianakake tanggal 14 September , 1930. Partai polling 6,5 yuta votes, lan 107 anggota kapilih. Organisasi internal luwih kuwat tinimbang sadurunge. Sawetara upaya cilik kanggo pambrontakan, sing dipromosekake saka njaba, langsung ditumpes dening Hitler, lan wong-wong sing ora nyerah tanpa syarat diusir.

Partai Pusat, sing saiki wis nyerahake awake dhewe menyang tangan SPD kanthi becik utawa lara, wiwit nggumunake Gréja nglawan Hitler. Uskup lan Imam, gadhahanipun Partai Center, miwiti serangan fanatik marang gerakan Sosialis Nasional, excommunicated penganut sawijining, lan malah ora gelem dikubur Kristen. Hitler tetep yakin manawa Pusat kasebut ngrusak Jerman lan nerusake perang nglawan kasebut kanthi tekad sing luwih gedhe tinimbang sadurunge. Panjenenganipun sternly nolak sembarang nyoba kanggo extort sawetara modifikasi saka panemu saka wong.

Ing pungkasan taun Partai cacahé 389.000 anggota.

1931.

Perang nglawan Rencana Muda terus. Konsekuensi sing diramalake dening Hitler dadi kasunyatan.

Pamrentah wiwit ngatur kanthi cara darurat, mikir supaya bisa nylametake industri. Regejegan cetha banjur, kang Adolf Hitler maneh nuding metu jalaran fatal saka kawicaksanan sing. Ing sawetara sasi - sawetara minggu malah - dheweke kabukten bener.

Kangge nomer koran Nasional Sosialis wiwit urip, lan kantor penerbitan pusat Partai wis mboko sithik tuwuh dadi perusahaan gedhe. Organisasi wis dadi Highly efisien, lan Sturmabteilung wis ing Course wektu tekan tataran dhuwur pembangunan.

Mungsuh kita padha goroh lan ngidinake pesenan barang ing Prancis.

Ing pungkasan taun 1931, anggota Partai Hitler tekan 806.000, sewulan sabanjure dadi 862.000, lan maneh sewulan sabanjure dadi 920.000. Ing dina Pemilu ana kaya yuta anggota, lan jutaan panyengkuyung ing Polling.

Wong sing biyen dadi buruh miskin lan banjur dadi prajurit ing ngarep, wis meh telulas taun mbangun organisasi politik paling gedhe sing durung tau dideleng ing Jerman. Siji-sijine sumber daya kanggo wong iki sing bisa digunakake dening mungsuh yaiku goroh lan fitnah. Lan dheweke tansah menang nganti saiki sanajan kabeh goroh, lan wektu iki dheweke wis cedhak karo kapilih dadi Presiden Reich.

Apa ana wong ing kabeh sejarah Jerman sing wis entuk prestasi sing padha sajrone rolas taun, nalika ngadhepi oposisi saka Partai, keuangan dhuwur, Ibukutha, Pers, opini publik, birokrasi, goroh, terorisme, lan buron?

Iki ora anak sheltered; wiwit taun-taun awal dheweke wis dadi wong sing paling dhuwur pangertosan tembung, mung ngandelake kekuwatane dhewe.

Machine Translated by Google

Pambuka

Ing Weimar ing taun 1926, Dewan Partai mutusake kanggo nerbitake seri pamflet, kanthi ringkes babagan pitakonan dhasar sing mengaruhi saben aspek politik ing Jerman. Niat kita yaiku, lan saiki, kanggo nampilake gambaran sing konsisten lan lengkap babagan sikap Sosialisme Nasional marang macem-macem tugas ing urip umum kita, lan kepiye carane bisa ngilangi kesalahan lan cacat.

Dadi, tugas kita yaiku nliti kanthi lengkap babagan kepiye, banjur takon kanthi ilmiah saka ngendi asale, lan pungkasane, kanthi inspirasi kreatif, kanggo mangsuli pitakon sing takdir, banjur apa? Tujuan dhuwur saka pamflet iki yaiku kanggo nunjukake cara anyar kanggo urip Negara, kanggo keuangan lan ekonomi; kanggo nyetel 'rocher de bronze' ing dhuwur nalika kekacauan, kanggo mbentuk saham kawruh sing cetha kanthi sinau kanthi teliti, supaya saka iku kabeh bisa muncul karsa politik sing manunggal.

Ing Rapat Agung tanggal 31 Agustus 1927, Adolf Hitler nyatakake kanthi tegas: "Pitakonan babagan Program ora mengaruhi Dewan Administrasi; Program kasebut tetep, lan aku ora bakal nandhang owah-owahan ing prinsip-prinsip gerakan kasebut, kaya sing kasebut ing Program kasebut." Kanthi pratelan sing nemtokake iki saka Führer kita, aku nggandhengake awakku kanthi sepenuh ati, amarga ora ana sing luwih mbebayani kanggo urip lan kekuwatan gerakan kayata kita, tinimbang, nalika saya suwe, Program tetep kudu dikritik negatif.

Ora ana wong sing rumangsa ora bisa mlaku bareng karo kita ing pitakonan Yahudi, ing perang nglawan keuangan sing dhuwur, Pakta Dawes lan kabijakan pauperizing, utawa ing pitakonan liyane sing ana ing Program kita, utawa cenderung kanggo barter kamardikan bangsa Jerman liwat Liga Bangsa-Bangsa, Pakta Locarno, kanthi kompromi lan pengecut, kudu ditrapake kanggo kita; panggonan kang njaba NSDAP Kita babar blas nolak 'kaweruh pribadi unggul' kang kayata kang dadi siap kanggo Air ing platform oratory lan jurnalistik metu-pourings.

Wong sing setuju dhasar karo prinsip kita bisa uga duwe keraguan babagan sawetara rincian cilik, amarga kita ora bisa ngarep-arep bakal setuju karo kabeh pitakonan, utamane ing gerakan politik sing agresif.

Nanging, prakara sing beda nalika mungsuh-mungsuh politik nggawe mincemeat saka sawetara titik kanthi misrepresentasi sing nggegirisi ing jejere titik kasebut, kaya sing wis kedadeyan. Ing kasus kaya mengkono komentar resmi perlu.

Kita nolak kanggo ngowahi Program kita amarga alasan keprigelan, kaya sing ditindakake dening Pihak liyane, supaya cocog karo kondisi sing diarani owah-owahan. Kita arep nggawe kahanan sing cocog karo Program kita, kanthi nguwasani.

Aku wis ditugasake dening Adolf Hitler kanggo ngetokake seri pamflet iki, yaiku kanggo mbentuk sastra resmi Partai.

Aku wis nyakup Manifesto resmi Partai tanggal 6 Maret 1930; uga, balesanku kanggo sepuluh pitakonan sing diatur dening Deutsche Tageszeitung, organ utama Reichslandbund.
Koran kuwi nampa wangsulanku.

Iki minangka cara sing paling apik lan paling efektif kanggo mbuwang kabeh goroh babagan kepemilikan lan warisan properti ing Jerman.

Machine Translated by Google

1. Manifesto Partai Resmi babagan Posisi NSDAP babagan populasi tani lan Pertanian

München, 6 Maret 1930

1. Pentinge Kelas Tani lan Pertanian kanggo Jerman

Bangsa Jerman entuk akeh panganan saka impor panganan asing. Sadurunge Perang Donya, kita bisa mbayar impor kasebut kanthi ekspor industri, perdagangan, lan simpenan modal ing luar negeri. Asil saka perang mungkasi kamungkinan iki.

Dina iki kita mbayar panganan sing diimpor biasane kanthi bantuan utangan manca, sing ndadekake negara Jerman luwih jero lan luwih jero utang menyang financier internasional sing menehi kridit. Yen kedadeyan kaya ngono, wong Jerman bakal saya mlarat.

Siji-sijine kemungkinan uwal saka thralldom iki yaiku kemampuan Jerman kanggo ngasilake bahan panganan sing penting ing omah. Tambah produksi dening tetanèn Jerman mulane pitakonan saka urip lan pati kanggo bangsa Jerman.

Kajaba iku, populasi negara, kanthi ekonomi sing apik lan produktif banget, penting kanggo industri kita, sing bakal luwih akeh golek bukaan ing pasar ngarep.

Kita uga nganggep populasi negara minangka pembawa warisan kesehatan, sumber pemuda bangsa, lan minangka tulang punggung kekuwatan bersenjata.

Pangopènan kelas pertanian sing efisien, tambah akeh nalika populasi umum mundhak, minangka papan penting ing platform Sosialis Nasional, amarga gerakan kita nganggep kesejahteraan kabeh wong ing generasi sing bakal teka.

2.Negeri Jaman Saiki Nglirwakake Kelas Tani lan Tetanen

Produksi tetanèn, sing bisa ditambah, dadi cacat, amarga utange petani sing saya tambah ora bisa tuku kabutuhan tani, lan amarga tani ora mbayar, ngilangi dorongan kanggo nambah produksi.

Alasan kenapa tetanen ora ngasilake asil sing cukup kanggo tenaga kerja kudu digoleki:

1. ing kawicaksanan fiskal ana, kang nyeleh undue burdens ing tetanèn. Iki amarga pertimbangan Partai, lan amarga pasar dhuwit donya Yahudi - kang tenan kontrol demokrasi parlementer ing Jerman - wishes kanggo numpes tetanèn Jerman, awit iki bakal nempatno bangsa Jerman, lan utamané kelas buruh, ing sih;

Machine Translated by Google

2. ing kompetisi agriculturists manca, sing makarya ing kahanan luwih sarujuk, lan sing ora ditahan ing mriksa dening privasi pangayoman kanggo tetanèn Jerman;

3. ing bathi boros digawe dening grosir gedhe middlemen, sing tikaman ing antarane produsen lan konsumen.

4. ing tarif oppressive petani kudu mbayar daya listrik lan manures Ponggawa kanggo uneg-uneg utamane ditindakake dening wong Yahudi.

Pajak sing dhuwur ora bisa ditampa saka pengembalian miskin kanggo tenaga kerja ing tanah. Petani kepeksa utang lan mbayar bunga riba kanggo utang. Dheweke luwih jero lan luwih jero ing sangisore tirani iki, lan pungkasane ilang kabeh sing diduweni marang wong Yahudi sing nyilih dhuwit. Kelas tani Jerman dirampas.

3. Ing Reich, kaya sing dikarepake, hak-hak Tanah bakal diajeni lan ana Kebijakan Pertanian kanggo Jerman.

Ora ana pangarep-arep yen ana dandan sing akeh banget ing kahanan mlarat saka populasi negara, utawa urip maneh saka tetanèn, salawasé pamaréntah Jerman dikuwasani déning para raja dhuwit internasional, dibantu déning sistem pamaréntahan parlementer-demokratis; amargi kapengin nyirnakaken kasektèn Jerman, ingkang adhedhasar tanah.

Ing Negara Jerman sing anyar lan beda banget, sing dikarepake, para petani lan tetanèn bakal nampa pertimbangan sing amarga dheweke minangka dhukungan utama negara Jerman sing sejatine nasional.

Saka iki muncul syarat ing ngisor iki:

1. Tanah Jêrman ingkang angsal tuwin dipun bela dening bangsa Jêrman, punika kêdah anggènipun ngladèni bangsa Jêrman, dados griya tuwin sarana panguripan. Wong-wong sing manggoni tanah kudu ngatur ing pangertèn iki.

2. Mung anggota saka bangsa Jerman bisa duwe tanah.

3. Tanah sing dipikolehi kanthi sah kudu dianggep minangka properti warisan. Nanging, hak kanggo nyekel properti, ana kewajiban kanggo nggunakake kanggo kepentingan nasional.
Pengadilan Khusus bakal ditunjuk kanggo ngawasi kewajiban iki; iki bakal kalebu wakil saka, kabeh departemen saka kelas tanah-nyekel, lan siji wakil saka Negara.

4. Tanah Jerman ora bisa dadi obyek spekulasi finansial, lan uga ora menehi penghasilan sing ora ditampa kanggo pemilike. Iku mung bisa dipikolehi dening wong sing wis siyap kanggo ngolah dhewe. Mulane, Negara nduweni hak preemption ing saben dodolan tanah.
Dilarang nggadahi tanah marang pemberi utang swasta. Utangan sing dibutuhake kanggo budidaya kanthi syarat sing gampang bakal diwenehake marang para petani kanthi asosiasi sing diakoni dening Negara, utawa dening Negara dhewe.

5. Iuran bakal dibayar menyang Negara kanggo panggunaan tanah miturut ukuran lan kualitas properti kasebut. Pajak ing tanah iki bakal ngilangi pajak liyane saka properti sing ndharat.

6. Ora ana aturan sing angel lan cepet sing bisa ditemtokake babagan jumlah budidaya. Saka sudut pandang saka kabijakan populasi kita mbutuhake jumlah gedhe saka cilik lan tengah-ukuran

peternakan. Nanging, tani ing skala gedhe nduweni peran sing penting banget, lan yen njaga hubungan sing sehat karo bisnis sing luwih cilik, iku bisa ditrapake.

7. A hukum warisan bakal dibutuhake kanggo nyegah sub-divisi saka properti lan a akumulasi utang kasebut.

8. Negara nduweni hak kanggo njupuk tanah, ganti rugi cocok diwenehake:

   a. nalika ora diduweni dening anggota bangsa;

   b. nalika - dening paukuman saka Pengadilan Tanah - iku dianakaké sing nduweni, dening ala tani, ora tumindak kanggo kepentingan nasional;

   c. kanggo tujuan netepake petani mandiri, nalika sing duwe ora ngolah dhewe;

   d. nalika dibutuhake kanggo tujuan khusus Negara kanggo kepentingan nasional (contone, komunikasi, pertahanan nasional). Tanah sing dituku kanthi ilegal (miturut hukum Jerman) bisa dirampas tanpa ganti rugi.

Kuwajiban negara kanggo ngjajah tanah sing wis kasedhiya, kanthi skema 9. adhedhasar pertimbangan dhuwur saka kawicaksanan populasi. Tanah kasebut bakal diwenehake marang para pemukim minangka milik turun temurun miturut syarat-syarat sing bakal nggawe panguripan. Pemukim bakal dipilih kanthi pemeriksaan babagan kesesuaian sipil lan profesional. Kabecikan khusus bakal dituduhake marang putrane petani sing ora duwe hak warisan.

Kolonisasi ing tapel wates wétan iku wigati banget. Ing kasus iki mung panyiapan saka farms bakal ora cukup, nanging bakal perlu kanggo nyiyapake kutha pasar ing sambungan karo cabang anyar saka industri. Iki minangka siji-sijine cara kanggo nyedhiyakake bukaan kanggo nggawe peternakan cilik minangka proposisi mbayar.

Kabijakan luar negeri Jerman bakal dadi tugas kanggo nyedhiyakake papan gedhe kanggo panganan lan pemukiman populasi Jerman sing akeh.

4.Wong tani kudu digedhekake ekonomi lan pendhidhikan

1. Kamlaratan saiki saka populasi tanah kudu langsung ngeculke dening remisi pajak lan langkah darurat liyane. Utang liyane kudu ditanggulangi kanthi nyuda tingkat bunga utang menyang periode pra-perang miturut hukum, lan kanthi tumindak ringkesan nglawan pemerasan.

2. Kudu dadi kawicaksanan negara, yen tani kudu mbayar. Pertanian Jerman kudu dilindhungi dening tarif, peraturan impor negara, lan skema latihan nasional.

Mênggah rêgêdipun rêganing tetanèn punika kêdah dipun uwalakên saking spekulasi pasar, saha kêdah dipun uwalakên dhatêng eksploitasi kapentingan tetanèn dening para tengkulak ingkang agêng-agêng, anggènipun anggêgana dhatêng pakumpulan tani kêdah kasurung dening nagari.

Tugas organisasi profesional kasebut yaiku nyuda biaya petani lan nambah produksi. (Penyediaan alat, pupuk, wiji, breeding

Machine Translated by Google

Simpenan ing kahanan sarujuk, dandan, perang nglawan vermin, saran free, riset kimia, etc.) Negara bakal nyedhiyani pitulungan lengkap kanggo organisasi ing nindakake tugas. Ing tartamtu Negara kudu nandheske ing abang owahan ing biaya kanggo petani saka Ponggawa manures lan daya listrik.

3. Organisasi uga kudu netepake kelas buruh tani minangka anggota masyarakat tani kanthi kontrak sing mung ing pangertèn sosial. Pengawasan lan arbitrase ing prakara iki bakal dadi fungsi Negara. Iku kudu digawe bisa kanggo buruh apik munggah statuse tani-pemilik. Peningkatan kahanan urip lan upah buruh tani bakal ditindakake nalika kahanan tani umum saya apik. Manawi kawontênan ingkang makatên wau lajêng sagêd kadamêl, lajêng botên prêlu anggènipun nyambutdamêl pawèwêwênan malih ing tanah, sarta adat punika ing têmbe badhe dipun larang.

4. Wigati nasional kelas tani mbutuhake negara kanggo ningkatake pendhidhikan teknis ing babagan pertanian. (Institusi remaja, sekolah menengah kanggo tetanèn, kanthi istilah sing cocog banget kanggo para pemuda sing duwe bakat nanging ora duwe sarana.)

5. Organisasi Profesional ora bisa nyedhiyakake kabeh pitulungan sing dibutuhake dening kelas tani; mung gerakan politik NSDAP kanggo kamardikan Jerman bisa nindakake iki

Populasi negara miskin amarga kabeh bangsa Jerman mlarat. Iku kesalahan kanggo mbayangno sing siji kelas buruh bisa uwal nuduhake rejeki saka masyarakat Jerman minangka kabèh, - lan angkara kanggo nggawe cemburu antarane wong kutha lan negara, sing kaiket bebarengan kanggo apik utawa lara.

Bantuan ekonomi ing sistem politik saiki ora bisa ngasilake perbaikan sing permanen, amarga perbudakan politik minangka akar kemiskinan rakyat kita, lan cara politik mung bisa ngilangi.

Partai-partai politik lawas, sing tanggung jawab kanggo perbudakan nasional, ora bisa dadi pemimpin ing dalan menyang kamardikan.

Ana tugas ekonomi penting sing nunggu organisasi profesional ing Negara kita ing mangsa ngarep; malah saiki padha bisa nindakake akeh karya preparatory ing arah; nanging kanggo perjuangan politik pembebasan, yaiku kanggo nyelehake pondasi tatanan ekonomi anyar, dheweke ora cocog; amarga perjuangan iku kudu dilawan saka sudut pandang ora mung siji profesi, nanging saka kabeh bangsa.

Gerakan sing bakal nindakake perjuangan politik kanggo mardika nganti pungkasan yaiku NSDAP

(tandatangani) Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Kabijakan NSDAP babagan Kepemilikan Properti Landed

A Reply dening Gottfried Feder

Deutsche Tageszeitung *(No. 47)* tanggal 25 Januari 1930, nerbitake pirang-pirang pitakonan sing diajokake dening pimpinan Brandenburg Landbund. Tujuan utama yaiku kanggo entuk definisi sikap NSDAP marang kepemilikan pribadi saka tanah, warisan, mundhakaken kridit, tarif, regulasi rega, enggo bareng keuntungan, lan menyang pitakonan umum sosial-politik lan pemilihan-taktis kapentingan.

aku.

Kanggo ngilangi rasa kuwatir babagan interpretasi sewenang-wenang saka Poin 17 saka Program Partai, pitakonan pisanan dilebokake ing tembung ing ngisor iki: "Apa NSDAP siyap menehi

jaminan manawa dheweke ora bakal nglawan.
kepemilikan tanah."

Wangsulan: Sosialisme Nasional ngakoni kepemilikan pribadi minangka prinsip, lan nyelehake ing pangayoman Negara.

Iku bakal ngupaya kanggo njaga kombinasi sehat kabeh bisnis, cilik lan gedhe, ing gesang ekonomi bangsa.

Semangat kabeh Program mbuktekake kanthi jelas yen Sosialisme Nasional, minangka lawan Marxisme sing yakin lan konsisten, nolak doktrin pusat sing ngrusak babagan penyitaan umum, lan nganggep kelas pertanian permanen minangka dhasar sing paling apik lan paling aman kanggo Negara nasional.

Nanging uga minangka mungsuh sing ditemtokake saka kapitalis gedhe sing tujuane kanggo ngemobilisasi kabeh nilai tetanèn, lan ngusir para petani kanthi pajak lan kapentingan ing silihan, Sosialisme Nasional nuntut perlindungan negara marang para petani saka agresi dening kepentingan bisnis gedhe.

Kita butuh kelas petani sing kuwat lan sehat, bebas saka kapentingan lan tirani pajak.

II.

Pitakonan sing kapindho ditujokake marang aku pribadi, amarga wis diangkat dening Hitler 'arbiter pungkasan kabeh pitakonan ndemek Program'.

"Apa sikap Sosialisme Nasional marang warisan properti, lan tugas suksesi?"

Wangsulan: Sarehne minangka andalan gagasan nasional, kesinambungan kepemilikan, yaiku warisan tanah sing direbut lan diolah dening para leluhure, minangka akibat alami. Mulane, Sosialisme Nasional ngakoni prinsip warisan, kayadene kepemilikan tanah.

Yen properti menyang sedulur sing adoh, Negara Sosialis Nasional bakal mbayar pajak khusus, nanging ing kasus hubungan sing luwih cedhak, iki bakal ditaksir ing tingkat sing saiki.

III.

Pitakonan iki disetel amarga kuatir - cukup ora ana dhasar - babagan kemungkinan akibat saka nglarang utang saka kapitalis swasta kanggo keamanan tanah.

Wangsulan: Bab ingkang utama: Negara, sing kepinginan kanggo nggawe properti tetanèn bebas saka utang, lan kanggo ngluwari petani saka cakar saka financiers profesional - supaya akeh petani wis, kaya iku, diusir saka omahé dening wong Yahudi -, negara, sing kepinginan kanggo break down monopoli dhuwit saka kapitalisme lan kanggo ngilangi thralldom saka kapentingan, ora kamungkinan kanggo nahan kredit sing perlu; ing nalisir, Sosialisme Nasional niat kanggo bantuan tetanèn kanggo sakabehe.

IV.

"Ngrusak thralldom kapentingan." Penghapusan penghasilan sing ora ditampa. "Apa sing sikap Partai Sosialis Nasional marang ibukutha sing disimpen utawa diwarisake?"

Wangsulan: Apa ana petani saiki entuk 'penghasilan sing ora ditampa' saka panjaluk bunga, utawa apa sing duwe tanah bisa urip kanthi dhuwit sing disimpen saka sewa?

Iki tegese ana kuatir ing antarane pemilik tanah tartamtu sing isih duwe modal sethithik, utawa yen ana salah paham utawa ora ngerti babagan panjaluk sing paling penting saka Program Sosialis Nasional.

NB We tegese secara harfiah "break down the thralldom of interest". Ora ana sing bakal njlèntrèhaké jumlah cilik saka kapentingan saka tabungan utawa hipotek utawa utangan pemerintah, minangka thralldom saka kapentingan. Apa sing kita maksud yaiku nalika inflasi sing disengaja wis ngrampok kabeh tabungan kita, lan petani kudu mbayar bunga kanggo hipotek seger lan kredit jangka pendek kanthi tarif sing ngrusak dheweke.

Wong-wong sing seneng tetep nganggo sistem kapitalisme saiki nglawan kepentingane para petani sing sejatine, lan nyengkuyung supaya bank-bank lan agen-agene bisa ngetutake tetanèn. Kanggo liyane, aku bakal maca pamflet kanthi judhul Der Staat auf nationaler und sozialer Grundlage, lan Das Programm der NSDAP *(Negara Jerman ing Yayasan Sosialis Nasional lan Program NSDAP).*

V.

Kabijakan kita babagan pajak nyatakake kanthi jelas lan konsisten: Mbebasake konsumen saka beban pajak ora langsung, lan produser saka pajak sing cramp bisnis.

"Apa Partai arep mbusak bea impor?"

Wangsulan: Landbund kudu ngerti yen voting Sosialis Nasional ing Reichstag pancen ndhukung tugas protèktif ing prodhuk tetanèn, miturut prinsip - Perlindhungan karya bangsa ing kutha lan negara.

VI.

Pitakonan Profit-sharing. Ora mungkin ing kene kanggo ngatasi subyek sing amba lan angel iki. Ing jurnal mingguanku, Die Flamme, aku wis nggambarake sikap kita kanthi rinci ing sawetara artikel.

Artikel ing Deutsche Tageszeitung mblusukake, amarga mbusak saka konteks ukara sing dikutip. Aku pribadi nganggep manawa nuduhake bathi ing pangertèn umum saka sekolah ide kapitalis lan Marxis dudu solusi sing bener. Ing subyek iki Program kita nuduhake buruh ing pabrik, lan ora ana gunane kanggo nyoba kanggo mbusak pitakonan ing pamflet dealing karo tetanèn.

VII.

Perpanjangan Manfaat Asuransi Tuwa.

"Kepiye diusulake kanggo ngunggahake dana kanggo tujuan kasebut?"

Wangsulan: Ana pranata saiki kanggo Asuransi Umur Lawas, nanging ing akeh kasus ora cukup, lan dianggep minangka pauperization. Sawise beban pajak wis diilangi, lan wong-wong sing saiki nganggur nanging bisa kerja dibalekake ing bidang ekonomi, bakal ana sarana sing cukup kanggo nyedhiyakake tunjangan Umur Tua sing akeh kanggo wong-wong sing wis kerja.

VII, IX, X.

Iki mung pitakonan sing ana gandhengane karo taktik Partai, lan dudu prinsip apa wae.

Dadi oposisi nglawan koalisi sing nyebabake rasa ora seneng marang Jerman, kita mesthi kudu milih karo Komunis (sanajan kabeh jagad misahake kita), kaya sing ditindakake dening Petani Nasional Jerman lan Petani Nasional Kristen. Kita ora ngidini wong kanggo ndhikte saka ngendi kita njaluk penganut kita, nanging kita nguripake kanggo kabeh - buruh, borjuis lan petani - sing duwe ati Jerman apik ing awak 'lan wong apik, lan kepinginan kanggo ndeleng mburi misgovernment parlementer lan kawicaksanan celaka pemenuhan (saka Perdamaian Treaties). Kita ora nganggep manawa 'komunikasi sosial' karo Partai liya minangka cara sing tepat kanggo mbebasake bangsa Jerman saka Marxisme lan Parlementerisme, - amarga iki nuntun menyang tawar-menawar politik. Ora ana apa-apa kajaba tumindak diktator lan ngleksanani kekuwatan sing bisa narik Jerman metu saka lendhut.

Bangsa ora pengin tembung apik, nanging forcefulness; dudu tawar-menawar, nanging kerja keras kanggo bangsa kita sing mlarat.

Akun lengkap lan cetha babagan kasebut ing ndhuwur diwenehi ing No. 19 saka koleksi Nasional Sosialis — Unser täglich Brot: Pitakonan Dasar Pertanian Jerman; dening Hermann Schneider, Eckersdorf, Kreis Namslau, babagan kabeh kabijakan Sosialisme Nasional babagan pertanian. Isine usulan-usulan sing disusun kanthi apik kanggo mbangun maneh kelas tani ing Jerman.

No. 16, dening Dr. Buchner, ngemot esai sing apik banget babagan makna lan semangat kabijakan ekonomi kita.

No. 12, dening Kolonel Hierl, nggambarake kabijakan pertahanan nasional kita.

Kita bakal nyimpulake kanthi sawetara komentar babagan pitakonan tartamtu sing disalahake dening mungsuh politik kita kanthi ora bener lan kanthi pangarep-arep bakal cilaka.

Sikap kita marang kelas resmi permanen mesthi pantes. Kita ora kudu dadi pengagum banget marang Raja Prusia sing gedhe yen kita nglawan kelas iki. Apa Angkatan Darat ing luar negeri, kelas resmi sing murni lan ora bisa rusak kanggo Negara ing omah. Kehormatan lan tugas kudu maneh dadi kualitas penting ing pejabat kita. Jenis pejabat, sing ana ing beck lan telpon saka Reds lan Blacks, bakal ilang ing negara teka; kuwi Party wire-pullers ora ana gunane kanggo pakurmatan lan tugas.

Saran yen Partai Sosialis Nasional nglawan para pejabat lan arep nyuda gaji lan ngilangi pensiun, iku sifate goroh politik, sing disebarake dening Pers mungsuh kita. Kosokwangsulipun, kula kepéngin paring pinten-pinten pensiunan pakurmatan dhateng sadaya anggota bangsa ingkang sampun setya ngabdi ing Jerman sadawaning gesangipun, ingkang badhé nyingkiraken kaprigelan nalika sepuhipun. Mung kanthi mangkono bantuan sosial bakal dibebasake saka stigma 'paparisasi'.

Kita uga kudu ngrujuk menyang extension saka idea pensiun menyang perdagangan independen lan tangan-buruh. Ora perlu kuwatir babagan carane golek dana kanggo tujuan kasebut. Nalika kita mandheg mbayar ewu yuta ing luar negeri saben taun, lan isih luwih akeh kanggo omah-omah perbankan kita dhewe, sekedhik saka jumlah kasebut bakal cukup kanggo mbayar Pensiun Umur Tua.

Bantuan Pengangguran lan Asuransi

Iku ora, ing dhewe, urusane Negara kanggo ndhukung karo negara dana wong sing bisa kanggo karya. Sikap kita marang sistem bantuan saiki kanggo wong-wong sing ora bisa entuk urip ora nate owah; kita wis tansah dipencet ing Parlemen kanggo kahanan sing luwih apik kanggo workless.
Iki sing kita lakoni, ora amarga kita nganggep kahanan sing bener, nanging amarga pamrentah kaya saiki, sing kabijakan luar negeri lan domestik sing bodho wis nggawa tenaga kerja, produksi panganan lan kabeh perdagangan menyang pinggir jurang, kudu ngetrapake kabijakan kasebut dening dewan.

Negara sing ora bisa mbalekake ing jagad ekonomi mayuta-yuta wong sing bisa kerja, pantes dibuwang; dadi, yen gagal finansial kanggo ketemu masalah bantuan kanggo pengangguran, kita mung shrug Pundhak kita.

Ing macem-macem serangan ing sistem dole, malah yen sabdho nalika padha nuduhake kasus penyalahgunaan bantuan sosial iki, gagal kanggo nguripake kita saka asas kita pracaya ing. Diwenehake sing, antarane saklawasé 3.000.000 nganggur ana bisa uga ana 2 utawa 300.000 slackers kondhang sing bakal siap bali kanggo bisa ing paling 2, karyawan sing ora kudu dilalekake, sing ana 5 yuta karyawan. insinyur, teknisi, mandor, juru tulis, lsp. Amarga kegagalan kabijakan Negara kita sing ora bener, ora bisa ngowahi apa-apa ing dhuwit pengangguran sing sengsara.

Serangan ing Agama lan Ulama

Kita ora bisa ngumumake asring banget yen NSDA.P. ora ngimpi nyerang ing Agama Kristen lan para abdine sing pantes.

Iku kabijakan ngrusak saka Pusat lan Partai Rakyat Bavarian kang kita nyerang; iki ora kelangan kesempatan kanggo nangis "Gréja ing Danger" kajaba nalika padha nggawe sabab umum karo ateis, Demokrasi Sosial nolak Gusti Allah.

Amarga kita duwe cita-cita sing luhur lan suci banget babagan hubungane manungsa karo Gusti Allah, mula kita ora seneng ndeleng agama dibuwang karo rereget konflik politik.

2. 25 Poin

Partai Buruh Jerman Sosialis Nasional ing rapat massal tanggal 25 Fèbruari 1920, ing Hofbräuhous-Festsaal ing Munich ngumumake Program kanggo donya.

Ing bagean 2 Konstitusi Partai kita Program iki diumumake ora bisa diganti.

Program kasebut

Program Partai Buruh Jerman diwatesi nalika para pemimpin ora duwe niat, yen tujuan sing diumumake ing kono wis rampung, kanggo nyetel sing anyar, mung kanggo nambah rasa ora puas saka massa kanthi artifisial, lan supaya tetep ana Partai.

1. Kita nuntut persatuan wong Jerman kanggo mbentuk Jerman Agung kanthi dhasar hak saka tekad dhewe sing dinikmati dening bangsa.
2. Kita njaluk kesetaraan hak kanggo Wong Jerman ing urusane karo negara liya, lan penghapusan Perjanjian Perdamaian Versailles lan St Germain.
3. Kita njaluk tanah lan wilayah (koloni) kanggo panganan rakyat kita lan kanggo manggoni populasi superfluous kita.
4. Ora ana sing bisa dadi warga negara, kajaba anggota negara. Ora ana liyane nanging getih Jerman, apa wae kredo, bisa dadi anggota bangsa. Mula, ora ana wong Yahudi sing bisa dadi anggota bangsa kasebut.
5. Sapa wae sing dudu warga negara bisa manggon ing Jerman mung minangka tamu lan kudu dianggep tundhuk karo hukum manca.
6. Hak milih babagan pamrentahan lan undang-undang negara mung bisa dinikmati dening warga negara. Kita njaluk supaya kabeh janjian resmi, apa wae, apa ing Reich, ing negara, utawa ing lokalitas cilik, bakal diwenehake mung kanggo warga negara. Kita nglawan adat parlemen sing ngrusak ngisi jabatan mung kanggo pertimbangan partai, lan tanpa referensi kanggo karakter utawa kemampuan.
7. Kita njaluk supaya Negara nindakake tugas pisanan kanggo ningkatake industri lan mata pencaharian warga negara. Yen ora bisa nyukupi kabeh populasi Negara, warga negara manca (non-warga negara) kudu dibuwang saka Reich.
8. Kabeh imigrasi non-Jerman kudu dicegah. Kita njaluk supaya kabeh wong non-Jerman, sing mlebu ing Jerman sakbanjure tanggal 2 Agustus 1914, kudu langsung budhal saka Reich.
9. Kabeh warga negara kudu padha ing babagan hak lan kewajiban.
10. Kuwajibané saben warga negara kudu nyambut gawé nganggo pikiran utawa awak. Aktivitas individu bisa uga ora cocog karo kapentingan kabeh nanging kudu lumaku ing kerangka masyarakat lan kanggo kabecikan umum.

Machine Translated by Google

Mulane kita njaluk:

11. Ngilangake penghasilan sing ora ditampa kanthi kerja.

Penghapusan Thralldom of Interest.

12. Saking agengipun pengorbanan jiwa raga lan darbeke ingkang dipun karsakaken dening satunggaling bangsa dening saben perang, pengayaan pribadi amargi perang kedah dipunanggep minangka kadurjanan tumrap bangsa. Mulane, kita njaluk rampasan kejam kabeh hasil perang.

13. Kita njaluk nasionalisasi kabeh bisnis sing wis nganti saiki dibentuk dadi perusahaan (Trusts).

14. Kita njaluk supaya bathi saka perdagangan grosir bakal dibagi metu.

15. We njaluk pembangunan ekstensif panentu kanggo tuwa.

16. We njaluk nggawe lan pangopènan kelas menengah sehat, communalization langsung saka panggonan bisnis Grosir, lan sewa ing tingkat murah kanggo pedagang cilik, lan sing wawasan nemen bakal ditampilake kanggo kabeh purveyors cilik kanggo Negara, panguwasa distrik lan lokalitas cilik.

17. Kita nuntut land-reform sing cocog karo syarat nasional kita, ngliwati hukum kanggo rampasan tanpa ganti rugi tanah kanggo tujuan komunal; penghapusan bunga utang tanah, lan nyegah kabeh spekulasi ing tanah1 .

18. Kita njaluk penuntut kejam marang wong-wong sing tumindake ngrusak kepentingan umum. Wong durjana sing najis marang bangsa, tukang riba, tukang untung, lan liya-liyane kudu diukum pati, apa wae agamane utawa bangsane.

19. Kita njaluk supaya Hukum Romawi, sing ngladeni tatanan donya materialistis, diganti karo sistem hukum kanggo kabeh Jerman.

20. Kanthi tujuwan kanggo mbukak kanggo saben wong Jerman sing bisa lan sregep kamungkinan kanggo pendidikan sing luwih dhuwur lan kanthi mangkono entuk kemajuan, Negara kudu nimbang re-konstruksi pepek saka sistem pendidikan nasional kita. Kurikulum kabeh institusi pendidikan kudu dicocogake karo syarat urip praktis.
Pemahaman babagan gagasan Negara (sosiologi negara) kudu dadi tujuan sekolah, diwiwiti kanthi wiwitan kecerdasan ing murid. We njaluk pembangunan anak wasis saka tuwane miskin, apa wae kelas utawa pendhudhukan, ing beyo saka Negara.

21. Negara kudu ngunggahake standar kesehatan ing bangsa kanthi nglindhungi ibu lan bayi, nglarang tenaga kerja bocah, nambah efisiensi awak kanthi senam wajib lan olahraga sing diatur dening hukum, lan kanthi dhukungan ekstensif saka klub-klub sing melu pangembangan awak enom.

22. Kita njaluk supaya tentara sing dibayar lan pambentukan tentara nasional.

23. We nuntut perang legal marang lying politik sadar lan panyebaran ing Press. Kanggo nggampangake nggawe Pers nasional Jerman, kita njaluk:

---

[1] Ing tanggal 13 April 1928, Adolf Hitler nggawe deklarasi ing ngisor iki: Sampeyan kudu mangsuli interpretasi palsu saka pihak lawan Point 17. Program NSDAP.

Wiwit NSDAP ngakoni prinsip kepemilikan pribadi, jelas yen ekspresi 'penyitaan tanpa ganti rugi' mung nuduhake kekuwatan hukum sing bisa dirampas, yen perlu, tanah sing diduweni sacara ilegal, utawa ora ditindakake miturut kesejahteraan nasional. Iki diarahake miturut kesejahteraan nasional. Iki diarahake ing conto pisanan marang perusahaan Yahudi sing spekulasi ing tanah.

München, 13 April 1928. (tandatangani) Adolf Hitler

Machine Translated by Google

a. sing kabeh redaktur koran lan asistene, makaryakke Jerman basa, kudu dadi anggota bangsa;

b. sing ijin khusus saka Negara bakal perlu sadurunge koran non-Jerman bisa katon. Iki ora kudu dicithak ing basa Jerman;

c. sing non-Jerman bakal dilarang dening hukum kanggo partisipasi financial ing utawa pengaruhe koran Jerman, lan paukuman kanggo nerak hukum bakal dipatèni sembarang koran kuwi, lan deportasi langsung saka non-Jerman ngangap ing. Mesthine dilarang nerbitake makalah sing ora nyebabake kesejahteraan nasional. We njaluk tuntutan hukum kabeh tendensi ing seni lan sastra saka jenis kamungkinan kanggo disintegrate gesang kita minangka bangsa, lan dipatèni institusi kang militate marang syarat-syarat kasebut ing ndhuwur.

24. We njaluk kamardikan kanggo kabeh agama kang denominations ing Negara, supaya adoh padha ora bebaya kanggo iku lan ora militated marang moral raos saka bangsa Jerman.

Partai, kaya mengkono, stands kanggo Kristen positif, nanging ora ikatan dhewe ing prakara akidah kanggo pratelan tartamtu. Iku nglawan roh materialis Yahudi ing kita lan tanpa kita, lan yakin yen bangsa kita mung bisa entuk kesehatan permanen saka ing prinsip:

Kapentingan Umum sadurunge Self.

25. Supados sedaya prakawis ingkang sampun kaleksanan punika, kita nyuwun supados saged dipundamel kuwaos pusat ingkang kiyat. Wewenang parlemen sing dipusatake kanthi politik ing kabeh Reich lan organisasi; lan pembentukan Kamar kanggo kelas lan pendhudhukan kanggo tujuan nindakake hukum umum sing diumumake dening Reich ing macem-macem Negara konfederasi.

Pimpinan Partai sumpah bakal terus maju - yen perlu ngorbanake urip - ing ngamanake kasenengan saka Points sadurunge.

Munich, 24 Februari 1920.

Sawise diskusi lengkap ing Rapat Umum anggota tanggal 22 Mei 1920, diputusake yen "Program iki ora bisa diganti". Iki ora ateges manawa saben tembung kudu tetep ora owah, utawa apa wae sing ditindakake kanggo nggedhekake utawa ngembangake Program kasebut ora dilarang, nanging tegese kanthi keputusan mutlak lan kajelasan sing ora bisa ditindakake manawa prinsip lan ide utama sing ana ing njero bisa uga ora diganggu.

Ora ana bending utawa twisting saka pertimbangan expediency, ora ana gangguan didhelikake karo penting banget - lan kanggo saiki-dina aransemen ing politik, masyarakat lan ekonomi, banget unwelcome - TCTerms ing Program, ora nyimpang saka sentimen.

Adolf Hitler nyithak rong titik utama ing jinis timbal: Kepentingan Umum sadurunge Diri - semangat Program. Penghapusan Thralldom of Interest - inti saka Sosialisme Nasional. Sawise rong poin kasebut bisa digayuh, tegese kamenangan saka tatanan universalis masyarakat sing nyedhaki ing 'Negara sejati' liwat pamisahan Negara, bangsa lan ekonomi saiki ing pengaruh ngrusak teori individualis masyarakat kaya saiki.

Machine Translated by Google

dibangun. Negara sham saiki, nindhes kelas pekerja lan nglindhungi keuntungan bajakan saka bankir lan spekulator Bursa Saham, minangka arena kanggo pengayaan pribadi sing sembrono lan kanggo profiteering politik sing paling murah; iku ora menehi pikiran kanggo sawijining wong, lan ora menehi ikatan moral dhuwur saka Uni. Kekuwatan dhuwit, sing paling kejam ing kabeh kekuwatan, nduweni kontrol mutlak, lan nindakake korupsi, ngrusak pangaribawa marang Negara, bangsa, masyarakat, moral, drama, sastra, lan kabeh babagan moralitas, kurang gampang kanggo ngira.

Mesthine ora ana goyah, ora ana sing mundur ing perjuangan raksasa iki; iku salah siji kamenangan utawa asor.

Pandangan sing rada beda-beda saka prinsip dhasar sing padha, sing 1 menehi ing bukuku, Der deutsche Staat auf nationaler und sozialer Grundlage, (F. Eher Nachf.) Ora owah-owahan, nanging sawetara poin sing dadi siji, diklumpukake lan disusun miturut macem-macem ekonomi politik, finansial, budaya, aspek urip.

Yen panemuku mau *(Waca kaca 22)* bisa dideleng minangka beda-beda saka utawa nglawan 25 Poin, Hitler ora bakal nerangake bukuku ing pambuka sing ringkes minangka "katekismus gerakan kita". Sapa wae bebas milih salah siji saka panemune miturut selerane, nanging yen mbandhingake, dheweke ora bakal nemokake sing kontradiktif.

Kanggo njamin persetujuan mutlak ing mangsa ngarep ing panjaluk kita kaya sing ditulis ing Program kita, lan kanggo njaga gerakan kasebut saka guncangan sing bisa nyebabake gerakan apa wae, -'saran kanggo dandan' ana dening kritikus profesional lan amatir, grumblers lan ngerti-kabeh, Adolf Hitler, ing konferensi kabeh organizers distrik dianakaké ing Bamberg tanggal 11 Februari 1926, resmi diangkat Gottfried Feder dadi hakim pungkasan kabeh pitakonan sing ana hubungane karo Program.

Machine Translated by Google

3. Gagasan Dasar

Tujuan kita ing pamflet iki kanggo mbabarake prinsip-prinsip penting saka konsepsi Nasional Sosialis Negara kanthi sedhela lan sesederhana mungkin. Ing salajengipun, kita bakal menehi katrangan luwih rinci babagan aspek sosiologis, teoritis lan spiritual saka konsepsi kasebut.

Kita uga ora bakal nyoba kanggo njlèntrèhaké macem-macem aspirasi politik liyane utawa sing makili wong-wong mau ing macem-macem partai lan asosiasi - iki tugas dhewe - nanging kita sijine kene mung titik penting saka panjaluk kita.

Jagad njedhul saka kekacauan, ketertiban saka kekacauan, organisasi saka kebingungan liar.

Dina iki kekacauan minangka benteng ing donya, - kebingungan, perjuangan, gething, oppression, rampokan, kekejeman, self-seeking. Sedulur adoh karo sedulur. Anggota saka bangsa sing padha nyerang saben liyane, nusuk wong nganti mati mung amarga dheweke nganggo Salib Swastika. Kabeh padha nandhang sangsara ing beban sing padha, privations padha; Nanging, sapa sing tau krungu babagan buruh Marxis nyerang utawa mateni majikane, utawa pimpinan partai, utawa salah sawijining bankir lan tukang nyedhot getih Bursa Saham, utawa pedagang borongan? Siji-sijine kurban kanggo kekacauan yaiku buruh sing apik lan sederhana. Kaum Marxis wis kelangan sirahe lan padha rame-rame gabung karo para perampok kelase dhewe-dhewe, dene padha nglawan wong-wong sing siap nylametake.

Nasionalis lan Partai liyane ana ing Pamrentah utawa berjuang kanggo mlebu karo wong-wong sing wis ngrusak cita-cita nasional lan ilang kehormatan lan karakter. Asosiasi pertahanan ngupayakake nembus 'menyang Negara' - Negara Severing lan Grzesinsky, - pacifis, internasionalis lan wong Yahudi, sing dipercaya bisa mbukak pamrentahan.

Padha wis musna saka sirahe! Sing diarani Rechtskreise ora bisa ndeleng manawa manuk garudha lan ula, asu ajag lan cempé, manungsa lan bacillus kolera, ora bisa gabung ing kerjasama. Dheweke nggunakake kabeh kekuwatan kanggo menehi tampilan 'tatanan' kanggo gangguan, kekacauan politik, efektivitas politik. Nanging dheweke ngadhepi para Sosialis Nasional, para 'fanatik', amarga wedi banget yen wong-wong mau bisa nyingkirake sawetara hak istimewa lan jabatane, - lali yen dheweke ilang kabeh liwat wong-wong sing saiki njaluk 'bagean ing roti lan iwak politik.

Industri, gedhe utawa cilik, duwe mung siji mburi ing tampilan - bathi -, mung siji kangen - kridit -, mung siji protes - marang taxation; padha wedi lan ngormati mung siji bab - bank-bank; padha shrug Pundhak liwat dikarepake Sosialis Nasional kanggo break mudhun thralldom kapentingan.

Siji-sijine kepinginan yaiku 'ngutang'. Penghormatan gedhe sing dijupuk saka silihan dening bank-bank, tanpa alangan utawa tenaga kerja, padha dianggep kanthi becik. Dheweke nemokake partai ekonomi lan milih Undang-undang Dawes, sing dadi panyebab utama pajak sing abot.

Kehormatan wis mangkat saka bisnis, sing kabeh ana ing tangan perusahaan sing kuat. Prodhusèn wis nyerah marang keuangan sing dhuwur, mungsuh sing paling gedhe. Para juragan ing pabrik-pabrik lan kantor-kantor, kanthi utang, kudu marem karo dhuwit sing paling sithik, amarga kabeh bathi tenaga kerja mlebu ing kanthong kekuwatan dhuwit sing ora pribadi ing bentuk bunga lan dividen.

Wong-wong sing nguwasani babar blas ora bisa nyegah kekacauan. Remuk saka ndhuwur dening pajeg lan pembayaran bunga, ancaman saka ngisor dening grublings saka submerged

Machine Translated by Google

buruh, padha wis bound piyambak wuta menyang Negara kontrol dening kapitalisme, nalika exploitors saka kekacauan saiki nandhang sangsara padha tetep ing kuwasa mung minangka abdi-drivers liwat massa buruh. Nesu sing diarahake ora marang kegilaan Marxisme, nanging marang sing nganggo Salib Hooked. Padha lali yen kita lan kita piyambak weruh tragedi ekonomi Jerman nyedhak, wikan lan nuduhake carane, yen dijupuk ing wektu, Jerman dening kekuatan dhewe bisa mulihake imbangan.

Asosiasi ing saben jinis jeneng, cukup ing gagasan dhasare - ora duwe pengarep-arep ing kekacauan umum saiki, ngupayakake carane nggawe tatanan. Iku kabeh muspra, amarga padha ora sesambungan karo bangsa minangka sakabehe sosial gedhe. Kabeh mung arep ngrebut keuntungan cilik kanggo kasta dhewe; tanpa prinsip politik utawa ekonomi, padha ditrapake kanggo saben partai politik. Padha sujud marang sistem sing ana lan sujud marang panguwasa sing paling dhuwur.

Dheweke mbayar jumlah sing ora bisa dicritakake dening negara Jerman kanggo para panitia, direktur lan penarik kabel sing ora ana nomer, nanging ora ana sing nindakake kanthi apik. Inflasi - ukuran pidana - ngrampok kabeh kelas, sing hemat, anggota asosiasi, pengrajin saka tabungan.
Sawetara pajak anyar, langsung saka meja ijo, ngrusak pangarep-arep adhedhasar taun kerja. Kauntungan sing dipikolehi sawise rapat-rapat, diskusi, utusan menyang Pemerintah, biasane dibatalake kanthi mundhake biaya urip, mundhak utawa mudhun rega.

Kekacauan lan kegilaan! Piyé wong tani isa urip ing panganiaya kuwi? Kepiye buruh bisa tuku kanthi rega mundhak? Apa gunane ngunggahake gaji pejabat lan karyawan nalika indeks biaya urip terus mundhak. Padha katon ing credulity kanggo bantuan saka Negara, Negara sing wis nyebabake kabeh mlarat lan dipatèni, kang dudu 'Bapak Bangsa', nanging tiran lan pajek saka despotism dhuwit.

Dadi padha bali maneh lan maneh kanggo Partai lawas, ngandika padha ora Care kanggo politik lan duwe kanggo ora Party, lan ing wektu sing padha supaya squabbles Party wretched terus kaya sadurunge.

Tugas gedhe sing ditindakake dening Sosialisme Nasional yaiku tekad kanggo mulihake wujud, ngilangi kekacauan, nyetel jagad, sing wis budhal saka dispensasi lawas, supaya maneh, lan njaga urutan kasebut - ing pangertèn Platonik sing paling dhuwur.

Sampeyan kudu nyatakake ing kene yen kita nganggep minangka 'Order' dudu tatanan negara sing diawasi, utawa rampokan keuangan sing disucekake dening adat lan diidini dening hukum, utawa konspirasi sindikat, kepercayaan, lan langkah-langkah pengkhianatan nasional liyane sing diatur, nanging uga 'fungsi'. Malah rombongan rampog wis 'tertib', penjara duwe 'aturan'. Nanging ing bangsa, dijupuk minangka kabèh organik, saben aspek gesang umum kita nuduhake pain, budak, dipatèni, insincerity, lan presents gambar semrawut saka perjuangan kabeh marang kabeh.

Pemerintah nglawan wong, Partai nglawan Partai, ing wektu sing padha nyimpulake aliansi paling ora wajar, majikan nglawan pegawe, pedagang nglawan produsen lan konsumen, juragan tanah nglawan penyewa, buruh nglawan petani, pejabat nglawan masarakat, buruh nglawan
'bourgeoisie', Gréja marang Negara, saben wuta fitting metu ing mungsuh tartamtu lan mikir mung kapentingan egois dhewe, advancement lan dhuwit-tas. Ora ana wong sing nganggep manawa wong liya duwe hak kanggo urip, utawa ngupayakake kabutuhane dhewe tegese wong liya kudu mbayar. Ora ana sing mikir babagan kesejahteraan tanggane, utawa tugas sing luwih dhuwur ing masyarakat. A nguber ambegan sawise gain pribadi. Siku pepadhamu kanggo nunggang, tramp ing awak yen sampeyan bakal entuk apa-apa - kok peduli? Sing bisnis modern.

Aja nganti ngapusi awake dhewe. Kita ana ing tengah-tengah owah-owahan jagad sing gedhe, lan lumrah yen jiwa-jiwa sing sederhana, roh-roh sing mlarat, ora weruh dalan metu saka kekacauan, golek relief ing

Machine Translated by Google

lampus, utawa mikir donya wis rampung lan melu ing lomba sawise pedhet emas lan rush wuta menyang whirlpool. "Seneng nalika sampeyan bisa - sawise kita banjir."

Dadi pukulan sing nggegirisi marang moral bangsa mung bisa ditindakake lan bisa diterangake nalika kabeh dhasar intelektual masyarakat gonjang-ganjing utawa ora bener, - lan nyatane kita weruh yen Marxisme, Kapitalisme, lan para pamimpin urip umum kita kabeh nyembah dewa sing padha - Individualisme. Kapentingan pribadi minangka insentif tunggal, - entuk kaluwihan kanggo kelas sempit dhewe ing urip.

Mengko ing, kontribusi luwih kanggo seri iki bakal katon, pengabdian kanggo ati-ati kajian sosiologi babagan konstruksi masyarakat.

Ing kene aku mung bakal nyoba kanggo nuduhake gambaran komparatif beda antarane kesalahan organik ing Negara lan ekonomi politik saiki lan inti saka Negara Sosialis Nasional. Doktrin saiki yaiku: Masyarakat minangka jumlah individu - Negara paling apik minangka kumpulan individu utawa asosiasi.

Kita bisa mbandhingake doktrin babagan pambangunan masyarakat iki kanthi tumpukan watu. Siji-sijine sing nyata babagan iki yaiku potongan-potongan watu individu. Wujude minangka prakara kasempatan; apa watu ing ndhuwur utawa ngisor iku indifferent. Asil ora luwih utawa kurang saka tumpukan watu.

Miturut simile sing padha, Negara sing njawab doktrin Sosialis Nasional babagan masyarakat lan filsafat Negara yaiku omah. Ngomong kanthi mekanik, omah kasebut uga kalebu pirang-pirang bata - pasir, semen, joists, jendhela, lawang, jubin, lan liya-liyane. Sapa wae bisa ngerti manawa omah ora dumadi kanthi numpuk sawetara bagean ing tumpukan, nanging mung kanthi ngrakit bagean kasebut miturut rencana sing disengaja.

Mangkono, iku karo bangsa. Ora nganti lam wis organically, dening rencana disengojo, digawa menyang urutan lan menehi Panggonan kanggo mbentuk, ora nganti kabèh reasoned wis nglumpuk metu saka massa bagéan, Sate bener bisa katon. Mung banjur bagean komponèn bakal nganggep wangun purposeful. Othmar Spann, mantan Rektor Universitas Wina, wis diterangno admirably ing bukunipun, Der wahre Staat, lan ing Gesellschaftslehre basis sosiologis negara individualistik saiki minangka gantos kanggo becik dhuwur saka tatanan universal ing Negara didegaké ing prinsip ngelmu.

Kita Sosialis Nasional nyipta ukara kasebut, sing bisa dingerteni kabeh wong:

Komunitas sadurunge individu.

Mung kanthi ngladeni kepentingan umum minangka anggota komunitas nasional, individu kasebut tangi menyang urip sing luwih dhuwur, saben wong ing papan dhewe. Mung supaya saben wong bakal entuk Sosialisme asli, perasaan komunal, urip sejati, entuk kesadaran keamanan, lan ngerti yen mung ing dominasi - idea iki bisa dadi pamrentahan nasional sing organik saka sistem perampokan saiki, lan dadi keuntungan kanggo masyarakat, lan saben anggota masyarakat.

Dina iki individu minangka korban sing ora duwe daya saka pasukan sing berjuang kanggo penguasaan; asosiasi dheweke ora duwe daya kanggo mbantu dheweke. Ora dimangerteni kanthi jelas sapa sing dadi mungsuh nyata - tukang untung lan eksploitasi. Senadyan tangisan Marxis marang kapitalisme, pronouncements alim saka Pusat, keluhan saka donya bisnis babagan beban

taxation lan kapentingan, ora ana siji nyadari mungsuh donya, finance kang overshadows donya, lan wakil sawijining, magnate Yahudi.

Kabeh kelas wis felt lash saka kapentingan; penagih tax Bears heavy ing saben bagean saka populasi, - nanging sing wani nentang daya saka bank lan Bursa Saham? Ibukutha nyatakake karakter kasebut kanthi tuwuh, nalisir kabeh -pengalaman ing papan liya ing bumi, kaya ing njaba dhewe tanpa rasa lara utawa tenaga kerja, kanthi kapentingan lan bathi, lan kanthi luwih gedhe lan luwih kuat saben menit. Prinsip goroh sing setan wis ngalahake kesopanan tenaga kerja kreatif.

Break down, thralldom kapentingan kita perang-mewek.

Aku ngerti yen panjaluk iki, sing ndasari saben liyane, ora dimangerteni kanthi bener ing maknane sing gedhe banget sanajan ing pangkat kita dhewe. Sawetara pamicara kita, umpamane, wani nyerang pitakonan dhasar iki, sanajan akeh sing ngrasa pentinge; kanggo salah sawijining slogan Partai kita yaiku "Modal perang lan Bursa Saham". Nanging apa sejatine 'thralldom of interest', kepriye uripe bangsa lan individu, kepiye carane 'keuangan' nguwasani populasi, lan cara sing bener lan praktis sing kudu ditindakake kanggo ngilangi, lan apa asil pemecahan kasebut kanggo kabeh populasi - cukup jelas kanggo sawetara sing bisa nerangake kanthi tembung dhewe.

Ing karya gedhe, Mein Kampf, (Vol. I, pp. 224-225) Adolf Hitler wis nunjukaké wigati banget saka pitakonan iki minangka nderek: *"Nalika aku ngrungokake ceramah pisanan Gottfried Feder ing break mudhun thralldom saka kapentingan ing Juni 1919, aku langsung sumurup yen iki wis dadi modal téoritis penting kanggo keuangan Jerman ing mangsa ngarep. titik utama ing Program kanggo perjuangan bangsa Jerman kanggo kamardikan lan kamardikan."*

Kabeh Sosialis Nasional serius nuduhake bebendhu iki, kanggo solusi saka pitakonan iki nggadahi solusi saka pitakonan Yahudi, - lan luwih saka iku.

Anti-semitisme minangka dhasar saka perasaan sing ndasari kabeh gerakan kita. Saben Sosialis Nasional minangka anti-Semit, nanging saben antisemit ora kudu dadi Sosialis Nasional. Anti-Semitisme iku negatif; anti-Semite ngenali operator saka Wewelak-kuman nasional, nanging kawruh iki biasane dadi gething saka wong Yahudi individu lan sukses wong Yahudi ing gesang bisnis. Banjur ing acara paling anti-Semitism munggah kanggo bantuan ing nyopir wong Yahudi metu saka negara kita lan ekonomi urip. Anti-Semit ora kuwatir babagan Kepriye lan Apa sabanjure.

Yen, sanajan sawise wong Yahudi diusir, isih ana prinsip dominasi Yahudi saiki - kapentingan pribadi sadurunge kapentingan umum - lan sistem perbankan lan kredit Yahudi, isih ana wong Yahudi bajingan sing cukup, utawa malah 'Jerman normal' saka ras campuran sing siap mlebu sepatu wong Yahudi lan nesu marang bangsane dhewe kayadene wong-wong Yahudi saiki, lan kita mesthine bisa ndeleng akeh wong Yahudi.

Saiki Sosialisme Nasional kanthi panjaluk utamane, ngrusak Thralldom of Interest, sejatine mbangun. Iku luwih jero, lan akibate luwih akeh.

Ing karanganku, Das Herzstück unseres Programms, (Nat.Soc. Jahrbuch, 1927) Aku nuding posisi aneh sing dikarepake menehi kita ing antarane kabeh Partai lan asosiasi liyane. Ing kabeh tuntutan liyane, kita nemokake aspirasi sing padha lan paralel ing Partai Kanan lan Kiri. Ora ana Partai liyane kajaba kita sing bisa nuduhake mitra saka panjaluk siji iki.

Machine Translated by Google

Kita kabeh ngerti manawa Kiri, kanthi tangisan palsu "Down with Capitalism", utawa Kanan kanthi frasa babagan Tanah Air, ora bisa miwiti jaman jagad anyar, amarga Marxis utawa reaksioner ora bisa ngowahi apa wae ing alam ekonomi kita, nanging mung bakal ngrusak kaya sing ditindakake dening Komunis ing Rusia. Dheweke ora bisa mbangun - kaya Komunis ing Rusia.

Apa tegese Thralldom of Interest?

Kawontenan bangsa ing dominasi dhuwit saka finance donya Yahudi.

Sing duwe tanah ana ing sangisore thralldom iki, sing kudu ngunggahake silihan kanggo mbiayai operasi tani, - silihan ing kapentingan dhuwur kaya meh mangan munggah asil pegawe -, utawa sing dipeksa kanggo nggawe utang lan kanggo nyeret hipotek sawise wong kaya bobot timbal.

Mangkono uga buruh, ngasilake ing toko lan pabrik kanthi sithik, dene sing duwe saham entuk dividen lan bonus sing durung digarap.

Mangkono uga kelas menengah sing entuk manfaat, sing kerjane meh kabeh kanggo mbayar bunga overdrafts bank.

Mangkono uga kabeh sing kudu entuk roti kanthi kerja mental utawa jasmani, dene proporsi sing relatif cilik, tanpa tenaga kerja utawa masalah, entuk bathi gedhe saka dividen, spekulasi lan saham bank. Kita ora ngrujuk marang para penabung lan kapitalis cilik - sanadyan padha banget utang, utawa utang, winnings kanggo sistem palsu -, nanging kabeh sing urip dawa akeh kaping jumlah kapentingan sethitik dijupuk saka wong-wong mau ing wangun pajak, supaya kita bisa kanthi gampang saged kanggo mbayar maneh wong-wong mau ing umur tuwa minangka bagéan saka pangentukan lengkap, kang dijupuk adoh. Aku bakal ngomong liyane babagan iki mengko.

Mangkono uga industri, sing wis laboriously mbangun munggah bisnis, lan ing Course wektu dadi perusahaan. Dheweke ora dadi agen bebas maneh nanging kudu gawe marem dewan direksi lan para pemegang saham sing rakus - yen dheweke ora pengin dipes.

Mangkono uga kabeh bangsa sing nutupi kekurangane kanthi utang.

Kahanan iki bakal ngrusak negara apa wae sing nyerahake kekuwatan dhuwit, para bankir, hak kedaulatan ing omah, kontrol keuangan, rel sepur, lan pajak lan adat istiadat, kaya sing ditindakake Jerman kanthi nampa Hukum Dawes.

Tenaga kerja kreatif ana ing sangisore thralldom sing padha, yen mikir babagan dhuwit sadurunge kabeh. Dina iki dhuwit, 'abdi bisnis', wis dadi master, nyatane, tiran brutal saka buruh.

Thralldom of interest minangka ekspresi nyata kanggo antagonisme, Modal lawan Buruh, getih lawan dhuwit, karya kreatif lawan eksploitasi.

Kabutuhan kanggo ngilangi thralldom iki wigati banget kanggo bangsa kita lan bangsa kita, sing mung gumantung pangarep-arep bangsa kita wungu saka kawirangan lan perbudakan; ing kasunyatan, pangarep-arep kanggo mbalekake rasa seneng, kamakmuran lan peradaban ing saindhenging donya.

"Iku poros ing ngendi kabeh dadi; iku adoh luwih saka kabutuhan mung saka kawicaksanan financial. Nalika prinsip lan jalaran cokotan jero menyang urip politik lan ekonomi, iku pitakonan anjog kanggo sinau ekonomi, lan kanthi mangkono mengaruhi saben individu lan nuntut kaputusan saka saben siji: - Service kanggo bangsa utawa pengayaan pribadi Unlimited. Iku tegese solusi saka Pitakonan Sosial ".

Kabeh 'donya-pitakonan' saged diterangake ing siji tembung, kang munggah kaya geni metu saka lam; ing wektu sing padha, nabi lan kitab sing ora kaetung ora bisa ngrampungake kabeh pitakonan sing muncul saka tembung kasebut.

Saiki kita ora bisa ngomong maneh babagan prinsip dhasar Sosialisme Nasional iki. Aku wis mbuwang cahya ing saben sisih penting saka masalah ing pamphlets sandi: Das Manifest zur Brechung der Zinsknechtschaft - Munich, 1926 (saiki metu saka print); Der Staatsbankrott, Die Rettung - Jos. C. Huber, Diessen, 1919; Der kommende Steuerstreik - Diessen, 1921; lan Der Deutsche Staat auf nationaler und sozialer Grundlage — Frz. Eher Nachf., Munich, (kabeh diolehake liwat perpustakaan Partai kita ing Munich, Thierschstr. 11).

Sinau intensif dibutuhake kanggo nguwasani rincian masalah iki, amarga ekonomi praktis sajrone 50 taun kepungkur wis ngetutake ide kapitalistik kanthi rapet, saengga kabeh sing wis diwasa butuh owah-owahan orientasi lengkap supaya bisa bebas saka iku.

Pamflet babagan topik kasebut bakal katon, sing bakal menehi katrangan marang para anggota babagan tugas sing penting banget ing negara nasionalis sing bakal teka.

Saliyane loro prinsip dhasar cukup novel saka Program kita diwenehi ndhuwur, kita kudu nyebutake wong liya sing ana hubungane karo kabijakan umum Negara.

Prinsip sing ndasari kabijakan Negara kita ora suwe kaya ing ngisor iki: Reich Jerman minangka omahe wong Jerman.

Iki minangka prinsip gedhe kanggo kabeh kabijakan luar negeri kita, lan kalebu pembebasan politik Jerman, kabeh syarat kabijakan ras kita, lan syarat-syarat keanggotaan Negara.

Prinsip ekonomi kita yaiku: Tugas ekonomi nasional yaiku nyedhiyakake kabutuhan urip lan ora kanggo ngamanake bathi paling bisa kanggo ibukutha.

Prinsip kawicaksanan ekonomi iki ngemot sikap dhasar Sosialisme Nasional marang properti pribadi, lan babagan macem-macem wujud bisnis, saka sing cilik nganti sing gedhe banget - Syndicates, Trusts - lan uga pitakonan moral gedhe sing kudu dadi daya urip ing bisnis, yen 'ekonomi nasional' ora bakal klelep dadi eksploitasi bangsa lan mung kanggo entuk bathi!

Prinsip kita babagan keuangan yaiku:

Keuangan kudu ana kanggo kepentingan Negara; magnates financial ora bakal mbentuk a Negara ing Negara.

Prinsip iki kalebu owah-owahan seismik. Iku babagan langkah-langkah praktis sing kudu ditindakake kanggo ngilangi Thralldom of Interest, - nasionalisasi keuangan, kontrol sistem kredit, lan sistem perbankan.

Saben tugas iki paling penting saka sudut pandang Program kita. Dheweke melu kabeh undang-undang pajak, kanthi sing paling penting - lan katon ora mungkin - tujuan negara tanpa pajak.

Prinsip kita babagan subyek sosial yaiku:

Kesejahteraan umum minangka hukum sing paling dhuwur ing kabeh.

Prinsip kita iki ana ing oposisi langsung kanggo praktik saiki, miturut saben kelas, saben profesi, nyoba entuk kaluwihan kanggo klompok tartamtu dhewe ing kabijakan sosial tanpa nggatekake kapentingan umum. Kita pengin supaya kabeh wong bisa nemokake omah lan kabeh bisa urip, lan nggawe sistem perawatan umum kanggo wong tuwa.

Ing babagan kemajuan pendidikan lan moral, iku prinsip sing ora bisa diowahi: kabeh karya ing arah kasebut kudu ditindakake mung saka sudut pandang warga negara Jerman. Ora bisa kanthi urutan utawa kanthi kekuwatan manawa kekuwatan moral lan intelektual bangsa kita bisa ngenalake Renaissance anyar, jaman klasik anyar ing seni. A mandeg kudu sijine kanggo ciloko nandhang

dening urip seni lan intelektual Jerman ing tangan kediktatoran Yahudi, utamane liwat peracunan pers.

Kajaba saka domain penting babagan urip umum iki, mesthi, akeh perbaikan liyane sing kudu dipikirake.

Cetha manawa sistem Hukum kita kudu diowahi kanggo nyukupi macem-macem institusi anyar; yen skandal pemilihan Parlemen kanthi voting demokratis kudu diilangi, lan, sawise periode transisi Kediktatoran, kita kudu mutusake babagan wujud Negara lan fungsi internal negara federal.

Nanging, kita bisa ndeleng ing ringkesan ringkes iki dimensi gedhe saka pitakonan kasebut nalika ngadhepi karo prinsip dhasar Program kita sing luar biasa.

Iku ora dhasar - ing kasunyatan iku indifferent kanggo kita apa dadi monarki utawa republik, apa kita duwe federasi 5 utawa 25 negara, kasedhiya mung kabeh negara Jerman digabungake ing pamaréntahan pusat kuwat, nalika ngadhepi karo wong manca, lan kasedhiya mung warga Negara Jerman ing ngarep bisa urip seneng lan marem.

Machine Translated by Google

4. Requirements Program ing Detail

minangka dirumuske dening Gottfried Feder ing Der deutsche Staat.

Iku bakal nggawe kanggo kajelasan, nalika enlisting anggota anyar, kanggo nggunakake Program ing wangun sing nderek. Klausa-klausa suntingan ana ing sangisore irah-irahan sing luwih penting, cocog karo prinsip-prinsip sing diucapake ing bab sadurunge.

Program Politik dan Ekonomi NSDAP

Tujuane yaiku - lair maneh Jerman menyang kamardikan Jerman kanthi semangat Jerman.

Sarana kanggo tujuan iki yaiku:

1. Prinsip politik: Reich Jerman minangka omahe wong Jerman.

   a. Ing politik luar negeri:

      • Pembentukan Negara nasional sing homogen, ngrangkul kabeh ras Jerman.

      • Perwakilan energik saka kapentingan Jerman ing luar negeri.

   b. Ing kabijakan ras:

      • Pembentukan Negara nasional sing homogen, ngrangkul kabeh ras Jerman.

      • Perwakilan energik saka kapentingan Jerman ing luar negeri.

   c. Ing kebijakan internal:

      • Ora ana wong Jerman sing ngaku kabeh komunitas kanthi semangat lan nasibe Jerman sing bisa ngetrapake hak-hak warga negara.

      • Wong sing dudu Jerman mung bisa manggon ing Negara Jerman minangka tamu lan ana ing hukum manca.

      • Hak-hak Jerman kudu luwih disenengi tinimbang warga negara manca.

2. Prinsip ekonomi kita: Kuwajiban negara yaiku nyukupi kabutuhan urip lan ora kanggo ngamanake bathi paling bisa kanggo ibukutha.

   a. Sosialisme Nasional ngakoni properti pribadi minangka prinsip lan nglindhungi kanthi hukum.

   b. Kasejahteraan nasional nanging nuntut supaya watesan kudu disetel kanggo nglumpukake kasugihan ing tangan individu.

   c. Kabeh Jerman mbentuk komunitas kanggo promosi kesejahteraan umum lan budaya.

   d. Ing wates-wates kewajiban saben wong Jerman kanggo nyambut gawe, kasucian properti pribadi dihormati, saben wong Jerman bebas entuk lan mbuwang asil kerjane.

Machine Translated by Google

e. Gabungan sehat saka kabeh wangun bisnis, cilik lan gedhe, ing saben domain gesang ekonomi, kalebu tetanèn, kudu diwanti-wanti.

f. Kabeh bisnis sing wis ana sing nganti saiki awujud perusahaan kudu dadi nasionalisasi.

g. Riba lan profiteering lan pengayaan pribadi kanthi biaya lan cilaka bangsa bakal diukum pati.

h. Pambuka kuwajiban setaun kanggo nyambut gawe (kanggo Negara), ditindakake saben Jerman.

3. Prinsip finansial kita: Keuangan kudu ana kanggo kepentingan Negara; magnates financial ora bakal mbentuk Negara ing Negara. Mula, tujuane kanggo ngilangi kapentingan.

a. Relief Negara, lan mulane bangsa, saka utang menyang omah-omah finansial gedhe sing ngutangi bunga.

b. Nasionalisasi Reichsbank lan omah-omah penerbit. c. Penyediaan

dhuwit kanggo kabeh obyek umum sing gedhe (daya banyu, ril sepur, lan liya-liyane), ora kanthi silihan, nanging kanthi menehi obligasi Negara tanpa bunga utawa tanpa nggunakake dhuwit siap.

d. Introduksi standar mata uang tetep kanthi basis aman.

e. Nggawe bank nasional pembangunan bisnis (reformasi mata uang) kanggo menehi utang tanpa bunga.

f. Pemodelan ulang dhasar saka sistem perpajakan ing prinsip sosial-ekonomi. Relief konsumen saka beban pajak ora langsung, lan produser saka pajak lumpuh (reformasi fiskal lan relief saka pajak).

4. Prinsip sosial-politik kita: Kesejahteraan umum minangka hukum sing paling dhuwur.

a. Pangembangan ing skala gedhe saka Asuransi Umur Tua kanthi nasionalisasi sistem anuitas. Saben anggota Negara Jerman bakal diyakinake cukup kanggo urip nalika nggayuh umur tartamtu, utawa, yen cacat permanen, sadurunge umur kasebut.

b. Partisipasi dening kabeh sing melu perusahaan produktif ing bathi miturut efisiensi lan umur. Tanggung jawab uga bakal ditindakake kanggo ngrampungake tugas kasebut saka sudut pandang nasional.

c. Penyitaan kanggo tujuan sosial kabeh bathi sing digawe saka Perang lan Revolusi, ora amarga [karya jujur, lan rejeki saka usurers lan dhuwit-grabbers.

d. Relief saka kekurangan omah dening construction seger ekstensif saindhenging Reich dening sarana disaranake ing No.. 20 (bank nasional anyar).

5. Tujuwan budaya kita yaiku supaya kabeh ilmu lan seni bisa ngrembaka kanthi dhasar Negara sing bebas politik lan ekonomi sing sehat. Sarana kanggo nggayuh iki yaiku:

a. Nglatih wong enom supaya sehat ing awak lan bebas pikiran, sawise gedhe tradhisi budaya Jerman.

b. Kamardikan lengkap iman lan kalbu.

c. Proteksi khusus kanggo denominasi Kristen.

d. Putus asa saka dogma, sing nentang naluri moral Jerman lan ngemot prakara sing mbebayani kanggo Negara lan bangsa.

Machine Translated by Google

e. Ngilangi kabeh pengaruh ala ing pers, ing sastra, panggung, seni lan teater gambar.

f. Kebebasan instruksi ing sekolah menengah Jerman; pembentukan putusan golongane priya kang luhur budine.

6. Urusan Mi1itary.

a. Kanggo nggawe bangsa efisien kanthi ngidini saben Jerman gratis kanggo ngawula lan nanggung lengen.

b. Ngilangi Tentara sing dibayar.

c. Nggawe Tentara nasional kanggo pertahanan nasional ing sangisore komando perwira profesional sing dilatih banget.

7. Rekomendasi liyane.

a. Reformasi pers. Penindasan kabeh jurnal sing nglawan kepentingan nasional. Tanggung jawab sing ketat kanggo kabeh intelijen sing ora bener lan sengaja dipalsukan.

b. Modifikasi undang-undang waralaba supaya bisa ngilangi cara demoralisasi kontes pemilihan, lan kekebalan sing dipilih.

c. Pembentukan Kamar khusus kanggo perdagangan lan profesi.

d. Reformasi yudisial babagan Hukum Tanah - pengakuan hak properti ing tanah minangka prinsip; ora ana hak kanggo nyilih saka sumber pribadi babagan keamanan tanah; Negara duwe hak pre-emption, utamane ing kasus wong manca lan wong Yahudi; Negara bakal diwenehi wewenang kanggo ngatur estate yen ana manajemen sing ora becik saka pihak sing nduweni.

Civil Law — nemen tambah pangayoman kanggo pribadi pakurmatan, kesehatan, minangka gantos kanggo siji-sisi legal pangayoman saka hak properti, kang predominates ing dina saiki.

e. Reformasi Hukum Negara.

Wangun Negara sing paling cocok kanggo karakter Jerman yaiku kontrol kedaulatan sing digabungake ing kekuwatan pribadi pusat. Bangsa kasebut kudu mutusake manawa kekuwatan pribadi pusat iki bakal ditindakake dening raja sing dipilih utawa presiden.

Karakter Federal saka Reich.

Konstitusi bangsa Jerman saka sawetara negara sing raket karo ras lan sejarah ndadekake saben negara kudu merdika banget ing urusan internal.

Iku urusane Reich kanggo makili bangsa Jerman ing luar negeri, lan nyedhiyakake paspor, adat, uga kanggo Tentara lan Angkatan Laut.

Ana telung alangan utama kanggo nindakake Program Nasional Nasional iki Sosialisme: Marxisme, sistem Parlementer, lan para pembesar kapitalis.

1. Kampanye anti-Marxis kita diarahake marang doktrin-doktrin sing ngganggu wong Yahudi, Karl Marx - yaiku perang kelas sing misahake bangsa, yaiku ngilangi properti pribadi sing ndadekake bisnis ora mungkin - lan nglawan kabeh pandangan materialistik ekonomi babagan sejarah.

Machine Translated by Google

2. Kampanye kita nglawan parlemen diarahake marang kekurangan tanggung jawab sing diarani wakil rakyat, sing - kebal - ora bisa ditimbali ing praktik kanggo njawab asil keputusane; uga marang kabeh piala sing metu saka sistem (korupsi moral, nepotisme, venality), kabeh nyebabake piala pungkasan - pamaréntahan sing gumantung marang parlemen kasebut.

3. Kampanye kita nglawan Mammon, sing luwih dhuwur tinimbang loro liyane, diarahake marang kekuwatan dhuwit sing ngrangkul donya, yaiku eksploitasi terus-terusan bangsa kita dening omah-omah utang gedhe.

Iki uga minangka perjuangan sing luar biasa nglawan semangat rakus lan rakus sing mateni jiwa, materialis kanthi kabeh iringan sing ngganggu sajrone urip umum, komersial lan budaya.

Perang utama yaiku siji ing antarane rong teori donya, sing diwakili dening rong struktur sing beda-beda - roh sing wis nggawe lan kreatif lan semangat sing ora tenang. Roh kreatif, jero-bosok, nanging luwih unggul tinimbang donya liyane ing pengalaman spiritual, digawa; utamané dening bangsa Arya; - Roh nyekel, tanpa oyod ing ngendi wae, mung ngarahake barang-barang material, komersial, utamane diwakili dening wong Yahudi.

Sosialisme Nasional, kaya anti-Semitisme, nganggep roh materialistik Yahudi minangka panyebab utama kejahatan; Nanging ngerti yen perjuangan paling gedhe ing sajarah iki ora kudu mandheg mung ngrusak roh Semit; Mulane Program gedhe Sosialisme Nasional ngluwihi kepinginan anti-Semit kanggo numpes, amarga menehi gambaran sing positif, nuduhake carane Negara Sosialis Nasional tenaga kerja lan prestasi kudu katon nalika rampung.

Sawise tujuan sing dhuwur iki digayuh, Partai Sosialis Nasional bakal bubar kanthi otomatis; kanggo Sosialisme Nasional banjur bakal kabeh urip saka kabèh bangsa Jerman. NSDAP ora Partai politik ing pangertèn biasa saka tembung, nanging iku bagean saka bangsa, kang manteb ing ati, lan yakin ing mangsa, kang wis diklumpukake watara pemimpin kuwat lan ditemtokake kanggo ngirim Jerman saka kawirangan lan impotence ing luar negeri lan saka demoralization ing ngarep, lan kanggo nggawe dheweke sepisan maneh kuwat lan dihormati ing luar negeri, lan morally lan ekonomi sehat ing ngarep.

"Reich Jerman minangka omah wong Jerman."

Saben tembung saka prinsip kabijakan Negara iki dipotong kanthi lash, nalika kita nimbang kahanan sengsara saiki.

'Reich Jerman' - ing ngendi ana Reich Jerman saiki? Apa Jerman bisa ngaku diarani negara merdika? Ora! Malah ahli hukum sing paling marem ing Hukum Negara ora bisa njlèntrèhaké negara, kayata Jerman saiki, minangka negara sing ngrasakaké hak-hak kadhaulatan.

Lima hak sing paling penting saka sawijining Negara yaiku: kedaulatan ing wilayahe, tentara, lan keuangan, administrasi internal komunikasi garing, lan pungkasanipun kaadilan.

Sampeyan mung kudu sijine prakara ing cara iki kanggo sembarang awam tanpa panjelasan luwih saka hak-hak bangsa miturut Hukum Internasional, lan mbandhingaké karo posisi Jerman saiki, lan dadi cetha yen iku mokal kanggo njaga sing daulat 'Jerman Reich' ana maneh.

Panguwasan kita ing wilayah kita minangka moyoki, amarga saben Prancis milih dheweke bisa ngrebut tanah Jerman tanpa njaluk ijin lan tanpa nandhang oposisi. Ceko, Polandia, Denmark

bisa usaha ing sembarang inroad menyang wilayah Jerman tanpa wedi alangan. 'Rezim lawas sing dikutuk' menehi interpretasi sing beda banget babagan nglanggar wates. Serangan militer menyang wilayah Jerman banjur nuduhake 'negara perang'.

Kanggo nglindhungi kedaulatan teritorial sawijining bangsa mbutuhake pasukan bersenjata sing bisa ngusir serangan apa wae ing tanahe, lan mulane kanggo urip lan rasa seneng warga negara kasebut. Negara bebas ora bisa ngidini negara manca kanggo nliti tumindake, utawa duwe hak kanggo mutusake kekuwatan, peralatan, persenjataan, garnisun Angkatan Darat; yen aku! ora, iku mesthi ora 'daulat'; ora bisa mrentah sarana panguwasa; wis nyerah kontrol pasukan militèr. Jerman wis nindakake iki kanthi nyerah marang Komisi Pelucutan Senjata lan Kontrol mungsuh.

Jerman wis nandhang penghinaan iki ing kahanan Gencatan Senjata lan wis ilang hak internasional.

Nanging, dheweke bisa uga wis nahan sawetara bagean saka kontrol internal dheweke; nanging sanalika kontrol militèr wis numpes, magnates financial ngrebut kesempatan kanggo eksploitasi tanpa wates saka tenaga kerja Jerman.

Kaping pisanan, torrent Revolusi sing muddy njeblug ing Jerman; banjur usuurers lan profiteers, pengkhianat Sosial-demokratis, anak kekacauan, deserters, kunjara-manuk padha karo daya karo Demokrat lan Pusat, lan konco lan liwat kabeh financiers, wong Yahudi, nindakake bisnis. Ora let suwe, Free Mason saka Partai Nasional, utamane Sadulur Stresemann, ditimbali. Pukulan pungkasan bakal teka. Para ahli karo Hukum Dawes ngrampok Jerman saka kontrol keuangan dheweke, kang barter adoh kanggo sakepel wong Yahudi, magnates financial Jerman lan manca. Reichstag nglilani ril sepur, lan karo wong-wong mau kabeh kontrol komunikasi, uga bagean gedhe saka kontrol pajek lan adat, dening masrahake marang Komisi Reparations.

Kontrol kaadilan meh ora ana maneh. Distrik sing dikuwasani ana ing hukum militer asing; pranatan khusus mrentah Jerman liyane, kayata kanggo pertahanan Republik; insecurity hak, diatur rampokan umum liwat supaya disebut-Aufwertungsgesetze, meksa Pengadilan kanggo wara-wara sing salah iku tengen.

Jerman ora dadi negara sing berdaulat maneh. Dheweke dadi koloni budak. Wong Jerman ditindhes, dibuwang ing pakunjaran, ditolak kebebasan ngomong - mung amarga isih 'Jerman' lan kepinginan kanggo mungkasi perbudakan.

Ya, kita pengin Jerman bebas maneh, lan Reich Jerman sing bakal teka iki bakal dadi omahe wong Jerman, - ora mung mesin kanggo njaga ketertiban, ora mung 'Negara', 'panguwasa', 'pemerintah', sinecure kanggo sawetara omah sing mrentah, nanging Omah, tembung pesona - tresna omah, apik banget, cerah, ditresnani. Ambune bumi omah munggah, wong sing ngumbara seneng banget ngrasakake lemah ing ngisor sikile; dheweke kaiket dening ikatan getih.
Rasa omah yaiku rasa aman, lan saka iku mekar kembang katresnan omah. Negara lan bangsa ora duwe tujuan sing luwih apik tinimbang iki.

Luwih saka kabijakan sosial sing ati-ati, tinimbang asuransi pengangguran, tinimbang skema omah, sanajan duwe omah dhewe minangka salah sawijining insentif paling kuat kanggo tresna omah.

Home luwih saka 'Negara Imperial', kang siji serves, apa saka semangat utawa kepeksa.

Iku luwih saka administrasi, luwih saka mbela kapentingan dhewe, luwih saka crib kanggo sapi, utawa pangayoman kanggo wong lan properti. Kabeh obyek umum iki kudu nglayani konsepsi omah. Kaya idea saka ngarep wis Pesona khusus saka anak ing bener

Machine Translated by Google

kulawarga diatur, minangka kamar dhewe arouses raos beda banget saka kamar ing hotel utawa sel pakunjaran; ngarep iku soko unspeakably tender lan durung kuat, unggul kanggo idea saka asosiasi kanggo tujuan, kang Liberal - parlementer - konsepsi demokratis saka negara sosial.

Kebijakan Negara

Prinsip: Reich Jerman bakal dadi omah kanggo wong Jerman - ora kanggo wong Yahudi, Rusia (Komunis), Demokrat Sosial, sing ora duwe tanah air sing disebut Jerman (Crispien), utawa kanggo kabeh wong manca sing manggon luwih suwe utawa luwih cendhak ing lemah Jerman.

Kita ana ing oposisi sing cetha lan dhasar kanggo Konstitusi Weimar, sing mung ngomong babagan 'warga negara Jerman', nanging ora nggatekake konsepsi 'Jerman' ing rasa nasional, utawa luwih ras.

(a) Politik Luar Negeri.

1. Nggawe Negara nasional sing padhet, ngrangkul kabeh cabang balapan Jerman.

Kabeh getih Jerman, apa sing manggon ing kadhaulatan Prancis, Denmark, Polandia, Ceko utawa Italia, kudu manunggal ing Reich Jerman. Kita njaluk ora kurang utawa luwih saka apa sing dituntut kanggo mungsuh kita - hak wong Jerman kanggo mutusake dadi tanah air, Negara Jerman.

We pratelan kabeh Jerman ing Sudeten Jerman, Alsace-Lorraine. Polandia, koloni Liga Austria, lan Negara-negara sing ngganteni Austria lawas. Nanging panjaluk iki kanthi tegas ora kalebu kecenderungan kanggo imperialisme; iku panjaluk sing prasaja lan alami, sing ditindakake dening warga negara sing kuwat minangka syarat alami.

2. Perwakilan kuat saka kapentingan Jerman ing luar negeri minangka akibat sing luwih penting lan perlu saka titik a.

Biasane sing paling apik, paling rajin lan venturesome - insinyur, panjelajah, profesor, pedagang, dokter - sing pindhah menyang tanah manca, nggawa Budaya Jerman. Dheweke dadi anggota kulawarga nasional Jerman sing gedhe, sing ora bakal ilang. Dheweke duwe hak ngarepake pangayoman saka omah nalika ana ing luar negeri. Padha ngirim ora mung disseminators saka Budaya, nanging njaga advance sadar idea Jermanik ing donya; dudu 'rasul kamanungsan', nanging pembawa gagasan Nordic.

Wong-wong sing makili Jerman ing luar negeri ngirim ora entuk pangerten manca nanging tetep karakter Jerman unggul. Kantor Luar Negeri kita kudu disapu resik nganggo besom wesi. Kita kudu rampung karo obsequiousness menyang manca miturut cara Erzberger lan Stresemann, lan bakal katon sing perwakilan kuwat saka kapentingan Jerman bakal cukup digunakake dihormati, lan manungsa waé kanggo kepinginan Jerman ing panggonan nistha bakal asil.

(b) Kawicaksanan ras.

3. Pengecualian wong Yahudi lan kabeh non-Jerman saka kabeh posisi tanggung jawab ing urip umum.

Panjaluk iki pancen alami kanggo kita Sosialis Nasional sing ora ana panjelasan liyane sing dibutuhake; nanging ora bisa menehi argumentasi sing ngyakinake kanthi ringkes marang wong-wong sing gagal ngetrapake prinsip doktrin ras kita.

Machine Translated by Google

Sapa wae sing katon ing wong Yahudi minangka 'warga negara saka agama Yahudi - lan ora minangka heterogen, wong segregated, parasitic ing karakter, bakal gagal kanggo appreciate esensi saka panjaluk iki. Yen ana wong ngomong utawa mikir yen kubis sing tuwuh kanthi kebetulan ing tengah-tengah tanduran stroberi yaiku tanduran stroberi, lan stroberi sing apik bisa dipikolehi, mula dheweke salah kaya mikir yen ana singa sing mlebu ing antarane wedhus, mula dadi wedhus. Wong Jerman ora bakal dadi pejabat pemerintah ing China utawa India, lan kita ora seneng duwe wong China utawa Hottentot minangka pejabat Keuangan utawa Walikota ing kutha Jerman.

Nanging iku bakal luwih apik kanggo duwe Enver Pasha utawa Chang Kai Chek ing kontrol ing Jerman saka duwe wong Yahudi karo free muter kanggo ciri ras disintegrating kang.
Ingkang tamtu bilih Revolusi punika ngeculaken pitakenan ing nagari, saha para bankir Yahudi ingkang sampun dangu, tuwin tiyang Yahudi saking Wetan ingkang nembe migrasi dhateng Jerman, sampun sami makmuraken dhirinipun dening Jerman. Kita kabeh wis weruh lan, wis pengalaman iki; iku wis mesthi wis arep ing, iki disintegration saka institusi Nordic. "Ana mung siji cara sing mbukak kanggo wong licik iki, - ora ana sing bisa diarep-arep sajrone tatanan tetep." (Goethe ing pameran ing Plundersweilen)

Mulane, kita njaluk:

4. Sing imigrasi wong Yahudi Wétan lan alien parasitic liyane bakal mandegake, lan manawa wong asing lan wong Yahudi sing ora dikarepake bakal dibuwang.

Ing wektu inflasi gedhe, wong-wong Yahudi saka Galicia lan Polandia nglumpukake kaya vermin menyang kutha-kutha ing Jerman. Sanadyan ana kekurangan omah, nanging ora suwe, wong Jerman kudu nyusup menyang bolongan. Dheweke miwiti bisnis sing reged, tuku kabeh - mutiara, karpet Persia, berlian, emas, perak, platinum, Pinjaman Perang, cathetan ewu tandha, tembaga, timah, sastra, bioskop, gandum (Perusahaan Evaporator). Padha cepet dadi katon sugih, - lan njupuk pangkat minangka Jerman - ing mata saka 'Jerman normal'.

Kompromi pancen ora bisa ditampa nalika ngrampungake kasus kasebut. Kita kudu duwe pangurus sing kapercayan ras sing jelas lan ora bisa ditekuk. Kesehatan balapan kudu dibalekake kanthi aplikasi praktis saka perawatan anti-Semit, lan bangsa kita kudu diuripake Lor ing pangertèn saka idea Nordic.

Pitakonan iki mbokmenawa ora kalebu 'Program sementara' NSDAP; nanging kita sedaya kedah mangertosi kanthi gamblang bilih boten kathah ingkang saged dipuntindakaken kaliyan bangsa Jerman ngantos sampun 'debastardized'.

Nanging kita bisa nyatakake kene lan saiki sing decadence rasis elek wis mung - ing sembarang tingkat ing teori - wis stemmed, amarga saka kapentingan luar biasa Taufik umume pitakonan saka lomba lan ana sawetara buku ing subyek; Nanging ora ana apa-apa, nanging karya sing padhet lan terus-terusan bisa ngidini kita maju kanthi nyata.

(c) Ing babagan kewarganegaraan Negara kita njaluk:

5. Sing ora ana nanging Jerman, sing pracaya ing Budaya Jerman lan nasibe umum kabeh wong Jerman, bakal seneng hak warga negara.

Malah ing kene watesan kudu digambar. Wong-wong sing, sanajan lair saka Jerman, tumindak kanthi sadar kanthi cara ngrusak bangsa lan Negara, lan nampa lan nuruti prentah saka luar negeri - yaiku ora nampa bagean ing nasib umum, bisa uga ora diidini hak kewarganegaraan; ana akeh sing kudu kita nolak pakurmatan sing dhuwur kanggo nikmati hak kasebut.

6. Non-Jerman mung bisa manggon ing Negara Jerman minangka tamu lan bakal dianggep minangka tundhuk karo hukum manca.

Iki minangka prinsip sing dibutuhake, diwilang kanggo mungkasi ing salawas-lawase obsequiousness langgeng marang wong manca. Nanging ora ateges kita ora bakal nampani warga negara manca kanthi apik lan nganggep wong-wong mau minangka tamu kanthi becik, anggere padha tumindak kanthi bener; nanging

7. Hak-hak lan kapentingan wong Jerman kudu luwih disenengi tinimbang warga negara manca.

Persyaratan luwih lanjut ora kudu dilebokake ing Program kita kanthi rinci. Contone, wangun sing dianggep dening hukum sing mengaruhi wong manca bakal teka ing pemukiman mengko, uga cara kanggo ora kalebu wong Yahudi. Program prinsip ora bisa diarep-arep minangka Program tumindak, menehi rincian taktik babagan carane supremasi kudu diamanake, lan liya-liyane.

Kebijakan Ekonomi

Kuwajiban Pemerintah Nasional kanggo nyukupi kabutuhan urip lan dudu ngamanake bathi paling dhuwur kanggo Capital.

Bisa uga ana wong sing sederhana lan polos sing ngumumke kasunyatan sing jelas iki minangka prinsip ora perlu. Iku umum-panggonan kanggo prodhusèn, petani, tukang, pabrik, sing digawe iku salah siji digunakake utawa dikonsumsi, - dhewe utawa, minangka barang dagang, dening wong liya.

Ing mripate bisnis kang ora mrihatinake produksi utawa konsumsi punika ridiculous, mokal, nglawan akal sehat.

Iki ndadekke kita salah siji saka kangelan intelektual gedhe ing karya recruiting kita. Para sadulur-sadulur kita mesthi bakal ujar: - Mesthine sentimen alami sampeyan mikir babagan makna lan tujuane tenaga kerja lan ekonomi cukup bener, nanging sayange sing diarani ekonomi politik saiki ora ana jawaban kanggo pratelan alam iki. Yen katon luwih cedhak, sampeyan bakal nemokake ciri-ciri elek sing bener-bener nentang tugas sing jelas ing kabeh ekonomi politik nasional.

Kanggo apa karo wong sing nyilih dhuwit lan tukang untung? Apa perampok universal iki mikir kanggo nyedhiyakake kabutuhan urip? Ora! Apa padha melu nggawe nilai, apa padha gawé apa-apa? Ora! Dheweke dadi perampok lan pengkhianat ing pangertèn ekonomi, lan mung nglumpukake kasugihan kanggo awake dhewe.

Kepiye babagan bank-bank? Dheweke nyebar dhuwit lan menehi 'kredit'. Ya; nanging Kantor Pos nindakake iki, lan luwih murah, luwih cepet lan luwih apik; lan marang sapa bank-bank menehi kredit? - Kanggo

Machine Translated by Google

wong mlarat, wong-wong sing nyambut gawe, sing ora duwe omah dhewe, utawa kanggo mbangun omah, kanggo nyukupi kabutuhan omah? Ora! Utawa marang para petani, utawa marang wong-wong sing nglakoni bisnis lan sing ngasilake lan nyebarake kabutuhan ekonomi? Ora bebas, lan mung yen keamanan ditawakake, liwat lan ndhuwur engagement alam kanggo mbayar maneh; malih, padha ngisi kapentingan. Apa bank-bank peduli apa pelanggan produser dilayani kanthi apik, murah lan cepet, utawa apa kabutuhan ekonomi diwenehake kanthi cepet, murah lan kanthi teliti? Ora! Pikirane siji-sijine yaiku kanggo entuk bathi saka bunga, komisi, utawa apa wae sing diarani proses perbankan kanggo ngetok dhuwit. Apa sing diprodhuksi dening bank-bank? ora ana apa-apa! Apa padha entuk? Jumlah gedhe.

Mangkono, wong-wong sing nyilih dhuwit, tukang untung, bank-bank, financier, ora nyedhiyakake kabutuhan, nanging entuk bathi gedhe saka sistem kapitalis sing ana, - nyatane dheweke tirani lan ngeksploitasi sistem ekonomi anti-sosial saiki. Tugas utama ekonomi yaiku kanggo ndeleng manawa bunga utangan aman, yaiku para buruh kepeksa nyerahake sebagian penghasilane menyang 'Kota'. Apa sing ditindakake dening pemilik pabrik, utawa sing diarani para buruh, 'pengeksploitasi' lan 'penyedhot getih'? Kanthi mbayar upah sing paling murah, kanthi nggunakake bahan sing luwih murah, kanthi produksi massal, rata-rata, lan rega eceran sing dhuwur, dheweke nyoba ngasilake bathi paling gedhe kanggo awake dhewe.

Dheweke ora mikir babagan kemiskinan karyawan; dheweke ora preduli manawa barang dagangane kudu dibuwang kanthi cepet kaya sampah, - luwih apik, amarga tegese luwih akeh gaweyan lan bathi luwih akeh. Wong-wong sing bodho-bodho kesusu-susu nguber sampah-sampah sing murah, yen dipamerake kanthi apik.

Mbalekake ibukutha luwih dhisik karo dheweke, nyediakake kabutuhan urip ana sing kaping pindho.

Nanging dheweke nindakake apa wae. Dheweke nyedhiyakake karya.

Sing duwe pabrik sejatine beda banget, dheweke sing sadar tugas dhuwur minangka pimpinan ekonomi. Dheweke kudu nduweni nilai moral sing dhuwur - paling ora ing babagan ekonomi.
Tugase yaiku nemokake kabutuhan ekonomi nyata wong - yen dheweke uga dadi penemu, dheweke nindakake karya perintis iki dhewe. Dheweke kudu njaga biaya sing paling murah lan menehi keuntungan sing paling apik, supaya regane mudhun supaya bisa mlebu ing pasar; njaga kualitas lan kuantitas produksi, mbayar karyawan sing apik, supaya bisa tuku barang kanthi bebas, kudu tansah mikir babagan perbaikan lan nganyari cara tanduran lan dagang. Yen nempatno kabeh iki pisanan ing bisnis, kang 'nyedhiyakake kabutuhan urip' ing pangertèn sing paling apik lan paling dhuwur, "lan bathi bakal teka saka awake dhewe tanpa kang nggawe wong obyek pisanan.

Krupp, Kirdorf, Abbe, Mannesmann, Siemens, lan liya-liyane.

Karakter bisnis kasebut beda banget nalika ora dikendhaleni dening wong-wong sing nduweni kuwalitas moral sing dhuwur sing ngurus kapentingan para buruh nanging dipasrahake menyang perusahaan winates sing ora pribadi.

Sanadyan pangadeg bisnis uga dadi pemegang saham utama lan bisa njaga standar keunggulan produke, kabeh bisa uga; nanging sanalika konversi kedadean iku kepunjulen dening kapentingan saka pemegang saham kapitalis. Sing duwe mantan, manajer, saiki gumantung ing Dewan, sing makili para pemegang saham, kanggo perbaikan cara bisnis lan kahanan kerja, - lan para pemegang saham ora duwe kapentingan (ngluwihi sopir budak) ing kesejahteraan para pekerja lan keunggulan karya, anggere

deviden sing metu saka iku gedhe-gedhe apik. Introduksi saham kepemilikan duweni pengaruh sing paling mbebayani, amarga spekulator manawa bisa nggawe saham kasebut lan dadi pemilik karya industri gedhe tanpa ngerti apa-apa. Kanggo saham Bursa Saham lan saham mung dadi akeh kertas kanggo wong-wong mau kanggo muter. Dheweke ora kasengsem ing kahanan produksi lan tenaga kerja, akeh sing ora bisa ngomong apa produk utawa kondisi marketing, tenaga kerja, upah lan pangopènan ing bisnis sing padha duwe dening hukum. (!) Lan pamilik sing sejatine, mung amarga wis nyudut saham pabrik iki utawa pabrik kasebut ing pasar.

Ayo saiki kita nliti kahanan iki ing cahya saka pengaruhe ing ekonomi politik, supaya bisa mujudaken karakter korupsi saka sistem kapitalis.

Bisnis saiki mung golek modal.

Toko eceran gedhe ngetutake macem-macem cara. Padha cultivate 'daya tarik', 'bluff, 'rata-rata', 'artikel mewah', lan nuwuhake kepinginan kanggo sing ora perlu, kaya sing dituduhake ing ndhuwur.

Istana-istana gedhe, dibangun kanthi kabeh seni refinement, ngajak tuku barang-barang sing katon murah, nanging umume ora ana gunane, lan kanthi menehi syarat pembayaran sing gampang, dheweke mbujuk para pelanggan supaya mbuwang kabeh jinis jumlah kanggo kemewahan murni. Kamar istirahat disedhiyakake supaya wong bisa nglampahi wektu sing suwe ing toko, sing dadi amben panas kanggo pemborosan, amarga ora ana sing ngira yen dheweke entuk hadiah. Wong sing sugih tenan ora tuku ing toko gedhe; padha ngerti apa sing wong mlarat ora ngerti - sing tuku murah tuku sing ditresnani. Apa wong-wong sing tuku ing kraton-kraton mau mbayangno nèk dibangun nganggo dhuwit sing disimpen? Apa dheweke mikir yen mbayar eskalator, lift, kamar istirahat, iluminasi kaya dongeng?

Uga sumurup, yen toko-toko gedhe ngrusak wong-wong sing duwe toko cilik, sing ngeksploitasi tenaga kerja ing omah lan karyawane kanthi kejem, yen sing digawe biasane sampah. Artikel sing luwih apik biasane luwih disenengi tinimbang ing toko khusus sing dihormati, kasunyatan sing mbenerake perang kita nglawan toko gedhe. Kita nganggep minangka wangun khusus saka gagasan kapitalistik ing operasi praktis, sing ora nyedhiyakake kabutuhan urip, nanging mung ana kanggo ngasilake bathi gedhe kanggo para pemegang saham.

Diwenehi iki konsep anjog saka panentu saka necessaries urip (sing, kita kudu mirsani, ora ana hubungane karo rencana Komunis ekonomi), pitakonan rangking pisanan ing wigati ing sikap kita marang pribadi.

8. Sosialisme Nasional ngakoni kepemilikan pribadi saka properti minangka prinsip lan nglindhungi dening hukum, - diwenehi sing angsal lan dipunginaaken honorably. Kita ora bisa ngrembug ing kene, nanging sapa wae sing ngerti kanthi bener istilah 'karya' bakal cepet weruh yen produk saka 'karya' kudu dadi kagungane wong sing nyambut gawe. Produser bakal gagal ngerti sebabe karyane, utawa regane, kudu dadi properti saka 'komunitas' sing ora jelas, lan uga ora bakal ngakoni yen asil kerjane kudu menyang individu, kapitalis. Mula, pangerten sing bener babagan makna 'karya' ndadékaké kanthi alamiah kanggo ngenali kepemilikan pribadi.

   Akhire ana subyek luwih lanjut - konsepsi omah. Omah iku dudu kasunyatan kajaba mung dadi darbeke wong lanang dhewe, lan omahe dhewe ngrenggani kulawargane dhewe. Woh-wohan lan sayuran saka kebone dhewe luwih enak tinimbang panganan sing dipangan ing omah sing rame. Sapa wae sing ora ngerti kepinginan kanggo banda utawa kabungahan nduweni, bakal gagal ngerti pentinge ngakoni kepemilikan pribadi. Wong kaya ngono ora duwe oyod ing endi wae, dadi penasaran

jinis preying wong tansah iri, tansah seeking soko seger kanggo diduweni, nalika wong Nordic, wong ngalangi saka lemah, pancen andhap asor ing gagasan. Dheweke ora pengin luwih saka sing bisa ditindakake dening pakaryane. A workman ora pengin duwe Villa apik kang ora bisa entuk; dheweke kepengin omah cilik sing apik dhewe, dudu wong sing nyewa sing sajrone urip dheweke bakal mbayar telu utawa kaping papat tinimbang biaya omah kanggo mbangun. Nanging wong Yahudi, kapitalis, - dheweke ora pengin diikat menyang plot tanah; becik iku aman amba diiseni karo scrip, akta hipotek lan cathetan promissory. Kasugihan, dudu barang, nanging barang sing digadahi wong liya, sing dadi tujuane. Dheweke ora nyambut gawe, nanging ora ngaso nganti dheweke wis nglumpukake obligasi lan menehi pecut marang kabeh wong sing diutangi. Panjaluk sabanjure Program kita dirangkai supaya bisa mandheg.

9. Karaharjaning bangsa njalari wêwatesing kasugihan ing tangan individu.

Kasugihan ora cilaka dhewe; Kosokwangsulipun, bandha ingkang dipun lampahi kanthi sae, punika ndadosaken kabecikan dhateng sedaya tiyang ingkang sesambungan kaliyan piyambakipun. Nanging maneh, sistem silihan kapitalis sing ngowahi kasugihan saka berkah dadi kutukan; iku rampog. Massa gedhe buruh tanpa duwe 40 lan kelas menengah sing duwe utang saya suwe saya pisah karo wong sugih; nduweni cilik kaetung sing distraint marang utang, lan daya saka financiers, sing ora ngerti fatherland, ora ngarep-tanah, waxes tau liyane serem, lagi njagong ing modern benteng begal-baron, bank-bank. Kanggo ngrampungake iki, Negara Nasional kudu ngupayakake:

10. Kabeh wong Jerman bakal dibentuk dadi komunitas kerja kanggo kemajuan kesejahteraan umum lan Budaya.

Gagasan komunitas kerja iki nuduhake penggulingan ekonomi saka konsepsi universalis masyarakat. Kabeh karya lan produksi kudu kalebu ing idea sing luwih dhuwur saka layanan kanggo masyarakat. Ora ana sing nentang usaha lan industri pribadi, nanging tegese kemajuan individu ora bakal ngrugekake wong liya. Titik ing ngisor iki menehi ekspresi kanggo tuntutan kasebut.

11. Ing pigura saka tugas umum kanggo saben Jerman, lan karo pangenalan saka kepemilikan pribadi minangka prinsip, saben Jerman bakal bebas kanggo entuk ing sembarang cara kang milih, lan bebas mbuwang asil saka pegawe.

Sing kasebut ing ndhuwur kanthi tegas nolak skema sosialisasi Marxisme lan uga keuangan dhuwur. Negara bakal nyakup jumlah paling gedhe saka eksistensi bebas sing digandhengake karo gagasan sosial layanan. - Iku mesthi metu saka pitakonan kanggo mbukak tambang, jeblugan-furnaces, rolling pabrik, kapal-yard ing ukuran cilik, nanging satus ewu free lan sawijining master-shoemakers luwih apik saka limang pabrik sepatu monster.

Estates ndharat gedhe ing sisih lor lan wetan Jerman luwih produktif kanthi ukuran gedhe tinimbang dikelola dening petani freehold cilik. Freeholds cilik luwih apik yen gampang tekan kutha lan desa. Titik sabanjure kita njaluk supaya:

12. Kombinasi sehat saka kabeh jinis bisnis, gedhe lan cilik, kalebu tani, kudu dijaga.

13. Bisnis gedhe (sindikat, kepercayaan) dinasionalisasi. Panjaluk iki konsisten karo perjuangan umum kita nglawan ide kapitalis. - Tujuan pisanan sindikat lan kepercayaan ing cabang produksi tartamtu yaiku manunggal karo bisnis liyane sing padha.

kanggo tujuan dictating prices. Padha diatur dening ora kepinginan kanggo mbagekke barang apik ing rega mirah. 'Cincin' kasebut khusus ditarik dening bisnis anyar sing apik. Perusahaan anyar ing baris bisnis sing padha dituku lan dibuwang, asring kanthi rega sing gedhe banget kanthi ganti rugi. Pasokan diatur kanthi pooling, sing tegese bisa ngatur rega miturut 'supply lan dikarepake' sing nyata. Iki sing dadi keprigelan para pemegang saham, sing ora duwe kepinginan kanggo ndeleng rega tetep murah amarga kompetisi. Gagasan lan panemuan anyar dideleng kanthi mripat sing ora sopan, lan luwih becik ditindhes yen adopsi bakal mbebayani kapasitas mbayar tanduran lawas. Bisnis kuwi, mbukak minangka percados ageng saka kantor pusat gedhe, sing cetha 'mateng kanggo sosialisasi', IE wis mandhek kanggo nepaki sembarang layanan Yen kanggo masyarakat kang kompetisi individu performs. Dheweke lumpuh wiwit wiwitan lan mung ngladeni rakus kapitalisme.

14. Wong-wong riba lan wong-wong sing golek untung, lan wong-wong sing ora duwe karep kanggo ngrugekake negara, bakal diukum pati.

Hukum, kaya saiki, menehi pangayoman khusus kanggo properti individu. Maling cilik dihukum kanthi ora manusiawi, dene Undang-undang ora nyedhiyakake cara kanggo nyekel penipu skala gedhe, sing ngrampok kabeh negara kanthi 'cara kapitalistik'. Kita waca utamane kanggo wong-wong sing promosi lan entuk bathi dening inflasi. Iki minangka pisanan ing sajarah yen kabeh negara sing rajin dirampok kabeh tabungan kanthi kejahatan inflasi ing skala gedhe kaya sing kedadeyan ing Jerman.

Keserakahan bank-bank sawise stabilisasi luwih elek tinimbang rampokan dalan gedhe. Luwih akeh wong Jerman sing dadi korban praktik 'perusahaan perang' tinimbang band perampok sing diatur.

Nalika wektune teka, kita bakal ngatasi perkara kasebut kanthi luwih rinci lan kudu golek rumus hukum kanggo dheweke. Nanging kabeh wong bakal setuju yen 'penipuan terorganisir marang bangsa' kudu diukum minangka, lan luwih, luwih abot tinimbang nyolong dhuwit cilik, utawa penipuan.

15. Pambuka taun kewajiban pegawe utawa layanan kanggo saben Jerman.

Kuwajiban ngladèni kanthi makarya bakal dadi ekspresi sing bisa dideleng marang masarakat ngenani kuwajiban dinas. Iku dimaksudaké kanggo pendidikan, lan kanggo menehi sadurunge saben Jerman conto kabeh masyarakat makarya minangka siji wong bebarengan. Iku bakal nuduhake kanggo saben Jerman berkah saka pangujan ketat ing karya kanggo layanan bangsa.

Kebijakan Keuangan

Breaking thraldom saka kapentingan.

Prinsip kita ing subyek iki wis dadi kebak disetel mudhun ing bab kapindho, sing kita mung bakal njlèntrèhaké ing kene langkah-langkah sing cocog kanggo nggayuh tujuan kita ing praktik.

16. Pambébasan negara, lan bangsa, saka utang lan kewajiban mbayar bunga marang omah-omah gedhe.

Negara bisa uga ora duwe utang - amarga ora perlu. Ora ana bandhingane Negara lan pribadi sing saben-saben mbutuhake utangan lan kepeksa utang. Negara ngontrol Mint; mangkono bisa nggawe dhuwit, kang wong pribadi ora bisa nindakake! Iku nindakake iki ing gila: fashion

Machine Translated by Google

sajrone inflasi. Iku padha karo Rentenmark, lan padha - sawise mundur kontrol menyang Reichsbank disebut - karo supaya disebut-Reichsmark.

Negara bisa nggunakake hak iki kanggo entuk dhuwit, tanpa ana risiko inflasi. - Nanging mung yen pisanan:

17. Reichsbank lan kabeh bank-bank nerbitake nasionalisasi, lan
18. Yen ana pranata dhuwit kanggo kabeh Obyek umum gedhe (daya banyu, sepur, lan sapiturute) ora liwat utang, nanging menehi obligasi Negara tanpa bunga, utawa tanpa nggunakake dhuwit siap.

Ing tembung liyane: - Wanton printing saka cathetan bank, tanpa nggawe nilai anyar, tegese inflasi. Kita kabeh urip liwat. Nanging kesimpulan sing bener yaiku masalah obligasi non-bunga dening Negara ora bisa ngasilake inflasi yen nilai-nilai anyar digawe ing wektu sing padha.

Kasunyatan manawa perusahaan ekonomi sing gedhe saiki ora bisa mlaku tanpa utangan iku pancen kegilaan. Ing kene nggunakake hak Negara kanggo ngasilake dhuwit sing bisa ngasilake asil sing paling migunani.

Sapa wae kudu jelas manawa, umpamane, pabrik listrik gedhe sing nggunakake tenaga banyu bisa uga dibangun kanthi cara sing ora luar biasa:

Pamrentah ngenalake RUU ing Dewan legislatif kanggo ngeksploitasi kekuwatan banyu ing Bavaria, Saxony, lan liya-liyane, kanthi nyukupi kabeh syarat ekonomi. Diet lokal, utawa badan liyane, mutusake babagan konstruksi, menehi wewenang marang Menteri Keuangan utawa Bank Negara kanggo ngetokake seri cathetan bank, sing ditandhani khusus kanggo nuduhake yen dheweke wis kebak dening karya anyar ing kontemplasi. Cathetan kasebut didhukung dening kredit gabungan Negara utawa Reich. Ora ana sing bisa nuduhake bantahan babagan skor inflasi. Konstruksi ditindakake kanthi tambahan kredit sing diwenehake dening Dewan sing makili negara, lan cathetan kasebut dadi sah kaya liyane.

Nalika karya rampung, nitrates utawa listrik diwenehake marang pelanggan marang dhuwit iki, lan ing sawetara taun masalah bisa kelingan lan numpes. Asil: Negara, bangsa wis dileksanakake karya anyar, kang njamin kanggo wong-wong mau sumber anyar gedhe saka revenue, lan bangsa iku sugih dening iku.

Kanggo mbuktekake kabodhoan sistem saiki, ayo padha mbandhingake sing kasebut ing ndhuwur karo apa sing kedadeyan saiki.

A silihan dijupuk munggah. Sawetara kapitalis nindakake apa sing ditindakake dening kabeh bangsa, sanajan Parlemen bisa milih, ora bisa ditindakake; padha ngidini Negara kanggo utang dhuwit saka wong-wong mau. Tinimbang nggunakake wewenang langsung kanggo kepentingan bangsa, Negara melu mbayar bunga permanen kanggo jumlah sing dibutuhake kanggo ngrampungake karya tartamtu, saengga nggantung watu gilingan ing gulu. Lan, sing paling larang, ngetokake obligasi saengga nggawe 'kapasitas tuku seger'. Ing neraca ora ana prabédan apa karya anyar diwakili dening dhuwit kertas anyar utawa obligasi anyar.

Nanging masyarakat nandhang tatu amarga obligasi kasebut nuduhake manawa karya anyar kasebut digadahi modal, sing kanthi alami nggawe aman, ndhikte rega, lan entuk bathi. Mangkono, sejatine para pemodal sing luwih sugih dening pangembangan daya banyu bangsa; padha indifferent bab mbayar maneh; padha seneng kudu monopoli kayata sapi milking permanen. Populasi dipeksa

kanggo mbayar dear kanggo arus listrik utawa nitrates, lan sepisan maneh bagean saka property nasional diowahi ing kapentingan financiers.

Aku kudu ngrujuk marang sing maca ing tulisanku sadurunge, utamane Der deutsche Staat, sing nganggep pitakonan kasebut luwih rinci tinimbang sing bisa ditindakake ing pamflet iki. Saperangan nomer ing seri iki, malih menehi hasil karo macem-macem aspèk khusus saka cara novel Negara teka saka nggawe dhuwit.

19. We njaluk introduksi saka standar tetep dhuwit recehan. Sing diakoni saiki, nanging rampokan tetep kaya sadurunge. Kita Sosialis Nasional wis siyap kabeh, yen kita lagi kuwasa, kanggo mungkasi swindle inflasi kanthi cepet, lan kanggo ngenalake standar koin sing dijamin anyar.

20. Pembentukan bank nasional anyar kanggo pembangunan lan ekonomi.

Panjaluk iki diterangake kanthi lengkap ing Pamflet 8 Perpustakaan Sosialis Nasional: Die Wohnungsnot und die Sociale Bau - und Wirtschaftsbank als Retterin aus Wohnungselend, Wirtschaftskrise und Erwerbs1osene1end. Pancen nggumunake manawa panjaluk kita kanggo kabijakan finansial wis mlebu banget menyang kalangan politik liyane kajaba kita.

Ing taun 1921 aku ngirim panjaluk iki menyang Pamrentah Bavaria ing wangun RUU sing wis rampung. Kaping pisanan, akeh simpati karo ide kasebut: nanging sawise 'ahli' - fraternity perbankan - ditarik menyang konsultasi, Pamrentah nolak 'Feder's Utopia'.

Sawise Pemilu sukses ing Thuringia ing Februari, 1921, Partai kita ing Landtag ana kerja keras kanggo ngadegake bank kasebut lan nemokake von Kluchtzner, Menteri Keuangan, siap kerja sama; bagean borjuis uga padha ing simpati. Miturut voting mayoritas ing Landtag, Pamrentah diwenehi wewenang kanggo nggawe Bank Sosial kanggo pembangunan lan ekonomi. Ing kono Pamrentah Reich, ing tekanan saka Reichsbank, nglarang karsane wong-wong mau.

Aku wis ing Kangge ngatur Bill ing njelaske nganggo bentuk garis ngenalaken ing Reichstag, nyediakake kanggo bank-bank padha ing negara beda; ing Sesi singkat taun Dawes (1924), nanging kanthi ati-ati ditundha dening Partai Pemerintah nganti pembubaran ing musim gugur taun kasebut.

Bill kanggo bank sadurunge Landtag Mechlenburg. Resolusi kasebut ora efektif amarga kebingungan Menteri Keuangan nasionalis Jerman, uga amarga alangan sing dijangkepi Reichsbank.

Ing idea ndasari bank kanggo pembangunan ora kurang prasaja saka rencana diterangake ndhuwur kanggo nggawe dhuwit kanggo tujuan umum gedhe.

Perusahaan ekonomi gabungan, kayata bank kanggo pembangunan ekonomi, kudu diwenehi hak ngetokake dhuwit kanggo pembangunan (Baumark-Scheinen) sing ditutupi karo nilai omah sing mentas dibangun. Iki banjur bisa diadegake kanthi bebas saka beban kapentingan sing gedhe, sing saiki ora bisa dibangun kanthi jumlah sing cukup.

Saben wong Jerman duwe omah dhewe. Wong sing bebas ing tanah sing ora ana alangan.

Machine Translated by Google

21. Pemodelan ulang lengkap sistem perpajakan babagan prinsip ekonomi sosial politik. Pangiriman konsumen saka beban pajak ora langsung, lan produser saka pajak sing nyuda aktivitase.

Kebijakan Sosial

Kabijakan sosial minangka motto favorit saka obat-obatan politik saiki. Iku muni apik banget, ndadekake wong populer, lan narik kawigaten votes kanggo Partai sing janji bakal nggawe kabeh bener.

Nalika saben Partai njanjeni pejabat kasebut, umpamane, kenaikan gaji, dheweke nyebutake Kebijakan Sosial kasebut.

Mangkono uga nalika padha janji bakal ngetutake kekarepane para juru tulis lan buruh; utawa nalika padha nindakake sethitik kanggo ngredhakaké wong sing duwe income cilik, utawa nandhang perang, utawa guru enom, utawa Jerman ing luar negeri.

Lan kabeh wong-wong padha ngoyak-oyak para pemburu tikus politik iki nalika dolanan suling 'sosial'[2] .

Kaping pisanan, Kabijakan Sosial tegese, kesejahteraan umum minangka hukum sing paling dhuwur, lan, kaya sing saiki dimangerteni, Kabijakan sosial pancen minangka kepentingan pribadi sing ora nggatekake kesejahteraan umum. Samubarang janji sing ora sembrono diucapake, lan sing nggawe janji kasebut kudu ngerti wiwit wiwitan yen ora bisa ditindakake.

Saiki Jerman dadi ora kuwat sacara politik, ekonomi lan finansial, - sing nemokake ekspresi pisanan ing Hukum Dawes lan saiki ing Hukum Muda, lan ing kawicaksanan sing diarani kasenengan sing ndadekake beban bangsa kita, nggawe urip meh ora bisa - iku salah lan ora lucu kanggo ngomong babagan 'Kebijakan Sosial'. Saiki urip Jerman dadi cramped, nalika saben wong wis treading ing pepadhamu lan nyoba kanggo njaluk ahead saka wong lan kanggo shove wong aside, nalika kelas beda saka populasi ing bedo, janji kanggo ndukung siji klompok ing beyo saka busur liyane ora 'Kebijakan Sosial kanggo kabecikan umum', nanging salah siji saka inciting kelas siji marang liyane. Dheweke ngerti banget yen 'perbaikan' sedhela dibatalake kanthi biaya urip sing luwih dhuwur lan pajak sing luwih dhuwur.

Kabijakan sosial tegese beda banget - tekad kanggo ngatasi masalah sosial.

Kelas buruh sing ora beruntung, sing dieksploitasi percaya yen upah sing adil, sing cocog posisi ing tatanan sosial lagi ditahan saka wong-wong mau - mula c1ass perang.

Cetha kanggo kabeh sing urip ekonomi kita nandhang sangsara marga saka ciloko jero; injustice pait. Nanging kesimpulan sing digawe dening Marxisme kanthi 'perang kelas' lan 'tuntutan sosial lan ekonomi' babagan 'menyita expropriator' lan 'sosialisasi' iku babar blas palsu, amarga iki nyerang kabeh syarat sing bener saka kabijakan sosial sing asli, sing hukum paling dhuwur yaiku kesejahteraan umum.

Prinsip utama perang kelas - minangka prinsip kabijakan - yaiku kebencian. 'Expropriation of the expropriator' ndadekake iri minangka prinsip ekonomi, lan 'sosialisasi' tegese ngilangi kepribadian ing kepemimpinan, lan nyetel materialisme, massa, ing panggonan akal lan efisiensi.

---

2 Alusi kanggo Pied Piper saka Hameln.

Machine Translated by Google

Ora ana maneh sing dibutuhake kanggo mbuktekake rusake doktrin Marxis, ndeleng kebangkrutan lengkap sistem ekonomi Komunis lan kegagalan Revolusi Jerman taun 1918.

Aku bakal menehi perhatian khusus kanggo para pamaca yen kasunyatane pseudo-sosialisme iki, sing lair saka Marxisme, ora didegake ing akal sehat utawa ing gagasan 'sosial' apa wae, ora mbangun, nanging tetep ana ing jero pamikiran politik sing paling ngisor, sing dumunung ing prinsip umum sing padha karo individualisme kasar lan kacau kaya sing wis kita kenal. Dipercaya mung dening sawetara individu, sing digabungake kanthi rasa gething lan iri - ora kanthi tujuan sing mbangun - nglawan setengah negara liyane. Apa kita bisa kaget yen pitakonan sosial ora, lan ora bisa, ditanggulangi kanthi cara iki, lan mung solusi sing gething lan kepinginan kanggo loot; sing Negara urip ora bisa asil saka pambrontakan Marxis Stock Exchange, nanging mung tumpukan reruntuhan.

Sawise maneh Sosialisme Nasional nemokake tembung sing bener: pambrontakan Bursa Saham. Marxisme minangka ekspresi pengkhianatan kapitalistik. Kapitalistik, amarga nalika masyarakat sing didegake ing individualisme wis kekacauan, kabutuhan kasebut ana ing sangisore panguwasa finansial gedhe.

Teori-teori sosial-politik, sing nyamar dadi 'anti-kapitalistik' (Marxisme, perang antarane kelas) - Kawicaksanan sosial sing dimangerteni saiki - mesthine kapitalistik, amarga padha duwe prinsip intelektual sing padha. Padha ora duwe kepinginan kanggo mbangun organically anggota dening anggota, kanggo interlocked karo nglarani kelas beda makarya ing konsep dhuwur persatuan nasional, nanging aspirasi murni egois, kepinginan kanggo luwih posisi dhewe tanpa preduli kanggo wong liya.

Kapitalisme lan Marxisme iku siji lan padha! Dheweke tuwuh ing batang intelektual sing padha. Ana bedane jagad antarane dheweke lan kita, mungsuh sing paling pait. Konsep kita kabeh babagan pambangunan masyarakat beda-beda banget karo dheweke. Iku dudu perjuangan kelas utawa egois, nanging - hukum utama kita yaiku kesejahteraan umum.

22. Perkembangan gedhe ing Asuransi Umur Tua kanthi nasionalisasi annuitas urip. Saben anggota bangsa Jerman bakal diyakini cukup kanggo urip kanthi umur tartamtu, lan sadurunge umur kasebut yen cacat permanen.

Iki minangka solusi saka masalah sosial.

Ora ana rasa ora puas langsung karo upah, gaji lan penghasilan sing nyebabake ketegangan sosial, kayata kahanan sing ora mesthi, rasa kuwatir wong babagan taun-taun pungkasan, supaya dheweke bisa dibuwang ing dalan. Rasa kuwatir iki sing nyebabake macem-macem pendhudhukan gabung ing organisasi sosial palsu saka jinis Marxis lan kapitalis lan nyebabake rasa sengit antarane majikan lan karyawan. Iki mbebasake naluri paling dhasar ing loro-lorone, lan asile permusuhan. Tujuan sing bener saka buruh ing urip ilang ing perjuangan kanggo nambah upah sedhela, lan dheweke ora nate nyadari apa tujuan utama kabijakan sosial sing kudu diwenehake kanggo wong tuwa.

umur.

We Wigati sepisan maneh carane Negara nemokake solusi sing apik lan dipuji ing cilik saka kelas resmi, dening nyediakake kanggo wong-wong mau sawise pensiun. Iki minangka solusi sing tepat lan seneng saka penghasilan ideal kapitalis, yaiku kanggo ngowahi dadi kabutuhan negara sing sejatine, adhedhasar tenaga kerja lan efisiensi pribadi.

Machine Translated by Google

Bakal dadi tujuan paling dhuwur lan paling mulia saka Sosialisme Nasional kanggo mujudake standar kesejahteraan umum iki.

23. Enggo bareng bathi kanggo kabeh.

NSDAP ngenali dhewe karo panjaluk iki. Sejatine a. dikarepake sejatine sifate sosialis ing pangertèn sing tepat saka tembung; Nanging, nerangake kita minangka atraktif nanging corrupting saiki saka kapitalisme.

Nuduhake bathi sing asale saka pakaryane wong liya, ana ing sangisore penghasilan sing ora ditampa, sing paling diserang dening Sosialisme Nasional. Nuduhake bathi saka pakaryane dhewe minangka panjaluk sing alami lan adil sacara sosial, mula ora ana sing bisa dilawan minangka prinsip.

Ana ing nglakokaké iku kangelan, yaiku, kanggo matesi jumlah bagean amarga saka produksi, skill lan industri saka buruh, lan iku amarga saka brainwork saka panemu, akuntan, pedagang, manajemen, lan kahanan liyane sing ana hubungane karo bisnis.

Mesthine penting banget yen pihak sing nambah regane produk ora kudu ditinggalake. Malah ing sistem saiki sawetara bagéan saka jarahan sing ibukutha ngarep-arep kanggo metu saka bisnis bisa mbalekake kanggo buruh.

Kita ora bakal ngrembug babagan pitakonan babagan carane Negara Sosialis Nasional bakal ngrampungake masalah kasebut.

Aku dhewe nganggep manawa penurunan rega umum, ing wektu sing padha njaga upah ing tingkat saiki, bakal dadi cara sing luwih apik lan luwih praktis kanggo nyukupi kabutuhan kanggo nuduhake bathi saka kabeh produksi nasional kita.

Nanging bisa uga Negara Sosialis Nasional bakal ngrampungake masalah kasebut kanthi cara sing luwih komprehensif tinimbang sing dipikirake saiki dening otak kanthi kecenderungan Marxis lan kapitalistik. Panjaluk pembagian bathi saiki yaiku saka kepinginan kanggo bathi (utamane kapitalistik), utawa saka rasa iri (utamane Marxis).

Ing Negara sing becik mung, kaya sing kita pikirake, iku bener, amarga, nalika kita ngrampungake, kita kudu ngindhari cara kapitalistik kanggo menehi bagean cilik ing bisnis, sing tujuane mung kanggo ngamanake para pemegang saham sing luwih gedhe hak kanggo dividen, lan uga ide Marxis meri, amarga iki ngremehake faktor pribadi lan cilaka masyarakat umum.

Kita menehi sawetara conto kanggo kajelasan.

Ora ana gunane kanggo para buruh 'bagi bathi' ing pabrik sepatu kanggo entuk saham sawetara ing bisnis utawa bonus cilik utawa sepatu sepatu kanthi rega regane, yen dheweke kudu mbayar kaos, jas, kaos kaki, panganan lan omben-omben, amarga tukang jahit, tukang roti lan tukang nggawe bir nutupi rasa srakah para tukang sandhang, toko roti lan pabrik bir dhewe.

Mudhunake rega minangka daya tarik sing kudu menehi saben anggota negara bagean ing bathi produksi nasional.

Ora bakal nyukupi rasa keadilan sosial saka Sosialis Nasional sing asli, yaiku tukang sapu dalan, buruh dina, tukang sepur, tukang pos, buruh transportasi, buruh rumah sakit - mung sawetara - buruh tani, penambang,tukang bangunan, buruh, kudu diilangi saka pambayaran bathi, mung amarga kelas kasebut ora nyumbang kanggo nambah nilai. Uga, babagan tetanèn, (sing kudu dipikirake ora mung rincian babagan tani, nanging uga mayuta-yuta sing melu bisnis liyane sing ana gandhengane) kudu dikandhakake yen 'mbayar' ing taun-taun nalika panen apik; ing industri abot uga, tambang mung ngasilake bathi amarga tekanan kompetisi donya.

Apa kita bisa negesake manawa mayuta-yuta buruh lan karyawan iki, sing asring melu ing cabang industri sing paling penting, nanging sing, amarga kahanan kasebut, ora bisa ngarep-arep entuk bathi langsung, bakal entuk pertimbangan sing luwih murah tinimbang akeh kelas, sing bisa uga dadi tukang cuci utawa porter ing klub wengi utawa adus Turki, utawa ing pabrik optik utawa kimia lan ngrasakake monopoli kabeh? Arc pungkasan kanggo nuduhake bathi lan deviden ing produksi kemewahan, padha nggawe liyane lan liyane mokal kanggo mayoritas bangsa kanggo entuk kaluwihan iki?

Kita kaya kanggo contemplate padusan saka deviden, bonus, presents Natal dhuwit diwutahake metu marang buruh lan pejabat, sing wis dome apik banget kanggo bisnis kanggo taun. Gegayuhan kaya ngono sing asipat sosial-politik ora perlu dirembug lan dibantah ing risalah babagan prinsip umum iki. Panjaluk, kaya saiki, minangka panjaluk sing penting, lan sing kudu narik para penganut. 'Bagi' gumantung utamane ing kahanan bisnis umum lan katrampilan teknis lan salesmanship manajemen; Gagal bisa teka amarga konstruksi sing salah utawa kesalahan ing petungan. Senadyan trampil, para buruh bisa uga, senajan sregep, bisa duwe pengaruh sethithik utawa ora ana pengaruhe ing asil karya taun, utawa ing keuntungan utawa kerugian.
Efisiensi kasebut mbenerake wong-wong mau nuntut upah sing tepat lan cukup, nanging ora ana alasan moral utawa ekonomi kanggo nuntut bagean ing bathi. Padha bakal cukup rightly nolak saran sing padha kudu nutupi losses ing taun bisnis metu saka tabungan sing; padha bakal rightly nolak samesthine kanggo nggawe, dening Mudhunake saka upah, kanggo manajemen ala utawa boros urip ing bagean saka direktur. Nanging 'pembagian bathi' mung bisa ditrapake yen ana kemampuan lan kesiapan kanggo nuduhake risiko lan kerugian, utawa yen efisiensi khusus entuk manfaat ".

Iki minangka salah sawijining aspek pembagian keuntungan umum.

Yagene, contone, karya-karya pewarna gedhe ing Jerman, kanthi posisi monopoli sing dominan, tetep dadi sapi pemerah kapitalistik kanggo para pemegang saham IG Farbenindustrie, lan sing paling apik, kanthi ngunggahake rega, menehi bathi kanggo buruh lan pejabat?

Bakal dadi tugas Negara Sosialis Nasional kanggo ndeleng manawa bathi monopoli sing gedhe bakal dilebokake ing pembuangan umum kanthi nyuda rega sing paling murah.

Cetha yen masalah kasebut dudu masalah kabijakan Sosial nanging ana gandhengane karo tatanan sosial kapitalistik saiki (klaim pemegang saham).

Machine Translated by Google

Kita pengin ngetrapake prinsip-prinsip kasebut kanthi cepet; lan kanggo dipandu dening wong-wong mau ing tujuan kita nyadari enggo bareng bathi sabisa-bisa ing kabeh bisnis sing bathi mlebu sacara eksklusif menyang kanthong pemodal profesional.

24. Expropriation kabeh bathi ora digawe dening karya jujur, nanging liwat perang, Revolusi - lan luwih - stabilisasi lan revaluation saka tandha; uga, properti saka dhuwit-nyilih lan grabbers.

Iki minangka ukuran paukuman lan kaadilan, ora mbutuhake panjelasan miturut prinsip apa wae.

25. Ngilangi kekurangan omah kanthi bangunan ekstensif ing saindhenging Reich kanthi sarana sing diwenehake miturut No. 20 (bank kanggo pembangunan). Iki nutup dhaptar tuntutan sosial-politik. Ing pitakonan financial technical ora, akeh bisa ngandika ing pamflet iki, amarga iku subyek khusus banget gedhe, lan siji kang, iku bakal katon, mung pikiran financial ngerti, lan kang bener kudu digawa metu dening wong-wong mau. Pamflet 8 saka perpustakaan NS gegayutan karo subyek.

Agama lan Seni

Sampeyan ora bisa nyatakake babagan subyek iki luwih saka sawetara prinsip utama ing ruang Program. Sing wis rampung. Kanggo liyane iku kudu prinsip kita ora nyeret pitakonan agama menyang statements ing politik umum; sanajan kita bisa uga nganggep pengaruh ngrusak saka doktrin rahasia Yudaisme minangka obyek kanggo pernyataan lan serangan umum.

Padha ditrapake kanggo kabeh serangan bodho ing Kristen. Ungkapan kayata "Kristen mung gawe piala" mung nuduhake yen wong sing ngomong dheweke ora duwe kapinteran manungsa utawa politik.

Siji bisa uga nyalahake Gréja kanggo campur tangan ing politik, lan kabeh wong Kristen sing apik bakal nolak kekejeman sing ditindakake kanthi jeneng Salib dening Inquisition lan pacoban kanggo penyihir, nanging salah kanggo nyiksa ing istilah umum fenomena paling gedhe ing sejarah manungsa kanggo kesalahan lan kebejatan individu. Agama Kristen wis wungu lan edified mayuta-yuta lan mayuta-yuta lan nggawa wong-wong mau menyang Gusti Allah kanthi cara nandhang sangsara.

Budaya saka abad tengahan jumeneng ing tandha Salib; prestasi, kurban, iman wani duwe werna ing Kristen. Mangkono, kita kudu ati-ati kanggo mbedakake inti spiritual Kristen saka macem-macem wujud excrescence kang wis katon ing sawijining wacana liwat sajarah.

Partai kita ngadeg ing basis saka Kristen positif.

Iki dudu papan kanggo ngrembug kabeh masalah, pangarep-arep lan kepinginan apa bangsa Jerman ing sawetara wektu bisa nemokake wangun anyar kanggo kapercayan lan pengalaman agama; iki prakara cukup ngluwihi watesan saka Program kayata Sosialisme Nasional.

Penting banget kanggo ngadhepi kabeh pengaruh sing ngganggu bangsa kita ing babagan seni, sastra, ilmu pengetahuan, panggung, gambar obah, lan sing paling penting ing kabeh Pers. Program prinsip kita - 25 Poin -
dadi cukup adoh menyang rinci kanggo iku ora perlu kanggo ngomong liyane babagan subyek.

Machine Translated by Google

Militer lan Reformasi liyane

Tentara nasional, Kamar dagang lan profesi, reformasi waralaba lan hukum, ngubengi pitakonan-pitakonan sing akeh babagan umum: urip, sing ora bisa dibuwang ing sawetara ukara. Gagasan utama wis diatur ing Program kasebut dhewe, nanging tugas kanggo mikir lan nggarap lan, sing paling penting, nyopot menyang sejarah kepungkur bakal dadi masalah gedhe ing taun-taun sing bakal teka, nalika kita ngarep-arep yen kekuwatan politik bakal dadi duweke, lan nalika kita bakal dilengkapi karo kekuwatan lan kawruh sing dibutuhake kanggo njupuk alih bisnis Negara.

Ing kene kita duwe lapangan sing sugih kanggo riset ing Sosialisme Nasional.

Pentinge Sosialisme Nasional dituduhake kanthi kasunyatan sing ora ninggalake domain urip nasional sing ora kena; amarga iki nyedhiyakake dhasar sing anyar kanggo mbangun urip kasebut.

Machine Translated by Google

5. Apa sing ora dikarepake

Supaya kanggo ngiyataken sisih positif saka Program kita iku bakal uga kanggo negara sakcepete apa sing ora dikarepake.

Kita ora pengin roda sejarah mundur utawa mulihake dinasti urip sing sirna, meh ora ana jejak dhewe - amarga kesalahane dhewe. Kita uga ora kepéngin nyetel kelas sing wis dibuwang maneh ing posisi sing ndarbeni hak istimewa.
Kelas perwira lan pejabat pancen ora luwih dhuwur utawa luwih apik tinimbang kelas profesional liyane, amarga dheweke bener-bener nggarap ide kita ngladeni bangsa.

Iku ora seragam utawa renda emas, nanging kinerja, kang ndadekake wong.

Kita ora pengin preferensi siji-sisi utawa elevasi buatan kanggo kelas buruh, utawa kediktatoran proletar apa wae. Ora ana wong sing bisa ngomong dhewe" dadi percaya yen kelas apa wae bisa, mung amarga wis ditindhes ing jaman kepungkur, nganggep pratelan diwenehi kekuwatan. Aspirasi kasebut, yen diterjemahake dadi realita, tanpa gagal nyebabake akibat sing nggegirisi, kayata sing ngiringi pambrontakan Bursa Saham ing Nopember 1918. Nganti saiki, iki dudu bagean sing 'ditindhes' ing ndhuwur populasi, nanging politik. petualang, profiteers, jabberers lan bodho, sing wis tak milik saka mesin politik lan administrasi The diktator prajanji saka) proletariat wis dadi

Kediktatoran 'Profitariat'.

Malah pesenan anyar saka Negara ing Sosialisme Nasional bisa ora duwe pangarep-arep kanggo sukses kajaba iku wis ing pembuangan banget sak tenane dilatih Staff wong mantep rampung imbued karo prinsip Program kita, wong serius energi lan pengalaman. Malah karo kita akeh banget demagogues murni bakal sikut cara lan reap kauntungan ing tatanan anyar.

Luwih gampang ngritik kesalahane tatanan sosial sing ambruk tinimbang nindakake karya sing mbangun.

Kita mbutuhake ora mung Partai anyar, kanthi alon-alon entuk papan ing Parlemen lan administrasi, banjur bisa uga nampa siji utawa loro jabatan ing Kamentrian koalisi, mung supaya mburine rusak ing pungkasan, - amarga bagean kita ing sejarah bakal dimainake, kaya Demokrasi Sosial saiki wis rampung minangka kekuwatan politik lan intelektual ing Jerman. Padha uga ditrapake kanggo Nasionalis Jerman, sing wis bali ing prinsip utama kanggo njaluk kursi ing Pemerintah.

Kita ora pengin Mentri sing njupuk jabatan murni kanggo posisi utawa kanggo kuwasa, nanging kita bakal nimbang posisi kuwi minangka tataran kanggo tujuan gedhe kita. Antarane kita lan liyane tansah ana pedhang murub saka teori donya kita.

Ing sisih siji Negara; utawa luwih negara sham, saka prangko Liberal-demokratis-parlementer, dipeksa dening kabutuhan kanggo mask tirani saka financiers, lan ing sikile mob seething saka Yahudi camp-pandherekipun lan panggonan-pamburu, perang kanggo nggawe urip metu saka sistem.

Ing sisih kita, perang kanggo mardika lan ngresiki bangsa kita, nganti kita entuk Negara keadilan sosial lan kamardikan nasional sing sejati.

Machine Translated by Google

6. Kesimpulan

Tugas pamflet pisanan Perpustakaan NS iki yaiku mulang Sosialis Nasional apa sing kudu dingerteni babagan Program Partai. Kita wis ndeleng maneh lan maneh prinsip utama siji sing digambar liwat kabeh bantahan kita kaya benang abang: Sosialisme Nasional iku teori donya, ngadeg ing oposisi cetha kanggo donya saiki kapitalisme lan satelit Marxis lan borjuis.

Urip kita minangka perjuangan kanggo ngladeni ide sing kuat iki, perjuangan kanggo Jerman anyar.

Kita Sosialis Nasional ngobahake spanduk badai sadurunge jagad. Awet enom, padhang lan kumrincing ing srengenge, munggah Palang Kecanthol, simbol re-awakening urip.

Machine Translated by Google

Manifesto Penghapusan

Thraldom of Interest

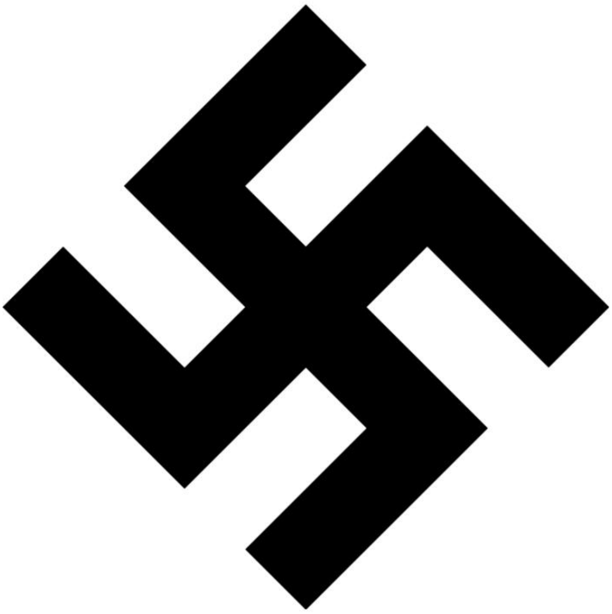

Mamonisme minangka penyakit abot, kabeh-nyakup lan akeh banget saka lingkungan budaya kontemporer kita, lan pancen kabeh manungsa, nandhang sangsara. Iku kaya lelara sing ngrusak, kaya racun sing ngrusak wong-wong ing donya.

Miturut Mamonisme kudu dimangerteni:

ing tangan siji, akeh banget internasional dhuwit-kakuwasan, supragovernmental financial daya enthroned ndhuwur sembarang hak poto-netepake bangsa, ibukutha gedhe internasional, sejatine sifate Gold International;

ing tangan liyane, pola pikir sing wis nyekel bunderan paling jembar saka bangsa; hawa nepsu insatiable kanggo gain, konsep sejatine sifate donya-oriented urip sing wis mimpin menyang Kurangé populasi medeni kabeh konsep moral lan mung bisa mimpin kanggo liyane.

Pola pikir iki diwujudake lan tekan puncak ing plutokrasi internasional.

Sumber utama kekuwatan kanggo Mamonisme yaiku penghasilan tanpa usaha lan tanpa wates sing diasilake saka kapentingan.

Saka idea sak tenane laku jina saka kapentingan ing silihan Gold International lair.
Konstitusi mental lan moral sing tuwuh saka hawa nafsu kanggo kapentingan lan profiteering saka saben jinis wis mimpin kanggo korupsi medeni saka bagean saka borjuis.

Ing idea saka kapentingan silihan punika panemuan diabolical saka utang-modal gedhe; iku mung ndadekake urip drone kesed kang minoritas tycoons ing beyo saka wong produktif lan karya-potensi; iku wis mimpin kanggo jero, beda irreconcilable, kanggo kelas-gething, saka kang perang antarane warga lan sedulur lair.

Siji-sijine obat, cara radikal kanggo nambani manungsa sing nandhang sangsara yaiku

penghapusan thralldom saka kapentingan.

Abolition saka enslavement kanggo kapentingan ing dhuwit tegese mung bisa lan pembebasan konklusif tenaga kerja produktif saka kekuwatan dhuwit sing didhelikake.

Ngilangi perbudakan kanggo kapentingan tegese mulihake pribadine 7 gratis, nebus manungsa saka perbudakan, saka kutukan sing wis diikat dening Mammonisme.
Sapa sing pengin nglawan kapitalisme kudu ngilangi perbudakan kanggo kapentingan.

Ngendi kudu diwiwiti penghapusan perbudakan kanggo kapentingan? *Kanthi utang-modal!*

Kenging punapa?

Amarga utang-modal, dibandhingake kabeh industri gedhe ibukutha, dadi overpowering sing gedhe dhuwit-daya mung bisa perang èfèktif liwat penghapusan kapentingan-perbudakan. 20: 1 minangka proporsi kapital utangan karo modal gedhe industri. Wong Jerman saben taun kudu ngunggahake luwih saka 12 milyar kapentingan kanggo modal silihan ing wangun pajak langsung lan ora langsung, nyewa, lan biaya urip sing mundhak, sanajan ing taun-taun booming perang, jumlah kabeh dividen sing disebarake dening perusahaan saham gabungan Jerman mung 1 milyar.

Modal utangan *sing kaya longsor* ngluwihi kabeh kapasitas manungsa kanggo ngitung, liwat income langgeng, telas, lan effortless saka kapentingan, lan saka kapentingan ing kapentingan.

Apa berkah sing dibuwang saka perbudakan kanggo kapentingan kanggo wong sing kerja Jerman, kanggo proletar kabeh negara ing Bumi?

Penghapusan perbudakan kanggo kapentingan menehi kita kamungkinan kanggo nguber *kabeh pajak langsung lan ora langsung.* Rungokake iki, sampeyan wong-wong sing ngasilake nilai ing kabeh tanah, kabeh negara lan bawana: kabeh bathi negara sing mili saka sumber langsung lan ora langsung terus-terusan menyang kanthong modal silihan gedhe.

Machine Translated by Google

Keuntungan saka bisnis milik negara, kalebu layanan pos, telegraf, telpon, sepur, tambang, alas, lan liya-liyane, cukup kanggo pendanaan kabeh komitmen negara sing penting kanggo sekolah, universitas, pengadilan, lembaga administratif, lan kesejahteraan sosial.

Mangkono, ora sosialisme bener bakal nggawa berkah kanggo manungsa anggere bathi saka perusahaan umum tetep dadi anak kali kanggo kapital utangan gedhe.

Mulane, kita nuntut minangka hukum dhasar negara, pisanan kanggo bangsa Jerman, banjur minangka hukum dhasar kanggo kabeh bangsa sing pengin mlebu karo kita menyang komunitas budaya saka liga bangsa, ing ngisor iki:

1. Obligasi perang, bebarengan karo kabeh instrumen utang liyane saka Reich Jerman, bebarengan karo kabeh instrumen utang liyane saka negara federal Jerman, utamane obligasi sepur, uga obligasi debenture kabeh pemerintah lokal, diumumake, ing pembatalan kewajiban kanggo kapentingan, dadi tender sah kanggo nilai pasuryan.

2. Kanthi kabeh kertas kapentingan tetep liyane, obligasi dijamin, obligasi industri, hipotek, lan liya-liyane, kewajiban kanggo kapentingan diganti karo kewajiban kanggo mbayar maneh pokok; mangkono sawise 20 utawa 25 taun, gumantung ing tingkat kapentingan, ibukutha nyilihake dilunasi, lan utang pensiun.

3. Kabeh utang real estate, hipotek, lan liya-liyane, kudu dibayar kanthi cicilan sing padha karo pembayaran sing dibutuhake nganti saiki, miturut biaya sing kacathet ing daftar tanah. Properti ing omah lan tanah sing dibebasake saka utang kanthi cara iki dadi sebagian properti negara utawa pamrentah lokal. [Kanthi cara iki negara dadi luwih apik kanggo ngontrol lan nyuda sewa.]

4. Sistem moneter kabeh kudu ana ing sangisore bank sentral negara. Kabeh bank swasta uga; bank-bank cek pos, bank tabungan, lan serikat kredit, kabeh dadi afiliasi minangka operasi cabang.

5. Kabeh kredit kanggo real estate dianugerahi mung liwat bank negara. Kredit pribadi lan kredit komersial diwenehake marang bankir pribadi miturut konsesi saka negara. Konsesi iki diwènèhaké adhedhasar nimbang kabutuhan, karo larangan ing panyiapan cabang kanggo distrik tartamtu. Skala biaya ditemtokake dening negara.

6. Equity-securities dibayar kanthi cara sing padha karo kertas bunga tetep kanthi tingkat taunan 5%. Keluwihan bathi dibayar sebagian kanggo para pemegang saham minangka ganti rugi kanggo ibukutha "berisiko" (beda karo kapentingan tetep lan kertas sing didhukung duwit receh), dene surplus sing isih ana, kanthi hak tenaga kerja, disebarake sacara sosial utawa ditrapake kanggo nyuda rega produk.

7. Kanggo kabeh wong sing kanggo alasan fisik (majeng umur, penyakit, fisik utawa mental karya-cacat, muda nemen) ora ing posisi kanggo entuk mata pencaharian, kapentingan-incomes saka aset ibukutha saiki terus dibayar minangka pensiun ing padha, lan pungkasanipun malah tambah tingkat, ing bali kanggo pangiriman securities.

8. Kanggo ngurangi inflasi saiki dhuwit kertas, pajak universal sing wis lulus banget kanggo sertifikat obligasi perang lan instrumen utang liyane saka Reich lan negara. Kertas-kertas kasebut kudu dilebokake.

9. Liwat pencerahan sing intensif kanggo wong-wong mau, kudu dijlentrehake marang wong-wong yen dhuwit iku lan ora liya mung minangka voucer kanggo tenaga kerja sing wis rampung; sing nalika saben ekonomi Highly maju mesthi mbutuhake dhuwit minangka medium saka

Machine Translated by Google

ijol-ijolan, fungsi dhuwit uga rampung karo sing, lan ing kasus apa dhuwit kudu nyilihake daya supramundane kanggo tuwuh dhewe kanthi kapentingan, ing beyo saka pegawe produktif.

Kenging punapa dereng nindakaken sedaya punika, ingkang sampun kabukten piyambak, ingkang kedah dipun anggep minangka Egg of Columbus kanggo pitakonan sosial?

Amarga ing wuta Mammonistic kita wis unlearned carane kanggo ndeleng cetha yen doctrine saka kasucian saka kapentingan punika monstrous poto-ngapusi, sing Injil utang-kapentingan sing mung ndadekake siji diberkahi wis entangled kabeh pikiran kita ing web emas plutokrasi internasional. Amarga kita wis lali lan sengaja tetep bingung dening kekuwatan dhuwit sing maha kuasa babagan kasunyatan - kajaba mung sawetara wong sugih - kapentingan sing misale jek dadi apik banget, lan dadi kinasih saka thoughtless, rampung diimbangi dening pajak. Kabeh aturan pajak kita tetep lan tetep, anggere kita ora duwe kamardikan saka perbudakan kanggo kapentingan, mung minangka kewajiban pajeg kanggo ibukutha gedhe, lan ora, kaya sing bakal kita bayangake, minangka kurban sukarela kanggo prestasi kerja kanggo masyarakat.

Mulane, pembebasan saka perbudakan kanggo kapentingan dhuwit minangka motto sing jelas kanggo revolusi global, kanggo mbebasake tenaga kerja produktif saka rantai kekuwatan dhuwit supragovernmental.

Implementasi lan Rasional

Kita ngadeg ing tengah-tengah salah sawijining krisis sing paling abot sing kudu ditindakake dening wong-wong sing mlarat sajrone sejarah sing lara. Wong kita lara banget; gerah banget iku kabeh donya. Bangsa-bangsa gagap tanpa daya; kangen banget, nangis kanggo nebus liwat masal gloomy. Kanthi ngguyu lan nari, kanthi bioskop lan pageantry, wong-wong ngupaya nglalekake nasibe dhewe - kanggo lali babagan pangarep-arep sing kuciwa, babagan lara batin sing jero, babagan kuciwane sing nggegirisi babagan apa sing bakal diarani "hasil revolusi". Nanging carane kita mbayangno kabeh beda? Kepiye carane kabeh janji sing apik ditindakake kanthi beda? Sakehing pangarep-arep ing dalu kang peteng, ing pepetenging wadya balane, kaya-kaya kaya emas kang kumrilap, nanging saiki, nalika awan abu-abu madhangi panemune, iku kabeh kayu bosok. Saiki kita ngadeg ing kene kanthi rugi. Amarga kayu-kayuan bosok sing sumunar banget ing wayah wengi, kita wis mbuwang kabeh sing ditresnani lan regane nganti saiki, lan ngiseni kabeh kanthong kita karo trove sing nyenengake iki. Mboten nggumunaken bilih nepsunipun nepsu punika ndadosaken tiyang ingkang mlarat, saha sami nepsu ingkang tanpa budi dhateng para sadhèrèkipun piyambak, sarta ing salebeting kapengin ngluwari sadaya ingkang wonten ing margi. Kahanan iki kudu nyebabake kegilaan, yen ora nurani lan kabodhoan ndadekake wong luwih maju.

Lan ngendi kegilaan iki ndadékaké, kita waca ing Bolshevik Rusia. Nasionalisasi, kaya sing diarani sosialisasi ing Rusia, wis kabukten gagal, ujare Lenin sing ora kuwatir. Ekonomi rusak, daya tuku dhuwit dadi ora ana, wong pinter dipateni, buruh tanpa roti. Putus asa ing kabeh wong; mung teror getih adhedhasar tentara bayaran Cina lan Latvia sing bisa nglindhungi diktator Abang saka dendam saka wong sing dikhianati. Antarane kita uga pembangunan bakal tindakake mesthi iki, yen speculators internasional, fanatics partai kepengin banget, wakil saka borjuis paling grievously burdened, lan anggota saka lomba paling rumiyin asing ing alam kanggo rakyat Jerman, terus diijini ing pamaréntahan.

Machine Translated by Google

Apa sejatine tembung-tembung sing apik lan apik sing dibisikake ing kuping kita? dirembug perdamaian, Liga Bangsa-Bangsa, parlementerisme, kedaulatan rakyat, demokrasi, kediktatoran proletariat, sosialisme, karusakan kapitalisme, pembebasan saka militerisme, lan slogan-slogan liyane. Wong-wong anyar sing bebas kudu muncul, sing kudu nemtokake nasibe dhewe. Ora ana sing bisa kelakon, bisa kelakon, utawa ora bisa kelakon, yen kita ora kanthi serius moral nyelidiki kabeh penampakan iki, kabeh slogan kasebut - yen kita ora kanthi ati-ati nguji gejala penyakit kaya dokter sing cerdas, prihatin, lan kanthi temen-temen diagnosa kahanan sing lara saiki, yen ora ana upaya serius.

Penyakit ing jaman kita diarani Mamonisme.

Apa Mamonisme?

Mamonisme minangka pamrentahan sing jahat, ora katon, misterius saka kekuwatan dhuwit internasional. Mamonisme Nanging uga pola pikir; iku nyembah dhuwit-daya iki ing bagean saka kabeh wong sing infèksi karo racun Mamonistic. Mamonisme minangka hipertrofi tanpa wates saka - ing awake dhewe sehat - drive manungsa kanggo akuisisi. Mamonisme minangka hawa nepsu kanggo dhuwit sing tuwuh dadi kegilaan, sing ora ngerti tujuan sing luwih dhuwur tinimbang numpuk dhuwit ing ndhuwur dhuwit, sing ngupayakake kanthi brutal sing ora ana tandhingane kanggo meksa kabeh pasukan ing donya menyang layanan, lan kudu mimpin menyang perbudakan ekonomi, kanggo eksploitasi potensial karya kabeh wong ing donya. Mamonisme minangka pola pikir sing nyebabake nyuda kabeh konsep moral. Mamonisme sing dianggep minangka fenomena ing saindenging jagad kudu dipadhakake karo egoisme sing brutal lan kejam ing manungsa. Mamonisme yaiku semangat srakah, kepinginan tanpa wates kanggo mrentah, mentalitas sing fokus kanggo ngrebut barang lan bandha donya; iku ing inti agama saka jinis manungsa sejatine sifate donya-oriented.

Mamonisme minangka lawan langsung saka sosialisme. Sosialisme, dianggep minangka gagasan moral sing paling dhuwur, minangka gagasan yen manungsa ora ana ing donya mung kanggo awake dhewe, yen saben wong nduweni kuwajiban marang masyarakat, marang kabeh manungsa, lan dheweke ora mung tanggung jawab kanggo kesejahteraan sedhela kulawargane, saka anggota sukune, rakyate, nanging uga nduweni kewajiban moral sing ora bisa diganggu marang masa depan anak-anake.

Luwih konkrit, kita kudu ndeleng Mamonisme minangka kolusi sadar saka kapitalis gedhe sing keluwen kekuwatan kabeh bangsa. Wigati banget babagan iki mesthi kedadeyan Mamonisme sing didhelikake.

Para tycoons gedhe lurk tenan minangka pasukan pendorong utama konco donya nyakup imperialisme Anglo-Amerika; ora liya. Kekuwatan dhuwit sing gedhe tenan mbiayai pembunuhan massal sing nggegirisi ing Perang Donya. Kakuwasan dhuwit sing gedhe tenan, minangka pemilik kabeh koran gedhe, nggawe jagad iki dadi jaringan goroh. Wong-wong mau kanthi marem nyepetake kabeh karep sing luwih murah, kanthi sregep nyengkuyung tuwuhe kecenderungan saiki, lan liwat propaganda pers sing pinter nggawa revanchisme Prancis menyang godhok. Padha kasebut kanthi teliti, nurtured idea Pan-Slavia, conceived Serbia minangka daya gedhe, lan negara iki perlu dhuwit, kanggo titik sing geni donya kudu ignited.

Malah ing antarane kita ing Jerman semangat Mamonisme sing pengin ngerti mung luwih akeh ekspor, kasugihan nasional, ekspansi, proyek bank gedhe, lan kesepakatan keuangan internasional,

Machine Translated by Google

ndadékaké rusaké moralitas umum, mudhuné bunderan panguwasa kita dadi materialisme lan hedonisme, dadi superficiality ing gesang nasional kita, kabeh faktor sing nyalahke kanggo ambruk medeni.

Kanthi gumun, kita kudu takon dhewe saka ngendi Mamonisme, saka ngendi ibukutha gedhe internasional entuk kekuwatan sing ora bisa ditolak.

Ora bisa dilalekake manawa kolaborasi internasional saka kekuwatan dhuwit gedhe nggambarake fenomena sing anyar. Kita ora duwe paralel babagan iki ing sejarah. Kewajiban internasional sing asipat moneter meh ora dingerteni. Mung kanthi ekonomi global sing mundhak, kanthi perdagangan global umum, ide babagan ekonomi kapentingan internasional nggawe awake dhewe, lan ing kene kita nyentuh oyod sing paling jero, ing kene kita wis ngetutake sumber kekuatan sing paling jero saka Golden International narik kekuwatan sing ora bisa ditolak.

Kapentingan, kebanjiran barang tanpa daya lan tanpa wates adhedhasar kepemilikan dhuwit tanpa tambahan tenaga kerja, nyebabake kekuwatan dhuwit gedhe. Pinjaman-bunga minangka prinsip jahat saka Gold International lair. Modal utangan wis nempelake corong getih ing endi wae. Kaya lengen saka anemone ibukutha silihan gedhe wis njerat kabeh negara, kabeh wong ing donya.

Utangan pemerintah, obligasi pemerintah, obligasi sepur, obligasi perang, hipotek, kewajiban obligasi sing dijamin - ing cendhak, instrumen silihan saka kabeh jinis wis ing proses njerat kabeh urip ekonomi kita, supaya wiwit saiki kabeh wong ing donya wriggle tanpa daya ing webs emas. Kanggo kepentingan prinsip kapentingan, ing tetep karo delusion politik sak tenane mad sing saben jinis milik kaleksanane entitlement kanggo pangentukan, kita wis diajukake kanggo enslavement kanggo kapentingan ing dhuwit. Ora ana alesan moral sing bener lan bener sing bisa diwenehake kanggo ngapa mung duwe dhuwit kudu menehi hak kanggo pembayaran bunga sing terus-terusan.

Oposisi batin iki kanggo kapentingan, lan penghasilan saka kabeh jinis tanpa kedadeyan tenaga kerja sing produktif, ngluwihi nyawa-urip kabeh wong lan jaman. Nanging ora tau duwe resistensi batin sing jero kanggo kekuwatan dhuwit dadi sadar kanggo bangsa kaya ing jaman saiki.

Ora tau Mamonisme disiapake kanthi cara sing nyakup jagad iki kanggo miwiti dominasi jagad. Dereng nate nglebokaken sedaya kekirangan, nepsu kakuwatan, nepsu dendam, srakah, drengki, lan ngapusi kanthi cara sing pinter didhelikake lan isih brutal kaya saiki. Perang Donya minangka salah sawijining keputusan paling gedhe ing proses evolusi manungsa ing perjuangan kanggo mutusake manawa ing mangsa ngarep pandangan jagad Mammonistik-materialistik utawa pandangan sosialis-aristokrat kudu nemtokake nasibe.

donya.

Ing permukaan, koalisi Mammonistic Anglo-American tanpa mangu-mangu pisanan menang. Minangka reaksi marang iku, Bolshevism jumeneng ing Timur, lan yen pengin ndeleng idea gedhe ing Bolshevism, iku tanpa mangu posisi diametrically ngelawan saka Mammonistic worldview. Cara sing digoleki Bolshevisme kanggo iki yaiku obat-obatan sing gagal saka Dr. Eisenbarth. Iki minangka upaya kanggo mbantu wong sing lara amarga keracunan internal kanthi pisau bedah, kanthi amputasi sirah, lengen, lan sikil.

Machine Translated by Google

Nglawan amukan Bolshevisme iki, nglawan pambalikan sing ora ana gunane iki, kita kudu menehi gagasan anyar sing bisa ditindakake yen kanthi pasukan sing nyawiji nyawiji kabeh kelas buruh, supaya bisa ngusir racun sing nyebabake jagad lara.

Aku weruh iki tegese ing penghapusan enslavement kanggo kapentingan ing dhuwit.

Ana telung faktor sing ndadekake kapentingan kanggo utang-modal katon minangka sabab asli lan bener saka kasangsaran financial kita.

Kaping pisanan, disproportion monstrous saka tetep-bunga utang-modal, mangkono saka ibukutha sing mundak akeh dhewe tanpa aplikasi saka pegawe kreatif, lan pancene mundak akeh ing salawas-lawase. Antarane kita ing Jerman, kapital utangan iki wis tekan tingkat sing ora dianggep dhuwur banget ing 250 milyar. Beda karo jumlah gedhe iki, ibukutha kerja industri kabeh industri Jerman mung 11,8 milyar. Kajaba iku, ana 3,5 milyar ibukutha saka 16.000 perusahaan tanggung jawab winates industri [GmbH], saengga kita mung duwe udakara 15 milyar modal industri kanggo ditabulasi. 20:1 minangka temuan dhasar pisanan3 .

Evaluasi iki tegese ing masalah finansial sing paling penting, kabeh langkah sing ana gandhengane karo modal silihan kudu dibuktekake kaping 20 luwih efektif tinimbang langkah-langkah sing diarahake ing modal gedhe industri.

Kapindho: pambayaran bunga kanggo kapital silihan ing ndhuwur, kira-kira 250 milyar, dianggep total kanggo kabeh wektu, kira-kira 12½ milyar saben taun. Ing kontras, jumlah-total kabeh deviden industri mbagekke ing taun 1916 gunggungipun ing taun 1915 kanggo bab siji milyar tandha. Ing dekade sadurunge, jumlah iki rata-rata udakara 600 yuta. Ing rong taun pungkasan perang [1914-1918] bisa uga saya mundhak akeh nanging bakal ngrekam kacilakan sing paling gedhe kanggo taun saiki [1919].

Keuntungan rata-rata kabeh perusahaan saham Jerman [AG] yaiku 8,21%; mangkono, mung bab 3½% luwih dhuwur tinimbang bali rata-rata ing tetep-interest silihan-nilai.

Mangkono, aku rekapitulasi, ing mangsa ngarep wong Jerman kudu mbayar kira-kira 12,5 milyar [taunan] kanggo macem-macem kapentingan-biaya langgeng saka utang-modal gedhe, nalika ngasilaken saka ibukutha industri ing boom-taun paling 1 milyar, lan ing kaping kamakmuran undisturbed mung 0,6 milyar. Mangkono, kita ndeleng maneh babagan proporsi ing urutan gedhene 20: 1 nganti 12: 1.

Faktor katelu lan paling mbebayani yaiku wutah gedhe sing ngluwihi pangerten modal silihan gedhe liwat bunga lan liwat bunga. Aku kene kudu digress dicokot liyane lan ngarep-arep liwat dolan cilik menyang matématika sing luwih dhuwur kanggo nerangake masalah. Pisanan sawetara conto.

Crita sing nyenengake babagan panemuan game catur wis dikenal. Raja India sugih Shihram diwenehake marang panemu, minangka thanks kanggo panemuan game kraton, kasenengan saka kepinginan. Karsane wong wicaksana, supaya sang nata paring gandum siji ing alun-alun kapisan ing catur, loro ing kaloro, papat ing katelu, lan kanthi mangkono tansah ing saben kothak kaping pindho saka ing sadurunge. Sang Prabu mesem marang karsane wong wicaksana sing katon andhap asor, banjur dhawuh supaya digawakake karung gandum supaya saben kothak bisa dibagi gandum. Kaya sing wis dingerteni, kekarepan kasebut ora bisa ditindakake sanajan pangeran paling sugih ing jagad iki. Kabeh panen ing donya ing sewu taun ora bakal cukup kanggo ngisi 64 kothak ing papan catur.

[3] Temenan 17: 1 luwih akurat, nanging bisa uga Feder ngidini kemungkinan proporsi bakal nambah.

Machine Translated by Google

Conto liyane: akeh sing isih ngelingi wiwit jaman sekolah nyiksa ngitung bunga majemuk; carane Penny nandur modhal ing wektu lair saka Kristus multiplies ing bunga majemuk supaya tikel saben 15 taun. Ing taun 15 sawise lair saka Kristus, dhuwit recehan mundhak dadi 2 recehan, ing taun 30AD dadi 4 recehan, ing taun 45AD dadi 8 dhuwit recehan lan sateruse. Sawetara banget sing bakal ngelingi apa nilai sing bakal diwakili saiki: volume emas sing padha karo volume Bumi, Srengenge, lan kabeh planet sing digabungake ora bakal cukup kanggo makili nilai dhuwit iki sing diinvestasikan ing bunga majemuk.

Conto katelu: rejeki House of Rothschild, plutokrasi internasional paling tuwa, saiki regane kira-kira 40 milyar. Dikawruhi manawa ing Frankfurt watara taun 1800, Mayer Amschel Rothschild lawas, tanpa kasugihan sing kudu dicritakake, nggawe dhasar kanggo rejeki gedhe saka omahe liwat utang cadangan pecahan saka yuta sing dipasrahake dening Count Wilhelm I saka Hesse kanggo diamanake.

Yen accretion dhuwit liwat kapentingan lan kapentingan ing kapentingan karo Rothschild kasil mung ing tingkat andhap asor saka Penny, kurva ora bakal menek supaya steeply minangka wis. Nanging assuming sing kasugihan bebarengan Rothschilds mundhak mung ing tingkat saka Penny, rejeki Rothschilds ing taun 1935 bakal 80 milyar, ing 1950 160 milyar, ing 1965 320 milyar, lan karo sing wis ngluwihi dening adoh saka total kasugihan nasional Jerman.

Saka telung conto kasebut, hukum matematika bisa diturunake. Kurva sing makili mundhake rejeki Rothschild, kurva sing bisa diturunake saka jumlah gandum kanggo papan catur, lan nomer sing dikalikan karo sen.

mrodhuksi ing kapentingan senyawa, sing kurva matematika prasaja. Kabeh kurva iki duwe watake padha. Sawise wiwitane andhap asor lan bertahap, kurva dadi luwih steeper lan enggal meh meh tangensial nganti tanpa wates.

Nanging, kanthi beda, kurva pertumbuhan modal industri terus.
Mangkono uga sprung biasane saka wiwitan cilik, rauh escalation kuwat saka kurva katon, nganti jenuh tartamtu saka ibukutha tekan.
Banjur kurva mlaku luwih rata, lan ing industri tartamtu bisa uga rada mudhun, yen panemuan anyar nyebabake devaluasi pabrik, mesin, lan liya-liyane. Aku seneng milih mung siji conto ing kene, pangembangan karya Krupp.
Ing taun 1826, wong tuwa Krupp seda meh ora duwe aset.
Ing taun 1855 Alfred Krupp nampa pesenan pisanan kanggo 36 meriam atas jenenge pamaréntah Mesir.

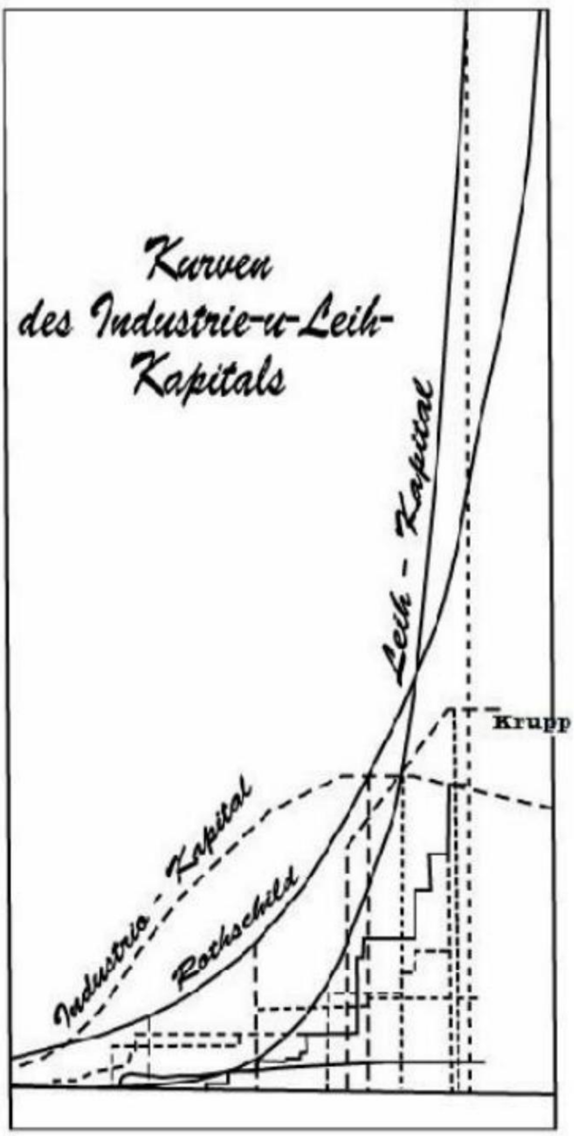

Ing taun 1873 Krupp wis nyambut gawe 12.000 wong. Ing taun 1903 Frau Berta Krupp ngedol kabeh karya lan properti menyang Alfred Krupp

perusahaan gabungan kanggo 160 yuta. Dina iki total regane saham-modal udakara 250 yuta. Apa tegese jeneng Krupp kanggo kita wong Jerman? Acme pembangunan industri kita. Produsen meriam [baja] pisanan ing donya. A jumlah gedhe saka produktivitas paling ulet, purposeful, intensif. Kanggo atusan ewu rekan-rekan kita, usaha Krupp tegese roti lan kerja. Kanggo bangsa kita, senjata lan pertahanan - nanging isih cilik dibandhingake karo milyaran Rothschild. Apa pinunjul wutah saka rejeki Krupp sak abad wis dibandhingake karo wutah saka rejeki Rothschild liwat accretion effortless lan telas saka kapentingan lan kapentingan ing kapentingan?

Loro kurva digambar ing garis kandel makili utang-kapentingan lan memang kurva ndhuwur nuduhake pangembangan rejeki Rothschild lan kurva ngisor, ing kawitan warata lan banjur munggah kanthi cepet, nuduhake ing cara umum banget pangembangan karakteristik kabeh kurva kuwi, kang advance cilik ing sumbu horisontal bisa gawé dobel saka nilai ing sumbu vertikal. Garis netes nuduhake kurva pangembangan total industri kita sajrone 40-50 taun kepungkur. Garis-garis halus sing beda-beda netes nuduhake pangembangan sawetara perusahaan industri gedhe sing dipilih kanthi acak, sing asale saka karakter umum kurva ibukutha industri.

Sampeyan kudu nyatet sing kurva saka silihan-modal ditampilake banget teken. Mangkono, contone kurva rejeki Rothschild kudu disetel 80 kaping luwih dhuwur tinimbang kurva Krupp. Tujuan nuduhake kurva mesthi mung kanggo nduduhake karakter dhasar beda saka rong jinis ibukutha. Kurva saka etangan-modal nuduhake ing wiwitan pembangunan cukup mboko sithik Rising; pembangunan banjur dadi luwih cepet nganti, tau wilder lan nyeret kabeh karo, ngundakake dhewe adoh ngluwihi konsep manungsa lan usaha menyang tanpa wates.

Kurva ibukutha industri kanthi kontras tetep ana ing wates! Sanajan beda-beda beda sing bisa dideleng kanthi rinci, sakabèhé, karakter dhasar pangembangan industri bakal tansah kaya sing sawisé pangembangan awal sing kuwat, periode kedewasaan tartamtu, jenuh, bakal ana, lan banjur cepet-cepet mudhun.

卐卐卐卐卐

Ora ana sing nuduhake kita luwih jelas bedane penting antarane modal silihan lan modal industri. Ora ana sing bisa nggawe prabédan luwih jelas kanggo kita antarane efek cilaka saka kapital silihan lan bathi bisnis (dividen) saka modal bisnis sing dipasang lan diresiki ing perusahaan industri gedhe, tinimbang perbandingan iki.

Ora bisa ditekanake yen pangenalan hukum matematika sing ditindakake dening kapital utangan lan kapital industri, mung nuduhake dalan sing jelas ing ngendi pengungkit bakal ditrapake kanggo nyetel ekonomi-ekonomi sing rusak. Kita ngakoni kanthi jelas yen dudu tatanan ekonomi kapitalis, dudu modal dhewe lan kaya mangkono, minangka scourge manungsa. *Kabutuhan bunga sing ora bisa dirasakake saka kapital utang sing gedhe yaiku kutukan kabeh manungsa sing kerja!*

Modal kudu! Tenaga kerja kudu! Tenaga kerja mung bisa nindakake sethithik. Modal mung ora bisa apa-apa!

Modal tanpa tenaga kerja mung bisa steril! Mulane, panjaluk sing paling penting, tugas revolusi sing paling mulia, makna revolusi donya sing paling wicaksana, yaiku ngilangi perbudakan kanggo kapentingan dhuwit.

House of Rothschild saiki regane 40 milyar. Milyuner keuangan tinggi Amerika, Misters Cahn, Loeb, Schiff, Speyer, Morgan, Vanderbilt, lan Astor dihargai bebarengan

Machine Translated by Google

ing paling 60-70 milyar. Ing tingkat sing kapentingan mung 5% Iki tegese penghasilan kanggo wolung kulawarga 5-6 milyar Karl Helfferich, yaiku 75% penghasilan Karl Helfferche ing taun 19,000.000 taun kira-kira ana 15.000.000. Kanggo saben wong wajib pajak ana rata-rata 1,56 sanak keluarga;

Udakara 38,000,000 wong Jerman kudu urip kanthi penghasilan milyaran sing kasebut ing ndhuwur minangka penghasilan saben taun. Mesthine, miliarder Amerika dudu kapitalis silihan murni ing pangertèn sing padha karo House of Rothschild lan liya-liyane. Aku ora peduli kanggo mbantah apa miliarder Amerika pancen "jutawan 100 yuta dolar" utawa "1000-
million-mark billionaires"; ing kasus sadurungé siji mung kudu ngetung ing siji utawa rong rolas Croesuses tambahan. Utawa supaya kita mung nampa Rathenau kang "300"; banjur persediaan kita mesthi bakal supaya. Ing kene iku ora penting kanggo menehi nomer pas, nanging rasio diakoni saka 300 kanggo 38.000.000.

Mula, ayo padha nyingkirake ranté sing nggegirisi iki sing mung bisa nyedeki kabeh tenaga sing sregep; Ayo kita nyopot saka dhuwit daya kanggo nanggung bunga, lan maneh nanggung bunga nganti kabeh manungsa wis dadi tanggung jawab kanggo kapentingan kanggo utang-modal internasional.

Mangkono, iku telung TCTerms sing nggawe cetha kanggo kita kanggo pisanan ngendi piyambak lever bisa ditrapake kanthi efektif kanggo nyuda kesulitan finansial internal.

Kanggo liyane, kita ngakoni yen serangan kabeh gagasan sosialis marang ibukutha industri wis rampung mati, amarga malah regulasi lengkap utawa sosialisasi kabeh keuntungan wirausaha - kanthi nganggep ekonomi sing ora kuwat -
bakal ngasilake jumlah sing nggumunake, dibandhingake karo beban finansial sing gedhe banget saka anggaran Reich lan Negara kita.

Liwat penghapusan perbudakan kanggo kapentingan dhuwit, kabeh malaise finansial bisa diilangi kanthi siji pukulan. Sanalika kita aran lemah ngalangi ing sikil kita maneh; sanalika iku kudu lan bakal dadi cetha kanggo kita mung nasaraké dhéwé ing cara paling grotesque karo celaka jaminan-ekonomi iki.

Apa maneh modal utangan, nanging utang? *Modal utangan iku utang!* Siji ora bisa mbaleni sing cukup asring. Apa bentuk kegilaan nalika wong Jerman kanthi total nyilih 150 milyar kanggo perang? Nalika malah wis janji dhewe kanggo iki jumlah 7½ milyar ing kapentingan lan saiki ngrasa dhewe pindah menyang kahanan kikuk, mesthi saka wiwitan, nyoba kanggo ngumpulake iki 7½ milyar saka dhewe ing wangun tanggung fanciful pajak?

卐卐卐卐卐

Bab tragis babagan ngapusi dhiri iki yaiku kurang kabodhoan kabeh ekonomi perang-perang iki, sing tansah kita gunakake luwih apik tinimbang liyane ing donya, tinimbang nyatane mung sawetara kapitalis gedhe sing entuk manfaat gedhe saka iku, dene kabeh wong sing nyambut gawe, kalebu kapitalis menengah lan cilik, lan industri, kudu mbayar dagang, lan industri. Lan ing kene sisih politik kabeh ide kasebut katon. Ing kene dheweke bisa ngakoni yen sejatine modal utangan sing gedhe lan mung iki [dudu ibukutha industri] minangka kutukan kabeh manungsa sing kerja. Siji bisa corak lan nguripake bab minangka siji wishes, nanging tansah massa kabeh hard-makarya wong ing pungkasan kudu nanggung biaya kapentingan-pembayaran ing utang-modal. Kapitalis menengah lan cilik ora duwe apa-apa kanggo nuduhake pembayaran bunga sing apik banget; bisa duwe apa-apa kanggo nuduhake, kanggo jumlah saka

kapentingan kudu tanggung taxed adoh. Apa arupa pajak langsung utawa ora langsung kanthi cara pajak ora langsung, perangko, tarif, utawa beban dagang liyane, wong sing kerja keras tansah dadi *bajingan* lan *modal gedhe* sing entuk manfaat. Saiki cukup nggumunake kanggo ndeleng kepiye ide-donya sosialis Marx lan Engel

Saiki cukup nggumunake kanggo ndeleng kepiye jagad ide sosialis Marx lan Engels, saka Manifesto Komunis nganti Program Erfurt (utamane Kautsky), lan uga para pamimpin sosialis saiki, nylametake kapentingan kapital utangan kaya-kaya ana ing komando. Kasucian saka kapentingan iku tabu; bunga iku suci; durung ana sing wani takon. Nalika properti, bangsawan, keamanan pribadi lan barang-barang, angger-anggering Mahkota, hak istimewa lan kapercayan agama, pakurmatan pejabat, tanah air, lan kamardikan luwih utawa kurang dilarang, kapentingan suci lan ora bisa dibantah. Penyitaan kasugihan lan sosialisasi, kanthi mangkono nglanggar hukum sing mung rada dilapisi gula, yen ditindakake kanthi nyata ing jeneng sakabehe individu, iku urutan dina: kabeh iku diijini, nanging kapentingan, kapentingan iku *noli me tangere,* "tutul-aku-ora".

Pembayaran bunga ing utang Reich minangka alpha lan omega saka anggaran negara. Bobot gigantic drags kapal negara menyang telenging lan durung ... iku kabeh swindle gedhe ... monstrous a poto-ngapusi, fostered mung lan mung kanggo entuk manfaat saka gedhe dhuwit-daya.

Ing ngriki kula badhe nyemak sedhela babagan bantahan ingkang gayut kaliyan para pensiunan alit, ingkang badhe dipunrembag ing salajengipun, supados tiyang punika boten kesupen mikir. Ing wawasan saka pitakonan amba banget iki ora dianggep, nanging dadi tanpa ngandika sing ganti rugi iki bakal kasedhiya liwat expansion paling jembar saka layanan sosial-kaweruh.

Swindle, aku ngandika! *Minat-swindle!* Tembung sing kuwat. Nanging yen tembung iki wis sabdhoning, kang sak perang mbok menawa tembung paling digunakake ing lapangan lan ing ngarep, iku wis paling sabdhoning ing gati kanggo kapentingan-swindle.

Nanging apa bab ikatan perang? Kanthi 5 milyar pisanan, Reich njupuk saka kanthong tabungan wong sing bener-bener ana. Dhuwite mili maneh. Banjur teka silihan anyar kanggo nyedhot munggah dhuwit maneh, lan karo tabungan ampas pungkasan. Lan maneh, teka pump lan nyedhot munggah milyar, lan maneh ebbed maneh, nganti merrily, sawise game nengsemake iki bola sangang kaping, Reich wis 100 milyar utang.

Ing ijol-ijolan wong mesthi nyekel 100 milyar ing kertas sing dicithak apik - ing wiwitan, kita mbayangake manawa kita wis dadi luwih sugih - nanging banjur negara kasebut lan ujar, "Aku bakal bangkrut."

Ya, nanging kenapa? – Aku dhewe mesthi ora bisa bangkrut sanajan sok-sok njupuk cathetan satus saka kanthong ndhuwur tengen lan sijine menyang kiwa. Mesthi, iku bakal dadi kabodhoan paling gedhe yen kita nerusake kabodhoan ekonomi perang kita kanthi nyatakake bangkrut[4] .

Ayo kita break enslavement kanggo kapentingan ing dhuwit! Ayo kita ngumumake sertifikat ikatan perang dadi tender sah kanthi kapentingan dibatalake, lan ngipi elek kebangkrutan negara bakal ilang saka kita kaya salju Maret ing sangisore Srengenge.

---

4 Feder ing kene ngenani bangsa Jerman minangka entitas sing manunggal tinimbang mung kumpulan individu: dhuwit sing wis ditransfer saka sawetara Jerman menyang Jerman liyane tetep ana ing negara Jerman, sing tegese iku ing kuwasane pamaréntah Jerman kanggo nyetel distribusi, mbok menawa kanggo kerugian langsung saka sawetara individu nanging kanggo kabecikan bangsa ing kabèh.

Machine Translated by Google

Wong ngomong marang aku; pembatalan saka kapentingan-pembayaran iku bangkrut negara disguised. Ora, sing ora bener! - Momok bangkrut negara pancen mung dongeng lan bogeyman sing diciptakake dening pasukan Mammonist.

Buku dening Franz Röhr, Was jeder vom Staatsbankerott wissen muß [Apa Saben uwong kudu Ngerti babagan Kebangkrutan Negara], wis rampung macet ing cara mikir Mammonistic.
Senadyan penulis ing umum cukup cetha ngenali masalah ekonomi sing ngancam kita liwat sosialisasi, lan senajan dheweke menehi saran kanthi tegas lan bener yen ing pungkasan mung mbangun ekonomi kita bisa nylametake kita - dheweke ora bisa mbebasake awake dhewe saka kapercayan superstitious ing kasucian kapentingan, lan mulane dheweke nggambarake kebangkrutan negara kanthi sakabehe sesuai karo kepentingan Mammonisme, minangka bencana banget.

Iku menarik kanggo mirsani yen Röhr, senadyan kawruh sajarah sing luwih apik, ora bisa mbebasake awake dhewe saka tampilan Mammonistic, lan nyathet ing tembung penutup: "Yen bencana ekonomi sing ngrusak ora bisa dihindari, ora ana sing bakal diluwari," nalika ing kaca 81 dheweke ngakoni yen akibat saka salah urus keuangan umum wis sebagian dibalikake kanthi cepet, lan ing kaca 6 ora ana keraguan yen Rusia kudu cepet banget. abad pungkasan) ngatasi krisis mata uang kasebut tanpa masalah sing langgeng. Ing kaca 76 ngandika, nalika nliti efek saka bangkrut negara, sing senajan mesthi masalah ekonomi jero lan sapiturute wis kedaden, dening lan gedhe ora karusakan saka negara utawa kekuatan ekonomi sawijining asil. *Ing nalisir kawentar cepet saka ekonomi nasional lan Recovery saka keuangan umum wis cukup asring diamati.* Nalika penulis banjur terus kanggo telung baris liyane ngandika sing negara-bangkrut pancen tegese bilai ekonomi lan nimbulaké kasangsaran tanpa wates; Aku getun ora bisa ngetutake logika iki.

Nanging bali menyang kasus tartamtu! Kang bakal luwih jujur? Ngomong pharisaically saka unassailability saka obligasi perang nalika nindhes wong karo egregious tax-beban?
Utawa, yen ana menteri keuangan sing wani nyedhaki wong-wong mau kanthi terang-terangan lan nyatakake, "Aku ora bisa mbayar bunga ing obligasi perang, utawa aku mung bisa yen aku ngumpulake pajak sing padha karo sampeyan. ora ana sing luwih pinter (ndeleng Inggris) sing dakkarepake, mula aku nindakake penipuan kanthi obligasi perang kanthi kapentingan dhuwur. Sampeyan kudu ngapura kula, wong kinasih; iku wekasanipun kabeh kanggo sampeyan, nanging yen kita pengin kanggo muter ndhelik-lan-seek ora maneh ... Aku, negara, ora bakal mbayar kapentingan maneh, lan sampeyan, sing mbayar pajeg, ora perlu mbayar pajak kanggo nutupi pembayaran kapentingan iki… Sing sak tenane nyederhanakake transaksi kita; kita ngindhari birokrasi pajak sing gedhe banget lan uga birokrasi mbayar bunga sing gedhe banget, saéngga ngirit dhuwit lan potensial kerja sing akeh banget.

Aku wis suwé kanggo mbukak swindle iki, nanging aku nganggep pancen dhasar kene ing ora titik kanggo ilang ngarsane saka gambar amba.

卐 卐 卐 卐 卐

Miturut Bavarian tax-returns, bunderan wong sing bakal nandhang sangsara - ayo padha ngomong, sabenere sing miturut tax-returns ditampa liwat 30.000 tandha ing kapentingan-pembayaran - ana 822 wong, kang mung 0,4% saka wong-wong sing kudu mbayar pajak (Bayr. St-Z. 1913, kira-kira 10.000 ing Jerman) (Ndhuwur 10.000!)

Ayo kita njlentrehake dhewe saiki kanthi ringkes babagan aspek sing paling penting saka panjaluk revolusioner iki, lan pancene ayo nimbang pitakonan kasebut dhisik saka perspektif nasional kita.

Machine Translated by Google

Kanggo iki ana perlu dipikir cetha ing kahanan kita saiki. Sekretaris Negara Eugen Schiffer, ing pidato gedhe ing Kamar Dagang Berlin, nyatakake "ora mungkin digatekake." Sing mung sebagian bener. Bisa uga ora digatekake yaiku utang ekonomi nasional sing gedhe banget, lan devaluasi mata uang sing durung ana sadurunge -
ing cendhak, kasunyatan sing kita wis dadi wong mlarat sewengi.

Beban sing ditindakake liwat perjanjian perdamaian, ora bisa digatekake. Sertifikat utang sing saiki ana, kaya sing kita deleng, kira-kira 250 milyar. Ayo kita nganggep dhisik yen Entente ngetrapake tambahan 50 milyar kanggo ganti rugi perang ing sawetara wangun: sing ndadekake total utang 300 milyar.

Senadyan abot bisa nyebabake watesan sing sempit saka risalah iki, nanging sawetara tembung kudu diucapake babagan gedhene kasugihan nasional Jerman. Penyelidikan Helferrich lan Steinmann-Bucher mbiji kasugihan nasional Jerman watara 350 milyar. Siji mung bisa ngubungake nilai sing winates banget kanggo temuan kasebut, nanging kanthi ati-ati bisa uga ditemokake. Iki mung ditrapake kanggo wektu kegiatan ekonomi sing ora diganggu. Nanging uga cukup mbingungake amarga properti negara lan kotamadya kalebu, mula umpamane uga ndandani dalan, modifikasi saluran banyu, lan liya-liyane. Cetha, sanajan produksi karya-karya kasebut mbutuhake dhuwit sing akeh banget, nanging ora ana nilai intrinsik. Ukuran sing luwih apik kanggo kasugihan nasional yaiku sing diarani kasugihan kena pajak amarga muncul saka pengembalian pajak kanggo kontribusi pertahanan utawa pajak kasugihan nalika perang. Kanggo iki jumlah total 192 milyar asil, saéngga luwih sithik tinimbang angka Helfferich. Kanggo jumlah iki, kira-kira 10% bisa ditambahake, miturut pengalaman, kanggo rejeki cilik sing bebas pajak, lan kira-kira jumlah sing padha kanggo "cadangan bisu.5 "

Ing kasus apa wae, misale jek aku optimis banget kanggo ngomong babagan kasugihan nasional luwih saka 250 milyar. Nanging malah nomer iki mung wigati banget winates. Wangsulan: Bab ingkang paling bener bakal kanggo break adoh saka idea saka kasugihan nasional sing ing kabeh numerik graspable, lan nembus menyang pangenalan sing kasugihan nasional nemokake sawijining expression istimewa ing potensial karya mental lan fisik kabeh bangsa, lan kanthi mangkono belongs kanggo pesenan saka gedhene sing ora ana hubungane karo konsep sempit ibukutha. Pancen kita isih kudu ndeleng sumber kasugihan nasional sing luwih akeh ing ngarsane sumber daya mineral, kasugihan alas, lan lemah sing subur, nanging bab-bab kasebut uga ora bisa dicekel kanthi angka, amarga regane fluktuatif antarane nol lan tanpa wates, gumantung manawa sumber daya mineral kasebut ora dieksploitasi, utawa adhedhasar laporan geologi, bisa diitung milyaran ton batubara lan

sateruse.

Aja lali yen Jerman pancen negara miskin. Saka monopoli meh ora ana. Ing kasugihan saka sumber daya mineral, stands adoh konco paling saka tanggi, kanggo ngomong apa-apa saka sumber daya mineral unparalleled saka Cina, India, lan kekaisaran Amerika. Ing kesuburan saka lemah iku tiba adoh cendhak dibandhingake karo kothak rahayu ing Rusia kang ireng lemah lan dibandhingake effortlessly produktif saka tanah tropis lan subtropis. Mulane, ing pungkasan kita mung duwe potensi lan kekarepane wong-wong kita kanggo bisa kerja, uga kasedhiyan kerja sing cukup, lan kita kudu ngerti kanthi jelas yen ing kahanan iki ora ana omongan babagan utang sing dijamin, jaminan kanggo instrumen utang kita…

---

5 "Silent Reserve" minangka asil saka ngremehake nilai positif lan overestimating nilai negatif ing akuntansi, dadi kanggo nggawe tampilan net-worth paling murah.

Machine Translated by Google

Apa obligasi perang sing duwe kapentingan utawa dhuwit kertas Reich sing ora duwe kapentingan, ing mburine mung ana lan mung potensial pajak kanggo kabeh wong - lan apa potensial pajak liyane saka fungsi tenaga kerja saka total populasi kerja?

Saiki kita kudu njlentrehake kanggo awake dhewe nanging pitakonan liyane sing relevan, lan mesthi entri utama babagan sumber pendapatan lan pengeluaran negara. Ana kontras sing luar biasa ing antarane ruang sing amba sing ditindakake kanggo nggawe dhuwit ing urip pribadi kita, lan perhatian sing diwenehake marang pitakonan gedhe babagan manajemen keuangan negara, nanging antarane ekonomi individu lan ekonomi nasional ora ana bedane sing penting.

Entri utama kanggo revenue negara yaiku: pisanan, bathi net saka kantor pos lan ril; kapindho, tambang, kehutanan-administrasi, lan perusahaan negara liyane; katelu, tol lan pajak ora langsung; papat, pajak langsung.

Supaya ora nuwuhake diskusi teoretis ing pitakonan sing praktis banget, aku pengin njlentrehake entri individu saka anggaran negara Bavarian taun 1911 miturut urutan gedhene. Pos, telegraf, lan ril sepur nggawa 120 yuta; alas, tambang, lsp, watara 40 yuta; pajak ora langsung, 53 yuta; pajak langsung, 60 yuta. Tambahan 67 yuta mili saka bea perangko, biaya, pajak warisan, pajak tanah, transfer revenue saka Reich, lan liya-liyane.

Apa babagan pangeluaran? Kita nemokake kene ing Panggonan pisanan pembayaran kanggo kapentingan ing utang negara kalebu railroad-utang karo 85 yuta. Kanggo omah kraton, 5 yuta; administrasi kaadilan, 27 yuta; administrasi internal, 40 yuta; gréja lan sekolah, 51 yuta; administrasi keuangan, 13 yuta; pangeluaran kanggo tujuan Reich-related, 50 yuta; pensiun, 36 yuta. Pengeluaran macem-macem 5 yuta. Mbalik maneh ing taun bathi babagan keuangan Bavarian anggaran taunan ninggalake surplus revenue 27 yuta.

Ing ruang lingkup pamikiran kita, mung biaya kasebut sing bisa diilangi kanthi ngilangi perbudakan kapentingan. Ing kene, pembayaran bunga ing utang negara kanthi alami ana ing posisi pisanan ing 85 yuta tandha; nambah menyang bagean paling gedhe saka pembayaran kita kanggo administrasi financial ing bab 10 yuta; Salajengipun bagean gedhe saka pembayaran kanggo tujuan Reich-related, kang supaya kita nambah setengah, 25 yuta, lan pungkasanipun 5 yuta ing pembayaran kanggo kraton saiki wis ilang: total 125 yuta.

Ngilangi entri kasebut tegese kamungkinan nolak *kabeh pajak langsung lan ora langsung,* sing, kaya sing kita deleng, nggawa 53 yuta lan 60 yuta tandha, kanthi total 113 yuta!

Saiki kita ora duwe pendapat yen siji kudu ngilangi pajak langsung lan ora langsung; unquestionably ing watesan cukup padha ngawula ing tangan siji kanggo ngajari, ing tangan liyane kanggo ngatur. Iku mesthi ora luwih saka tengen lan adil sing bathi saka property diduweni free lan cetha tetep tundhuk Moderate, tax lulus, wiwit negara mesthi uga kudu njaga kepemilikan aman karo agensi policing sawijining. Iku misale jek mung minangka saranake sing perdagangan lan industri dibutuhaké kanggo nggawe tax-kontribusi cocog karo bathi makarya, wiwit negara uga kudu Care kanggo pangopènan lan pangembangan dalan umum commerce kanggo wong-wong mau. Pajak jajak pendapat minimal sing cocog kanggo saben warga sing nduweni hak milih uga a

Machine Translated by Google

syarat keadilan, amarga ngurus keamanan wong lan properti uga dibutuhake saka negara.

Ing babagan pajak ora langsung, ekspansi sing kuat saka kabeh pajak mewah murni duweni efek regulasi ing pangertèn sing paling apik, dene kabeh bahan pangan lan kabutuhan rakyat sing prasaja kudu dibebasake saka pajak!

Asil saka kuwi tax-kabijakan bakal ditemokaké kurang ing bathi dhuwur - bab kang ora bisa ngomong, amarga kanggo massa gedhe saka taxation populasi ngirim ora dadi beban nyata nanging mung pangeling sing wong iku ora mung inti individu nanging uga warga negara, lan saliyane kanggo hak-hak sipil uga nduweni tugas sipil.

Tax-revenues kudu kurang perlu kanggo mbayar utang saka bisnis-diduweni negara, kang net-bathi, kita wis katon, cukup kanggo nutupi pangeluaran normal saka negara kanggo sekolah, universitas, administrasi kaadilan, administrasi internal, etc. Tax-revenues kudu digunakake kanggo advance tugas budaya khusus saka negara sing orane katrangan saka budget ora cukup. Ing kene aku utamane mikir babagan panti asuhan, lembaga kanggo wong wuta lan wong lumpuh, pusat daycare, ngurus ibu-ibu sing bakal teka, perang nglawan tuberkulosis, alkohol, lan penyakit kelamin, lan mbangun kutha-kutha lan pemukiman, utamane kanggo akomodasi lan perawatan manungsa sing ora bisa dipateni perang.

卐 卐 卐 卐 卐

Pandangan kita tambah akeh. Kita ndeleng tanah prawan. Apa penghapusan perbudakan kapentingan tegese pembatalan kabeh pajak? Tegese, yen kita wis metu saka perjuangan raksasa iki minangka wong sing menang. Minangka iku, ayo padha ora ngrayakake banget awal; beban sing ditindakake dening mungsuh kita bakal nggawe manawa kita ora nindakake. Nanging ing kasus apa wae, kita ndeleng tanah prawan adhedhasar conto anggaran negara Bavarian sing pancen prasaja banget sing kita gunakake ...

Umumé, kita nemokake hubungan sing padha ing negara-negara federal Jerman liyane, lan ora kakehan ngomong yen saka surplus bisnis-bisnis negara, ril sepur, kantor pos, telegraf, alas, tambang, lan liya-liyane, kabeh pengeluaran negara kanggo kabeh administrasi kaadilan, kanggo kabeh administrasi internal, kalebu proyek konstruksi negara, kabeh biaya kanggo sekolah, lan kabeh biaya kanggo sekolah. Mangkono, kondisi sampurna becik.

Kok ora ngono? Kapentingan wis mlebu. Amarga mbayar bunga, bahan pangan warga dadi larang; amarga saka kapentingan gula lan uyah, bir lan anggur, korek api lan rokok lan ora kaetung kabutuhan saben dina nggawa pajak ora langsung.
Amarga kapentingan, pajak langsung kudu diunggahake, sing dipérang dadi pajak tanah sing diwarisake kanthi rega gandum sing luwih dhuwur, pajak omah sing nyewo sewa, pajak bisnis sing membebani tenaga kerja produktif, pajak penghasilan sing ora bisa dihindari nyuda standar urip PNS lan wong ing gaji tetep, lan pungkasane, ing pungkasan, sederhana ing menehi nanging ora kepenak nalika njupuk, kapital utang mbayar pajak kanggo dividen modal. Miturut tax-returns ing taun 1911, saka 253 yuta ing ibukutha deviden ditampa ing Bavaria, kabeh 8,1 yuta wis mbayar pajeg negara.

Kita wis weruh yen kabeh dividen modal, kabeh kapentingan ing modal, pungkasane kudu diunggahake liwat tenaga kerja kabeh wong. Kita wis weruh sing pembayaran kapentingan ing utang umum

Machine Translated by Google

dadi entri paling gedhe ing budget negara kita, lan kita wis weruh sing kapekso kanggo mbayar pajak ing kapentingan-pembayaran mung kontribusi banget winates kanggo bathi negara.

Ing babagan ukuran relatif, kapitalis mbayar 8 yuta saka total 60 yuta ing pajak langsung, kang mung kawolu kanggo enem saka pajak negara langsung mbayar ing Bavaria ing 1911. Nanging pajak langsung mung bab kaping lima saka total revenue negara. Mulane utang-modal nyumbang mung bab telung puluh kanggo patang puluh wolu bagean saka total kabutuhan negara.

Sampeyan ngirim ora rek sing tax-legislasi sak perang, utamané ing taun pungkasan, resorted menyang tax kuwat ing ibukutha deviden, nanging tax ora langsung kuwat wis luwih utawa kurang katahan jangkah karo, supaya ukuran relatif wis knthi angel diganti.

Gambar dadi dire nalika kita nimbang budget Reich. Ing kene proporsi ing awake dhewe wis kurang apik. Reich ora duwe sumber pajak sing padha karo negara federal. Pajak langsung dilindhungi undhang-undhang kanggo negara federal; perusahaan Reich diwatesi ing kantor pos lan ril Reich (cathetan yen iki ora kalebu ril sepur negara Prusia), lan akibate mung tol lan pajak ora langsung.

Urutan gedhene sumber pendapatan Reich *(pirsani Statistisches Jahrbuch für das Deutsche Reich kanggo taun 1917 lan 1918)* yaiku, ing taun 1915, pajak ora langsung 1 milyar, bathi khusus 0,8 milyar (kontribusi perang, biaya matrikuler), lan liya-liyane. Ing kene uga gambar sing padha maneh. Luwih saka sapratelon, 1,3 milyar luwih spesifik, wis dimangsa ing taun 1915 kanthi mbayar bunga kanggo utang Reich. Kene banget utang-modal di-push sawijining cara ing maneh. Ing kene uga mbutuhake kabeh pajak langsung kanggo marem. Gula mbayar 163 yuta, uyah 61 yuta, bir 128 yuta, tembakau, schnapps, anggur kemerlap, bahan bakar lampu, korek api, kertu main, lan barang-barang liyane sing ora kaetung kudu dipajeki kanggo ngeruk siji milyar tandha sing banjur mili menyang kanthong kapitalis.

Dina iki, carane mbayar kapentingan ing utang Reich iku teka-teki. Pembayaran bunga mung mangan 8 milyar [taunan], adhedhasar obligasi perang 100 milyar ditambah kredit perang liyane. Pendapatan saka kantor pos lan ril sepur meh ora bisa ditambah. Tambah luwih akeh ing tol meh ora bisa ditrima; mulane, mbokmenawa mung nambah limang utawa sepuluh-melu ing pajak ora langsung kiwa - impossibility! - utawa wawasan sing jelas yen mung lan mung ngilangi perbudakan kanggo kapentingan dhuwit sing bisa nggawa kawilujengan. Penipuan diri sing gedhe banget yaiku kabeh ekonomi jaminan perang. Bangsa Jerman nyilih satus milyar saka awake dhewe kanggo perang. Kanggo sing janji 5 milyar ing kapentingan kanggo dhewe; mulane kudu mbayar pajak 5 milyar. Kabeh entuk manfaat dadi kanggo kapitalis gedhe, sing ndudohke dadi akeh ing deviden ibukutha sing ora bisa nggunakake munggah, nanging mung persentasi cukup andhap asor dijupuk liwat tax ing deviden ibukutha, kita wis katon.

卐卐卐卐卐

Mugi saiki liwat thrusts utama presentation sandi wis dispelled teror manungsa comprehensible sing akeh maca bisa duwe pungkasanipun kelangan kapentingan-income saka sertifikat cantik sing. Ayo iku mung bakal tontonan banget sedhela karo siji conto sing kabeh kapentingan-ekonomi iku gedhe poto-ngapusi, lan bebarengan karo aku pengin katon ing tingkat ndhuwur income kelas menengah ngalangi.

Nganggep yen kepala kluwarga duwe income saka pegawe 10.000 tandha, lan ing ndhuwur sing liyane 5000 tandha saka dividen ibukutha. Ing Panggonan pisanan bab 1500 tandha iki bakal dibayar ing pajak langsung; banjur paling 1000-1200 tandha ing wangun sewa dhuwur bakal

Machine Translated by Google

diudani kanggo kapentingan langgeng. Liyane 1000 tandha kamungkinan bakal lemes mati ing wangun pajak ora langsung kanggo kulawarga lima utawa enem, lan wis saiki siji nyadari sing ora akeh sing ditinggalake saka deviden ibukutha apik banget sing kapitalis cilik lan tengah-ukuran sante ing tarif tax seneng taun sadurungé. Pancen, saiki wis ora ana maneh omongan babagan "keluwihan"; ing nalisir, yen siji nliti kanggo awake dhewe dina saiki Fantastic tax-usulan, luwih income saka pegawe mbokmenawa bakal taxed adoh.

Mesthi, kahanan katon beda banget kanggo kapitalis gedhe, sing, contone, mung ngumpulake 1 yuta dividen modal. (Wong-wong kuwi cukup akeh ing Jerman saiki.) Saka pajak ing dividen ibukutha, wong sing duwe bathi iki mbayar paling akeh 50-60 ewu. Saka pajak ora langsung uga mbayar ora luwih saka kulawarga-bapak conto sadurungé. Ing budget dheweke isih bisa urip cukup nyaman tenan karo 40-50 ewu tandha, sanajan ing jaman larang saiki. Yen kira-kira awis 900.000 tandha apik tetep kanggo dheweke, kanggo sing karo 5% kapentingan ing silihan dheweke bakal entuk liyane 45.000 tandha ing taun sabanjuré lan sing, miturut hukum, ing beyo saka populasi makarya.

Pensiun cilik sing mung urip saka kapentingane mesthi bakal cilaka. Yen wis bisa nyambut gawe, mesthine kudu mbudidaya golek penghasilan saka tenaga kerja. Kanthi mangkono, dheweke luwih apik tinimbang jutaan kanca-kancane sing ora duwe apa-apa kajaba tenaga kerja fisik utawa mental. Yen dheweke ora pengin, banjur kudu mangan ing bandhane. Pungkasane, dheweke duwe 20 taun kanggo nibble maneh lan maneh, yen terus nganggo jumlah taunan sing wis ditampa ing 5% kapentingan. Kanggo wong sing ora bisa kerja, utawa saya ringkih amarga lara utawa umur, mesthine kudu diatur mata pencaharian sing cocog liwat pangembangan kesejahteraan sosial kanggo kabeh bagean saka populasi.

Aku nggambarake kesejahteraan sosial kaya ing ngisor iki:

Ayo kita nganggep yen wanita tuwa, randha, sing nganti saiki kudu urip kanthi bunga saka investasi modal 60.000 tandha, liwat penghapusan perbudakan bunga sing diumumake kanthi sah, ora entuk sumber penghasilan. Ing kene, liwat ekspansi sistem pensiun sing paling jembar, wong sing kasebut ing ndhuwur bakal diwenehi kesempatan kanggo narik pensiun sing cocog karo ibukutha, sing pensiun taunan bisa uga tambah dibandhingake karo asil bunga sadurunge, lan uga menehi ganti rugi tartamtu kanggo regane dhuwit sing suda malah kanggo bunderan iki. Mangkono, contone, ing ijol-ijolan kanggo nyerah 60.000 tandha ing utang-instrumen saka Reich, negara, utawa ing obligasi dijamin, pensiun seumur hidup taunan saka 4000 tandha bisa diwenehi. Yen randha duwe anak lan dheweke pengin menehi bagean saka kasugihan kanggo wong-wong mau, banjur bisa diijini mung 40.000 tandha sing diowahi dadi pensiun, dene 20.000 sing isih disimpen kanggo bocah-bocah. Saka 40.000 tandha, gumantung saka umur pelamar pensiun, nganti 1/12 saka modal sing ditampa bisa diwenehake saben taun. Salajengipun, kawontênakên ing ngriki, manawi lêrêsipun pajêg-pajêg ingkang damêl jalaran saking pambucalan bunga-budhak, randha randha punika badhe suda sangêt.

Iku bakal nemen ngluwihi orane katrangan saka esai iki kanggo nliti ing rinci kapentingan pribadi saben lapisan saka populasi. Panjaluk revolusioner kasebut ora bisa babagan kepentingan pribadi; Nanging, minangka idea njupuk efek siji bakal nemokake sing jalaran healthful pribadi entuk manfaat saben individu ing pungkasan.

Kanthi masalah sing wis diisolasi ing ndhuwur, babagan carane entuk rilis saka kapentingan ing obligasi perang, aku wis nyoba njlentrehake manawa para kapitalis cilik - tegese kabeh atusan ewu sing wis disebabake liwat iklan hiper-Amerika-

Machine Translated by Google

kampanye kanggo nyawisake tabungan kanggo langganan perang-bon - ora mung nampa ora entuk manfaat saka kapentingan, wiwit mesthi padha kudu mbayar dhewe karo pajak, nanging, karo tax-undang-undang ngarang kanggo pangayoman saka ibukutha amba, kudu ndhukung kapentingan-pembayaran kanggo langganan yuta tandha.

Kayane aku, kajaba saka pertimbangan langsung iki, banding kanggo kabeh kanggo kesejahteraan anak-anake dhewe kudu mbujuk wong sing duwe obligasi sing kuwatir supaya bisa nyingkirake kapentingan sing langgeng saka utange Reich. Ing kasus iki, apa patriot, sing wis menehi 10.000 tandha kanggo leluhure ing kabutuhan banget, apa tenan ilang, liyane saka pratelan usurious kanggo tarik 50.000 tandha ing kapentingan ing satus taun, tanpa malah nyuda principal? Langgeng anak lan putune kudu nyambut gawe, mung kanggo mbayar kabeh bunga.

卐卐卐卐卐

Pitakonan babagan mbayar maneh utang bisa ditanggulangi kanthi macem-macem cara. Ing gagasan utama sing dakkandhakake kanthi ringkes babagan masalah sing ana ing tangan, sing aku kirimake menyang pamrentah Negara Bavaria [ing Kurt Eisner] tanggal 20 Nopember taun kepungkur [1918], aku mung ngusulake supaya mbayar mbayar maneh minangka pambayaran bunga kanthi tingkat 5% saben taun sajrone 20 taun. Aku percaya yen ing ngisor iki aku malah bisa menehi saran sing luwih apik, sing amarga kesederhanaan mesthi luwih disenengi: "Sertifikat ikatan perang nalika pembatalan kapentingan bakal diumumake minangka mata uang." Iku Egg of Columbus. Kauntungan saka langkah iki yaiku mula ora ana sing ngrasakake apa-apa. Sertifikat obligasi perang tetep ana ing depot; nanging ora ana wong enom sing entuk, luwih saka buku, utawa kabinet, utawa barang liya sing migunani sing bakal diutangake marang kancane.

Yen ana sing butuh dhuwit, banjur mung ngetokake cathetan obligasi perang lan mbayar. Cathetan obligasi perang, sawise kabeh, padha karo kaendahan lan nilai kertas kaya cathetan 10, 20, 100, lan 1000 liyane. Mesthi ora ana omongan babagan pasar sing kebanjiran mata uang sajrone transisi bebas saka ekonomi bunga menyang negara tanpa bunga.
ekonomi. Sakehing sertipikat obligasi perang pancen wis direksa lan disimpen ing bank-bank, utawa papan pandhelikan liyane sing dianggep aman dening rakyat, kayata stok wulu utawa tumpukan pupuk. Pancen, ora bisa dipungkiri yen mata uang kertas sing ditanggepi, nganti udakara 40 milyar, uga ora ana ing sirkulasi nanging umume disimpen kanthi cara sing wis kasebut ing ndhuwur. Kebutuhan kita kanggo mata uang ing jaman booming ekonomi sadurunge perang uga mung udakara 4-6 milyar, lan ora bisa dibayangake manawa kita butuh luwih saka kaping pindho dina iki ing ekonomi tanpa kas sing luwih umum[6] .

卐卐卐卐卐

Pembatalan kapentingan kudu ditindakake kanthi cara sing padha kanggo kabeh aset kapentingan tetep. Kanggo aset kasebut, kaya kanggo aset sing ngasilake dividen, "pembayaran maneh" sing diusulake ing pensiun taunan 20 utawa 25 taun dianjurake, utamane kanggo hipotek.

Penghapusan kapentingan-perbudakan kanggo hipotek tegese tanpa mangu-mangu solusi saka masalah omah, mardika saka sewa exorbitant. Iku ora kabeh bukti kok sing duwe

---

6 Ing bagean sabanjure Feder nyatakake yen dheweke wis mutusake yen mung ngidini sertifikat obligasi perang digunakake minangka mata uang dudu gagasan paling apik. Dheweke ngusulake supaya bisa diowahi dadi kredit bank.

Machine Translated by Google

saka hipotek kudu entuk manfaat langgeng kapentingan saka jumlah nyilihake sapisan, kok influx effortless lan telas barang kudu diwenehake marang wong, kok massa gedhe saka wong, mung kanggo prinsip nglarakake kapentingan iki, kudu mbayar sewa dhuwur taun, taun metu. Ayo dadi interjected banget sedhela sing poto-bukti ora bisa ngomong bab pembatalan lengkap saka nyewa, awit mesthi Manajemen lan upkeeping omah nuntut pegawe lan dhuwit tetep. A Mudhunake saka sewa mangkono mung bisa kelakon adoh minangka asil saka kasepakatan dhewe liwat tuntas mbayar hipotek.

Mung siji bab sing kudu ditekanake kanthi cetha, yen penghapusan perbudakan kanggo kapentingan ora ana hubungane karo total tenaga kerja sing ngasilake nilai, yen ora ana alangan apa wae kanggo semangat wirausaha, kanggo tenaga kerja sing produktif, kanggo ngasilake barang, kanggo entuk kasugihan. Kosokwangsulipun, kados ingkang sampun kita tingali, sadaya tiyang ingkang nyambut damel dipun uwalaken saking beban ingkang awrat, boten nalar lan abot; nyawa kita wis diresiki saka racun sing mabuk.

卐卐卐卐卐

Kita bisa nyritakake kanthi bener babagan asile masalah kapentingan wis diakoni sajrone sejarah, kanthi kasunyatan manawa pikiran ing kabeh umur lan kabeh wong wis dikuwasani ...

Ing macem-macem peranganing Prajanjian Lawas, kayata Imamat 25 lan Pangandharing Toret 15, kita nemokake pranatan bab mandhek saka kapentingan ing wangun sing taun kapitu kudu tansah acceptilation utawa jubilee, kang kabeh utang rakyat-comrades kudu abated.

Solon ing taun 594B.C. ngilangi utang-perbudakan pribadi liwat undang-undang. Undhang-undhang iki diarani Seisachtheia gedhe (ngguyu saka beban).

Ing Roma kuna, *Lex Gemicia* taun 332 SM tiba-tiba nglarang warga Romawi supaya ora mbayar kapentingan apa wae.

Ing Justinian, larangan kanggo bunga majemuk dileksanakake, kanthi aturan ora ana kapentingan maneh sing kudu dituntut nalika kapentingan telat wis diklumpukake nganti tingkat jumlah sing diutangake.

Paus Leo I (Agung) mrentahake ing taun 443 larangan umum kanggo njupuk bunga; nganti saiki mung ulama sing dilarang njaluk bunga utangan. Larangan kapentingan saiki dadi bagian saka Hukum Kanonik lan uga minangka peraturan sing mengikat kanggo wong awam. Undhang-undhang sekuler uga mboko sithik cocog karo pandangan kanonik, lan malah ngancam paukuman amarga ngisi kapentingan. Kita nemokake iki ing peraturan polisi Kekaisaran Romawi Suci kanggo taun 1500, 1530, lan 1577.

Mesthine, hukum kasebut saiki akeh ditentang lan kerep dikalahake, lan ing retrospektif sejarah sing cukup cendhak iki mung bisa disebutake minangka fakta sejarah sing nggumunake yen sanajan miturut hukum kanon abad kaping 11 nganti 17, ngisi kapentingan dilarang kanggo wong Kristen, nanging diijini kanggo wong Yahudi.

Iku bakal extraordinarily nengsemake kanggo neliti ing saben Kayata apa tumor ekonomi mimpin kanggo iki shedding kuat beban. Iku bakal utamané terkenal kanggo ndeleng kang kakuwasan lan pasukan wis nerak larangan ing kapentingan maneh lan maneh.

Ing Abad Pertengahan mesthi karya singkat asring digawe saka usurers; petani utawa warga sing wis garing getih padha kumpul lan ngalahake profiteers nganti mati. Dina iki kita duwe

Machine Translated by Google

mlebu menyang phase temen beda saka kapentingan-masalah. Pogrom kuwi paling ora disetujoni.

Uga, iku ora ana maneh prakara individu lokal Dibuwang gejala penyakit sing bisa combated dening excising pus-kantong; apa sing kedados punika sickening serius kabeh manungsa.

Sampeyan kudu ditekanake kanthi tegas manawa budaya kontemporer kita, yaiku hubungan ekonomi internasional, nggawe prinsip kapentingan dadi mateni.
Retrospektif sejarah kasebut uga ora dianggep minangka analogi kanggo kahanan saiki. Nalika wong Babil ngalahake wong Asyur, wong Romawi Carthaginians, wong Jerman wong Romawi, banjur ora ana kelanjutan perbudakan kanggo kapentingan; ora ana kekuwatan donya internasional. Perang kasebut uga ora dibiayai kanthi utang, nanging kanthi bandha sing dikumpulake nalika tentrem. David Hume menehi ringkesan sing apik babagan iki ing Essay on Public Credit. Mung jaman modern kanthi terus-terusan kepemilikan lan hukum internasional sing ngidini kapital utangan mundhak dadi tanpa wates. Penny sing nandur modhal ing kapentingan ing wektu lair saka Kristus ora ana maneh, amarga wiwit iku kabeh hak kepemilikan kudu menehi cara kanggo panganiaya kaping pirang-pirang; dening kontras Penny sing Rothschild lawas nandur modhal ing kapentingan isih ana, lan bakal ana, yen ana hukum internasional, kanggo kabeh kalanggengan.

Kajaba iku, kudu dianggep manawa jembar bumi mung ing jaman modern wis pindhah saka ekonomi alam menyang ekonomi dhuwit. Penting banget ing hubungan iki, mung ing tengah abad kaping 19 kabeh larangan kanggo ngisi bunga, lan uga kabeh larangan kanggo kapentingan, dibuwang: mula, Inggris ing taun 1854, Denmark 1856, Belgia 1865, Austria 1868.

Mangkono, konsep kapentingan saiki minangka ora bisa dipisahake saka kepemilikan dhuwit ora luwih saka setengah abad. Nanging sabenere iki kapentingan-konsep wis kanggo pisanan nyebabake dhuwit kanggo nguripake menyang daya demonic saka coercion universal sing wis kita ngerti.

Utang negara sing terus-terusan lan terus saya tambah marang kapitalis uga mung ana ing pertengahan abad kaping 19 . Mung wiwit wektu iku, kita weruh negara wis degradasi saka dadi wali saka rakyat-masyarakat dadi wali saka kapentingan kapitalis. Perkembangan iki wis tekan titik dhuwur ing obligasi perang, sing kita temokake ing kabeh negara, sing sacara eksklusif, kaya sing wis kita kenal, mung ngladeni kepentingan Mammonistik, sing kudu dinobatake kanthi bangunan kredit raksasa saka utangan donya.

Retrospektif ringkes iki kudu luwih gampang kanggo kita pungkasanipun uwal saka anggapan yen kanggo utang-modal kudu nyilihake daya supramundane kanggo tuwuh langgeng lan interminably saka dhewe. Diwenehi potensi sing nggegirisi kanggo ngisep garing. Kita kudu nyingkiri panemu, yen kapital utang, ora kena tumindak lan tumindak kadonyan, kudu bisa lenggah ing ndhuwur mega, ora kena transitori, ora kena pengaruh karusakan, ora kena pengaruh bedhil raksasa. Amarga, sanajan omah lan gubug, ril sepur lan kreteg sing rusak dening cangkang klelep dadi bledug lan awu, hipotek bakal tetep ana;

Machine Translated by Google

obligasi sepur lan sertifikat umum utang ora dibusak. Apa desa lan kutha, kabeh provinsi dadi korban karusakan perang, apa akibate? Sertifikat utang anyar iku tegese. Kanthi mripat sumorot rakus, Gold International sing ana ing sadhuwure mega nonton rush edan manungsa. Lan ora adoh banget yaiku wektu nalika kabeh manungsa pungkasane bakal dadi budak kapentingan Mamonisme.

Ide iki internasional; iku kudu mardika kabeh donya. Salam kanggo bangsa sing pisanan wani langkah kandel. Ora suwe liyane bakal nututi.

Pitakonan asring diarahake marang aku, apa ide kasebut bisa diwujudake sacara nasional, aku jawab karo ya. We are internal utang.

Marang manca kapentingan-claims kita alamiah daya kanggo saiki; iki mung kudu dibayar. Kakehan modal-metu kudu diblokir ing ombone bisa, nanging, minangka sethitik minangka penegak hukum ngempet saka nindakake hukum nglawan Rajapati, rajapati, penipuan, etc., amarga isih bakal tansah ana scoundrels, kaya sethitik kudu wong ing totalitas ngendhaleni dhewe saka njupuk langkah sing diakoni minangka perlu kanggo marasake awakmu, keuangan umum sawijining, mung amarga saka nyoba unsur paling apik saka safety saka wong njaba. negara. Yen kita nganggep manawa atusan yuta, malah milyaran sertifikat obligasi perang bakal ditindakake ing luar negeri; malah iki isih ora bisa dadi impetus pinunjul kanggo gagal kanggo ngilangi kapentingan-perbudakan; kanggo proporsional, saka luwih saka 250 milyar tandha ing tetep-kapentingan domestik investasi-aset, adoh mayoritas isih kudu ing negara.

Ayo maneh ringkesan ringkes. - Penghapusan perbudakan kanggo kapentingan minangka cara radikal kanggo penyembuhan pungkasan lan permanen saka keuangan umum kita. - Penghapusan kapentingan-komunitas tegese kamungkinan nolak pajak langsung lan ora langsung, amarga bisnis milik negara, utamane sawise sosialisasi sektor sing luwih cocok (pandhu arah darat, listrik, lalu lintas udara, lan sapiturute), bakal menehi surplus sing cukup kanggo kas umum kanggo ndhukung kabeh tugas sosial lan budaya negara.

Kajaba saka pertimbangan finansial iki, penghapusan komunitas kapentingan bakal menehi tenaga kerja produktif ing kabeh bidang usaha dadi prioritas sing pantes. Dhuwit bali maneh menyang peran sing cocog, dadi abdi ing drive kuat ekonomi nasional kita. *Iku bakal dadi maneh apa iku, voucher kanggo pegawe rampung,* lan ana dalan wis ngankat kanggo goal luwih, kanggo abstention saka raging dhuwit-napsu umur kita.

Ide kasebut tumuju marang panyiapan front united kabeh populasi kerja: saka buruh unpropertied sing, kaya sing wis kita deleng, banget kabebani karo pajak ora langsung kanggo kepuasan utang-modal, liwat kabeh kelas borjuis PNS lan karyawan, saka tani lan cilik-trading kelas menengah, kang njaluk aran wangun wrinte saka dhuwit ing omah tikel. tanah pertanian-rental, bank-kapentingan, lan ing, kabeh cara nganti kepala anjog, penemu, lan direktur industri gedhe kita, sing siji lan kabeh liyane utawa kurang macet bebarengan ing claws saka silihan-modal, kanggo kang tugas pisanan urip tansah kanggo bisa kanggo pensiun, deviden, lan kapentingan kanggo dhuwit-daya muter konco pemandangan. Ora kurang kabeh kalangan intelektual - seniman, panulis, aktor, sarjana, uga profesional independen liyane - uga kalebu ing grup iki.

Senadyan kapital utangan gedhe, minangka klompok wong alami utawa minangka personifikasi saka prinsip kapentingan, ngupaya kanthi sadar utawa naluriah kanggo ndhelikake kasunyatan saka hawa nafsu sing ora ana watese kanggo ngontrol, lan sanajan kabeh tradhisi hukum kita adhedhasar hukum Romawi, saéngga angger-angger ukum kanggo pangayoman saka plutokrasi, wis tau banget nandheske pangayoman saka kaadilan, lan nguwasani wong-wong mau . *thraldom saka kapentingan ing*

dhuwit kudu teka, minangka siji-sijine cara metu saka perbudakan ekonomi sing ngancam ing saindenging jagad dening Gold International, minangka salah sawijining cara kanggo ngusir racun Mammonisme kanthi korupsi lan kontaminasi mentalitas jaman saiki.

Konversi War-Bonds dadi Bank-Kredit

Panjaluk ing §1, kanggo konversi sertifikat obligasi perang lan liya-liyane dadi tender sing sah, wis pirang-pirang kesempatan ditemoni kanthi mbantah manawa tegese bakal mbanjiri pasar kanthi mata uang. Bantahan iki dhewe cukup salah. Inflasi dumadi liwat mung ana perang-bond.

Nanging nyatane, sanajan salah kepala, keprihatinan babagan ngarsane fisik saka makalah kasebut sing diumumake minangka mata uang ora bakal ilang, lan mulane sanajan ora realistis, keprihatinan iki bisa nyebabake efek samping sing ora nyenengake, kaya-kaya ana inflasi anyar. Mulane, amending § 1, kita njaluk, sawise pembatalan legislatif saka kewajiban kanggo mbayar kapentingan, konversi sertifikat perang-bond, bebarengan karo obligasi umum liyane, [ora menyang mata uang nanging] menyang bank-kredit.

Formulasi iki nduweni kauntungan gedhe yen orane fisik ikatan perang minangka kertas bakal mandheg; sertifikat perang-bond bakal dikirim menyang Reichsbank dening bank-bank, bankir, thrift-institusi, etc., lan bakal numpes sawise kredit-cathetan kanggo pasuryan-nilai ditanggepi. Mangkono meh saben wong ing Jerman bakal nampa kredit bank, akun bank mbukak sing bisa digunakake.

Prosedur kasebut uga bakal duwe kauntungan gedhe yen penylametan investasi sing luwih gedhe ing milik pribadi ora bisa ditindakake, amarga sawise tenggat wektu sing ditemtokake sertifikat sing ora dikirim bakal diumumake ora sah.

Salajengipun, saora-orane bisa ngontrol pinten-pinten obligasi perang ing njaba negara [saiki mengaruhi keseimbangan perdagangan Jerman]. Nanging titik pungkasan ora kudu ngalangi pemenuhan penghapusan perbudakan kanggo kapentingan. Sarehne kita rumangsa banget banget yen dibandhingake karo negara manca, kita kudu nyukupi (mung) panjaluk kapentingan sing diadhepi saka luar negeri. Secara pribadi, aku kabeh duwe pendapat yen kita uga kudu njunjung pembatalan kapentingan sanajan kanggo pemegang obligasi asing. Kita ora perlu wedi yen pratelan kapentingan manca bakal dileksanakake kanthi kekuwatan senjata, amarga wis akeh kemajuan ing bali [saka kegilaan perang] menyang soko sing meh padha karo kesadaran diri, lan durung nate ana ing sejarah tumindak perang sing ditindakake marang negara gedhe amarga langkah-langkah finansial sing mengaruhi pribadi.
Uga ora kena dibayangake manawa wong Prancis uga bakal menehi ultimatum marang Jerman amarga pratelan kapentingane Messrs Mayer, Schulze, lan Cohn saka Jerman, adhedhasar obligasi perang Jerman sing digawa ngliwati wates.

Ngluwihi iki bakal bisa, supaya supaya malah katon kanggo liyane donya saka bangkrut negara, kanggo nindakake lotre saka jaminan perang, kang banjur mesthi bisa gampang rigged adhedhasar statistik dijupuk liwat pangiriman dibutuhake sertifikat, supaya ing kawitan mung nomer sing diduga gadhahanipun wong ing luar negeri bakal digambar lan mbayar mati ing dhuwit recehan Reich.

Nanging sing kaping telune bakal dadi pamrayoga babagan distribusi obligasi perang, lan kesempatan sing isih ana kanggo koleksi pajak kasugihan sing luar biasa prasaja, dene bursary mesthi mung kudu menehi pitunjuk marang kantor Reichsbank kanggo ngisi akun Pak NN kanthi akeh tandha ing pajak. Kanthi cara iki pajak-

pembayaran bakal luwih ora krasa lara adoh - sanajan mesthi hak mréntahaké wajib pajak bakal terus ana ing ombone lengkap.

Kanthi transformasi (konversi) obligasi perang dadi kredit bank, leveling sosial tartamtu uga bisa ditindakake, yen investasi sing luwih cilik ing obligasi perang, mula kabeh langganan cilik kabeh wong sing langganan obligasi perang pancen dianggep minangka tumindak patriotik; supaya kita ngomong nganti 5 utawa 10 ewu tandha, bakal digawe apik ing par, nalika kabeh lengganan luwih gedhe bisa aken ing tingkat bakal diadegaké. Kredit kanggo kabeh kertas pemerintah liyane bakal ditangani kanthi padha.

Komentar Khusus babagan Permintaan Hukum ing Manifesto

Ing § 1

Iku pancen indispensable sing kabeh negara lan kotamadya utang-langganan dianggep ing cara sing padha, amarga mung kuwi angger-angger gedhe-gedhe kesatuan kabeh sistem babakan dhuwit kita, tangan ing tangan karo penghapusan kapentingan-perbudakan, bisa dipun ginakaken.

Ing § 2

Iku wis cetha yen penghapusan kapentingan-perbudakan kudu Applied bebarengan kanggo kabeh kertas kapentingan tetep liyane, supaya ora njalari boom absurd ing makalah iki, kang temenan bakal kedaden yen koran umum mung diumumake tanpa kapentingan. Pengurangan utang kasebut bakal ditindakake liwat pambayaran taunan, supaya utang sing tetep lan konsisten kabeh obyek sing sarat utang bakal rampung.

Ing § 3

Paragraf iki raket banget karo sing sadurunge, uga karo tuntutan nasionalisasi utang hipotek ing § 5. Petani utawa sing duwe omah sing kabotan karo hipotek terus, sawise kaya sadurunge, mbayar jumlah sing kudu dibayarake marang wong sing duwe utang, nanging ora maneh minangka kapentingan sing langgeng, tinimbang mbayar maneh. Mangkono sawise 20, 25, utawa 30 taun, gumantung saka tingkat bunga sing wis ana, kepemilikan tanah lan omah bakal dibebasake saka utang. (Mortgage-bank kanggo bagean bisa alamiah uga mung ing wektu iki terus cocog kanggo mbayar kapentingan ing dijamin obligasi kanggo dijamin-bond-nduwèni.) Tangan ing tangan karo mardika iki saka utang mengkene hak masyarakat saka kepemilikan ing real-estate dibebaske saka hipotek.

A pendaptaran universal omah, utawa rodo cadaster real-estate, kudu teka pisanan; amarga kepemilikan real-estate tanpa utang kanthi alami uga nduweni hak kanggo mbayar maneh modal sing diinvestasi, lan uga pratelan permanen babagan bagean sewa, kanggo mbayar kabeh biaya, biaya, lan liya-liyane sing teka karo kepemilikan real-estate, uga ganti rugi sing cocog kanggo karya sing ditindakake dening pemilik dhewe[7] .

Ayo kita nimbang iki kanthi garis gedhe kanthi conto omah apartemen kutha.
Omah kasebut regane 100.000 tandha. Nglawan sing dicathet investasi hipotek-bank 50.000 tandha ing 4% ing posisi 1, investasi non-perusahaan 20.000 tandha ing 5% ing.

---

7 Hubungane antarane registrasi omah lan hak-hak sing duwe utang sing ora duwe utang pancen mbingungake, kajaba ide kasebut kanggo ngatur pangembangan properti sewa supaya bisa tetep nguntungake.

Machine Translated by Google

posisi 2, lan 30.000 tandha punika jumlah sijine munggah dening house-owner dhewe. Pendapatan saka nyewa yaiku 7000 tandha. Saka iki kudu mbayar 2000 tandha kanggo hipotek pisanan, 1000 tandha kanggo hipotek kapindho, lan 1000 tandha kanggo expenses, outlays, lan ing: ing kabeh 4000 tandha. Mangkono 3000 tandha tetep kanggo house-proprietor minangka bunga-pembayaran [dadi ngomong] kanggo ibukutha nandur modhal dhewe 30.000 tandha.

Dipuntedahaken implementasine saka pambusakan legal saka kapentingan ing dhuwit kahanan sawise sepuluh taun minangka nderek: 1st mortgage 30.000 tandha, 2 mortgage 10.000 tandha. Omah-owner wis rampung mbalekake modal-investasi, nanging ing tangan liyane ana anyar, hak umum saka kepemilikan ing jumlah 50.000 tandha. Kanthi hak negara kanggo ngomong babagan penghasilan luwih saka sewa lan nemtokake jumlah sewa diwiwiti8 .

Iku bakal ora adil saiki, ing gati kanggo mbayar maneh, kanggo sijine house-proprietor ing tingkat padha hipotek. Kanggo ibukutha ora murni silihan-modal ing pangertèn narrower sing kudu kena pengaruh dening abolition saka kapentingan-perbudakan; ing kene kita ngomong babagan ibukutha "resiko", khusus babagan dhuwit sing diowahi dadi barang berharga, khusus omah. Mulane nganti sing duwe omah bakal menehi wektu pembayaran sing luwih suwe, utawa persentase sing cocog kanthi permanen kalebu ing biaya operasi omah.

Sampeyan ora bisa dadi tujuan ing kene kanggo nggawe usulan-usulan sing mengikat; kene mung saran kang digawe minangka kanggo carane transisi frictionless saka ekonomi kapentingan menyang ekonomi kapentingan-free bisa kelakon malah ing wilayah real estate.

Supaya kanggo ngrampungake conto, supaya status sawise 25 taun dianggep minangka nderek: ing wektu iku kabeh hipotek wis dilunasi; mung expenses permanen padha utawa, amarga saka umur luwih saka omah, tambah saka 1000 tandha kanggo mbok menawa 1500 tandha. Ayo bali diwenehi kanggo house-proprietor saka jumlah iki uga bab 1000 kanggo 1500 tandha; mangkono patut katon sing watara 3000 tandha saka rent-revenues kanggo nutupi biaya non-negotiable, nalika isih 4000 saka asli 7000 ing rent-revenues bakal bebas disposable. Negara kasebut kanthi mangkono nduweni kemungkinan ngurangi sewa luwih saka setengah; bakal nindakake iki, contone, ing omah-omahé buruh, utawa negara bisa Cut nyewa mung 20, 30, utawa 40%, lan kanthi mangkono gain saka prabédan sumber gedhe tenan saka revenue kanggo kabutuhan umum liyane, ndhuwur kabeh alamiah kanggo publicly conducted omah-construction. Kanggo omah gedhong, sewa ora diturunake, utawa ora diturunake akeh, mula sarana tambahan sing gedhe banget uga kasedhiya kanggo mbangun omah sing luwih apik, utawa kanggo tujuan sosial khusus. Nanging kahanan sing bakal teka iki mbukak - lan aku duwe prospek sing apik banget - kabeneran batin kanggo masyarakat (negara) sanajan saiki bisa melu nemtokake jumlah sewa kanthi cara sing dakgambar ing ndhuwur, kanthi nyuda sewa omah.

Ing akeh hak negara kanggo melu ing real-estate-kepemilikan uga dumunung ing dhasar kanggo bank masalah sing apik, lan ngetokake kredit kanggo kreditur hipotek.

Ing § 4 lan 5

Paragraf kasebut nuntut sosialisasi kabeh sistem moneter. Dhuwit mung lan eksklusif minangka voucer kanggo tenaga kerja rampung sing ditanggepi dening komunitas sing duwe dhewe

8 Feder ora nyatakake carane dheweke entuk angka 50.000 tandha: iku setengah saka regane apartemen-omah, nanging uga padha karo jumlah hipotek perusahaan. Mbokmenawa kasunyatan sing paling penting iku ora luwih saka jumlah utang ing hipotek, lan mulane ora nimbulaké pain kanggo house-owner. Mesthi, diwenehi emphasis sing Feder nempatno ing transisi ora krasa lara, yen jumlah utang ing omah padha kurang saka setengah Nilai, negara miturut rencana Feder isih ora pratelan bagean saka kepemilikan luwih saka apa utang ing hipotek.

Machine Translated by Google

negara. Kanggo ngetokake dhuwit-token minangka salah sawijining hak dhasar negara. Pemalsuan dhuwit-token negara kena paukuman sing paling abot; *mangkono, iku panjaluk sosial cukup kuat sing sistem babakan dhuwit diselehake ing kontrol kolektivitas.* Kekuwatan kerja kolektivitas minangka landasan tunggal token dhuwit, lan mung kegagalan kanggo ngurmati kasunyatan dhasar iki nyebabake umume rusake keuangan umum lan ngrampungake anarki sistem moneter ing umum.

Kanthi nyerah kredit pribadi lan komersial dening bankir pribadi, ngajokaken ing § 5, incision luwih jero digawe menyang total kredit-sistem. Kanggo sistem kredit negara, uga kanggo kredit kotamadya lan malah real-estate, siji kudu cleave kanggo penghapusan kapentingan-perbudakan karo sakabehe kaku lan energi, amarga iku prasyarat indispensable kanggo negara sosial ing umum.

Kahanan beda karo kredit pribadi. Kita uga nuntut, ing lan kanggo awake dhewe, tanpa kapentingan kredit pribadi; nanging panjaluk iki ora nggawa pentinge gedhe banget lan utama. Kita elinga 250 milyar ing tetep-kapital etangan-bunga dibandhingake karo mung 12 milyar saham sing mbayar dividen.

Kabeh kredit, saham, sertifikat partisipasi, saham pertambangan, kepemilikan ekuitas, lan liya-liyane, minangka modal resiko. Ngasilake ibukutha iki gumantung ing industri lan efisiensi wong-wong sing dipasrahake dhuwit. Kene unsur resiko lan bebaya mundhut mangkono teka menyang muter, bebarengan karo pitakonan saka dateng pribadi. Kanggo iku, ganti rugi tartamtu saka jinis khusus isih katon indispensable. Sing duwe saham lan liya-liyane ora entuk ganti rugi utawa entuk manfaat yen perusahaan sing dipasrahake dhuwit ora entuk apa-apa. Dheweke kelangan dhuwit yen perusahaan ambruk.

Iku digunakake karo, contone, pemilik saka debenture-obligasi saka Reicheisenbahn. Rel-rél Reich [ing Elsaß-Lothringen] wis ilang amarga Elsaß-Lothringen ilang. Nanging, sing duwe obligasi sepur tetep nampa pembayaran bunga. Saka sapa? Saka pajak kolektivitas. Rel bisa uga bisa digunakake kanthi imbangan defisit kanthi magnitudo apa wae kaya ing Prusia lan Bavaria ing taun kepungkur; nanging sing duwe obligasi nampa pembayaran bunga sing padha. Saka sapa? Saka upeti sing dibayar saka potensial kerja lan konsumsi saka populasi kerja.

Siji mung pengin nggawe bedane dhasar iki kanthi cetha, supaya pungkasane kanggo ngenali ngendi iku vampir nyedot saka karya-potensi wong.

Mangkono, kredit pribadi kudu tetep, utawa luwih diparengake maneh, kanggo urusan pribadi liwat bank pribadi. Efisiensi pribadi saka wong sing golek kredit, sing dikenal karo bankir, kudu dadi faktor penentu kanggo kredit pribadi. Fees sing ditetepake dening negara bakal ngatur dhewe, miturut fluiditas dhuwit sing bakal diwiwiti kanthi ngilangi perbudakan bunga.

Ing § 6

Titik utama § 5 uga bener kanggo deviden-aset ing tartamtu. Kanggo kapentingan masyarakat-negara sosial kudu dijaluk supaya mbayar maneh ibukutha sing wis diutangake uga kanggo perusahaan industri gedhe - supaya bisa nyuda utang saka karya industri individu marang sing mung investor.

Kanggo nyatane apa sing bisa kita deleng ing hubungan utang-modal menyang kabeh bangsa mbaleni dhewe ing skala sing luwih cilik. Ing kene uga kapitalis ngeksploitasi buruh, ing

mandor, insinyur, pengusaha, kabeh padha, amarga kepeksa kudu entuk deviden luwih prioritas9 .

Nanging yen kita entuk kamardikan saka industri lan bisnis saka kapentingan-nyedhot langgeng, cara cetha kanggo Mudhunake prices produk, lan kanggo pangiriman lan distribusi saka surplus nilai, sebagéyan kanggo masyarakat, sebagéyan kanggo buruh, manajemen tengah, lan dewan direksi saka Enterprises tartamtu, mangkono kanggo wong-wong sing tenan mung nggawe manufaktur lan nilai.

Ing § 7

Ing paragraf iki kanthi alami, kabeh bidang asuransi uga dimainake, sing bisa dibangun kanthi basis tanpa kapentingan sing padha. Premi sing dibayar ora bisa tuwuh kanthi tambahan saka kapentingan; tinimbang perusahaan asuransi bakal dadi lembaga hemat; ing tembung liyane, resiko lan kauntungan insurance disimpen. Kanggo iki komunitas politik kudu tanggung jawab.

Ing § 8

Kanthi gati kanggo devaluasi dhuwit kita, kang wis ngasilake mung liwat massa gedhe tenan saka sertifikat utang kita ora kaetung, kita njaluk banget lulus kasugihan-pajak. We lay emphasis ing iki ing "kuat lulus."

Pajak kasugihan [flat] [kanggo tujuan] nyuda jumlah cathetan lan liya-liyane ora liya kajaba ngapusi awake dhewe, yaiku mbuwang pasir menyang mripate wong. Amarga yen aku uga ngrampas setengah saka kabeh kasugihan ing endi-endi lan nampa pembayaran ing obligasi lan pulp iki, kabeh sing bener rampung kanthi mangkono iku diminution saka jumlah kertas, nalika bali faktor konversi bakal nambah nilai fiktif saka totalitas saka sirkulasi kertas kanggo tingkat padha sadurunge. Nilai nyata tansah mung kanggo barang kanggo konsumsi lan barang kanggo nggunakake, tau kanggo voucer kertas kanggo pegawe rampung.

Pitakonan liyane yaiku apa kurs valuta asing saka mark-currency bisa ditingkatake. Nanging malah iki dandan saka exchange-rate maneh ing analisis final mung gumantung ing karya-potensi lan produksi, ing tembung liyane kamungkinan kanggo produksi saka total ekonomi nasional kita.

Bantahan lan Bantahane

Durung ana ide sing bisa madeg dhewe tanpa oposisi, paling ora ide sing nggawe radikalisme kaya ngono saka asumsi sing wis suwe babagan kasucian lan kapentingan sing ora bisa dilanggar. Kanthi bantahan sing wis diangkat lan sing dikarepake mesthi ana pengamatan kaping pindho: kudu ditakoni, pisanan, bagean saka bantahan sing digawe adhedhasar distorsi sing disengaja saka gagasan penghapusan perbudakan kapentingan, lan kapindho, apa sing kudu diucapake kanggo nanggepi kabeh was-was sing tulus lan adhedhasar kasunyatan?

Bantahan sing paling kerep yaiku pratelan: tanpa ngisi bunga ora ana sing bakal ngutangi dhuwit.

9 Iki minangka masalah perusahaan saham gabungan. Perusahaan sing diduweni gratis lan jelas dening kulawarga, kaya sing umum ing Jerman, ora duwe ciri iki.

Machine Translated by Google

Kita ora pengin ana wong sing ngutangi dhuwit maneh. Kredit ana trick, ana ing sworo cangkem, menyang ngendi ekonomi kita lumebu, lan ing kang saiki helplessly ensnared.

Yen rakyat pancen mbutuhake modal sing luwih gedhe, mula entuk dhuwit sing dibutuhake tanpa bunga ing kas negara pusat, mung kudu mbayar maneh. Pungkasane bakal ngetokake dhuwit kertas anyar. Kenapa kudu ngetokake sertifikat sing duwe bunga?! Apa kertas kasebut narik kawigaten utawa ora ana bedane! Siji-sijine lan siji-sijine panyengkuyung yaiku potensi kerja lan potensi pajak rakyat. Apa beban saben pangeluaran umum saka awal karo bobot timbal kapentingan langgeng?

Ya, nanging kepiye negara kudu nindakake karya budaya kanggo masarakat? Iku isih perlu dhuwit lan bisa adil ing tugas iki mung kanthi cara silihan sing ngisi bunga.

Pratelan iki adhedhasar cara mikir Mamonistik. Iku kudu sengaja diwilang kanggo misdirection sawise maca pepek Manifesto iki; amarga ing wiwitan kita wis mbuktekake yen sawise ngilangi kapentingan-perbudakan kabeh tugas budaya lan sosial negara bisa ditutupi metu saka bisnis milik negara, metu saka bathi saka layanan pos, sepur, tambang, alas, lan liya-liyane, tanpa apa-apa maneh. Kapindho, negara wong sing berdaulat [Volksstaat] nduweni kekuwatan, kapan wae, kanggo ngurus tugas budaya khusus liwat ngetokake token nilai tanpa kapentingan minangka ganti sertifikat sing nduweni kapentingan sing diumumake minangka aturan ing negara Mammonistic. Pancen mokal kanggo ndeleng kenapa negara kudu nindakake tugas budaya khusus, contone, konstruksi sepur, kanal, lan hidroelektrik, luwih larang kanggo awake dhewe kanthi janji kapentingan sing ora perlu. Yen ora bisa mbayar biaya konstruksi saka bathi saka bisnis milik negara saiki, mula ora ana alesan kanggo ndeleng kenapa negara ora nggawe dhuwit; rakyat daulat pancen kudu mbayar kanggo iku, nalika ngakoni sabenere dhuwit iki minangka sarana pembayaran. Nanging kenapa wong-wong, kanthi kabeh karya- lan potensial pajak, kudu ngadeg ing mburi kertas liyane (utang sing duwe bunga), sing ngetrapake rakyat ing totalitas mung kewajiban kapentingan sing langgeng kanggo entuk manfaat saka kapitalis!? Mulane, adoh karo obsesi negara Mamonistik iki!

Kapitalis banjur mung njupuk cathetan kertas sing diterbitake lan nglumpukake kertas dhuwit.

Iki mbantah kanthi rong cara. Kaping pisanan, panjaluk yen duwe dhuwit mung kudu ora entuk bathi, mesthine wis kaleksanan, lan penghapusan perbudakan bunga kanthi sukarela ditindakake dening para kapitalis dhewe, amarga kapitalis kasebut nolak kapentingane dhewe yen dheweke numpuk cathetan kertas ing omah. Kapindho, rasa wedi kapitalis marang dhuwit ndadekake ora mungkin; wong mung kudu mbayangno bengi-bengi sing ora bisa turu wong sing nyimpen dhuwit sing akeh banget ing omah lan kudu terus-terusan ndeleng barang-barange sing diancam dening maling, begal, maling, nggoleki omah, geni, lan banjir. Aku yakin manawa warga sing jujur bakal kesel karo kuwatir kasebut ing wektu sing cendhak lan bakal cepet golek dalan menyang bank negara. Bank negara ngetokake kuitansi lan saiki tanggung jawab sah kanggo akun kasebut, nanging ora kanggo pembayaran kapentingan. Yen ora, mesthi kemungkinan katelu isih mbukak kanggo saben wong, khusus kanggo nggarap dhuwit, nggawe nilai-nilai lan nggawe barang, melu ing industri, nggawe urip luwih sugih lan luwih apik, ndhukung seni lan beasiswa, ing cendhak kanggo nggunakake dhuwit nalika nolak Kultus Mammon.

Nanging isih bisa kedadeyan yen butuh modal pribadi kanggo sawetara tujuan kanthi cepet, umpamane kanggo nguji panemuan, ngedegake bisnis dening tukang utawa pengusaha enom sing kompeten, lsp.

Kanggo miwiti, iki ora ana hubungane karo penghapusan perbudakan kapentingan! Kanggo, ing Panggonan pisanan, siji kudu logis nganggep yen kapitalis, sing sawise pambusakan kapentingan-perbudakan mesthi ora duwe kesempatan maneh kanggo nandur modal dhuwit ing cara bombproof lan nyana konsumsi nganggur kapentingan, bakal luwih, kaya ing umur sadurungé, kepekso kanggo resiko dhuwit kanggo tujuan kuwi, supaya lack utawa perlu ing arah iki bakal kelakon luwih kurang saka saiki. Utawa ana siji ora krungu ing nalisir maneh lan maneh saka pengusaha efisien, saka panemu pinter, sabenere complaint carane angel iku kanggo njaluk dhuwit ing negara Mammonistic kanggo tujuan kuwi kajaba "dividen" bisa dijamin? Kapindho, kudu dadi tugas negara sing bakal teka kanggo nyengkuyung saben pasukan sing kompeten liwat dhukungan sing loman. Malah sadurunge saiki wis diwiwiti ing negara birokrasi lawas, nanging atine cilik, tinimbang stimulus, ana inhibisi lan keengganan, amarga peraturan sing ngganggu sing diiringi dhukungan umum. Ing papan katelu, kudu dicathet yen kanthi alokasi pirang-pirang yuta tandha, akeh sing bisa ditindakake. Kabungahan saka tenaga kerja, ketekunan lan ketekunan saka panemu Jerman, insinyur, tukang, lan liya-liyane, dadi gedhe banget, liwat hak negara kanggo partisipasi ing asil panemuan sing untung, pangeluaran sing paling mungkin bakal diganjar kanthi akeh (Inggris minangka conto).

Penghapusan kapentingan-perbudakan ndadékaké kanggo kekeselen kasugihan.

Oho! Sapa sing ngaku? Nanging mesthi! Sapa sing wis dicocogake urip kanggo konsumsi saka kapentingan-pembayaran ing ibukutha lan ora bisa mutusaké kanggo makarya, karo wong iku mesthi bener: ngonsumsi 5% saben taun, iku bakal rampung kesel bandha ing 20 taun. Mesthi, nanging sing pancene wis rampung! Sing dikarepake yaiku penghapusan kapentingan-perbudakan; kita pengin manggon ing pensiun kanggo mandek dadi ideal paling warga. Kita pengin mungkasi dekadensi Mammonistik iki; tenan, kita pengin ora maneh ngidinke sing siji, sing akeh, bisa manggon ing comfort permanen mung saka kapentingan-pembayaran silihan - ing tembung liyane ing beyo liyane!

Aku mbaleni maneh: uga ora bener, yen ngilangi panguwasa kapentingan bakal nyebabake ilang lan entek kasugihan. Kosok baline, penghapusan perbudakan kapentingan bakal ningkatake nyiptakake kasugihan adhedhasar tenaga kerja sing ngasilake barang lan ngasilake nilai, tanpa beban lan dibebasake saka pambayaran kapentingan sing langgeng. Penghapusan perbudakan kapentingan ndadékaké, kaya sing kita deleng, kanggo nyuda biaya sing komprehensif ing kabeh urip; iku unburdens kita saka bobot gedhe banget saka taxation supaya kanggo saben wong kerja kamungkinan accumulating tabungan kudu luwih ing mangsa saka saiki. Siji maneh! Barang-barang lan nilai-prodhuksi tenaga kerja nasional-ekonomi industri, dagang, lan perdagangan ora ana alangan, nanging dipupuk kanthi maksimal liwat penghapusan perbudakan kapentingan.

Apa sing ditampa dening buruh yen kapitalis ora entuk pembayaran bunga maneh?

Pitakonan iki pancene ora bakal teka maneh! Kaping pisanan, mesthi wae sing terus-terusan perang nglawan buruh sing kapitalis bakal ngeksploitasi buruh; Kapindho, kita wis weruh kanthi cetha lan gamblang, yen buruh luwih akeh tinimbang wong liya sing kudu mbayar bunga utang. [Ing tembung liya, apa sing ditampa buruh yaiku pajak sing luwih murah lan biaya urip sing luwih murah.]

Obligasi kulawarga bakal weakened lan rusak yen siji ora bisa ninggalake bandha konco kanggo bocah-bocah.

Ya, apa kasunyatan ing kene? Umume aku mikir yen dhuwit ora ana hubungane karo rasa kulawarga. Utawa ana sing krungu yen anak-anake wong tuwa sing sugih

wong tuwane luwih akeh tinimbang wong tuwa sing mlarat? Utawa apa wong tuwa sing sugih luwih tresna marang anak-anake tinimbang sing kurang duwe? Apa sing luwih penting kanggo bocah-bocah, yen wong tuwane ngatur pendidikan sing paling apik kanggo dheweke lan sinau sawetara disiplin, nggedhekake dheweke dadi wong sing rajin lan sehat lan wani, utawa ninggalake dhuwit sing paling gedhe?

Ing kasus tartamtu, usaha sing bener kanggo ngamanake masa depan finansial bocah-bocah mesthi kudu diakoni. Iki striving, lan kanthi mangkono thriftiness saka tuwane kanggo anak-anake, ora bakal kena pengaruh ngrugekake dening penghapusan kapentingan-perbudakan; kosok baline. Kamungkinan kanggo nyimpen bakal dadi luwih gedhe, nalika ekonomi nasional kita bakal liberated saka kabeh-nyakup meksa kapentingan-perbudakan.

Kita wis weruh saka conto wong karo pangentukan saka 10.000 tandha lan pensiun-income saka 5000 tandha sing kabeh medium-ukuran lan cilik rejeki ing kasunyatan ngrampok saka sembarang efek ono gunane dening rute circuitous saka pajak langsung lan ora langsung saka omah-rent lan ing. Aku ora bisa mbaleni asring cukup: kapentingan ing obligasi kanggo nduweni saka cilik lan medium jumlah kasugihan iku swindle, poto-ngapusi, mlaku-mlaku ing bunderan, nanging ibukutha gedhe liwat pers pengabdian wis cukup diabolically propagated lan martakaké ing kabeh donya iman ing kasucian lan inviolability kapentingan. Iku ngidini saben wong ketoke kanggo njupuk bagéyan ing apik banget, konsumsi anesthetizing saka kapentingan, supaya lull kanggo turu kalbu ala sing kudu tansah ngiringi nganggur, konsumsi laborless kapentingan - lan supaya Recruit comrades kanggo perjuangan, kanggo nimbali kabecikan paling dhuwur iki Mamonisme.

PNS, negarawan, bakal ujar: negara ora bisa nglirwakake kuwajiban sing ditindakake marang para kreditur.

Apa tegese "kewajiban"? Apa wae moral kanggo mlebu kewajiban sing negara kudu ngerti wiwit wiwitan mula mung bisa nindakake kewajiban kasebut yen njupuk kapentingan saka kreditur liwat pajak langsung lan ora langsung kanthi jumlah sing padha? Ing endi moralitas kasebut? Utawa mbok menawa ora luwih jujur kanggo ngakoni: "Aku mung bisa mbayar bunga yen aku ngumpulake kaya akeh ing pajak - nanging bali nalika perang aku pancen kudu duwe dhuwit, lan kanggo iku aku nindakake swindle karo perang-bond; sampeyan kudu ngapura kula, wong sing ditresnani; iku pungkasanipun kanggo sampeyan, lan saiki kita arep kanggo muter ora ndhelik-lan-seeking maneh pajak; Aku lan sampeyan ora mbayar pajak, aku lan sampeyan ora perlu mbayar pajeg. bunga; sing bakal nyederhanakake transaksi kita, kita bakal nindakake tanpa birokrasi pajak sing luar biasa, apa kita duwe kesepakatan? Lan sampeyan, Herr Scheidemann, aja maneh ngirim jeneng sampeyan ing saben pilar pariwara minangka sekretaris negara pamrentah sing wis kompromi ing tengah-tengah deklarasi bodho sing ana hubungane karo keamanan lan ora bisa dilanggar ikatan perang. Sampeyan mung ngisin-isini dhewe: entuk manfaat saka kabeh penipuan pancen mung dadi modal silihan gedhe.

Pejabat finansial lan profesional perbankan nyatakake yen penghapusan perbudakan kanggo kapentingan ing obligasi perang lan utang umum ora mungkin amarga sinonim karo bangkrut umum.

Sampeyan bakal ngapura kula: miturut pidato sampeyan, kita pancen bangkrut ing umum utawa kudu dadi. Pranyatan sing jelas babagan kebangkrutan umum, nanging bakal dadi kabodhoan paling gedhe sing bisa ditindakake: amarga ora duwe kabisan nyata para pemegang kekuwatan saiki bakal nambah konfirmasi sejarah babagan ketidakmampuan kasebut.

Napa wara-wara bangkrut? Yen aku wis menehi tandha 3 saka kanthong celana tengen menyang sisih kiwa, Aku kudu isih ora ing akun sing wara-wara bangkrut saka kanthong celonone tengen!

Machine Translated by Google

Pancen ora beda karo utangan perang! Reich njupuk metu saka kanthong wong pisanan bener saiki milyar, banjur dhuwit mili bali maneh; banjur teka silihan anyar lan maneh dhuwit stream bali; sepisan maneh teka pump lan nyedhot milyar lan maneh ebbed bali, nganti, sawise game wis bola sangang kaping, negara wis merrily kui 100 milyar utang. Kanggo sing wong duwe 100 milyar ing kertas sacoro apik dicithak ing tangan. Ing kawitan rakyat mbayangno sing wis dadi luwih sugih; banjur teka negara lan ngandika: "Iku nggegirisi; Aku duwe utang 100 milyar lan ngadhepi bangkrut." – Ya, nanging kenapa? Sing ing kasus mung poto-ngapusi! Aku dhewe pancen ora bisa bangkrut yen saben-saben njupuk dhuwit saka kanthong siji lan sijine ing liyane. Mula, kita bisa tenang babagan kebangkrutan negara babagan utang obligasi perang internal. Mulane, kita pancene ora kudu ngumumake bangkrut umum lan kita bisa nyisihake tenaga kerja sing gedhe banget kanthi pembayaran bunga sing bodho lan pajak sing gedhe, nanging luwih bodho.

Ayo kita pancene pungkasanipun mbebasake awake dhewe saka nindakake penawaran saka utang-modal gedhe! Mung gedhe silihan-modal keuntungan saka silihan-bunga tax-swindle iki, wiwit bongkahan lovelier emas kiwa liwat kanggo iku lan wong-wong buruh mbayar keluwihan iki ing wangun pajak ora langsung; sauntara kuwi, kapitalis cilik lan menengah mung ngoyak buntute dhewe.

Pejabat ekonomi global ngandika: Penghapusan kapentingan-perbudakan ora bisa kanggo kita ngrampungake ing Jerman piyambak; kudu ditindakake sacara internasional; Yen ora, kita bakal kelangan kabeh kredit, ibukutha bakal mili, lan kita isih kudu netepi kewajiban kapentingan ing jagad liyane.

Aku ngakoni yen aku dhewe wis kelangan pitakonan iki kanggo wektu sing paling suwe. Iki minangka pitakonan sing paling angel amarga kalebu hubungan kita karo jagad liyane; dene prakara iku ana rong sisi. Ing tangan siji, gagasan penghapusan kapentingan-perbudakan yaiku perang perang kabeh wong sing produktif, nglawan perbudakan internasional kanggo kapentingan dhuwit; ing tangan liyane, iku tamba radikal kanggo kasusahan financial internal kita. Nanging pancen ora ana alesan kanggo ngempet saka nggunakake tamba, mung amarga pepadhamu padha lara ora nggunakake ing wektu sing padha. Nanging bakal ditambahake kabodhoan yen kita ing Jerman terus mlaku ing bunder edan lan mbayar pajak lan kapentingan nalika kita wis ngerti kanthi jelas yen kegiatan konyol iki mung entuk manfaat kanggo kapitalis gedhe lan ora ana wong liya. Pramila sumangga kita mimpin kanthi tuladha ingkang mardika; sumangga kita sami mbébasaken dhiri saking kasangsaran arta, lan kita badhé nyumurupi, bilih dayaning gagasan mbebasaken ingkang menang punika badhe ngrangsang tiyang-tiyang ing donya ngetutake kita.

Aku bener nggawe percoyo sing inisiatif kita - yen inisiatif iki ora ditindhes dening Mammonists Jerman - bakal nyapu bangsa liyane bebarengan karo kabutuhan irresistible.

Spartasist ngandika: Kabèh idea mung jumlah pangayoman saka ibukutha; isih banjur tetep kaya: wong mlarat ora duwe apa-apa lan wong sugih tetep.

Ya, kancaku; umume angel banget kanggo rembugan karo sampeyan - yen sampeyan pancen ana ing jero jiwa sampeyan minangka Komunis, lan mulane bakal bener-bener njaga yen "kabeh iku kagungane kabeh wong,"[10] lan yen bebarengan karo sing tenan menowo karo gagasan nyata saka pemimpin Bolshevik gedhe ing Rusia, utamané Lenin, lan nganggep minangka bener, lan patut nganggep tugas sabanjuré saka Republik Soviet ditetepake dening Lenin, "tendering universal akun lan kontrol kabeh produksi lan distribusi," minangka manungsa bisa.

---

10 Peter Kropotkin, Penaklukan Roti

Machine Translated by Google

Nanging, yen sampeyan wis rampung cetha babagan kasunyatan sing tugas iki pancene mung layak, yen ing kabeh, ing tirani nggegirisi, lan sampeyan isih tetep ing ngisor atimu Komunis percoyo utawa Spartasis lan ing, banjur supaya kita ora regejegan luwih karo siji liyane; kita mung ora ngerti saben liyane lan ngandika basa beda, lan mangsa bakal mutusaké, salah siji kanggo negara selat-jaket sing wekasanipun bisa asil saka lam Bolshevism, utawa negara anyar sing aku ngarep-arep, karo ekonomi nasional liberated saka kapentingan-perbudakan.

Nanging yen ing ngisor atimu Komunis - yen sampeyan jujur - sampeyan nemokake yen sampeyan isih mikir, kangen karo bojo lan anak, kanggo jiwa manungsa sing luwih cedhak karo sampeyan tinimbang wong Eskimo utawa Zulu kaffir, yen sajrone buruh pabrik sing diprentahake dening direktur soviet sampeyan mikir yen isih luwih becik duwe pondhok cilik dhewe, yen pancene ora menehi plot kebon sing sejatine. kepuasan yen sampeyan kudu duwe hak kaya asu ing dalan kanggo nggunakake saben asu sing nyabrang dalan sampeyan, yen sampeyan pengin nelpon wong bojomu, yen sampeyan mung mikir kanggo nyimpen soko saka upah, kang banjur kudu dadi kagungane piyambak, banjur sampeyan wis ora Komunis maneh; banjur sampeyan wis ing atimu rusak saka catchphrase ngandika banter banget, "Kabeh iku kagungane kabeh wong"; banjur sabenere apa sampeyan ora pengin iku kabeh iku kudu dadi kagungane kabeh wong; sampeyan pengin persis apa sing dikarepake kanggo dhewe - bojo, anak, omah, farm, tabungan - apa sampeyan wis duwe utawa mung ngarep-arep kanggo njaluk iku, malah banjur kudu dadi kagungane piyambak.

Lan apa sampeyan weruh, kancaku, yen sampeyan mung curiga ing atimu sing bisa nggawe prabédan kanggo sampeyan, yen sawetara individu acak teka lan mung njupuk tabungan adoh saka sampeyan ing jeneng "kabeh", lan yen dheweke nggawa anak liyane kanggo sampeyan lan njupuk karo dheweke amarga kabeh anak duweke "kabeh", banjur kancaku, supaya kita ora terus ngomong rampung liwat saben liyane.

Mbok menawa aku bisa njaluk sampeyan contemplate apa nyatane pesen Komunis sing kabeh iku kudu dadi kagungane kabeh wong ora ateges *pungkasan saka saben budaya,* amarga lack of sembarang konsep kepemilikan kudu karo milutaken logika pasukan manungsa mudhun kanggo tingkat kewan.

Yen kabeh iku duweke kabeh wong, yen tendering akun lan kontrol kabeh produksi lan distribusi ing ndhuwur lemah ing pangertèn Lenin bisa dipeksa, banjur ing skenario paling apik bakal ana koloni semut. Nanging ing kasus kasebut, kita uga bisa nindakake tanpa basa, jiwa, lan pikiran; bisu lan naluri kita bisa nindakake kerja paksa. *Wekasane manungsa iku ana.*[11]

Nanging cukup saiki, kanca Spartacus. Ayo pertimbangan dhasar iki tenggelam ing sirah lan atimu. Jawaban sing luwih tepat kanggo pitakonan sampeyan bakal kasil nalika ngobrol karo pihak liyane.

Lan saiki, sampeyan kanca saka rong orientasi sosialis, moderat lan mandiri![12]

Aku ora bisa mbayangno yen kontradiksi serius utawa bantahan marang penghapusan perbudakan kapentingan bakal teka saka pihak sampeyan, nanging aku kudu ngatasi sampeyan kanthi kategoris, bebarengan karo kabeh gagasan sosialis, saka Marx nganti para pimpinan saiki Ebert, Scheidemann, Kautsky, lan liya-liyane.

1. Karsa sosialis: *elevasi kelas buruh* minangka gagasan tanpa syarat kanggo menang; *supaya adoh, kita ing persetujuan.*

---

11 "Pungkasane Manungsa" asale saka Yeheskiel. Ana tegese tujuane manungsa nanging ing kene bisa duwe makna ganda. Tujuane manungsa sajrone Komunisme dadi perbudakan tanpa budi, yaiku karusakane manungsa.

12 Feder ngrujuk ing kene kanggo Partai Sosial-Demokratik lan cabang pasifis, Partai Sosial-Demokratik Merdeka.

Machine Translated by Google

2. Dalan-dalan kanggo nggayuh tujuan gedhe iki meh kabeh salah, amarga padha

3. adhedhasar panganggep palsu.

4. Gagasan sosialis [Marxis] negara kudu ngarah menyang Komunisme, mula nolak.

5. Amarga ananging Sosial-Demokrasi nduweni tujuan sing beda, yaiku ngunggahake kelas buruh, kabeh wong kerja ing umum, ngadhepi konflik batin sing nggegirisi, amarga konsekuensi logis saka Marxisme mimpin kanggo ngelawan langsung saka tujuan praktis saka gerakan buruh.

6. Saka divisi utama iki nyebabake kahanan sing durung mesthi ing arah pamrentahan.

7. Kanggo tujuan praktis gedhe (elevasi kelas pekerja) garis sing luwih cetha kudu digambarake marang Spartacus lan Komunisme Bolshevistik, lan cara-cara kasebut kudu dilawan kanthi kabeh kekuwatan. Nanging Demokrasi Sosial, diatur liwat serikat buruh, ngrasa ringkih saiki sadurunge kelompok radikal iki, amarga wis njupuk pemikiran Marxis minangka prinsip dhasar pendidikan, lan amarga kabeh cara Marxis mikir logis mimpin kanggo Komunisme.

Saiki buktine: titik 2 nyatakake yen dalan sing ditindakake dening Sosial-Demokrasi meh kabeh salah.

Kabeh agitasi sing ditindakake ing saindhenging negara wis nyebabake divisi jero ing populasi bangsa kita. Pitenah-pitenah sing terus-terusan marang juragan saka macem-macem jinis, pancen saben borjuis nelpon apa wae, minangka exploiters lan pengisap getih saka buruh manual sing kerjane ora dibantu, wis nyebabake rasa ora adil lan angkuh buruh, sing saiki kudu ditemokake ing panjaluk Manifestasi prodiktator. Panjaluk penting Program Erfurt - transfer sarana produksi saka kepemilikan pribadi menyang kepemilikan lan operasi komunitas - saiki wis dikompres menyang tangisan "sosialisasi."

Temenan jelas kanggo saben politisi serius yen sosialisasi lengkap saka karusakan ekonomi kita bakal tegese bangkrut negara lengkap. Nanging siji ora wani ngakoni iki mbukak lan bebas kanggo wong.

Ora sosialisasi nanging desosialisasi kudu dadi motto saiki. Mangkono, siji nyoba kanggo menehi ganti rugi blatant miscarriage saben sosialisasi liwat delusional tax-proyek lan rute iki kanggo "expropriate expropriators" kanggo kaping pindho. Kabeh mau ora liya kejaba nglirwakake ekonomi nasional kabeh kanggo ngrusak. Tinimbang wutah (prodhuksi tikel kaping pindho, minangka kabeh literatur sosialis kanggo periode sawise revolusi dijanjekake, ora ana pitakonan) sebaliknya wis kedadeyan.

Nanging sing paling ala yaiku yen pamrentah sosialis saiki mikir bakal nampa utangan manca gedhe. Kanthi mangkono ora mung kemunduran ekonomi kita bakal disegel, nanging uga bakal nylametake awake dhewe dadi budak kapentingan kanggo Entente, sing ora bakal bali maneh.

Gagal dhasar, kesalahan dhasar, ing ngendi kabeh rantai perjanjian, tuntutan, lan janji sing salah iki dibangun kanggo rakyat, minangka sikap sing salah tumrap modal industri lan kapital utangan. Manifesto Komunis, Program Erfurt, Marx,

Engels, Lasalle, Kautsky, durung ngakoni prabédan radikal antarane ibukutha industri lan kapital utangan.

Ing titik iki kabeh Sosial-Demokrasi kudu sinau maneh; kesalahan dhasar iki kudu cetha dikenali lan terus terang ngakoni tanpa leladen. Banjur, nanging siji uga kudu terus-terusan nggawe kesimpulan sing bisa ditindakake. Nanging iki tegese nolak radikal saka sing ora ana gunane, amarga pancen salah, nesu marang industri, marang majikan. *Buruh lan tukang kerja dadi siji;* padha duwe tujuan sing padha - kerja, produksi; amarga tanpa produksi, tanpa karya, ora bisa urip, budaya, maju, lan munggah. Pertentangan sing nyata lan ora bisa diendhani sing ana ing antarane manungsa, mung amarga dheweke manungsa, luwih penting tinimbang kapentingan bareng majikan lan karyawan. Oposisi iki lan wis bisa ditanggulangi kanthi cara kontrak-upahan lan organisasi-perdagangan kanggo marem loro-lorone.

Nanging supaya kita ora nguber luwih pitakonan iki sing ora pati penting ing ruang lingkup risalah kita ing garis politik paling gedhé saka pasukan lan supaya kita mung nandheske sing kapentingan pegawe bebarengan sampurna didadekake siji karo industri nasional kita, karo ekonomi nasional rakyat kita.

Sapa wae sing mulang lan menehi oposisi antarane juragan lan karyawan minangka sing luwih penting nuduhake awake dhewe minangka ora tanggung jawab ing babagan buruh; Amarga iku banjur masang kapak ing oyod-oyod wit sing ngopeni lan nyengkuyung wong sing nyambut gawe.

Sosial-Demokrasi Nanging wis rampung sing, lan karo sing wis sirno langgeng sadurunge pegawe Jerman; Kanthi mangkono iku nuwuhake kasangsaran sing ora bisa diucapake marang rakyat kita, amarga ora bisa netepi kabeh janjine, *amarga ora bisa nuwuhake katentreman ing antarane kita, amarga ora bisa nggawe karya kanggo kita, amarga malah kudu nggawe pasukan bersenjata kanggo nglawan kita, amarga ora bisa urip tanpa pegawai negeri, amarga kudu nuntut kewajiban kanggo kerja, amarga universal sing padha lan langsung, amarga ora ana hak pilih kanggo wong lanang lan wadon, amarga ora ana jaminan kanggo wong lanang lan wadon. saka keamanan wong lan properti kahanan kacau kudu kelakon, amarga tanpa integrasi lan subordination saka individu menyang masyarakat ora vitalitas negara bisa.*

Mangkono, gelombang kuciwo sing jero lan kebak putus asa ngliwati kabeh wong. Yen individu isih ora ngerti, menteri, anggota parlemen lan delegasi rakyat terus seneng ngapusi saben liyane yen "hasil revolusi" kudu dibela marang "reaksi": apa tegese rong istilah iki, yen ana, ora ana negarawan sing tulus sing bisa ngandhani rakyat kanthi jelas.

Tumindak negatif saka revolusi, *deposing saka seri dinasti kuna, deposing perwira, penghapusan bangsawan, pembubaran tentara,* ing cendhak, "Great Demolition," pancen ora "kauntungan".

Lan reaksi?! Doktrin kesapu adoh, bosok hak gaib ora duwe ngendi wae ing kabeh rakyat cukup support moral kanggo kasil sembarang tumindak kuat; bourgeoisie, minangka regards borjuis nyata, akeh banget pengecut, akeh banget morally korupsi, kanggo rapat umum nglawan buruh kelas-sadar: mulane iku ora perlu kanggo kelas panguwasa saka buruh kanggo kuwatir bab dynastic utawa borjuis reaksi.

Nanging kuciwane sing jero saka rakyat babagan apa sing diarani keuntungan revolusi, kanthi tembung liyane babagan ora ana perbaikan nyata saka kahanan rakyat, yaiku bebaya gedhe. Kuciwo iki ndadékaké kanggo streaming adoh saka massa gedhe tau adoh menyang kiwa, ngendi janji wis digawe outbid adoh.

Pungkasane, wong ora bisa janji maneh kayata "kabeh prekara kanggo kabeh wong." Iku kegilaan murni, nanging saben gagasan, saben kedadean, saben kegiatan sing digawe dowo lan dibesar-besarkan nganti nemen dadi kegilaan ing pungkasan, banjur owah dadi kosok balene. Dadi, uga karo ide Komunis sing kabeh kudu dadi milik kabeh, amarga iki pungkasane rampung lan mutusake kabeh ... ora duwe apa-apa. Keluwen, putus asa, kasangsaran, lara, lan kabutuhan wis teka ing Rusia; wong wis ilang remnent pungkasan saka wani lan bungah ing urip.

Aku mbaleni maneh: kesalahan dhasar sing gedhe banget ing jagad ide sosialis pungkasane kudu dilacak maneh amarga gagal ngerteni prabédan penting antarane modal industri lan modal utangan. *Modal utangan sing nyepelekake bunga minangka scourge manungsa.* Iku wutah tanpa usaha lan tanpa wates saka modal silihan gedhe, ora produktif, manufaktur barang, modal kerja industri, sing ndadékaké eksploitasi wong.

Aku ora bisa lali kene mriksa pitakonan saka apa prabédan penting iki durung dikenali; apa pancene durung diakoni, utawa mbok menawa wis didhelikake kanggo entuk manfaat saka utang-modal gedhe; apa pemimpin lan pangareping ing perjuangan nglawan Kapitalisme, apa penulis Manifesto Komunis, saka Program Erfurt, lan pemimpin saiki tansah wis nerusake karo conscientiousness perlu.

Iku bab paling kuburan lan elek nalika siji matak mangu ing earnestness Absolute lan tenan bebendhu liyane; misale jek kabeh graver, sing liyane kasebut kanthi teliti, ngupaya sawise nimbulaké lan sesambetan pertaining kanggo kedadean urip. Mulane, aku uga pengin ora menehi wangsulan kanggo pitakonan iki dhewe, tinimbang mung nyebutake hubungan sing gedhe lan ora jelas kanthi nyebutake ucapan Disraeli, Perdana Menteri Inggris sing paling gedhe, Lord Beaconsfield. Iki dheweke nulis ing novel Endymion:

"Ora ana wong sing bakal nganggep prinsip ras kanthi ora peduli. Iki minangka kunci sejarah, lan kenapa sejarah asring bingung amarga wis ditulis dening wong sing ora ngerti babagan prinsip iki lan kabeh kawruh sing ana gandhengane." [Baron Sergius menyang Endymion]

Wong borjuis.

Kaum borjuis, sing ngaso minangka tugas borjuis, mesthi diganggu dening saben panjaluk revolusioner anyar, kaya biasane karo saben gagasan anyar. Iku tegese kerusuhan kanggo wong; kanggo mbok menawa dheweke malah kudu mikir bab iku. Kabeh owah-owahan iku odious kanggo wong; kepéngin leren, lan bilai wong sing melik kanthong dhuwité. Saiki pancen ana wong sing pengin mbayar bunga, penghasilan saka nyewa omah, mbayar bunga saka obligasi sing dijamin, bunga sing diklumpukake kanggo hipotek; ing cendhak, apa sing dadi istirahat, marem, lan rejeki.

Sanajan mangkono, kita kudu takon apa sing bakal dikandhakake para anggota kelas sing duwe modal utangan. Padha mbentuk, loro saka borjuis bener… Bourgeois iku jinis manungsa, karo kang ora ana maneh kanggo miwiti; borjuis minangka cabang ing wit manungsa sing kudu dipotong, luwih cepet luwih apik. Iki minangka Babbitts sing marem lan marem karo cakrawala sing sempit, sing ora bisa semangat. Padha nalika adoh dina ing monotoni langgeng karo warung, koran esuk, ngombe esuk, awan kertas, nedha awan, afternoon nap, coupon-clipping, afternoon ngombe, kanca-kanca ing pub, lan sok-sok ing house wayang. Ora duwe pangerten kanggo kabeh sing ngobahake jagad, kabeh sing dikarepake para pemuda, kabeh sing nyusahake rakyat, negara, lan masyarakat, ora kuwatir babagan perang lan kamenangan, padha vegetasi lan bosok, bebarengan arrogant lan obsequious - nanging borjuis minangka kelas sing wiyar sing ora bisa diabaikan.

Mangkono, liwat abolition saka kapentingan-perbudakan, thrift numpes; wong mungkasi ing omah miskin.

Yen penghapusan perbudakan kapentingan umume bisa duwe pengaruh ing hemat kudu ditolak kanthi tegas. Irit ora ana hubungane karo pandangan ekonomi sing umum, kayata boros. Thrift lan boros minangka kuwalitas manungsa sing ana utawa ora, ora peduli apa umur setuju utawa ora seneng karo ide sing dikarepake.

Ing wektu transisi, bisa uga nambah utawa nyuda hemat bisa dipromosikan. Ing kasus tartamtu Nanging, Aku kathah liyane kanggo tampilan sing nyoto, wong ekonomi minded bakal ngomong kanggo awake dhewe ing ngisor iki: "Aku ora bisa maneh ing mangsa Count ing urip kapentingan piyambak. Nanging aku pengin urip ing taun mengko lan uga isih ninggalake soko konco kanggo anak-anakku; Mulane, aku saiki kudu nyimpen luwih. " Penghapusan perbudakan kapentingan kudu, miturut pendapatku, nduwe pengaruh iki marang mayoritas wong. Tumrape wong tuwa, mesthine bakal dirujuk marang panyengkuyunge masyarakat.

Ing kene aku uga kudu nandheske maneh yen, amarga beban pajak langsung saiki ing properti lan beban pajak ora langsung ing saben gaya urip, ora ana apa-apa saka pembayaran bunga sing apik banget, kajaba yen wong kasebut - lan pancen ana sing ora adil lan kudu dilawan - kabeh penghasilan mung mili saka pembayaran kapentingan sing langgeng. Mulane, penurunan irit mbokmenawa ora perlu diwedeni.

Apa modal gedhe (nyenyet) pancen ora ana wohe? Apa ora uga nggawe sarana kanggo kemajuan gedhe-gedhe sing ngasilake woh-wohan kanggo manungsa sing luwih gedhe tinimbang apa sing dirusak dening kapital utang?

Ora! Pitakonan kasebut mung mbuktekake manawa fraseologi Mamonistik wis ngganggu visi sing jelas.

Ibukutha gedhe durung nggawe sarana kanggo kemajuan gedhe; modal rada gedhe wis thukul saka pegawe! Kabeh modal minangka akumulasi tenaga kerja. Modal sing gedhe dhewe ora bisa ngasilake, amarga dhuwit kosong dhewe minangka barang sing ora bisa ngasilake. Saka pikiran, tenaga kerja, lan bahan mentah utawa sumber daya mineral sing kasedhiya utawa wis dikembangake, nilai diprodhuksi, lan barang diprodhuksi - liwat tenaga kerja lan mung liwat tenaga kerja.

Amarga yen ana wong sing ngetokake dhuwit akeh banget menyang tanah pertanian sing paling subur, menyang tambang batu bara sing paling sugih, tanah pertanian ora bakal ngasilake gandum, utawa tambang batu bara nyedhot arang dhewe! Ayo kita conclusively negesake iki.

Yen wong wis nemokke dhuwit, iku patut cukup migunani lan cukup; kanggo ing saben ekonomi kompleks siji mbutuhake iki (diakoni sacara universal) "voucer kanggo tenaga kerja rampung." Nanging sing potensial kudu gawan ing iki "dhuwit-kekaisaran" kanggo tuwuh langgeng saka piyambak menyang enormity - lan dhuwit mengkono iku, yen bisa metokake kapentingan - iku marang kang inti saka pemberontak kita; iku sing exalts dhuwit adoh ndhuwur kabeh kawujudan kadonyan liyane; iku sing nggawe dhuwit dadi brahala. Lan kabeh iku pancen mung ngapusi dhiri manungsa sing paling gedhe!

Ora ana apa-apa, ora ana apa-apa, sing bisa teka saka dhuwit. Tabel, kabinèt, sandhangan, omah, alat, ing cendhak kabeh watara kita duwe sawetara nilai; ing pungkasan siji isih bisa nggunakake Piece rusak saka Furnitur minangka kayu bakar kanggo anget, nanging karo cathetan rong puluh tandha ora bisa nindakake apa-apa; Aku malah ora bisa mbungkus sepotong keju. Mung sawise wong wis sensibly sarujuk ing fasilitasi saka ijol-ijolan barang kanggo konsumsi, kanggo nulis voucher kanggo pegawe rampung, mung karo slip saka kertas nampa makna lan tujuan, lan iku banget cukup sing petani kanggo gandum ditampa saka perusahaan coalmining ora batu bara nanging dhuwit; mangkono a

Machine Translated by Google

voucher kanggo tenaga kerja liyane sing wis rampung, contone garpu, piring, bajak, lan arit. Nanging karo daya dhuwit kudu mungkasi.

Mangkono, kamajengan gedhe-gedhe manungsa ora digawe dening dhuwit, nanging dening wong dhewe, semangat kendel, bangga wani, pinter pikirane, kekuatan tangane, bareng-bareng, mulane sosial, kerja keras. Dadi bangga lan cetha kudu kita deleng. Wong-wong mau, mesthine dudu potongan kertas sing dikepengini kanggo nyederhanakake perdagangan.

Program Lanjut

Senajan penghapusan kapentingan-perbudakan ora goal final saka statecraft anyar; iku satemene tumindak kang paling tumemen, siji-sijine tumindak kang bisa nyawijikake kabeh bangsa dadi sawijine bangsa kang sejati, nglawan tirani Mamonisme kang ngliputi sakabehing bangsa. Nanging iku ora pungkasan. Ing nalisir, penghapusan kapentingan-perbudakan kudu mimpin kanggo langkah-langkah luwih, amarga, kita wis katon, iku nyeleh terus saka piala global dening ROOT, lan tenan dening ROOT utama.

Mung nalika panjalukan kanggo ngilangi kapentingan-perbudakan wis kawujud, path ngankat kanggo pisanan tau kanggo negara sosial. Iki kudu diakoni kanthi jelas, lan kudu ditindakake sanajan kabeh kekuwatan Mamonistik. Jerit kanggo sosialisasi [nalika kapentingan-perbudakan tetep] ora liya saka upaya kanggo nggawe kapercayan kabeh industri lan nggawe konglomerat raksasa ing endi wae, ing ngendi kapital utangan gedhe, sanajan kabeh pajak kasugihan, mesthi bakal duwe pengaruh sing nemtokake maneh ing mangsa ngarep. Negara sosialis ing dhasar Mammonistic iku absurdity lan ndadékaké dening alam kanggo kompromi antarane Sosial-Demokrasi, wis banget ono racune karo Mammonism, lan ibukutha gedhe.

Kita, kanthi kontras, nuntut penolakan radikal saka negara Mamonistik lan rekonstruksi negara miturut semangat sosialisme sing sejati, ing ngendi ide dhasar sing ngatur yaiku kewajiban kanggo nyukupi -- ing ngendi tuntutan dhasar Komunisme lawas bisa nemokake kepuasan sing rasional lan migunani -- ing wangun saben anggota rakyat bakal nampa hak-hak sing paling penting ing tanah kelairan.

Kita luwih nuntut, minangka kerangka kanggo negara anyar, perwakilan rakyat liwat Kamar Perwakilan Rakyat, sing bakal dipilih kanthi dhasar sing paling jembar, lan sabanjure Kamar Tenaga Kerja sing tetep, dewan pusat ing ngendi para pekerja bangsa duwe swara ing proporsi distribusi miturut profesi lan kelas ekonomi.

Pungkasan, kita njaluk tanggung jawab sing paling dhuwur kanggo direktur negara. Konstruksi negara anyar iki kanthi basis sosialis-aristokrat bakal dianggep minangka karya tambahan sing bakal katon rauh saka publisher padha. Prasyarat kanggo kabeh construction iki Nanging tetep penghapusan kapentingan-perbudakan.

Kapercayanku sing ora bisa diowahi, luwih-luwih, kawruhku nggawe aku ngerti kanthi jelas yen penghapusan perbudakan kapentingan ora mung bisa ditindakake nanging bakal lan kudu ditindakake ing endi wae kanthi rasa seneng sing ora bisa diterangake. Kanggo metokake ing atine: ing kontras kanggo kabeh gagasan liyane lan obahe lan upoyo, sanadyan uga intentioned, sing Yahoo ing asil dandan manungsa, proposal sandi ora pengin nyoba kanggo nambah alam manungsa; nanging ditrapake kanggo zat beracun, nglawan fenomena sing diciptakake kanthi seni - ora, diabolically - nemokke, bener-bener bertentangan karo perasaan sing paling jero saka manungsa, supaya bisa nandhang lara manungsa, kanggo njeblug manungsa ing materialisme, supaya bisa ngrampas barang sing paling apik sing diduweni, yaiku nyawa. Gandeng tangan ing jejere

dadi tirani sing nggegirisi lan ora duwe kabecikan saka kekuwatan dhuwit, sing wong-wong mung dadi budak kapentingan, mung ana kanggo entuk bathi, kanggo kapentingan.

Kanthi prihatin banget, kita ngerti kajelasan lan kabeneran saka Wulang Bebasan Kitab Suci sing nggegirisi, miturut janjine allahe wong Yahudi marang wong-wong sing dipilih, yaiku: "Aku arep menehi kowe duwe kabeh bandha donya; kabeh bangsa ing bumi bakal ana ing sikilmu, lan sampeyan bakal nguwasani dheweke."

Pitakonan global iki saiki wis ana ing ngarep sampeyan kabeh. Pitakonan global ora ditanggulangi kanthi gelombang tangan, nanging ide kasebut jelas kaya dina. Lan tumindak iku kudu sregep nyebar; kita kudu ngerti kanthi cetha yen kita ngadhepi mungsuh sing paling nggegirisi, yaiku kekuwatan dhuwit sing nyakup jagad. Kabeh pasukan ing sisih liyane, ing sisih kita mung kaadilan, kaadilan langgeng pegawe produktif.

Tulunga tanganmu marang aku, wong kerja ing kabeh negara, nyawiji!

Machine Translated by Google

Negara Jerman ing Negara

Yayasan Sosialis

Machine Translated by Google

Pambuka

dening

Adolf Hitler

Saben ide gedhe mbutuhake rong perkara, kekarepan kanggo nguwasani lan tujuan sing jelas. Kekarepan kanggo daya, kanggo mardika, dumunung mencorong lan kuwat ing ati kita, Gottfried Feder wis ing bukune, Negara Jerman ing pondasi nasional lan sosialis, nampilake tujuan kita kanthi jelas lan gampang lan kanthi cara sing bisa dingerteni kabeh wong. Ing pangarep-arep lan kepinginan jutaan wis nemokake wujud lan ekspresi sing kuat. Sastra gerakan kita wis entuk katekismus.

Munich, 8 November 1923

Adolf Hitler

Machine Translated by Google

Pambuka

menyang edisi kaping lima

Ing kene karyaku, *Negara Jerman ing yayasan nasional lan sosialis,* katon ing seri "Perpustakaan Sosialis Nasional". Teks kasebut tetep ing dhasar lan ora owah, nanging bagean-bagean sing nuduhake kahanan nalika karya iki muncul (1923) lan conto sing dipinjam saka kono wis dibusak lan panjelasan babagan pitakonan Yahudi dicekak amarga karya khusus bakal darmabakti kanggo sing terakhir.

Edisi anyar utamane kudu menehi bukti yen ora ana sing diganti ing program dhasar.

Murnau, Oktober 1931

Gottfried Feder

Machine Translated by Google

'Begja wong sing butuh banget

negesake ide politik sing luhur,

dadi gedhe lan prasaja,

meksa saben gagasan liyane saka umur menyang layanan sawijining.'

Heinrich von Treitschke

Machine Translated by Google

Pambuka

menyang edisi pisanan

Kita nyawang masa depan sing kebak pangarep-arep lan kangen. Jerman bakal urip, Jerman ora bisa mudhun. Jerman gonjang-ganjing kaya-kaya amarga kasangsaran lair ing jaman anyar. Blengguning kaluputan kang nggegirisi, tuwin para panyiksa manca, bakal sirna lan diguncang-guncang nganggo tangan sing kuat, lan Jerman bakal maju ing sirahe para bangsa.

Menawi kathah kasangsaran lan kasangsaran punika boten kagayut kaliyan ambruk lan ambruk kita saged ndherek raos bingah ing dinten nitahaken jaman enggal. Yen kita mirsani degradasi dina iki, ing kebingungan saiki, kita bisa ndeleng ing endi wae sing kuat, karya serius, intuisi inspirasi. Jiwa Jerman ngobahake sayap menyang penerbangan dhuwur sing anyar.

Tugas saiki luwih kuat, luwih gedhe lan luwih angel tinimbang ing sejarah Jerman sing lara banget.

Dadi, perlu kanggo ngrampungake tugas kaping pindho - ora mung "mbangun" negara lan ekonomi - nanging kanggo menehi wong wangun anyar. Lan wujud anyar uga kanggo urip budaya lan intelektual wong kita.

Kepengin Jerman lawas kanggo Jerman bersatu pungkasane kudu dadi kasunyatan, hukum ekonomi anyar bakal muncul lan nyapu wangun ngipi-ipi babagan ekonomi kapitalistik kapentingan.

Dadi lengkap lan overpowering minangka tugas sing nunggu kita. Grave lan admonishing stands semangat kepungkur konco kita; kapenuhan awe sadurunge kang wis kedaden historis, ing lemah ngalangi saka tradhisi Jerman paling, adhedhasar kawicaksanan Aryan wiwitan, wong lan negara, ekonomi lan budaya kudu digawe maneh.

Ing kene para buruh kudu eling marang tanggung jawabe sing gedhe banget, pancen ditanggung dening pangarep-arep kabeh bangsa - marang kamardikan!

Nanging ide Nasional Sosialis luwih saka mung bali utawa detour menyang adat leluhur lawas, iku break chain saka negara Marxis lan wangun ekonomi, iku, minangka idea pisanan lan paling ditemtokake, eling gelut perang hardest marang kakuwasan Mammonistic, nglawan daya donya-nyakup imperialisme kabeh-Yahudi, nglawan semangat egois andrapacity.

Gerakan kebebasan Jerman sing universal lan gedhe iki nemokake juru kampanye sing paling kuat, kuat, lan sadar tujuan ing Partai Buruh Jerman Sosialis Nasional. Partai kasebut wis mbatesi tujuane ing program singkat sing ngringkes kanthi cara pithy panjaluk dhasar gerakan kasebut ing 25 klausa. Alfred Rosenberg, pangareping editor saka Nationalist Observer13, organ polemik saka gerakan Sosialis Nasional Jerman Raya, kanthi cara sing pantes matur nuwun, nerangake program kasebut kanthi individu ing karya cekak14 .

13Volkischer Beobachter dituku ing taun 1920 dening NSDAP minangka organ partai lan disunting dening Dietrich Eckart nganti séda ing taun 1923, nalika dipimpin déning Alfred Rosenberg.

14Rosenberg pisanan nerbitake Wesen, Grundsdtze und Ziele der Nationatsozialistischen Deutschen Arbeiterpartei. Das Programm der Bewegung in 1923.

Machine Translated by Google

Ing basis saka karya iki, paling ora bisa ngomong marang kanca lan mungsuh apa sing dikarepake Partai Buruh Jerman Sosialis Nasional. Ing tangan liyane, ana kurang ing literatur Sosialisme Nasional karya lengkap sing bakal menehi akun saka gagasan politik lan ekonomi saka kang Sosialisme Nasional neruske, apa dalan sing arep kanggo forge karo gati kanggo politik nasional kanggo teka ing goal pungkasan, sing saka negara Jerman Sosialis Nasional, negara karya lan kinerja. Karya saiki pengin ngrampungake tugas iki.

Mulane kita kudu madhangi titik departure, cara lan tujuan Sosialisme Nasional, kita bakal nuduhake ing ngendi negara Sosialis Nasional Jerman bakal beda-beda saka negara sing wis ana, sing lapangan bakal tetep ora kena, ing lapangan bakal ana reformasi substansial, lan ing ngendi sejatine dalan anyar kudu dilebokake.

Kita kudu ngupaya lan mbukak cara anyar kanggo urip umum, utamane kanggo kabijakan finansial nasional, kanggo ngatasi masalah ras lan pitakonan sing ana gandhengane. Kita kudu luwih dhasar ngatasi bantahan, distorsi lan goroh sing wis dadi banter.

Tugas sing wis kita aturake kanggo awake dhewe pancen gedhe banget, nanging mung bagean cilik saka kabeh ruang lingkup pembaruan Jerman.

Kabeh usaha bakal muspra yen tekad nganti mati lan karsane sing ora bisa ditahan pimpinan ora bisa kanggo efficacy saka gagasan.

Kekarepan sing paling kuat bakal dibuwang tanpa guna yen kita ora duwe gambaran sing jelas babagan apa negara Jerman iki - Jerman, tanah leluhur lan anak-anake - miturut *kekarepan kita - sawise kamenangan kita!*

Machine Translated by Google

1. Yayasan

Landasan Moral

Yayasan negara Sosialis Nasional tanggung jawab lengkap babagan rakyat lan babagan awake dhewe.

"Kepentingan umum sadurunge kepentingan pribadi" minangka hukum pertama Sosialisme Nasional.

Mesthine aneh yen prinsip kasebut kudu ditetepake sacara umum kanggo negara, amarga kita ngerti saka jaman sejarah nalika kesejahteraan kabeh ana ing pikirane para penguasa minangka pondasi kepemimpinan negara. Yen dina iki perlu kanggo nyetel prinsip iki sadurunge kabeh pertimbangan liyane, iki mung expression saka kasunyatan sing kahanan umum saiki iku apa-apa kajaba expression saka sentimen politik bener iki. Kita padha weruh ing asas pisanan iki carane intimately moralitas lan ekonomi melu karo saben liyane.

Kapentingan umum sadurunge kepentingan pribadi minangka tuntutan moral. Nanging ing wektu sing padha, kanthi kajelasan linguistik banget, urutan hirarki antarane kesejahteraan sakabehe lan usaha sing bener saka individu kanggo akuisisi lan properti pribadi. Prinsip Sosialis Nasional iki mulane ora ngilangi properti pribadi. Kosok baline: Sosialisme Nasional ngakoni kanthi lengkap lan lengkap babagan pentinge properti. Dheweke ngerti yen properti pribadi lan hak kanggo mbuwang akuisisi kanthi bebas minangka pondasi saben ekonomi lan, ngluwihi, saben budaya sing luwih dhuwur; nanging Sosialisme Nasional wis ngakoni kanthi padha yen kanggo ngakoni kepemilikan pribadi iku perlu kanggo nggambar watesan sing cukup jelas, yaiku, ing ngendi properti dadi instrumen kekuwatan lan ditrapake kanthi cara eksploitatif marang kesejahteraan sakabehe.

Mbokmenawa ora ana wong sing mikir kanthi serius sing pengin mbantah prinsip pisanan iki ing wangun umum iki. Kangelan bakal dumunung ing taksiran tengen kapentingan umum marang wong pribadi individu. Senadyan ana mangu-mangu
persetujuan sing anggit saka kapentingan umum kudu pindhah sadurunge kapentingan pribadi, estu wis ana, miturut gagasan legal bener antarane kita, sabenere ing gati kanggo wangun nggunakake property, ora watesan moral ditemtokake ngluwihi pidana. Iku, mesthine, dilarang tumindak kanthi kekerasan marang wong liya (extortion - pembunuhan -
rajapati - ngiyanati lan pengayaan sing ora sah, lan liya-liyane), nanging ora tau lan ora ana sing dilarang kanggo numpuk kasugihan sing ora bisa diukur lan nggunakake sarana teknis perbankan lan ijol-ijolan saham sing asring cukup curiga. Kajaba iku, angger-anggering Toret menehi hak kanggo saben wong sing duwe utang kanggo nyingkirake omah lan barang-barange wong sing duwe utang kanthi kejam nalika ana kahanan sing ala - penyakit, pati, malformasi, panen ala lan paceklik - nggawe pemenuhan kewajiban sing ditindakake ora bisa ditindakake. Saben hakim sing berpengalaman bisa nyritakake kasus-kasus sing ora ana jumlahe, ing ngendi hukum kaku kita wis ngrusak eksistensi ekonomi ing kasus-kasus sing saben rasa keadilan sing sehat wis mbrontak nglawan ngirim wong sing kerja keras lan sregep, sing wis, nanging, diganggu dening nasib ala kanggo sementara kanggo tekanan brutal lan nangkep kreditur.

Pengakuan tanpa wates saka hak pribadhi kanggo tuntutan hukum sing bener lan sah sacara sakabehe kudu sacara logis mimpin kanggo ngrusak kepentingan umum liwat eksploitasi egois saka gagasan hukum anti-sosial sing dhasare kuwalik iki minangka oposisi kanggo prinsip negara kita "Kepentingan umum sadurunge kepentingan pribadi".

Machine Translated by Google

Beda karo formulasi dhasar palsu sing ngatur ing antarane kita, kapitalistik, yaiku ekstrem liyane, gagasan Marxis babagan negara lan ekonomi. Ide dhasar saka wangun ekonomi iki yaiku penolakan properti pribadi. Doktrin Marxis nganti nerangake babagan properti kanthi langsung minangka "maling" (Proudhon)15. Iki nuntut, ing jargon manca sing ora jelas utamane kanggo kaum proletar Jerman, "pengambilalihan para ekspropriator"16 - kanthi tembung liya, perampasan properti! Doktrin sing ngancurake negara, wong, budaya lan ekonomi iki wis nemokake kasunyatan sing ekstrem nanging logis ing Bolshevisme Rusia. Ing aspek ekonomi, ekstrem iki bisa diringkes ing ukara:

"Kabeh kagungane saben wong".

Kita kudu nindakake kanthi depersonalisasi properti, kanthi transfer kabeh properti menyang properti anonim sakabèhé.

Nanging, sing isih ana ing antarane kita babagan hak sing ora diwatesi kanggo properti, ing sisih liya, wis mimpin kita menyang langkah pungkasan sadurunge candhi dewa Mammon, sing lawange ana ing huruf emas: "Kabeh kagungane Kang". Malah wangun ekonomi sing nggegirisi iki uga kudu nyebabake depersonalisasi properti - mung kanthi cara liya - amarga, pungkasane, kabeh manungsa kerja ing kene dipencet dadi perbudakan utang sing nggegirisi menyang kekuwatan finansial anonim.

Ing kontras starkest kanggo mung diterangake extremes ekonomi sosialisme Marxis lan Mammonisme kapitalis dhuwur saka demokrat kulon, ideal ekonomi Sosialisme Nasional nuntut realisasi saka asas, "Kanggo saben dhewe ".

Sabenere ing asas iki moralitas lan ekonomi sepisan maneh paling intim interconnected. Ngilangake prinsip moral saka urip komersial pancen dadi ciri ekonomi saiki sing mung nduweni kekuwatan sing luwih gedhe, licik sing luwih gedhe, seni nyingkiri panguwasa negara sanajan ing urusan sing paling mbebayani, menehi keseimbangan. A Mirit ing ewu eksistensi biasane peteng sing nindakake piala ing kabeh kutha-kutha gedhe, sing mbuwang saka jumlah Fantastic, Mirit ing sawetara cocog sing teka kanggo nyoba ing éwadéné kabeh resistance saka peserta, nuduhake kita carane frightfully depraved moralitas komersial saiki. Ayo kita nimbang, ing kontras karo sing, kasangsaran nggegirisi ing bunderan saka kelas menengah lan saka wong-wong sing wis omah-omah sing kerja sing ora bisa mbayar susu lan roti kanggo bayi lan anak-anake sing lagi tuwuh, supaya kita cetha yen umume ing akeh, akeh kasus karo karya terhormat meh ora kabutuhan dhasar kanggo urip bisa entuk, utamané.

nalika ana bocah sing kudu dijaga lan digedhekake. Kasusahan saka profesi intelektual lan bebas ngluwihi kabeh ukuran; seniman saka pangkat banget pisanan, utamané nalika orientasi sing ora cocog karo orientasi Yahudi saka rasa sing aturan dina, sing flatly dikirim menyang keluwen; geguritan Jerman asli ora bisa entuk kinerja umum. Nanging cukup ora bisa digambarake yaiku kasusahan wong-wong sing, amarga salah urus negara babagan kabijakan finansial, wis diapusi tabungan, pensiunan ibukutha cilik lan pensiunan, perang dipatèni, sing dipeksa bantuan amal, uga kabeh wong sing ngandelake kepastian obligasi umum lan uga stabilitas mata uang nasional kita lan tandha emas. Kawontenan ingkang kados mekaten punika dekomposisi ekonomi - anarki. Rajin-rajin dibales ora nyukupi, kesed diganjar, dagang mulya nandhang kasusahan, dagang ora sehat, dagang penengah, golek untung luwih apik. Sing luwih unggul ing aspek budaya produksi dadi luwih ala yaiku remunerasi sing bisa dipikolehi. Trust wis mbalekake karo

---

15 Pierre Joseph Proudhon (1809-1865) ngumumake ing karyane taun 1840 Qu 'est-ce que la proriete? sing "aku duwe hak vol".

16 Frasa iki, dipinjam saka basa Prancis 'Texpropriation des expropriates", digunakake dening Marx ing Das Kapital, I, Ch.24: "Jam pungkasan saka properti pribadi nyerang expropriators sing expropriated".

Machine Translated by Google

pengkhianatan, lan pancen dening negara, sing kudu dadi pelindung hukum lan kaadilan, pengacara moralitas umum.

Kita ora perlu maneh kanggo nunjukake korupsi ing urip umum, yudaisasi lan kemiskinan pers lan pimpinan kabijakan luar negeri sing ora duwe daya lan ora pantes kanggo nunjukake debasement ekstrim ing urip publik lan moralitas ekonomi kita.

Marang impoverishment materialistic iki lan kontaminasi urip umum idea Nasional Sosialis negara mranata prinsip negara lan ekonomi dawa-dites: *"Kanggo saben dhewe* ", nanging ing ndhuwur kabeh *"Kepentingan umum sadurunge kapentingan pribadi".* Kanthi ngunggahake prinsip iki menyang prinsip nuntun negara Sosialis Nasional, Sosialisme Nasional ngiket dhewe menyang periode paling apik lan paling mulya ing sajarah Jerman.

"Suum cuique" 17 wis dadi prinsip ekonomi Jerman awal abad pertengahan sing sehat, nanging utamane kanggo wektu sing suwe, iki dijangkepi liwat pesenan guild sing diwenehake kanggo saben wong. Umume kerja ing antarane master lan magang kanggo setengah utawa sapratelon dhuwit paling sethithik njamin buruh kasebut entuk bathi, karya sing luwih apik lan kinerja sing diakoni lan ganjarane lan, ing kasus kinerja sing luar biasa, ketenaran lan penghasilan sing sugih.

"Suum cuique" adorns uga urutan Prusia paling dhuwur, Ordo saka Elang Ireng, sanadyan kene ing pangertèn khusus sing kanggo merit khusus amarga makutha sawijining. Satemene interpretasi iki cocog banget karo Sosialisme Nasional - ora mung amarga ing kene ana prakara dekorasi sing sopan utawa ngurmati siji-sijine layanan militer, nanging amarga isi moral saka pemenuhan tugas sing diganjar babagan negara lan wong nemokake ekspresi ing kono, minangka pemenuhan tugas sing ditindakake tanpa pamrih tanpa pamrih lan tanpa preduli saka upah relegasi, kanthi latar mburi relegasi pribadi. rasa tanggung jawab marang negara lan rakyat.

Kita Sosialis Nasional ngluwihi prinsip iki uga ing arah liyane, kita nambah menyang "kanggo saben dhewe" saka abad tengahan Jerman lan idea saka "Kanggo entuk makutha sawijining" negara Friedrich, karo emphasis paling: *"Kanggo pidana paukuman kang!".* Kanggo saben wong dhewe, kanggo entuk makutha, kanggo saben karya sing tertib lan terhormat pembayaran sing cukup, kanggo saben kinerja khusus remunerasi sing luwih dhuwur, kanggo saben wong miskin lan saben wong sing wis tiba ing kahanan kang ora ngepenakke cukup bantuan saka dana umum, nanging padha kanggo kabeh wong sing tumindak nglawan moralitas umum lan respectability ekonomi - paukuman pantes.

Nanging, kita nandheske sing ora ing sembarang cara dumunung ing orane katrangan saka tugas negara Sosialis Nasional kanggo ngawasi warga negara individu ing prakara ekonomi, sing ekonomi prospers paling free minangka adoh saka tutelage birokrasi. Kita uga ngerti manawa nyuda resiko ing kasus saben warga negara liwat negara - tinimbang ing pangertèn Naumann "wong tanpa resiko", yaiku, wong sing nduweni eksistensi dhasar negara kudu nyedhiyani - bakal entuk persis ngelawan saka apa sing dikarepake Naumann.18 *Tugas negara kudu diwatesi kanggo nggawe prasyarat kanggo ekonomi sing nduweni*

[17] Kanggo saben dhewe

18 Friedrich Naumann (1860-1919) iku sawijining teolog Protestan lan politikus liberal sing ngedegake ing taun 1896 lan nyebarake wangun liberalisme sosial liwat jurnalé Die Hilfe. Sawisé Perang Donya pisanan, Naumann dadi ketua pisanan Deutsche Demokratische Partei.(DDP)

Machine Translated by Google

sabisa-bisa saka fenomena riba sing medeni sing kita kenal ing negara kapitalisme kapentingan saiki.

Kesejahteraan negara kudu dadi hukum sing paling dhuwur maneh, efisiensi negara kudu nyetel prinsip "Kepentingan umum sadurunge kepentingan pribadi" sadurunge kabeh pertimbangan liyane.

Saiki prinsip iki Nanging ndadekake perlu antarane negarawan, karyawan negara lan wong-wong sing ngadeg ing posisi pinunjul ing urip umum, karakteristik sing saiki wis meh rampung ilang saka pamaréntah lan urip umum - tanggung jawab.

Kabeh urip umum kita saiki langsung ana ing tandha ora tanggung jawab. Para delegasi ora tanggung jawab - siji ujar "kebal" - apa sing ditindakake lan diomongake ing parlemen. Istilah nekat yen ana sing ngelingi yen ekspresi iki dijupuk saka obat-obatan sing diarani yen awak wis kebak racun-racun sing mentas disemprotake racun-racun sing mbebayani kanggo awak utawa ora kabeh, nanging awak sing sehat bakal mati. Fraksi ora tanggung jawab kanggo keputusan mayoritas, mentri ora tanggung jawab kanggo discharge jabatane amarga dheweke mung dadi pejabat partai sing melu pembentukan pemerintahan. Yen ana sing salah, rakyat pancen ngalami kerusakan sing paling parah, nanging sing diarani menteri sing tanggung jawab mung diganti karo pejabat partai liyane sing ora tanggung jawab. Tanggung jawab nyata ora ana sing disebutake.

Wis mréntahaké kanggo Kang Maha Kuwasa ing umur saka hak gaib raja sayangé mung asring banget wangun cukup khusus saka irresponsibility saka panguwasa - (istiméwa langka kanggo kang tanggung jawab kanggo dewa padha sinonim karo raos tanggung jawab marang rakyat sing tinulis diakoni). Nanging, umume, dewa sing ditresnani iki, ing pungkasan, mung minangka tameng pelindung sing bisa didhelikake, ing tangga tangga pejabat sing tanggung jawab mung marang atasane, saka menteri sing tanggung jawab mung marang raja lan panguwasa mung tanggung jawab marang dewane, sing ora tanggung jawab sing paling luar biasa saka kelas panguwasa lan wakile babagan kabutuhan urip sejatine rakyat.

Sosialisme Nasional kudu ngilangi tanggung jawab sing ora tanggung jawab negara iki.

'Tanggung jawab paling dhuwur' bakal ana ing huruf wesi ing gapura mlebu menyang negara Sosialis Nasional. Wong sing nduweni pakurmatan kanggo ngadeg ing posisi utama kanggo kepentingan wong gedhe ora bisa dieling-eling kanthi kuat babagan tanggung jawabe. Pancen, mung dheweke sing bisa dadi pimpinan sing nanggung tanggung jawab sing paling jero ing dhadhane. Kanggo kabeh pegawe negara lan kanggo wong-wong sing ngadeg ing urip umum, tanggung jawab iki kudu ditemtokake utamane lan uga ditindakake kanthi ketat. Mung kanthi cara iki, pemulihan bisa ditindakake, supaya bisa ngom Mung kanthi cara iki barang sing paling larang bisa diuripake lan tuwuh sing bisa ngidini pimpinan lan rakyat dadi komunitas nasional lan sejarah sing nyata - kepercayaan. Lan saka kapercayan banjur bisa tuwuh maneh iman sing, kanthi tanggung jawab saka pimpinan, bakal nuwuhake pemulihan lan nganyari maneh Jerman, kebangkitan jiwa Jerman, ing negara kerja lan kinerja nasionalis sing saben wong bakal nemokake dhewe.

Machine Translated by Google

Yayasan Ekonomi

Ing badan ekonomi sehat moralitas lan ekonomi nasional ora bisa dipisahake. Yen ora, ekonomi nandhang sangsara kanthi cara sing paling abot, utamane babagan tugas sing paling mulya ing saben ekonomi - *pemenuhan panjaluk.* Tanpa iman ing dagang, tanpa sregep, tanpa kasetyan saka pejabat lan buruh ora ana karya sing bisa maju. Efisiensi, keadilan, semangat wirausaha, energi, saling percaya ing antarane kabeh sing melu tugas ekonomi minangka prasyarat sing ora bisa dipisahake kanggo kemakmuran saben ekonomi. Kabeh iku kudu diucapake mung kanggo diakoni ing pinunjul sing luar biasa. Saben uwong sing kudu aktif sacara ekonomi ing jaman saiki lan jaman biyen ngerti nganti saiki kekurangan barang-barang sing apik iki. Lan sing pungkasanipun nandhang karusakan saka doktrin kawilujengan Marxism lan cara operasional, serangan, sabotase lan cublak lan slovenly karya? – Nanging ing pungkasan mung populasi dhewe kang, liwat negara- lan wong-disintegrating doctrines, ilang kabeh koyo masyarakat lan sumerep karya paling penting ing kelas-perjuangan. Mulane, ing kuartal iki uga kudu diarahake keluhan sing metu utamane saka kemah nasionalis yen kita wis ora dadi rakyat maneh, yen kita kudu dadi rakyat maneh yen pengin entuk maneh posisi kekuwatan lan status internasional.

Keluhan kasebut dibenerake, nanging kanthi keluhan ora diterusake. Marxisme ora ragu-ragu kanggo mujudake ideal ekonomi lan politik nalika nduweni daya kanggo nglakoni, ora isin adoh saka penindasan brutal saka dissidents: ing Rusia iku silences mungsuh ing salawas-lawase dening nyembelih kabeh intelligentsia borjuis, antarane kita liwat hukum kanggo pangayoman saka republik . Sing kita kenal uga Komunis lan Demokrat Sosial, nanging kita pengin kekuwatan politik ora kanggo kepentingane dhewe, ora kanggo ngeksploitasi posisi kekuwatan sing dipikolehi marang kelas tartamtu nanging nggawe prasyarat kanggo perdamaian ekonomi ing antarane kanca nasional sing kaiket dadi komunitas kerja. *Pemenuhan permintaan20* minangka tugas ekonomi nasional - dudu untung, sing saiki meh mung nemtokake ing produksi barang. Kanthi sikap dhasar Sosialisme Nasional iki, kita mlebu ing oposisi sing jelas marang gagasan ekonomi dhasar negara kapitalis. Ora apa sing perlu diprodhuksi ing wiwitan, nanging sing nguntungake. Apa wae sing ora janji bakal ngasilake kapentingan lan dividen sing cukup wiwit wiwitan ora dijupuk. Minangka conto utamané cetha saka Madness untung saka kapentingan saiki ekonomi kapitalis bisa ngawula kasunyatan sing construction omah, ing éwadéné saka frightening perlu kanggo omah - saéngga ing éwadéné kabutuhan paling urgent - mung ora digawa metu amarga iku ora duwe bathi! Sing construction omah dianggep ing cara politik nasional ing pangertèn sing luwih dhuwur pancen bakal duwe bathi mbutuhake ing panggonan iki ora panjelasan luwih nanging langsung cetha saka apa wis ngandika utamané ing gati kanggo tugas sosial negara. Kajaba iku, yen wong keluwen lan beku, mula ekonomi kapitalis sing diarahake kanggo entuk bathi ora weruh tugase kanggo nyukupi kabutuhan kasebut liwat produksi sepatu, sandhangan lan jeroan sing murah lan apik, lan liya-liyane, amarga kanthi ngurangi kapasitas tuku populasi, iki ora "nguntungake". Ing sisih liya, industri kemewahan ing kabeh lapangan rame, amarga ora nate entuk kasugihan kanthi gampang.

---

[19] Jerman pasca-perang duwe hukum sing padha, Hukum Federal kanggo Perlindhungan Konstitusi (Bundesverfassungsschutzgesetz), sing dilulusake ing taun 1950.

[20] Kanthi pemenuhan panjaluk kasebut kudu dingerteni kepuasan, liwat rega terjangkau, kabutuhan urip. totalitas kabeh sing diikat dadi komunitas nasional.

sregep ngubengi awake dhewe kanthi kemewahan kaya saiki. Nanging gagasan kapitalis babagan untung bener-bener dadi omong kosong ekonomi ing cabang-cabang ekonomi kita sing saiki nguwasani kabeh, ing sistem perbankan lan bursa saham. Kasunyatan posisi panguwasa bank-bank mbuktekaken paling strikingly ekonomi senselessness saka idea kapitalis. Kanthi "produksi" bank-bank lan ijol-ijolan saham durung nate diwenehi anak, durung ana wong sing beku sing disandhang, umume ora nate nyedhiyakake syarat paling cilik sing dibutuhake kanggo urip. Pernyataan iki dudu tembung kunci demagogik, malah ora kalebu dispensability saka institusi transaksi moneter, mung nuduhake kanthi jelas apa prabédan gedhe sing ana ing antarane pemenuhan kabutuhan ekonomi nasional sing sejatine, kayata kepinginan Sosialis Nasional, lan ekonomi adhedhasar laba-laba sing berorientasi swasta.

Malah negara Sosialis Nasional bakal duwe bank lan lembaga keuangan liyane, nanging ora bakal dadi panguwasa ekonomi nasional maneh, nanging dadi abdine, dhuwit ora bakal dadi panguwasa negara lan rakyat maneh, nanging mung minangka pitulungan sing dibutuhake kanggo ijol-ijolan barang.
Kita ngerti persis yen perang nglawan bank lan ibukutha bursa saham bakal dadi perang paling angel kanggo gerakan Sosialis Nasional amarga saiki kekuwatan paling gedhe sing ditanggung ing jagad iki konsentrasi ing bank lan ibukutha bursa saham.
Ing kene ana pitakonan babagan perang urip lan mati kanggo kekuwatan, mungsuh iki luwih ngerti tinimbang kanca-kanca lan pengikut kita. Perang iki bakal dadi luwih angel amarga kabeh bagean saka populasi isih kejiret ing kegilaan untung.

Pitakonan dhasar sing kudu dijawab maneh ing papan iki kanthi gamblang yaiku pitakonan kepiye carane Sosialisme Nasional ana hubungane karo properti. Saka pengamatan dhasar bab pisanan lan utamane saka oposisi dhasar sing diterangake ing kana babagan Sosialisme Marxis, ana asil alami kanggo Sosialisme Nasional minangka *pengakuan dhasar babagan properti.* Pengakuan babagan properti pribadi iki banget ditrapake ing urip Aryan. Pikiran kreatif sing ngakoni lingkungan, sing mikirake lingkungan kanggo nggawe lan mbentuk saka donyane, wong kreatif sing ngrebut woh-wohan saka bumi kanthi kerja keras, sing mapan, mbangun omah lan kutha kanggo awake dhewe, sing wis mapan lan bosok ing bunderan sanak-sedulure, kanca-kancane ras, wong sing banjur manggon ing lemah kanggo budaya sing luwih dhuwur - kanggo mbangun budaya sing luwih dhuwur. pangertèn intelektual sing luwih dhuwur, ing bidang filsafat, puisi, music, seni lan reca - wong iki mesthi ora bisa ngandhut iku beda saka karya tangan, kang wis lair saka dhewe, uga duweke. Saka kawruh iki saka wong kreatif muncul langsung rasa hormat marang properti wong liya, lan hukum muncul.

Ing oposisi dhasar lan ora bisa ditrapake kanggo pikiran kreatif, yaiku pikiran maling sing avaricious saka wong liya sing dibuwang kanthi cara sing beda, sing ora nate ngerti ambegan ciptaan, sing pindhah kanthi gelisah saka papan menyang papan, sing ora tau bisa nyelehake akar ing endi wae, sing ora munggah sacara ekspansif, lan saka lemah, ing perkembangan sing dawa dadi budaya sing luwih dhuwur, nanging, kanthi pikiran sing ora bisa dipindhah menyang negara, kanthi "dhuwit" lan "negara" pindhah menyang negara. kutha utawa tanah. Malah ing lapangan bangsa-bangsa kreatif, wong Yahudi sejatine ngadeg adoh saka produksi nyata, kita ora ngerti wong Yahudi minangka petani, ora minangka pedagang, ora minangka insinyur utawa tukang bangunan, ora minangka buruh pabrik lan upah, lan jenius kreatif sejati ora asing kanggo dheweke sanajan ing seni lan ilmu pengetahuan. Pikiran obah miwiti aktivitas khas mung nalika karya wis digawe dening tangan kreatif, obyek wis diprodhuksi, ing kono pikiran avaricious ngerti kanggo procure barang iki kanggo

dhewe lan kanggo mindhah menyang kauntungan dhuwit. Ora kanggo nyuplai panjaluk ekonomi nasional, nanging kanggo entuk bathi sing paling dhuwur saka lalu lintas produksi nganti konsumsi, sing nggawe antarane produsen lan konsumen - pedagang muncul. Dina iki, pedagang lan tukang dhuwit wis dadi dewan direksi lan raja perbankan. Ekonomi ing saindenging jagad wis dibalik kanthi cara sing ora ana gunane. Pikiran sing pinter, inventif, wani, kreatif lan produktif ora aturan maneh; pikiran bengkok, ora bisa nggawe apa-apa dhewe, exploitative lan avaricious, aturan. Dhuwit aturan kanggo karya lan getih.

Pikiran obah saka wong Yahudi wis bisa kanggo nggawe kabeh mobile, malah tanah liwat hipotek, paling gedhé industri long-diadegaké liwat anonymization lan liwat perusahaan saham, lan liwat ekonomi obligasi negara, ibukutha internasional malah wis misahake pamaréntah saka bangsa. Dina iki, pamrentah kabeh gumantung marang modal silihan gedhe lan ing hubungane karo rakyate, dheweke mung dadi kolektor bunga kanggo para penguasa anonim ing Wall Street, Kutha London lan Paris.

Pengamatan singkat kasebut nuduhake rahasia sing paling jero babagan oposisi sing ora bisa ditrapake antarane wong-wong kreatif lan wong Yahudi sing avaricious. "Aryan nggawe, wong Yahudi ngrebut donya kanggo awake dhewe.

Ing kene bisa uga ditambahake kanthi ringkes manawa ana bedane antarane properti lan properti. Kepemilikan ora kudu dadi properti, kepemilikan ora bisa digawe dhewe. Ing kasus kepemilikan, asal saka kepemilikan ora ditakoni. Wong Yahudi wis ngrebut properti saka bangsa Arya lan saiki mrentah para pencipta liwat kekuwatan finansial. Iki wangun abstrak saka properti ing wangun legal claims, obligasi, hipotek, *etc.* Wangun ekonomi kapitalistik kapentingan umume ora ngerti watesan saka kepemilikan, iku nandhang sangsara kabeh bangsa karo kabeh karya dadi tundhuk kapentingan kanggo sakepel bank lan magnates bursa saham.

Marang iki ora sethitik medeni kapentingan-kapitalis ekonomi perampok Nasional Sosialisme mranata *watesan saka hak properti.* Prinsip kanggo watesan iki dumunung ing ukara: "Kepentingan umum sadurunge kepentingan pribadi". Sing watesan iki kanggo properti malih bisa wungu dhuwur banget muncul saka kasunyatan sing Sosialisme Nasional ora bakal nolak malah karya industri paling gedhé, anggere padha tetep ing milik pribadi saka nitahake (kita mikir Krupp, Mannesmann, Thyssen, etc.), minangka contradicting kapentingan sakabèhé, utamané nalika sing nduweni saka karya gedhe iki duwe rasa lan pangerten sing cocog kanggo sosial, lan bisa kanggo nemokake dhewe saka pitakonan tengen lan pangerten saka produksi sosial. rega sing nyukupi kanggo dodolan lan pemenuhan panjaluk ekonomi nasional, lan wujud partisipasi tenaga kerja sing cocog lan pantes ing asil karya.

Ing kene kita bakal menehi pengamatan dhasar babagan bentuk produksi eksternal.
Ekonomi Jerman sing saya mundhak kuat sadurunge perang dibedakake karo campuran bisnis gedhe, menengah lan cilik. Saiki, umume, ing kecenderungan bisnis gedhe, pancen ana bebaya kanggo ekonomi nasional sajrone langkah sabanjure ing ndhuwur bisnis gedhe, sing ora lagi nyukupi kabutuhan nanging kapentingan kapitalis sing dhuwur saka dominasi pasar lan kediktatoran rega. Nanging, kanthi jelas diakoni manawa industri tartamtu mung bisa digunakake minangka bisnis gedhe. Iki ditrapake kanggo cabang industri sing umume ditetepake minangka industri abot. Tanpa pengin njlentrehake rincian ing titik iki, bisa uga nyatane yen negara Sosialis Nasional ora duwe alesan kanggo ngupayakake owah-owahan dhasar ing wangun eksternal ekonomi kasebut. Sosialisme Nasional nolak kabeh jinis "sosialisasi utawa nasionalisasi" ing pangertèn Marxis. panjaluk becik ekonomi kita minangka gedhe a

Machine Translated by Google

nomer eksistensi bebas ekonomi sabenere ing bisnis medium lan cilik. Kita sumurup, mung wong-wong sing bebas lan merdika sing bisa kanthi bebas mbuwang karya lan penghasilan kerjane sing kapenuhan rasa tanggung jawab sing serius babagan pakaryane, mung ing lemah iki muncul pribadi-pribadi sing kuat lan mung ing lemah *kebebasan lan tanggung jawab* sing makmurake rasa masyarakat sing nyawiji wong-wong sing kaiket liwat karya umum menyang komunitas urip lan nasibe lan kanthi mangkono ndadekake dheweke dadi bangsa sing bebas lan sadar.

Mung ing lemah sing kaya mengkono kesejahteraan individu bisa manunggal karo kesejahteraan kabeh.

Ing wates negara lan ekonomi

Manchesterism21 lan Sosialisme Negara minangka opposites kutub nalika nerangake watesan sing negara kudu mirsani ing melu-melu ing ekonomi. Doktrin pisanan nuntut kebebasan saka saben guardianship negara, paling apik kanggo ndeleng negara relegated kanggo peran penjaga wengi. Sosialisme Negara percaya manawa umume bisnis paling apik ditindakake lan dikelola dening negara kasebut. Wangun sosialisasi utawa nasionalisasi sing paling ekstrem, yaiku istilah Rusia kanggo nglakokake perusahaan-perusahaan dening kabeh, wis nuduhake marang saben wong sing wis ngawasi eksperimen Sosialis kanthi ora adil, kanthi kajelasan konklusif, yen wangun produksi Komunis kasebut ing jangka panjang ora bisa ditindakake.

Sapa wae sing wis ngetutake panjelasan babagan dhasar ekonomi bakal bisa ngerteni tanpa angel alasan utama kanggo fenomena iki. Ing tangan siji, penindasan inisiatif wirausaha, kekurangan motif laba, penghapusan kompetisi, ing sisih liya, keterpaksaan kanggo kerja sing ditindakake kanthi kekuwatan dening Soviet kudu nyuda kauntungan produksi kanthi minimal.

Wangun "kontrol negara" sing bertahap lan luwih entheng saka bisnis kaya sing kita kenal saka urip ekonomi Jerman kudu ditrapake kanthi sukses kanggo entuk keuntungan mung ing macem-macem bidang ekonomi umum. Ing lapangan sing ditindakake ing kompetisi karo ekonomi bebas, utamane ing bidang produksi industri gedhe (batu bara), sukses komersial banget diwatesi dibandhingake karo ekonomi bebas, sing bisa njupuk kabeh keputusan penting kanthi cepet lan mandiri tinimbang sing kudu ditindakake ing perusahaan negara. Kanggo duwe paukuman sing bener babagan bisnis apa sing umume cocog kanggo kontrol negara, kita kudu ngerti apa posisi sing ditindakake negara ing total operasi ekonomi nasional.

Kita wis nerangake yen Sosialisme Nasional ndeleng tugas ekonomi kanggo ngrampungake panjaluk. Produser lan konsumen, pabrikan lan pangguna, minangka rong peserta utama ing saben ekonomi. Saiki kita ngerti manawa panggunaan kasebut, ing analisis pungkasan, mesthi lan ing endi wae sejatine individu, utawa diterangake kanthi jelas: saben potongan roti bisa dikonsumsi mung dening wong siji, sandhangan uga ditrapake kanggo panggunaan pribadi, fiat nyedhiyakake atap ing sembarang wektu mung menyang bunder cilik sing disambungake, papan kerja menehi sawayah-wayah posisi mung sing luwih gedhe nanging isih diwatesi kanggo nggunakake produk sing umum, mula kita ora bisa nggunakake produk umum. Yen konsumsi iku, ing analisis pungkasan, individu, padha bener uga saka produksi, saka produksi barang. Sing luwih larang regane produk saka karya produktif, sing luwih jelas yen iki mung muncul saka kekuwatan kreatif sing pribadi banget.

Kanggo karya pikiran ing bidang ilmu pengetahuan lan seni rupa, ing bidang panemuan teknis lan panemuan iki langsung cetha, nanging sanajan ing kasus karya sing dirakit ing

---

21 Manchesterisme minangka sekolah pamikiran ekonomi sing muncul ing abad kaping 19 ing Manchester minangka reaksi marang Undang-undang Cora sing proteksionis taun 1815 lan 1846. Iku nyengkuyung perdagangan bebas lan ndhukung para industrialis nglawan kepentingan agraris saka bangsawan daratan. Para pendukung utama gerakan iki yaiku Richard Cobden (1804-1865) lan John Bright (1811-1889).

perusahaan kaya pabrik, ing ngendi mekanisasi liwat mesin nyuda karya individu sing meh kabeh manungsa, pungkasane isih bener yen pasangan sepatu sing digawe dening buruh iki mung bisa diprodhuksi dening siji iki lan ora dening liyane. Nanging, kualitas produk kasebut mudhun kanthi mekanisasi sing saya tambah. Wis ing bisnis tetanèn, aturan lawas wis bener: "Mripating gusti nggemuke sapi", yaiku, mung perawatan pribadi saka peternak entuk asil sing paling dhuwur.

Kabeh usaha saka ekonomi Komunis wis rampung saben wektu ing Gagal lengkap.
Mula, kita kudu nyatakake kanthi dhasar manawa konsumsi lan produksi nglawan sosialisasi. Saiki, sanalika manungsa nilar wangun ekonomi asli saka ekonomi individu ing kulawarga lan pindhah menyang wangun ekonomi luwih rumit liwat divisi saka pegawe lan wis kawangun komunitas negara gedhe, ana campur antarane produksi lan konsumsi soko anyar - *perdagangan lan commerce lan sistem financial.*

Pengamatan filosofis ekonomi sing jelas iki menehi bukti sing paling jelas babagan lapangan sing kudu diwatesi negara kanggo kegiatan ekonomi. Pancen langsung cetha yen ing kene ana pitakonan sing saben wong duwe minat sing padha. Lan mung logis yen ing kene negara bakal nemokake ruang lingkup tugas minangka perwujudan saka kepentingan umum.

Yen filosofi ekonomi kita bener, negara mesthi wis nindakake prekara sing bisa diteladani ing salah sawijining lapangan kasebut, yen wis nyoba tangane. Iki uga ditindakake ing *bidang transportasi.* Pagelaran saka panguwasa railway Jerman sadurunge perang mung exemplary, lan padha sing nganti saiki kanggo ombone sing kasetyan lawas kanggo tugas lan conscientiousness isih aturan. Siji uga asring kridit sistem sepur non-negara ing Amerika kanthi kesempurnaan khusus; iki uga akurat ing konteks tartamtu sajrone lalu lintas kedadeyan luwih bebas, lan akeh kesulitan cilik sing ana gandhengane karo sistem birokrasi meh ora bisa dihindari. Malah bangunan lokomotif kanthi ukuran gedhe ing Amerika nyebabake rasa kaget ing antarane kita sadurunge, nanging alasan utamane yaiku amarga ukuran jaringan sepur Amerika sing luwih akeh nggawe iki luwih gampang ditindakake kanthi teknis. Nanging iki dudu aspek transportasi nanging kasunyatan teknis sing ora kalebu ing ruang lingkup pengamatan kita. Ing sisih liya, sing luwih penting kanggo pitakonan kita yaiku - keamanan transportasi ing rel. Ing lapangan iki railways Jerman tansah weruh iki tugas uppermost saka transportasi negara lan uga bisa pratelan ajining diri kanggo wis rampung, teknis lan organisasi, kabeh sing bisa. Kanthi sembrono sing ora tanggung jawab, urip para penumpang kaancam ing lapangan iki, tepate ing ril sepur Amerika lan Prancis muncul saka sajarah kacilakan railway ing railway Amerika lan ing railway Prancis sadurunge nasionalisasi, anggere iki nglayani nguber sembrono saka MediaWiki Paris Rothschilds. - Malah ing kene kita ndeleng maneh oposisi dhasar antarane gagasan kapitalistik babagan untung lan gagasan tugas ekonomi pemenuhan permintaan.

Tugas dagang yaiku, ing wiwitan, kanggo nglayani ekonomi nasional liwat transfer barang lan wong sing aman, cepet lan murah menyang panggonan utawa papan kerja. Pitakonan babagan untung mung ana ing posisi nomer loro ing perusahaan negara, utawa mung pitakonan babagan kebijakan tarif. Kanggo commerce belongs alamiah uga sistem pos lan telegraf. Malah ing kene mung mbutuhake memori terhormat saka pagelaran pos Jerman lan administrasi telegraf kanggo nuduhake carane aman, cepet lan andal tugas ekonomi nasional sing penting iki ditindakake dening negara.

Machine Translated by Google

Perdagangan, ing sisih liya, mesthi dianggep minangka tugas eksklusif inisiatif wirausaha swasta. Saiki, perdagangan ora bisa diucapake kanthi jelas kaya sistem transportasi. Kanggo angger-angger negara, wiwit wiwitan mung ana jinis barang tartamtu, barang konsumsi massal. Minangka sethitik pangerten minangka siji bisa nyana sadurunge perang angger-angger negara perdagangan ing produk pangan paling penting - wiwit doktrin perdagangan bebas mrentah cara ekonomi nasional kita - supaya sethitik sing bisa nyana dina iki, ing tampilan riba isin ing produk pangan paling penting sak periode pasca-perang sing isih ora dilalekake, sing idea sing iku tugas negara kanggo nyedhiyani kanggo nyepakaké, transfer lan distribusi produk pangan paling penting. Istiméwa, kita nemokake, sanajan ing antarane antipode kita ing bidang ekonomi, Bolshevist, nyoba ngatasi masalah iki, yaiku, liwat kontrol negara produksi lan distribusi. Sing salah ana, kaya sing wis ditampilake, pengin nindakake produksi utawa ngerti kanthi cara sing dikontrol negara. Ing sisih liya, distribusi produksi sing tepat minangka tugas negara sing penting banget. Apik banget yen ing Rusia mung siji-sijine organisasi borjuis sing tetep dilestarekake yaiku produksi pertanian lan koperasi konsumen, saengga, kanthi tembung liya, organisasi-organisasi kasebut kanthi tepat nyetel tugas kanggo nyimpen lan ngumpulake produk panganan sing paling penting kanggo kepentingan umum lan, ing tangan liyane, nyedhiyakake konsumen kanggo kepentingan umum. A survey saka Jerman kita

urip ekonomi nuduhake kita saiki sing, malah ing antarane kita, idea iki ora rampung anyar nanging idea koperasi wis saya njupuk terus nang endi wae lan kanthi mangkono nggawe prasyarat sing Sosialisme Nasional wis ing atine kanggo angger-angger pitakonan extraordinarily penting iki. Pemanfaatan koperasi produk tetanèn njamin, ing tangan siji, kanggo petani ngilangi produke kanthi rega sing nyukupi, njamin tuku pupuk koperasi, alat pertanian, lan liya-liyane, lan utamane nggawe upaya kanggo njamin pemenuhan permintaan liwat panyiapan gudang pertanian. Ing sisih liya, serikat konsumen kudu nindakake langkah-langkah praktis kanggo nyedhiyakake produk kasebut menyang konsumen kanthi langsung lan paling penting kanthi nyuda perdagangan perantara. Penggabungan koperasi produksi lan koperasi konsumen ing pengawasan negara ditemtokake kanggo ngrampungake pitakonan iki.

Malah ing kene inti saka pitakonan sepisan maneh: *Ora untung, nanging pemenuhan panjaluk minangka tugas pisanan ekonomi.*

Kanggo perdagangan ana tetep luwih saka cukup kanggo Occupy iku utamané ing kabeh kothak ngendi faktor pribadi saka resiko teka menyang pitakonan. Kanggo produk panganan sing tansah aman, lan ing kabeh kahanan dodolan, faktor sing dadi ciri pengusaha wiwit diilangi.

Sistem finansial minangka perkara katelu lan paling penting sing kudu ditindakake miturut peraturan negara. Dhuwit diterangake dening akeh ahli teori finansial minangka sarana ijol-ijolan kanggo ijol-ijolan produk; panjelasan iki pancen ora palsu nanging uga ora lengkap lan ora jelas. Nanging, definisi iki nyatakake perasaan sing bener yen dhuwit minangka bantuan kanggo lalu lintas barang. Kasunyatan yen negara ngaku hak istimewa saka dhuwit recehan kanggo awake dhewe wis mbuktekake manawa negara nganggep dhuwit minangka lapangan sing penting banget kanggo urip umum. Kasunyatan bilih negara wis diprodhuksi kabeh seri saka bagean ing kode penal sing menehi hasil karo counterfeiting mbuktekaken padha iku prakara umum saka wigati pisanan. Nyatane, negara uga wis suwe nemtokake kanthi panguwasa dhewe apa sing kudu dadi dhuw

dagang. Orientasi khusus saka teoretis finansial - Chartalists22 - nggambarake téori dhuwit negara sing kanthi ringkes nyatakake: "Dhuwit minangka negara sing nyatakake dhuwit". Kanthi mangkono dhuwit dipisahake saka inti dhuwit, lan segel kedaulatan negara cukup kanggo nggawe "dhuwit" saka wesi, aluminium, porselen lan, ing ndhuwur kabeh, kertas. Saiki mulangake yen teori iki sejatine wis dadi kasunyatan. Lawan saka teoretis finansial kasebut - Metallists23 - nempel ing gagasan lawas yen dhuwit kudu nduweni nilai batin, mula kudu saka logam mulia (emas lan perak). Hubungan saiki ora duwe orientasi iki, nyatane, negara malah nggawe dhuwit saka kertas, lan pancen dhuwit sing bisa dituku, sanajan dhuwit kertas digawe saka kertas sing ora ana gunane. Nanging pitakonan saka daya tuku dhuwit iki crita liyane. Ing kene, daya beli dhuwit sing klelep sing ana ing proporsi kuwalik karo jumlah gedhe saka dhuwit kertas katon mbuktekake Metallists bener, amarga sejatine dhuwit recehan emas lan salaka ora nyebabake mundhut daya beli dhuwit kertas. Nanging iki amarga alasan liyane, yaiku karakter komoditas dhuwit emas. Ora amarga dhuwit emas iku emas asli ora njaga daya beli nanging amarga dhuwit emas uga dadi komoditas. Koin rong puluh tandha saiki entuk daya beli ora kabeh saka tandha mata uang negara '20 Marks' nanging saka isi komoditas emas olahan. Nanging kita ora bisa linger kene maneh ing pitakonan kontrovèrsial teori financial iki, kita kudu ngomong ing luwih dawa ing pitakonan iki ing perwakilan saka sistem financial negara miturut pertimbangan saka reformasi Sosialis Nasional. Ing kene, kudu dingerteni manawa sistem finansial, ing kasus pitakonan sing ngleksanani babagan wates negara lan ekonomi saiki, kalebu ing lapangan sing, minangka prakara penting ing kabeh urip ekonomi, persis kaya perdagangan lan perdagangan ing produk panganan sing paling penting, mesthine kudu tundhuk karo peraturan fiduciary sing paling ati-ati.

Pentinge masalah finansial dhewe ora mbutuhake panjelasan khusus. Kekuwatan kekuwatan finansial gedhe sing ngatur kabeh bisa dingerteni kanggo sapa wae sing pengin ndeleng. Wong perspicacious wis kanggo dangu dikenali sing sabenere incompetent, cara palsu kang negara wis posisi dhewe ing gati kanggo sistem financial minangka alesan dhasar kanggo kahanan catastrophic saiki ing keuangan negara. Kasunyatan manawa umume sing diarani bank sentral negara ora mung institusi negara, nanging perusahaan saham sing pemerintah wis nahan kanggo awake dhewe mung hak-hak pengawas tartamtu wis menehi gambaran babagan kahanan muddled ing bidang sistem keuangan umum.

Yayasan politik nasional

Ora ana negara tanpa kekuwatan lan, tanpa wewenang, ora ana pamrentahan. Ora ana sing luwih jelas, lan luwih jelas kanggo akal sehat. Siji kudu ngubungake kanggo kabeh nglirwakake pikirane umum yen, ing antarane kita ing kalangan pemerintah, siji isih pracaya saiki sing siji bisa mrentah ing kabeh karo lack saka total daya militèr lan politik.

Daya tanpa piranti kekuwatan ora bisa dipikirake; kakuwasan politik lan sarana militèr nguwasani kahanan siji lan sijiné, kaya ekonomi lan moralitas ora bisa dipisahake. Kanggo nggayuh kekuwatan sing ilang mung ana siji-sijine cara kanggo nggawe piranti kekuwatan militer.

22 Chartalist ndhukung panggunaan dhuwit fiat utawa token sing diterbitake pemerintah (Latin: charta) minangka mata uang nasional.

23 Metallists percaya yen dhuwit entuk nilai saka logam mulia lan nentang dhuwit fiat minangka ora duwe nilai intrinsik.

Machine Translated by Google

Betapa nggegirisi tanah air kita sing mlarat wis diukum amarga wis nolak ide kekuwatan lan menehi awake dhewe menyang pacifistic fanfare sing kita alami saiki saben dina lan saben jam. "Kanggo nyegah kahanan sing luwih elek" kita wis nyerah lan numpes senjata kita, "kanggo nyegah kahanan sing luwih elek" kita wis mlebu ndhikte Versailles, "kanggo nyegah kahanan sing luwih elek" pamrentah Berlin wis ngomong ya lan amin kanggo kabeh sing dituntut saka kita, "kanggo nyegah kahanan sing luwih elek" kita wis ngidini saben kejahatan, saben penghinaan, saben eksploitasi bakal ditindakake marang kita. Kanthi tembung cowardness lan abjectness sing ora isin iki, wong Jerman wis ngalami kasangsaran sing luwih jero. We kawujud apa iki nuntut saka kita, lan a

menteri sing pengin dadi wong Jerman, Dr. Rathenau24, wani ngumumake publik: Ora ana kasekengan mutlak kanggo nepaki, mung masalah carane jero wong bisa diijini tiba ing kasusahan! Tegese ing tembung liya - sanajan tembung Rathenau wis cukup cetha: bangsa Jerman ora duwe pertahanan, politike ora duwe daya, intelektuale wis meh stultified, mung bisa terus kerja. Iku wis ngidini dhewe dibebani karo beban gedhe saka kaluputan sing anggota saka Wong-wong Terpilih bisa, ing reparations iki, ing salawas-lawase mimpin urip glamor tanpa karya ing kabeh negara ing donya ing biaya karya Jerman. Nanging saiki ana bebaya manawa tenaga kerja sing gedhe banget saka Jerman bisa uga ngalami beban sing luar biasa. Mulane Jerman kudu tetep urip terus liwat stimulants lan sabenere ing cara iki maintained ing watesan saka kapasitas kinerja fisik sing padha bisa makarya summoning kabeh kekuatan tansah ing pangarep-arep ngapusi sing padha bisa siji dina mbebasake piyambak saka beban. "Iku mung prakara carane jero wong bisa diijini tiba ing kasusahan!" Iki minangka sentimen politik Menteri Rathenau sing dirayakake dening kabeh republik.

Yen kita ngelingi paradigma negara Jerman modern iki mung kanggo ngonfirmasi conto sing nggegirisi iki, sing cedhak karo kita saka negara sing ora duwe pertahanan lan ora duwe gegaman sing kudu nahan kabeh, sanajan saben penghinaan. Marang iki bener kanggo kita yakin ing negara externally kuat kang mung bisa njamin tentrem lan kamardikan. We dispense karo alasan sajarah, iki dudu tugas manifesto nanging prakara kanggo sejarawan.

Ing pasangan saka idea saka externally diarahake daya politik negara konstitusional kaku diarahake internal. Kita nyedhaki kahanan sing becik iki ing negara kekuwatan Bismarckian nanging ing bidang sing gegayutan karo sistem finansial lan pangenalan tanpa wates saka properti pribadi lan panjaluk sing dipikolehi saka gagasan hukum kita ngadeg kanthi lengkap ing gagasan kapitalistik.

Ora mbutuhake penekanan khusus yen ing babagan politik internal, Sosialisme Nasional ngadeg tanpa syarat ing sudut pandang hukum amarga kabeh wong kudu padha karo hukum lan ora ana bedane ing tatanan sosial. Nanging transformasi penting kudu

temen maujud bab idea dhasar saka angger-anggering Toret sing tegesé kanggo Jerman kabutuhan utama, subordination sukarela kanggo kapentingan sing luwih dhuwur saka kabèh, déné prescriptions saka hukum sah antarane kita dina iki katon mung minangka printah saka daya lan tenan minangka printah saka daya sing ora ngadeg ing layanan saka kabèh nanging, sabenere ing hubungan kanggo pitakonan saka property, sadurunge wis pangayoman saka properti, sadurunge pangayoman.

---

24 Walther Rathenau (1867-1922) ya iku industrialis lan politikus Yahudi sing njabat dadi Menteri Rekonstruksi ing taun 192 Mentri Luar Negeri ing taun 1922. Penekanané supaya Jerman kudu netepi kewajibané miturut Prajanjian Versailles njalari permusuhan para nasionalis Jerman lan dhèwèké dipatèni ing 192 Juni iki pamaréntahan Wei. Pembunuhan minangka promulgasi ing Juli 1922 saka Republikschutzgesetz (Undang-undang perlindungan republik) sing asring diarani Feder.

Machine Translated by Google

saka wong. Pitakonan babagan tatanan anyar saka hukum umum kudu dibahas luwih rinci ing bagean liyane.

Saiki kita nguripake sedhela menyang pitakonan saka wangun negara njaba. Kaputusan pungkasan babagan pitakonan iki ora urgent. Umume bisa ditanggulangi mung sawise ngresiki kahanan politik internal kita. Siji-sijine cara kanggo ngresiki politik internal iki misale jek kita mung liwat kediktatoran sing kanthi tekad total ngethok lan ngobong sumber dekomposisi lan penyakit ing badan nasional kita.

Panjaluk sing kita pasangake marang pimpinan kasebut pancen dhuwur banget; katresnan hasrat kanggo wong kang, bakal unbending, kepastian somnambulistic virtual ing kabeh pancasan kang kudu mbedakake. Kapasitas intelektuale kudu munggah ing ndhuwur rata-rata wis jelas, nanging kawruh lan kapasitas ing macem-macem lapangan dudu faktor sing nemtokake. Kawruh lan sinau bisa diwujudake dening wong liya - Pira akeh wong sing duwe kawruh sing dhuwur, kajelasan pikirane, intuisi sing apik, bakat seni sing paling apik - nanging yen pungkasane ora ana, kekarepan sing semangat, dorongan sing ora bisa diganggu, adhedhasar keseriusan moral sing paling jero, mula dheweke ora bakal maju ing kepala negara, minangka pimpinan lan pimpinan anyar. Kita mikir jenius agama kaya Kristus lan Luther, Savonarola25 lan Mohammed, negarawan kaya Bismarck lan Cromwell, jenderal kaya Friedrich Agung lan Yorck26, lan liya-liyane. kangen marang bangsa, mula dheweke ora nate luput lan ditanggung dening katresnan fanatik saka wong-wong sing tumindake ndadekake mardika. Dheweke kudu bisa sengit, kanthi kuat lan kejam amarga dheweke tresna marang umate lan tugas suci. Ing hubungan karo asisten lan kolega, dheweke dadi sing pertama *ing antarane wong sing bebas lan padha.*

Gagasan Jerman lawas iki dadi dhasar sambungan wesi antarane pimpinan
lan kanca-kancane kanggo tujuan.

Dheweke dadi pimpinan amarga dheweke wis mbuktekake awake dhewe, lan anggere dheweke mbuktekake awake dhewe.

Saben kekuwatan katon tikel kaping pindho dening ngarsane
Dheweke ngetokake saben energi laten,
Nuduhake saben wong bakat dhewe,
Nanging ninggalake kabeh dadi apa sing digawe alam,
Lan nonton mung sing padha ora ana liyane
Ing panggonan lan wektu sing tepat.

(Schiller, Wallenstein)27

Dheweke ketat lan keras babagan awake dhewe, dheweke ngarahake awake dhewe miturut ukum dhewe. Dheweke duwe wektu kanggo lan ngrungokake kabeh wong, nanging dheweke bisa mbedakake sing penting lan sing ora penting. Kanggo nggayuh tujuane, dheweke bisa uga ora wedi

25 Girolamo Savonarola (1452-1498) iku sawijining biarawan Dominika sing martakaké marang korupsi negara lan klerus lan medhar wangsit yèn Florence bakal dadi Yérusalèm Anyar sing kuat yèn mbeneraké tumindak ala. Kang tambahan nolak kanggo ndhukung Liga Suci Paus Alexander VI nglawan Prancis nyebabake ekskomunikasi ing taun 1497 lan eksekusi ing ngisor iki taun.

26 Ludwig Graf Yorck von Wartenburg (1759- 1830) iku sawijining Marsekal Lapangan Prusia sing nentang kerjasama Jéndral Prusia Julius von Grawert karo Prancis nalika invasi Napoleon ing Rusia ing taun 1812 lan dadi instrumental ing pambentukan Koalisi Keenam nglawan Napoleon sing pungkasané nalika Napoleon dibuwang menyang Elba ing Elba.

27 Friedrich Schiller, Die Piccolomini, main pisanan ing trilogi Wallenstein (1799). Terjemahan saka Samuel Taylor Coleridge.

Machine Translated by Google

getih lan perang, dheweke bisa uga ora ngaso lan ngendhokke nganti goal wis tekan, banjur ngamanake tumitah kang luwih adoh minangka iki bisa manungsa, nanging dhewek bisa mundur, minangka diktator Sulla, lan kanthi mangkono ngamanake karya ing loro cara ing kang makaryakke saka kadohan nanging isih ora meksa kabeh liwat pribadine kuwat kanggo diukur dening standar mirunggan; ing sisih liya, pengikut sing luwih bebas lan luwih mandiri bakal bisa berkembang yen Titan ora terus-terusan nemtokake urip politik saben dina nanging tetep dadi pimpinan ing babagan spiritual. Kecemerlangan tumindak kasebut lan bakal mbedakake diktator sing bakal mimpin maneh Jerman menyang dhuwur. Yen banjur tinemu dalan metu saka bledheg lumantar prestasine pemimpin kang mirunggan, prasyarat internal lan eksternal kanggo urip nasional sing mardika wis bisa bali maneh, banjur bangsa bisa mutusake maneh babagan wujud negara njaba.

Pandangan kita babagan wujud negara ing mangsa ngarep bakal dipengaruhi dening cara mbentuk wangun tartamtu saka urip umum, utamane hak pilih lan perwakilan populer sing asale saka iku. Kita mesthi bisa mikir babagan kemungkinan wangun negara republik sing sehat, tinimbang ing Roma kuno. Pancen, meh kabeh kenangan sejarah ing Jerman nuduhake wujud negara monarki. Saiki, kanthi wangun negara monarki ora bisa dipisahake kanthi ide dinasti. Kosok baline, kayane mung kerep banget kepentingan dinasti wis berkembang banget kanggo gawe piala negara. Faktor liyane admonishes kita nemen ati-ati ing pitakonan saka kamungkinan reintroduction saka wangun negara monarki - akibat saka heritability antarane dinasti. Ing sajarah nglarani wong Jerman bisa bola-bali nemokake yen generasi katelu sawise panguwasa pinunjul wis squandered pusaka leluhuré, ngrusak pakurmatan lan pantes bangsa, ilang posisi panguwasa kekaisaran, lan numpes katentreman lan kesejahteraan warga. Apa sing dibayangake wong Jerman nalika dheweke ngomong babagan kaluwihan monarki utamane ing sangisore omah pamrentahan turun temurun tansah dadi pikirane wong-wong sing wis diwenehi sejarah kanthi julukan "Agung". Kita mikir kanthi mangkono Charles Agung, Otto Agung28, Frederick Agung29 lan sawetara sing ditingkat ing par karo panguwasa nyata iki; nanging mung memori fleeting saka galeri incapacity, indolence, selfishness, prodigality, fantasi, jarak saka wong, lan ciri mbebayani liyane sing kaiket karo jeneng Louis the Pious30, Otto III31, Wenceslaus32, Charles VI33

,

[28] Charlemagne (ca. 742-814) dadi Raja Franks ing 768 lan ngluwihi pamaréntahan ngluwihi Francia dadi Carolingian. kekaisaran sing kalebu sebagian besar Eropa kulon.

29 Otto Agung (912-973) iku Adipati Sachsen sing jumeneng raja ing Jerman ing taun 936, ngalahake Magyar ing taun 955 lan nelukake karajan Italia ing taun 961. Ing taun 962 dheweke dilantik dadi kaisar dening Paus Yohanes XII lan mrentah saka Roma minangka Kaisar Romawi Suci.

30 Louis le Pieux (778-840) iku putrane Charlemagne, kang mrentah minangka co-kaisar wiwit taun 813. Ing taun 817, dheweke mbagi kekaisaran ing antarane putrane telu lan ponakane Bernard, sing mrentah minangka Raja Italia. Nanging, Bernard mbalela marang pamane lan diukum kanthi ukuman buta, ora suwe banjur mati. Louis nebus kekejemane ing publik lan kanthi mangkono ilang akeh prestise minangka panguwasa. Kekaisaran Frankish ditandhani dening perang sipil sajrone sisa masa pemerintahane.

[31] . Otto III (980-1002) ya iku Kakaisaran Romawi Suci wiwit taun 996 lan ngadhepi akèh oposisi nalika pamaréntahané saka bangsa Slavia saéngga dhèwèké kepeksa nilar wilayah kekaisaran ing sisih wétan Elbe, éwadéné dhèwèké kasil nggabungaké pengaruh agama Kristen ing Polandia lan Hongaria.

[32] . Vaclav I (ca.907-935) saka dinasti Pÿemyslid yaiku Adipati Bohemia wiwit taun 921. Ing taun 929, Bohemia diserang dening raja Frankish wétan, Henry the Fowler lan dipeksa nerusake pembayaran upeti marang sing terakhir. Vaclav dipatèni déning sekelompok bangsawan ing liga karo seduluré Boleslav, sing dadi Adipati Bohemia sabanjuré.

33 Charles VI (1368-1422) diarani 'le bien-aime' (sing ditresnani) uga 'le fou' (sing Mad). Dheweke nandhang serangan kegilaan lan pamrentahane ditandhani kanthi terus-terusan konflik sing diarani Perang Satus Taun. Perselisihan Charles karo Burgundy dimanfaatake dening Henry V saka Inggris, sing ngalahake Prancis ing Pertempuran Agincourt taun 1415.

Miturut Prajanjian Troyes ditandatangani ing 1420, Henry diwenehi putri Charles VI Catherine ing marriage uga suksesi tahta Prancis.

Machine Translated by Google

Friedrich Wilhelm III[34], Wilhelm II[35] cekap ngakoni kanthi cetha manawa wujud negara dinasti ora kalebu jaminan kesejahteraan bangsa.

Sing mratelakake karep Jerman kanggo monarki iku perlu saka Jerman kanggo pemimpin, lan siyap kanggo subordinated piyambak kanggo pemimpin. Sabenere karakteristik pungkasan iki mbok menawa karakteristik utamané khas saka Jerman, kita mung ngerti banget iki sipat karakter Jerman ing aspek apik lan ala. Kasetyan nganti mati ngidini dheweke nglawan lan menangake kamenangan sing paling kuat, ngidini dheweke ngetutake bendera manca; nanging kalebu uga banget lack of kamardikan antarane jinis ringkih kanggo titik worthlessness lan slavishness, tresna marang samubarang manca lan lack of judgment.

Pitakonan babagan suksesi kasebut, ing Jerman dhewe, ora angel diatasi.
Pitakonan sing luwih angel yaiku masalah pimpinan.

Pilihan saka pimpinan wis nganti saiki wis luwih utawa kurang tansah ngiwa kanggo murni kasempatan.
Amben perkawinan pangeran pancen ora njamin kapasitas intelektual lan sifat-sifat karakter sing dibutuhake sing kudu dituntut saka raja. Lan yen kita ngelingi ekonomi Jerman modern, ing ngendi mung anggota partai mutusake kualifikasi kanggo posisi resmi paling dhuwur, kita kudu menehi pitakonan iki manungsa waé khusus.

Kangelan dumunung, ing kasus apa wae, ing njogo kuwalitas moral lan karakter saka wong ing tangan kang nasibe wong kudu glethakaken. Nanging, nalika diktator njupuk kepemimpinan saka awake dhewe, minangka pembawa kerinduan nasional, pemimpin sing bakal teka kudu metu saka karsane bangsa minangka sing paling apik lan paling cocok.
Mangkono, bisa uga tetep mbukak, apa sing paling dhuwur kudu digabungake ing siji wong utawa apa pimpinan negara kudu dumadi saka loro utawa luwih. Ing kasus apa wae, siji prekara sing mantep kanggo kita, yaiku sing dipasrahake karo pimpinan urusan negara sing paling dhuwur, manawa dadi kepala mahkota utawa triumvirate duumor konsuler, tanggung jawab sing paling dhuwur bakal, ing kasus sing paling apik, bakal dilebokake ing konstitusi. Tanggung jawab sing paling dhuwur bakal dadi pondasi politik nasional sing paling penting sing bakal mbedakake negara Sosialis Nasional saka wangun pamrentahan sadurunge.

Aspek khusus saka pondasi politik nasional negara Sosialis Nasional yaiku panjaluk negara nasionalis ing ngendi anggota negara manca lan ras ora kalebu saka pimpinan urusan negara uga saka asumsi jabatan publik.

Pawulangan gedhe saka kabèh sajarah Jerman bisa rangkuman ing kasunyatan sing Jerman tansah mlarat, ringkih lan sengsara nalika panguwasa nguber kapentingan manca lan nalika uneg-uneg cilik ciyut saka provinsi lan kutha individu dilebokake ing ndhuwur urusan umum saka Reich; lan uga Jerman tansah kuwat lan kuwat nalika manunggal lan panguwasa mikir lan aran ing cara Jerman lan provinsi lan kutha felt minangka anggota saka fatherland umum gedhe. Panutup bangsa kanthi njaba kanthi kabeh kamardikan lan keragaman internal. Iki minangka gagasan sing bener babagan negara Jerman. Bismarck Reich wis

34 Friedrich Wilhelm III (1770-1840) minangka Raja Prusia wiwit taun 1797. Senajan dhèwèké nyoba ngupayakaké kabijakan netralitas ing perang Napoleon lan ora nggabung karo Koalisi Katelu, dhèwèké dipeksa déning partai pro-perang sing didhukung déning ratuné Luise kanggo gabung karo Koalisi Keempat taun 1806 sing dikalahaké déning Prusia ing Pertempuran Jena.

35 Wilhelm II (1859-1941) minangka kaisar Jerman pungkasan lan mrentah wiwit taun 1888 nganti Nopember 1918. Wilhelm ora ndhukung hukum anti-Sosialis Bismarck sing ketat lan mecat kanselir ing taun 1 890. Nalika Austria dipeksa nyerang Serbia sawisé pembunuhan Franz Austria, Ferdinand Archdukvo, malah nyengkuyung marang Ferdinand Archdukvo. sanadyan dheweke ngerti bebaya saka perang sing bisa melu Rusia, Prancis lan Inggris.

Machine Translated by Google

cedhak banget karo gagasan negara Jerman iki, mung yen sedulur ras kita ing Jerman Austria36 isih tetep ana ing njaba Reich.

Penyatuan kabeh suku Jerman ing negara nasional sing ditutup minangka tujuan politik nasional sing paling misuwur. Sacara politik internal, karakter federatif lan federal provinsi-provinsi sing luwih gedhe kaya sing diprodhuksi sacara historis kudu dijaga utawa dibangun maneh. Garis dhasar politik nasional ing babagan iki yaiku: Kabeh fungsi Reich sing dadi pitakonan babagan posisi politik kekuwatan Reich Jerman babagan negara manca minangka urusan Reich. Iki minangka Kantor Luar Negeri, kedutaan lan konsulat, sistem paspor, kontrol perdagangan manca, sistem bea cukai lan, utamane, tentara lan angkatan laut.

Secara politik internal, ing sisih liya, gagasan babagan kamardikan sing paling adoh saka provinsi utawa negara federal kudu dipupuk. Kamardikan finansial minangka prasyarat kanggo eksistensi bangsa, mula undang-undang pajak kudu didelegasikan utamane menyang provinsi.

Undhang-undhang kanggo sipil, perdagangan, lan hukum pidana bakal diatur dening hukum saka Reich nanging subordinated ing laku kanggo kaadilan provinsi lan panguwasa polisi.

Kanthi cara sing padha, institusi transportasi mesthi bakal diatur miturut arahan hukum Reich, nanging bakal tetep, ing keuangan lan administratif lan operasional, miturut kadhaulatan provinsi.

Yen kamardikan agama kudu tetep dijunjung kanthi lengkap dening konstitusi ora mbutuhake sebutan khusus; ing sisih liya, agama sing tulisane ora ditulis kanthi lengkap ing basa Jerman lan bisa diakses kabeh wong lan isine ngemot doktrin sing mbebayani kanggo negara ora bakal entuk perlindungan iki.

Wujud konstitusional karakter sosialis dhasar Reich ditekan utamane ing bidang hukum tenaga kerja uga ing bidang penyakit-, kecelakaan-, umur tuwa- lan asuransi cacat lan bakal luwih apik dileksanakake tinimbang saiki.

Wawasan lan nyetel gol

Yen saben perawatan lengkap babagan perkara sing ana gandhengane karo wektu mbutuhake jawaban kanggo telung pitakonan: Piye saiki? Kepriye kedadeyane? lan Apa saiki? – amarga tanpa diselidiki dhasar iki karya lengkap lan conscientious tau samesthine - iki bener ing pangertèn sing luwih dhuwur nalika iku bab mbangun negara anyar. Gambaran babagan kahanan saiki ing ruang lingkup karya iki kanthi alami mung nduweni panggonan mung minangka pitakonan ngekstrak karakteristik penting saka kondisi kritis negara lan ekonomi saiki. Ing tugas kasebut, utamane kudu ora njupuk gejala minangka panyebab. Iki sabenere seni saben diagnosis sing ora diapusi dening externalities utawa excrescences nanging katon luwih jero menyang alesan saka iku. Iki dadi paling jelas ing conto medis utawa ing kasus wong urip. Yen dadi gedhe katon nang endi wae ing awak sababe kudu digoleki luwih dhisik ing lelara bagean awak sing prihatin; kasunyatan manawa bagean awak iki lara duwe sababe ing kondisi getih sing ala; nanging malah kawruh iki ora bisa dianggep minangka sabab pungkasan nanging kahanan ala getih bakal dadi akibat saka pangan ala utawa ora cukup. Saiki, tamba ora bakal bisa sukses yen dhokter perang

36 Republik Jerman Austria minangka jeneng sing diwènèhaké marang negara sing dibentuk ing taun 1918 sawisé Perang Donya pisanan saka tanah Kakaisaran Austro-Hungaria sing nganggo basa Jerman. Iku kalebu, kajaba saka wilayah Austria saiki. Tyrol Kidul lan Tarvisio (saiki ing Italia), Carinthia kidul lan Styria kidul (saiki ing Slovenia) lan Bohemia Sudetenland lan Jerman (saiki ing Republik Ceko).

Machine Translated by Google

mung fenomena njaba; kanthi mangkono nyuda sauntara bakal paling apik, nyuda rasa lara, nanging penyakit kasebut bakal terus. Malah upaya kanggo nambani liwat perawatan ngresiki getih ora bakal bisa nggawa tamba langgeng yen sabab dhasar, yaiku kurang utawa kurang gizi utawa kahanan mbebayani liyane, ora dibusak. Mung perawatan kuwi saka ing njaba bisa nggawa tamba nyata. Iki cetha kanggo kabeh wong. Mesthine, penyelidikan kudu ditindakake yen ana hubungane karo badan nasional sing lara. Malah ing kene ora ana gunane yen gejala njaba penyakit kasebut dilawan. Siji aran mung banget uga minangka bebener sedih ngandika kondhang: "Wong cilik digantung, gedhe-gedhe diijini kanggo pindhah free ". Frekuensi pelanggaran marang kapentingan umum mung minangka tandha eksternal saka kasunyatan sing ana ing mburi layar sing bisa ngrusak kesejahteraan umum. Amarga, mung yen ana sing bosok ing negara, karusakan gedhe kasebut bisa tetep lan dadi bebaya sing langgeng kanggo eksistensi negara kasebut. Yen mangkono negara dhewe lara, mesthine kudu dianggep kanthi kemungkinan sing paling gedhe yen penyebabe yaiku sikap intelektual sing salah babagan masalah populer lan babagan fungsi lan wewenang negara kasebut. Mulane, tamba bisa diarep-arep, ing analisis pungkasan, saka gagasan sehat negara sing anyar, liwat nggawe kepemimpinan negara kuat sing sehat sing mandhiri lan ora kabotan karo dosa sing kepungkur. Saben solusi sing njupuk titik budhal saka kompromi karo kakuwasan sing ana utawa sing ngupaya kanggo ngiket maneh karo wangun ambruk saka negara sadurungé, wiji saka bosok dhewe. Ing babagan iki, uga kudu dielingake supaya ora ngiket awake dhewe karo bentuk negara sejarah sing pancen ora ala ing awake dhewe nanging isih cepet banget ambruk.

Apa karakteristik sing paling nggumunake saka krisis saiki?

Externally lan superficially - kaya ing kasus mriyang - suhu dhuwur utawa, diterjemahake menyang istilah politik ekonomi: agitation, tenseness ing saben kesempatan, kerusuhan lan kelainan. Wigati banget yen saben wong sing kesel lan kesed, nanging uga kabeh tentara sing duwe utang, mesthi memuji kanthi swara sing paling banter "istirahat lan ketertiban" minangka obat. Istirahat lan ketertiban lumrahe dudu tujuan politik ing umum nanging mung minangka kondisi sing nuduhake yen kahanan sehat mrentah ing badan nasional. Nanging yen bangsa lara, iku cukup alam lan poto-bukti sing manifests dhewe ing kerusuhan lan gangguan. A sikap politik sing martakaké lan ngupaya kanggo netepake mung "ngaso lan supaya" Mulane kebak wrongly oriented; ing tangan liyane, iku mung mbantu penyakit kanggo mlebu luwih jero, nganti pati mlebu karo cramps paling medeni. Malah ulkus lan suppurations, sing dianggep minangka personifikasi, mesthine uga pengin supaya wong sing lara tetep tenang, amarga bacilli bisa tuwuh kanthi cepet lan nyebar ing sakujur awak lan ngrusak kanthi lengkap. Ora, cukup ing nalisir: adoh karo suppurations! Iki kudu dipotong, siji ora bisa nambah lara saka serangan operatif minangka counter-alasan; sabar kudu digawa metu saka lingkungan ala, lan ndhuwur kabeh kudu nampa diet sehat lan kuwat.

Gejala liyane yaiku ngisi posisi negara kanthi unsur sing ora cocog, mbuwang prakara negara liwat keputusan mayoritas, kedadeyan keputusan mayoritas ing parlemen sing ora tanggung jawab, pemilihan parlemen kasebut miturut hak pilih sing sacara eksternal pancen paling bebas lan universal nanging sacara internal spekulasi.

lack of judgment saka massa lan mung suppresses kaweruh luwih lan raos luwih saka tanggung jawab. Pamrentahan sing gumantung marang mayoritas parlementer - sing kedadeyan kanthi kebetulan lan mung pertimbangan partai-politik sing nemtokake - mesthine ora bisa dadi wali obyektif kanggo kesejahteraan umum, nanging minangka pamrentahan.

stamping ground kanggo politikus partai ambisi lan doktrin wangkal. Kabeh gejala kasebut bisa diringkes ing tembung "parlementerisme".

Parlementerisme iki minangka goroh demokratis gedhe babagan kapasitas rakyat kanggo pamrentahan mandiri. Mesthi wae, kita bisa uga mikir yen warga negara sing tanggung jawab wis bisa ngadili kanthi cara sing wibawa babagan perkara umum lan mimpin nasib masyarakat utawa negarane, nanging hak pilih kaya sing universal, langsung lan rahasia kanggo wong sing umure luwih saka 21 taun, mesthine dadi wiji saka pamrentahan sing ora sopan lan ora sopan.

Bebarengan karo pamrentahan parlemen lan pamrentah sing gumantung ing kono, ana aturan saiki ing kasunyatan, sanajan kabeh slogan antikapitalistik Marxis, *modal silihan gedhe.* Keuangan dhuwur minangka panguwasa negara lan ekonomi sing ora diwatesi. Ora ana pamrentah sing wani njupuk langkah drastis kanggo kepentingan bathi perbankan lan bursa saham. Kabeh bangsa wis dadi kaiket ing kapentingan lan tol kanggo negara supra-nasional iki liwat utang negara cukup gigantant. Asil saka perbudakan kapentingan iki gedhe tenan, padha goyangake kabeh donya kanggo dhasar ing hubungan politik ekonomi lan nasional. Pengumpulan bunga pancen wis dadi tugas utama pemerintah. Iki tegese kanggo negara-negara eksploitasi pajak sing nggegirisi lan ngirit liwat macem-macem cara pajak langsung lan, utamane, pajak ora langsung, liwat inflasi sing ora bisa diendhegake, sing nyebabake rampokan kabeh tabungan kelas menengah. Iki aturan unrestricted saka dhuwit-tas olahraga, konco topeng saka pratelan legal kapentingan, aturan paling brutal sing wis tau ngatur donya. Iku ndadékaké kanggo impoverishment lan pauperization saka massa lan utamané sing bunderan kanggo kang disualekno dhuwit ora goal ing dhewe lan mulane ora titik pusat saka kabeh pikirane. Mung saka iki muncul akibat sing paling nggegirisi saka aturan finansial sing mutlak iki, yaiku, degradasi moral bangsa sing ana ing aturan iki. Kabeh naluri diarahake kanggo akuisisi lan kepemilikan, kabeh konsep kasetyan lan kapercayan klelep ing nguber kejam saka gain, wong kajen keringan dipeksa kanggo nemu sing, minangka ganjaran kanggo respectability kang, kang kudu klelep tau jero mudhun nalika unscrupulousness ndadekke bathi gigantic ing cilik saka kabeh bisnis bisa lan mokal. Bunderan gedhe banget berjuang kanggo mata pencaharian, penghasilan sing bisa ditanggung liwat kerjane dadi saya angel.

Ing garis ngarep sing ditutup, para buruh ngupayakake entuk upah sing luwih dhuwur, pemogokan nggegirisi papan kerja ekonomi, produksi pincang lan kanthi ora langsung ngrusak kabeh wong sing gumantung ing produksi barang paling gedhe kanggo ekonomi nasional, yaiku para buruh dhewe.

Minangka fenomena total, kita bisa ngringkes kahanan kasebut miturut konsep *"Mamonisme".*

Sisih mbalikke saka *Mammonisme* iki yaiku *pandangan donya Marxis* sing lair saka swasana ati intelektual para korban pelanggaran Mammonistik. Kita ngerti banget yen dalang Marxis kanthi pinter bisa nggunakake swasana intelektual iki kanggo awake dhewe minangka panangan modal internasional lan, ing wektu sing padha, kanggo ngalihake rasa sengit marang wong sing dieksploitasi, nanging kita kudu nangani kene kanthi watak intelektual sing ora mung ngalangi, nanging kanthi cara sing paling ora bisa nyerang negara sing sehat.

negara.

Inti saka *Marxisme* kita kudu ndeleng ing kasunyatan sing nolak properti pribadi lan kanthi mangkono ngethok lemah saka saben ekonomi lan, ngluwihi iku, saben budaya sing luwih dhuwur; luwih, ing kasunyatan sing wis nuwuhake gagasan perjuangan kelas lan kanthi mangkono nyuwek wong dadi loro.

Machine Translated by Google

beda kelas saling gelut. Cukup kanggo nunjukake kasangsaran tanpa jeneng wong Rusia, ing ngendi, ing negara Soviet, doktrin sing mateni ekonomi lan bangsa sing salah iki diterjemahake dadi kasunyatan kanthi ukuran sing paling dhuwur.

Lan yen saiki kita goleki patogen penyakit kasebut, kita aneh ing endi wae nglawan wong Yahudi minangka pimpinan lan ahli waris utama.

Pitakonan Yahudi dadi pitakonan donya babagan sing solusi kesejahteraan lan bilai bangsa bakal gumantung.

Kanggo pitakonan iki, karya khusus bakal ditrapake ing seri Pustaka iki[37] .

Tinjauan sejarah nuduhake yen negara-negara sing nekat wis bola-bali ngupaya mbebasake awake dhewe saka piala iki liwat penindasan getih lan pemberantasan wong-wong Yahudi - nanging sawise sawetara generasi wong-wong Yahudi bali maneh kanthi kuwat lan luwih kuat kanthi finansial sawise pogrom kasebut.

Mulane kita kudu ngindhari solusi saka pitakonan Yahudi kanthi cara primitif iki - pancen ora bisa mateni bacillus wabah kanthi individu, mung bisa nyingkirake kanthi ngilangi kabutuhan urip.

Anti-Semitisme sing sumunar ing saindenging jagad iki minangka tandha obor yen negara-negara wis ngakoni mungsuh sing paling gedhe lan paling mateni, nanging saiki dadi tugas kita kanggo ngarahake kawruh emotif sing bener iki kanthi cara sing bener lan cukup.

Peperangan nglawan *Marxisme* lan uga nglawan wong-wong Yahudi kasil liwat pendidikan sing ora kesel saka massa sing diracun. Iku tataran pisanan perang kita.

Pecah perbudakan kapentingan minangka perang pungkasan lan paling angel ing bidang ekonomi kanggo mbebasake rakyat lan negara saka jaringan emas finansial supra-nasional.
daya.

Mung sawise nglawan tahapan kasebut, lan nalika kamenangan wis direbut lan diamanake kanthi lengkap, bakal dadi wektu kanggo nindakake kabeh reformasi luwih lanjut sing bakal menehi badan nasional sing lara lan lara dadi kekarepan anyar kanggo urip lan pasukan vital anyar sing pisanan bakal ngerti apa sing ana ing kabeh pikiran kita, sing kita kabeh percaya kanthi ati sing mencorong lan sing kita usahakake kanthi kekarepan sing ora bisa ditindakake:

lair maneh Jerman.
Jerman Raya sing anyar, gratis, bersatu ing kahanan kerja lan kinerja sing sehat, mantep lan kuat.

37 Karya Feder babagan Yahudi, Die Juden, diterbitake ing taun 1933 minangka vol.45 saka Nationalsozialistische Bibliothek.

Machine Translated by Google

2. Program

Asal saka Program

Saben karya mbutuhake rencana, saben realisasi kudu didhisiki dening cipta intelektual. Rencana konstruksi sing luwih cetha lan luwih apik, luwih apik lan cepet bangunan kasebut bakal didegake. Malah struktur politik anyar mbutuhake rencana konstruksi sing jelas, iki diarani program politik.

Panjaluk sing kudu ditindakake ing program politik dhuwur banget lan maneka warna. Iki minangka pitakonan tugas sing paling dhuwur tanggung jawabe, amarga kesejahteraan lan kacilakan bangsane dhewe gumantung saka rencana sing apik. Program kudu luwih menehi hasil, kanthi ringkes sing paling ringkes, kanthi kabeh bidang penting ing urip umum, kudu nahan saben kritik, bisa uga ora kalah kanthi rinci, ora bisa menehi lawan titik kelemahan sing ora perlu, bisa uga ora nggugah pangarep-arep Utopian sing ora bisa ditindakake. Program kasebut kudu dadi gambar sing setya babagan negara sing bakal teka lan ekonomi anyar. Iku kudu nuduhake everybody ing njelaske nganggo bentuk garis sketsa saka negara- lan urutan ekonomi sing dikarepake, nanging bisa uga ora ngalangi utawa antisipasi eksekusi ing rincian.

Saben program uga nduweni sejarah lan perkembangan, nanging mesthine minangka watu tutul saka kabeneran dhasar saka gerakan yen, sawise pirang-pirang taun, ora ana sing penting sing kudu diowahi ing fitur dhasar lan mung sawetara obscurities sing kudu dibusak. Mung titik program sing paling penting lan nggumunake saka program lawas tanggal 24 Februari 1923, ora. 11, "Abolisi income tanpa karya lan gaweyan, bejat saka perbudakan kapentingan" urgently mbutuhake perawatan programmatic pepek ing national-, financial- lan istilah politik ekonomi. Perawatan rinci titik iki ing wektu sing ora kuwi kabutuhan Absolute amarga, ing wektu sing, tulisan sing luwih rinci related kanggo iki, Manifesto kanggo bejat saka perbudakan kapentingan lan bangkrut negara, solusi sawijining, padha meh mung tulisan ana lan padha kebak dikenal lan menowo kanggo pendiri lan pandherekipun pisanan gerakan. Kanthi cara, isi intelektual saka tulisan kasebut nambahake ruang lingkup kegiatan sosialis -

karo rencana sing wis ing wektu sing wis ditemtokake ing fitur dhasar - kanggo bakal kanggo nganyari maneh sing wis ngumpulake bunder cilik watara Anton Drexler[38] lan Adolf Hitler, menyang bunderan gagasan nasionalis lan populis.

Iki minangka titik lan panjaluk program kasebut ing ngendi gerakan kebebasan Jerman Sosialisme Nasional kanthi dhasar lan dhasar mbedakake dhewe saka kabeh kelompok, gerakan lan partai populis lan nasionalis liyane, lan sing mbedakake dhewe utamane saka kabeh partai parlementer sing, kanggo bagean kasebut, mung minangka manifestasi saka aturan Mammonistic-plutocratic.

A kabutuhan luwih ing formulasi anyar saka program iki kanggo njupuk luwih cetha bentuk lan struktur sing jelas babagan bidang individu ing urip umum. Iki wis kedaden.

Kuwajibanku ing kene kanggo mikirake karya liyane sing nggegirisi sing asale saka manifestasi paralel Sosialisme Nasional ing Austria lan Bohemia, maksudku buku

38 Anton Drexler (1884-1942) yaiku, bebarengan karo Dietrich Eckart lan Feder, salah sawijining pendiri mitra Jerman saka Deutsche Arbeiter Partei ing Munich. Drexler njabat minangka presiden kehormatan partai, kang Hitler wis ing 1921 dadi pimpinan cetha. Drexler ninggalake partai kasebut ing taun 1923 lan gabung maneh nalika Hitler jumeneng kuwasa ing taun 1933.

Machine Translated by Google

insinyur Jung[39], wakil kanggo Sudeten Jerman ing Cekoslowakia ing Parlemen Praha.

Sosialisme Nasional Austria ing wiwitane bali menyang wektu sadurunge perang. Sawijining orane katrangan saka gagasan liyane dumunung ing upaya kanggo nggawa donya sosialis gagasan menyang harmoni karo gagasan nasionalis, déné Sosialisme Nasional Jerman saka Reich sing mung muncul sawise ambruk - tenan tanpa kawruh saka orane Sosialisme Nasional Austria iki - diadopsi saka awal sikap perang dhasar nglawan Marxisme.

Dina iki loro gerakan wis teka bebarengan ing tujuan umum.

[39] Engineer Rudolf Jung utusan saka Troppau

Machine Translated by Google

Program Nasional lan Ekonomi NSDAP

Tujuan kita yaiku - lair maneh Jerman kanthi semangat Jerman kanggo kamardikan Jerman.[40]

Cara kanggo tujuan utama iki yaiku:

I. Prinsip politik nasional: Reich Jerman minangka omah wong Jerman.

1. Ing politik luar negeri:

1. Panyiapan negara nasional tertutup sing kalebu kabeh Jerman.

2. Perwakilan kuat saka kapentingan Jerman ing luar negeri.

2. Ing kawicaksanan ras:

3. Ngilangi wong-wong Yahudi lan kabeh wong non-Jerman saka kabeh posisi tanggung jawab ing urip umum.

4. Larangan imigrasi wong-wong Yahudi wétan lan wong asing parasit liyane. Wong manca lan wong Yahudi sing ngganggu bisa dibuwang.

3. Ing kawicaksanan sipil:

5. Mung wong Jerman sing janji karo budaya lan komunitas Jerman sing bisa ngleksanani hak kewarganegaraan negara.

6. Wong sing dudu Jerman bisa manggon mung minangka tamu ing negara Jerman lan ngadeg miturut hukum manca.

7. Hak-hak lan kapentingan wong Jerman luwih dhisik tinimbang anggota manca bangsa-bangsa.

II. Prinsip politik ekonomi: *Tugas ekonomi nasional yaiku pemenuhan permintaan lan ora entuk bathi sing paling dhuwur kanggo modal silihan.*

8. Sosialisme Nasional kanthi dhasar ngakoni properti pribadi lan dilebokake ing ngisor pangayoman negara.

9. Kasejahteraan rakyat ananging mbatesi panyumputan kasugihan sing ora moderat ing tangan individu.

10. Kabeh Jerman mbentuk komunitas karya kanggo promosi kesejahteraan umum lan budaya.

11. Ing orane katrangan saka iki kewajiban karya umum saben Jerman lan karo dhasar ngakoni saka properti pribadi diijini kanggo saben Jerman kamungkinan free akuisisi lan free pembuangan saka income karya.

12. Kombinasi sehat saka usaha cilik, menengah lan gedhe ing kabeh bidang ekonomi, mangkono uga ing tetanèn, tetep dijunjung.

13. Perusahaan raksasa (perusahaan, sindikat lan kepercayaan) bakal dilawan.

14. Riba lan rackete, apadene pengayaan sing ora sopan, kanthi biaya lan cilaka wong, bakal diukum pati. 15. Introduksi taun kerja wajib kanggo saben Jerman.

[40] Kanggo dhiskusi rinci babagan iki, deleng Feder's Das Programm der NSDAP und seine weltanschaulichen Grundlagen, Munich, 1927; tr. ETS Dugdale, The Program of the NSDAP and its general conceptions, Munich, 1932

III. Prinsip politik finansial: *Sistem finansial ngadeg ing layanan negara, kekuwatan finansial bisa uga ora mbentuk negara ing negara kasebut; mangkono goal kita: Breaking saka perbudakan kapentingan liwat:*

16. Mbebasake negara lan rakyat saka utang-utange nganti gedhe modal utangan.

17. Nasionalisasi Reichsbank GmbH., lan bank sentral.

18. Pembiayaan kabeh tugas umum gedhe (pembangunan hidro-energi, dalan, lan liya-liyane) kanthi nyingkiri silihan liwat penerbitan voucher kas negara tanpa bunga utawa liwat metode tanpa awis.

19. Introduksi saka mata uang stabil ing basis dijamin.

20. Nggawe Bank Konstruksi lan Ekonomi nirlaba (reformasi mata uang) kanggo menehi kredit tanpa bunga.

21. Restrukturisasi lengkap sistem pajak miturut prinsip sosialis, ekonomi nasional. Pembebasan konsumsi saka beban pajak ora langsung lan produksi saka pajak constricting (reformasi pajak lan pengecualian pajak).

IV. Prinsip politik sosial: *Kesejahteraan umum minangka hukum sing paling dhuwur.*

22. Pangembangan loman asuransi tuwa liwat nasionalisasi sistem anuitas urip. Kanggo saben kanca nasional Jerman sing mlarat, pensiun sing nyukupi bakal dijamin wiwit umur tartamtu utawa yen kedadeyan durung wayahe ora bisa urip.

23. Pembagian kabeh wong sing melu perusahaan produktif miturut kinerja lan umur ing asil karya kanthi tanggung jawab kanggo ngrampungake tugas ekonomi nasional karya kasebut.

24. Penyitaan kabeh bathi perang lan revolusi ora adhedhasar karya jujur uga properti sing dipikolehi liwat hoarding lan riba lan digunakake kanggo pangembangan asuransi sosial.

25. Ngilangi kekurangan omah liwat bangunan omah anyar sing komprehensif ing saindhenging Reich kanthi cara Konstruksi lan Bank Ekonomi nirlaba anyar sing bakal digawe miturut Art. 21.

V. Ing budaya-kabijakan: *A blossoming kabeh ngelmu lan seni rupa ing pondasi saka politik free, ekonomi sehat negara tujuan utama budaya kita.*

Iki kudu digayuh liwat:

26. Pendhidhikan para mudha dadi priya sing sehat jasmani lan merdika intelektual miturut tradhisi gedhe saka urip intelektual Jerman.

27. Bebasan saka agama lan kalbu.

28. Perlindhungan khusus saka iman Kristen.

29. Penindasan lan pengecualian doktrin-doktrin agama sing nglawan perasaan moral Jerman lan isine nduweni karakter sing ngrusak negara lan bangsa.

30. Penindasan kabeh pengaruh sing mbebayani ing sastra lan pers, panggung, seni lan wayang.

31. Kabebasan piwulang ing universitas Jerman, pambentukan kelas panguwasa karakter.

VI. Militer:

32. Nggawe bangsa bisa dibela liwat introduksi hukum militer kanggo saben gratis Jerman.

33. Ngilangi wadya bala.

34. Nggawe tentara milisi kanggo pertahanan tanah air ing sangisore korps perwira profesional sing bakal dibangun liwat disiplin hierarki sing ketat.

VII. Reformasi liyane:

35. Reformasi sistem pers. Penindasan kabeh instrumen pers sing nglanggar keprihatinan wong Jerman. Tanggung jawab sing paling ketat kanggo kabeh warta yaiku palsu utawa tendentiously kleru.

36. Reformasi hak pilih kanthi ngilangi bentuk kampanye pemilu sing saiki rusak lan ora ana tanggung jawab sing dipilih (kekebalan).

37. Pangembangan kamar profesional.

38. Reformasi pengadilan ing bidang

Hukum tanah - (pangenalan dhasar saka hak kanggo properti ing tanah, non-leasability saka tanah ing bagean saka ibukutha pribadi, hak preemption saka negara, lan bali saka tanah kanggo negara ing cilik saka care care).

Hukum perdata - (perlindhungan sing luwih ketat babagan kehormatan pribadi lan kesehatan, minangka nglawan perlindungan hukum siji-sijine saka aturan properti saiki).

39. Reformasi Konstitusi:

Konstitusi: Konstitusi sing cocog karo karakter Jerman minangka pimpinan negara berdaulat sing fokus ing posisi sing paling dhuwur. - Apa posisi paling dhuwur iki dikuwasani dening raja sing bakal dipilih dening rakyat utawa dening loro utawa telu pejabat Reich sing tanggung jawab kudu ditinggalake kanggo ditemtokake dening rakyat.

Karakter Federal saka Reich: Komposisi saka wong Jerman saka provinsi beda internal kaiket liwat suku lan sajarah kondisi kamardikan lengkap saka negara federal individu bab urusan internal.

Keprigelan saka Reich yaiku perwakilan saka wong Jerman ing njaba, paspor lan tol, lan, luwih akeh, tentara lan angkatan laut.

Telung mungsuh utama dadi penghalang kanggo ngrampungake program nasional lan ekonomi Sosialisme Nasional iki. Marxisme, parlementerisme lan, ing ndhuwur loro, modal silihan gedhe.

. Peperangan anti-Marxis kita diarahake marang doktrin negara-disintegrasi saka 1 Yahudi Karl Marx, nglawan doktrin perjuangan kelas sing ngrusak wong, nglawan doktrin sing disintegrasi ekonomi saka penolakan properti pribadi lan nglawan konsepsi materialistik sejarah sing murni ekonomi.

2. Pertempuran anti-parlemen kita diarahake marang irresponsibility sing diarani wakil populer sing - kekebalan - ora tau kudu tanggung jawab kanggo akibat saka keputusane, uga nglawan kabeh kerusakan sing diasilake saka (korupsi, nepotisme, bribability) lan, minangka akibat sing paling awon - pemerintah sing gumantung marang parlemen kasebut.

Machine Translated by Google

3. Peperangan anti-Mammonistik kita, sing luwih dhuwur tinimbang rong perang liyane, diarahake marang kekuwatan finansial sing nyakup jagad, yaiku, nglawan pendarahan finansial lan ekonomi sing tetep lan eksploitasi rakyat kita liwat modal silihan gedhe.

Nanging perang iki, ing sisih liya, uga minangka perjuangan intelektual sing kuat nglawan semangat materialistik egoisme lan hawa nafsu sing ngrusak jiwa kanthi kabeh manifestasi sing ngrusak ing kabeh bidang urip umum, ekonomi lan budaya.

Ing analisis pungkasan lan paling jero, iki minangka prakara perang saka rong pandangan donya sing dituduhake liwat rong struktur intelektual sing beda-beda - semangat produktif lan kreatif lan semangat avaricious seluler. Roh kreatif bosok ing lemah lan durung maneh ngalahake donya ing pengalaman metafisika ketemu wakil utama ing wong Aryan - avaricious, rootless semangat komersial lan materialistik diarahake sejatine sifate kanggo iki-donya ketemu wakil utama ing wong Yahudi.

Sosialisme Nasional kaya Anti-Semitism glimps ing roh materialistik Yahudi ROOT utami saka piala, nanging uga mangerténi sing perang paling kuat saka donya-sajarah ora bisa tetep ngadeg ing panjaluk anti-Semit sejatine sifate negatif, mulane kabeh program nasional lan ekonomi saka Sosialisme Nasional mundhak adoh ing ndhuwur mesthi lemah-breaking nanging perang anti-Semit negatif sing kudu menehi gambaran positif saka kinerja sosial lan konstruktif nasional.

Yen tujuan utama iki tekan, Partai Sosialis Nasional bakal dibubarake. *Sosialisme Nasional banjur bakal dadi isi urip kabeh wong Jerman.* Partai Buruh Jerman Sosialis Nasional pancen umume dudu partai parlementer ing pangertèn biasa, nanging mung bagean populasi sing ditemtokake, ngarep-arep lan berorientasi masa depan sing wis kumpul bebarengan karo pimpinan sing kuwat ing kekarepan lan pikiran, supaya bisa mimpin Jerman metu saka rasa isin lan ora duwe daya eksternal, saka karusakan lan korupsi sacara internal, menyang posisi sing kuat, eksternal, ekonomi, lan ekonomi sing kuat lan kuat. masyarakat nasional sing mekar, intelektual lan moral sing dhuwur.

Kita pengin mbangun Reich kangen Jerman nalika Geibel41 nyanyi:

Siji njaba, kanthi pedhang sing kuwat,
Rally ngubengi spanduk dhuwur,
Ing njero sugih lan macem-macem,
Saben suku ing cara dhewe!

41 Emanuel Geibel (1815-1884) iku sawijining pujangga lan dramatis Jerman sing nulis sawetara puisi patriotik sing diserang dening bunderan sastra liberal kontemporer 'Jerman Muda' ing saubengé para panulis Yahudi, Heinrich Heine lan Ludwig Borne, nanging banjur dijuwarakaké déning Sosialis Nasional.

Machine Translated by Google

3. Struktur Negara Nasional

Negara Sosialis

Gagasan Sosialis Nasional saka negara Jerman

Wis ing bab ing pondasi politik daya kita wis nuding kasunyatan sing saben penyimpangan saka panguwasa Jerman saka tugas murni Jerman diiringi jalaran paling baneful kanggo wong Jerman. Yen salah siji survey sajarah Jerman tansah ketemu Jerman kangen kanggo negara nasional tertutup temen maujud mung ing wektu sajarah cendhak, bola-bali ngimpi Jerman iki sirna, lan maneh lan maneh Jerman ambruk bali ing powerlessness lan disintegration. Mangkono, saka kabeh sejarah Jerman ana siji piwulang sing mung nutup negara ing negara sing dipimpin kanthi kuat sing ngidini Jerman nolak bebaya gedhe sing kedadeyan mung saka kahanan geopolitik sing ora apik. Meh ing endi wae Jerman duwe wates alam, meh ing endi wae dumunung bebas lan ora dilindhungi saka serangan musuh. Ora ana segara sing nutupi Inggris utawa gunung-gunung dhuwur sing misahake Spanyol lan Italia saka tangga-tanggane ora menehi Jerman pertahanan alam. Prancis mung duwe siji sisih mbukak marang kita, Rusia padha. Mung Jerman dumunung ing tengah antarane bangsa liyane - minangka jantung - lan minangka medan perang Eropah. Ing tanah Jerman perang karo tentara Spanyol, Prancis, Inggris, Swedia, Rusia lan Mongol, ing tanah Jerman ana perang agama sing nggegirisi ing Perang Telung Puluh Taun, lan kosok balene wong Jerman getihen ing layanan manca kanggo kepentingan manca ing kabeh tanah. Basa Jermania getihen saka ewonan tatu sing disabetake dening tentara asing lan - sing disabetake ing dheweke amarga perselisihan putrane dhewe. Tragis tanpa wates yaiku sejarah Jerman, dadi tragis banget nganti Jerman kepengin banget kanggo Reich Jerman sing manunggal, ditutup, kalebu ing dongeng, ing saga Barbarossa lawas ing Kyffhäuser42. Sajrone pirang-pirang abad, kawujudan gagasan negara Jerman tetep - rasa kangen lan pangarep-arep saka wong-wong sing paling apik ing negara kasebut nganti, ing taun 1871, sawijining tukang kayu sing kuwat nggawe persatuan Jerman. Akeh sing isih dikarepake ing realisasi negara Jerman Agung sing kalebu kabeh wong Jerman sing manggon ing hubungan teritorial karo tanah air. Nanging wis kasunyatan sebagean saka kepinginan Jerman diwenehi kita kembang dhuwur saka sajarah Jerman minangka arang sadurunge.

Nanging kita ora kudu ngitung karo 'yen' lan 'nanging', nanging kita kudu sinau saka sejarah. Politik minangka sejarah sing wis dadi, lan yen saka "nggawe sejarah" kawilujengan kudu mekar kanggo rakyat kita, mula negara kita, politik nasional kita kudu, kanthi ngurmati sing wis kedadeyan ing sejarah, ngindhari kesalahan ing jaman biyen lan ngiket tradhisi sing paling apik. Wong, politisi tanpa sejarah sing kanthi dogmatis nggawe sejarah saka kursine, mung bakal bisa nggawa kacilakan ing wong kaya sing wis kita alami ing taun-taun pungkasan saka pamrentah Marxis Jerman sing anyar. Minangka bilai lan pernicious punika risak lengkap saka wangun sosial lawas, utamané nalika karusakan iki identik karo pasukan saka gerakan Marxis, supaya sethitik lawas bisa wadi mung amarga wis lawas.

Ing kene ana maneh tragedi semangat konservatif, yaiku, ora duwe woh lan kreatif

42 Pagunungan Kyffhäuser antarane negara bagian Thuringia lan Saxony-Anhalt dianggep minangka papan ngaso Kaisar Romawi Suci, Friedrich Barbarossa (1122-1190), sing klelep ing kali Saleph ing Turki nalika Perang Salib Katelu.

tanpa bayangan, iku nolak kabeh anyar mung amarga iku anyar, lan amarga iku ngemu cepet tenaciously kanggo wangun outdated kang wis ilang inti sing dangu ago. Wong lan negara ora mumi lan konstruksi, nanging entitas urip; sandhangan sing dipotong sapisan ora cocog kanggo salawas-lawase.

Mung sawetara sipat dhasar sing cukup gedhe sing ditarik liwat nasibe bangsa, lan ora nglirwakake kawruh dhasar kasebut tansah males banget marang bangsa. Kanggo kita wong Jerman, doktrin politik nasional sajarah dhasar yaiku: "Manunggal!"

Tembung "manunggal"43 nanging ora ateges "manunggal"44 nanging "sarujuk"45. Mung saka persetujuan suku-suku Jerman babagan prinsip politik eksternal lan internal bisa tuwuh minangka kembang sing paling apik lan negara bebas internal sing kuat sacara eksternal kanthi bobot internasional.

Kanggo negara Jerman, ora ana motif ekonomi, gereja utawa kamanungsan Eropa utawa internasional, nanging mung kanggo kesejahteraan kabeh bangsa Jerman. Maksudku "motif" tumindak politik. Kajawi ana mbukak alamiah pengaruh saka gereja-, ekonomi- lan umume karakter manungsa kang kudu cukup rego lan dianggep. Nanging prinsip kudu lan tetep yen negara nasional Jerman mung makili wong Jerman lan iki ing politik internal uga ing njaba.

Tujuan politik nasional kita yaiku:

1. Panyiapan negara nasional tertutup kang kalebu kabeh Jerman.
2. Perwakilan kuat kabeh kapentingan Jerman ing luar negeri.

Gagasan Nasionalis

Prasyarat kanggo awakening utawa, luwih apik, kanggo kebangkitan kesadaran nasional sing kuwat yaiku

mbusak kabeh wong Yahudi lan non-Jerman saka kabeh posisi tanggung jawab ing urip umum.

Perang pertahanan sing ditemtokake nglawan invasi wong-wong Yahudi ing meh kabeh bidang urip umum kita ditindakake kanthi total energi mung dening Sosialisme Nasional. Perang nglawan Yahudi minangka perjuangan sadar kanggo semangat Jerman lan kebebasan Jerman.

Pengaruh lan pengaruhe wong-wong Yahudi marang wong-wong sing dadi tuan rumah ora bisa dibandhingake karo hubungan kekuwatan lan perang bangsa liya, nanging mung karo perjuangan kanggo urip lan pati antarane awak sing sehat lan kuman beracun sing mateni. Nalika organisme urip diserang dening bacilli beracun pitakonan mung: salah siji pasukan sehat awak bakal dadi master saka intruders manca - banjur Cut mau metu - utawa ora maneh master saka wong-wong mau, banjur bakal mati amarga saka wong-wong mau. Mangkono uga, kanggo wong-wong Yahudi sing dadi tuan rumah ing endi wae ing jagad iki, mung iki: nyirnakake wong Yahudi saka badan nasional - utawa mati amarga wong Yahudi.

Sabenere comparison karo awak manungsa lan kuman nuduhake kita banget graphically carane lopsided mratelakake panemume mblusukake favorit iku, sing wong Yahudi makarya cara munggah nang endi wae mung ing akun efficiency luwih lan iku banget salah lan ora adil kanggo nyerang lan nganiaya wong-wong mau kanggo alesan sing. Siji ora mung bisa ngomong yen bacillus kolera uga luwih kuwat lan efisien tinimbang wong lanang lan mulane bisa ngalahake wong sing sehat - ora,

[43] 'iki'
[44] 'Inggih'
[45] 'Einigkeit'

iku racun kanggo wong. Lan, persis kaya ing perang organisme urip iki nglawan racun sing nyerang, gejala keracunan khusus katon diiringi kondisi demam, kram, gejala lumpuh, lan liya-liyane, saengga perang bangsa-bangsa sing diserang dening wong Yahudi diwujudake kanthi gejala penyakit sing padha - kerusuhan lan agitasi ing urip sipil lan politik, kejang-kejang sing cukup kuat, kejang-kejang nasional, kejang-kejang sing cukup kuat ing negara. gejala lumpuh utamane ing bagean intelektual bangsa - ing pamrentah. Banjur ana mung siji pitakonan, apa bunderan sadar nasional ngenali mungsuh kasil ing warning lan enlightening pamaréntah utawa ing mbentuk pamaréntahan lan neutralizing wong Yahudi dhewe - banjur tamba lumebu kanthi kepastian; yen ora kasil nindakake iki, banjur pati nasional mlebu merata mesthi. Ora ana cara katelu. Isolasi sauntara - kanggo tetep nganggo citra medis - mung ngasilake obat-obatan sing katon: cepet utawa mengko bacilli metu maneh menyang pembuluh getih awak, pungkasane perjuangan kapindho iki banjur mateni pasien.

Nemtokake kanggo sukses final - kaya ing urip ing umum - iku bakal kanggo daya. Tanpa kekarepan iki kanggo panguwasa - tanpa kekarepan iki kanggo pangopènan bangsa, bangsa kasebut ora bisa dikalahake. Sing ora bener mudhun dadi abdi, fellaheen, abdi lan abdi saka kabeh-Yahudi donya-daya.

Iku perang urip lan pati. Akeh prajurit sing efisien wis metu - nanging mayoritas kanca nasional kita isih turu. Pendidikan bola-bali, ora kesel, dadi solusine. Sing nggawe pendhidhikan iki angel banget yaiku seni lan lembute Aryan ing pitakonan rasial sing penting iki.

Campuran ras sing kuat ing wong Jerman dhewe mesthi wis meh ngubur kesadaran rasial sing jelas lan dhuwur ing akeh banget, saengga mung ana rasa sengit sing ora bisa ditemtokake marang wong-wong Yahudi manca sing ora ngerti babagan hukum rasial. Wong Yahudi kanggo bagean dheweke wis paling strictly netepi hukum ras kanggo luwih saka rong ewu taun ing kawruh cetha saka pinunjul penting kanggo njaga kemurnian getih kanggo karakter lan bangsa46 .

Ing tangan liyane, dheweke wis bisa kanggo makili agitasi rasis minangka sampah outdated, kang, karo gati kanggo campuran rasis ing Jerman, sayangé bisa kanggo wong karo tampilan tartamtu saka sabdhoning. Tinimbang penghinaan Yahudi marang ilmu rasial ing sisih Jerman sing ditentang kanthi tekad lengkap, kanthi panjaluk: "Jerman, supaya getihmu tetep resik!", Jerman malah kalah ing bidang iki tinimbang seni psychagogic47 wong Yahudi. Abad Pencerahan kanthi cita-cita kamanungsane pancen nggawa emansipasi wong-wong Yahudi saka rantai sing wis digawe dening para leluhur kita kanthi kawicaksanan sing luwih dhuwur nglawan infestasi roh Yahudi rampokan lan riba, nanging kanggo awake dhewe mung kebingungan lan ora yakin babagan pitakonan dhasar iki. Kanthi ukara: "wong-wong Yahudi iku uga manungsa" - ukara sing ana lan ora nate dibantah dening sapa wae - mlebune wong-wong Yahudi menyang hak-hak sing padha karo sipil diwenehake. Perlawanan nasional-rasial nglawan bangsa manca Yahudi saka struktur intelektual sing beda-beda kanthi struktur intelektual sing beda banget lan perang nglawan emansipasi sipil mula lumpuh wiwit wiwitan.

Saka platform iki saiki ana penaklukan kabeh ekonomi lan,
bubar, urip umum nganti kahanan saiki saka aturan unrestricted saka wong Yahudi.

46 Bd. Volume Perpustakaan Sosialis Nasional babagan ras lan wong Yahudi!
47 Seni persuasi.

Sakabehing paseksi wong-wong Yahudi dhewe nuduhake yen dheweke rumangsa dadi negara ing sawijining negara, yen dheweke rumangsa luwih cedhak karo kanca-kancane ras ing negara liya tinimbang karo bangsane.

Saka perasaan Yahudi sing raket ing antarane wong-wong mau, langsung nyebabake bebaya kanggo wong pribumi ing bidang hubungan politik manca negara ing perang lan perdamaian.

Nanging, ing wiwitan, perhatian wong Yahudi diarahake marang panjaluk keuntungan ekonomi. Ing kene maneh ngudi bathi tanpa wates, ora ana raos sosial marang wong-wong sing duwe omah, ngadeg kanthi apik.

Minangka penemu lan panyedhiya sistem kredit modern, mula gampang banget kanggo nggawa ekonomi finansial kabeh negara lan, liwat bank lan ijol-ijolan saham, uga sektor swasta sing paling akeh ing pengaruhe.

Saka kene, mangkono sawise nggawe posisi financial, Jewry digawe dowo driji uga kanggo produk intelektual-budaya bangsa; ing kene semangat obah sing, pinter cepet, pangerten kritis sing - ciri sing asring katon minangka kaluwihan pesti kanggo serius, abot, roh Aryan mudhun-kanggo-bumi - teka bantuan sing.

Nanging ing kasunyatan, iku mung naluri maling, lack of kalbu lan unscrupulousness - kang wis announced ing doktrin agama. Kanggo wong Yahudi, miturut doktrin Schulchan Aruch48, properti wong non-Yahudi kaya properti tanpa master - ana supaya wong Yahudi bisa cocog! Wong Yahudi nyetel kabeh sarana saka teknik perbankan lan ijol-ijolan saham ing layanane. Anonymization - depersonalization saka ekonomi kita liwat wangun saham-marketable saka perusahaan winates umum - wis kanggo jurusan tartamtu dipisahake ibukutha saka karya, share-holder ngerti ing kedadean paling langka soko saka pabrik, kang mung duwe kapentingan siji-sisi ing untung *saka dhuwit.*

nalika dheweke wis nandur modal ing wangun saham. Fenomena iki kudu disebutake ing papan iki amarga kanthi depersonalisasi ekonomi kita uga ana degradasi. Wirausaha lan pabrikan sing wis mbangun perusahaan saka awal, sing ngerti syarat para pelanggan, sing isih nduweni kehormatan bisnis lawas lan nganggep minangka tugas kanggo ngasilake produk sing padhet, apik, lan tahan lama sing cocog karo kabutuhan ekonomi sing nyata, wirausaha sing padhet iki pancen beda banget karo pemegang saham modern sing duwe saham gedhe, kanthi kapentingan mung siji-sijine, mung duwe kapentingan sing gedhe, mung duwe kapentingan gedhe. bisa. Apa ing perusahaan, obyek sing apik lan murah diprodhuksi, apa ing umume nilai-nilai produktif digawe dening perusahaan saham utawa, kaya ing kasus perusahaan kredit (bank) ing umum, ora ana nilai sing digawe minangka prekara sing ora peduli karo kapitalis - pemegang saham. Iki minangka akibat sing luwih akeh yaiku produksi kurang oriented kanggo kabutuhan, sing, luwih-luwih, mung kabutuhan sing jelas sing kudu ditindakake liwat pariwara sing gedhe banget. Sadurungé iku kabeh dilarang ing kode kehormatan para pengusaha kanggo extol produk siji; wong sing nindakake iki minangka wong sing ngusir pasar, lan ngegung-egungake barang dagangan sing kaya-kaya pasar dianggep dening pengusaha sing solid minangka kompetisi sing ora jujur. Nanging pedagang Yahudi nindakake bisnis dagang sing nggegirisi pasar iki kanthi tenanan, lan *seni persuasi* bisa migunani. Dina iki ing panggonan crier Yahudi importunate wis muncul iklan Yahudi.

48 Schulchan Aruch minangka kode hukum Yahudi sing paling otoritatif lan disusun ing taun 1563 ing Palestina lor déning Yosef Karo.

Ing bidang ngelmu ana perkembangan sing padha, utamane ing bidang ilmu ekonomi - sing disebut ekonomi nasional. Secara bertahap tugas ekonomi nasional katon ora ana maneh ing penyelidikan legitimasi lan kabutuhan ekonomi nasional lan ing derivasi pedoman kepemimpinan ekonomi saka asil investigasi nanging tambah akeh mung gambaran kahanan sing ditindakake tanpa nyelidiki apa fenomena lan wujud ekonomi sing ditemoni uga apik lan cocok lan bisa ditrapake kanggo kabutuhan ekonomi nasional. Kanthi cara iki, wong bisa sukses, lan sukses saiki luwih akeh tinimbang sadurunge, nyebabake kerusakan ekonomi sing nggegirisi lan, kanthi mangkono, kanggo komunitas nasional - dianggep sacara ilmiah - lan, kanthi alasan iki, kanthi cara sing ora bisa diganti. Ing lapangan iki ana mlebu utamane doktrin industri layanan kredit negara lan swasta, lan utamane doktrin kapentingan. Kita wis ngrampungake pitakonan iki kanthi rinci ing papan liya, ing kene bisa uga cukup kanggo nuduhake kasunyatan manawa sejatine sing diarani ekonomi nasional saiki mung minangka instruksi kapitalistik pribadi kanggo pengayaan pribadi lan upaya sing disusun kanthi apik kanggo mbenerake perampokan kapitalistik usurious saka tenaga kerja negara-negara produktif.

Wigati dicathet yen ing antarane dosen ekonomi nasional ana sing gedhe banget persentasi wong Yahudi.

Kanggo wong awam sing luwih nggumunake yaiku serbuan wong Yahudi menyang sastra lan seni lapangan.

Sapa wae sing nganggep teater saiki bakal kaget amarga ora sopan lan sinis sing nyebar ing kana. Utamane bener babagan fenomena modern ing bioskop. Drama lechers lan rakes aturan tataran kita; kanthi dialektika subversif lan pinter, wong Jerman sing apik diwulangake yen moralitas lan etika, pakurmatan lan kawicaksanan iku sejatine kabodhoan sing ora bisa ditindakake. Serangan iki ing masyarakat diiringi gangguan teater-agensi Yahudi kang kawruh saka seni cenderung kanggo mutusaké kurang saka matur nuwun kanggo téater- lan konser-agen sing seeking posisi.

Nanging banjur ana manipulasi opini umum liwat pers saben dina. Meh kabeh koran gedhe mboko sithik liwati menyang kepemilikan Yahudi.

Kanthi mangkono bunder ing saubengé wong Jerman ditutup. Ing aturan ekonomi ditambahake aturan intelektual. Samubarang kang ngrugekake kepentingane wong Yahudi dicekel lan dibuwang sabisa-bisa saka masyarakat; yen gagasan utawa pagelaran Nanging negesake piyambak, banjur wiwit nyata penyihir-mburu, ing kawitan liwat nyoba kanggo nggawe efforts kuwi ridiculous, lan, yen malah sing ora bantuan, kawulo lan misrepresentation uga denigration pribadi kudu operate. Briberies, ancaman padha nyoba lan pungkasanipun siji ora isin adoh malah saka ekonomi mining mungsuh ora trep utawa admonisher, utawa malah matèni wong.

Senjata paling nggegirisi pungkasan iki umume ora digunakake, utawa mung arang, marang wong pribadi, amarga meh ora tau reaksi kanca nyata wong tanpa posisi politik utawa negara panguwasa entuk tingkat efektifitas sadurunge dheweke wis rusak dening barrage saka goroh lan calumny ing organ umum wong Yahudi.

Ing partai-partai kasebut, rasa ora puas saka massa dicetusake kanthi exaggeration, lan gething kelas marang sing duwe properti lan sing dianggep minangka pelindung, panguwasa negara lan tentara. Malah ing kene - kaya ing endi-endi kasus serangan kasebut ing negara nasional - wong-wong Yahudi sing umume agitated lan fomented. Perlu dieling-eling yen Karl Marx, pangadeg doktrin Marxis perjuangan kelas, pancen wong Yahudi (Mardochai).

Machine Translated by Google

jenenge asline). Herald ing Jerman, Ferdinand Lassalle49, asline Feist Lasal, uga wong Yahudi.

Ing perang lan revolusi banjur karya Yahudi ngrusak negara Jerman rampung. Para pangeran diusir, epaulettes dicopot saka perwira, para pejabat tundhuk amarga keluwen supaya bisa nggawe tenaga kerjane - sing penting banget malah kanggo negara sosialis-kapitalis dhuwur ing Jerman modern - kasedhiya. Ing cara iki bangsa Jerman dilucuti senjata, emasculated, ngrampog saka pemimpine, dispossessed lan nerak, demoralized lan debilitated, nalika nang endi wae ing saindhenging urip umum, ing ekonomi lan politik, ing seni lan teater, wong Yahudi arrogated kanggo awake dhewe hegemoni unquestionable.

Pondasi pamrentahane yaiku kasugihane sing gedhe banget.

Senadyan jumlah cilik sing ana hubungane karo wong-wong sing dadi tuan rumah, dheweke bisa nggawa kabeh jabatan penting ing urip umum menyang tangan kanca ras Yahudi utawa Jerman sing ana hubungane karo wong Yahudi. Nanging, mbusak wong Yahudi saka badan nasional Jerman bisa ditindakake - luwih-luwih yen kegiatan produktif sing penting banget ing industri lan pertanian, ing profesi lan administrasi, meh kabeh bebas saka wong Yahudi.

Ngilangi wong-wong Yahudi saka badan nasional kita ora bakal ngganggu produksi tetanèn - aku durung weruh wong Yahudi ing mburi bajak ngubengi alur - lan pabrik-pabrik ora bakal mandheg amarga kekurangan tenaga kerja - tenaga kerja bakal ngerti manawa ora ana wong Yahudi sing ngangkat batu bara kanthi kerja keras utawa ngadeg ing papan tempa - papan kerja kita, tukang kayu lan tukang kayu, ora bakal dadi tukang kayu utawa tukang kayu. ing sembarang cara kudu tetep minangka reruntuhan sawise expulsion saka wong-wong Yahudi, ing statistik ora sebutno apa-apa Yahudi masons lan tukang, roofers utawa glazers. Nanging malah ora ing perdagangan lan commerce bakal katon stagnasi yen wong Yahudi wis ora ana maneh. Ing bidang sistem transportasi, negara nganti saiki wis ngurus lalu lintas pribadi lan barang kanthi cara sing apik banget lan, uga, sing ndeleng wong Yahudi minangka konduktor sepur utawa sopir lokomotif -

utawa minangka konduktor trem, utawa minangka wagoneers utawa buruh transportasi?

Nanging malah ing lapangan predisposition khas saka wong Yahudi kanggo perdagangan lan finance, kiriman administratif militèr sadurunge perang wis ditampilake sing padha bisa kanggo nindakake panyimpenan ati-ati lan layanan panentu, ing perdagangan dhewe atusan ewu clerks komersial lan pengusaha Jerman aktif sing ngerti aspèk nyata lan kabutuhan perdagangan, lan ing bank negara lan bank pos kita duwe institusi ekonomi free rob.

Yen kita ndeleng ing survey sing rada ringkes iki, wong-wong Yahudi ora nuduhake fungsi sing ora bisa diganti ing urip negara lan nasional kita, yen dheweke, ing tangan liyane, nyalahi panggunaan supremasi kanthi cara sing paling kejam kanggo gawe piala marang wong-wong sing dadi tuan rumah, mula minangka akibat sing jelas lan logis, tuntutan kanggo ngusir wong-wong Yahudi saka bangsa kita.

Mung siji sing janji marang masyarakat nasional Jerman bisa dadi warga negara50 .

---

49 Ferdinand Lassalle (1825-1864) minangka sosialis Jerman-Yahudi sing kenal karo Marx, sanajan dheweke nganggep dheweke minangka oportunis amarga dheweke gelem kompromi karo Bismarck konservatif. Mulane Marx ora ndhukung Lassalle nalika sing terakhir ngedegake Allgemeiner Deutscher Arbeiterverein (General German Workers' Association) ing taun 1863 ngarahake utamane kanggo entuk hak pilih langsung universal.

50 Ketentuan iki wis dilebokake ing bagean kapindho Undang-undang Nuremberg tanggal 15 September 1935, 'Undang-undang kewarganegaraan Reich', Art.2: "Wong Reich yaiku subyek mung sing asale saka Jerman utawa getih kerabat lan sing, liwat tumindake, nuduhake yen dheweke kepengin banget ngladeni rakyat Jerman lan Reich kanthi setya." Pemisahan lengkap wong Yahudi saka masyarakat Jerman diputusake ing bagean pisanan saka hukum kasebut, 'Undang-undang kanggo nglindhungi getih Jerman lan kehormatan Jerman'.

Machine Translated by Google

Saka review iki pitakonan ras alamiah lan kudu tindakake uga jalaran liyane saka Larangan saka imigrasi wong Yahudi wétan. Iku lack lengkap pangerten saka pitakonan Yahudi yen siji pracaya iku cukup kanggo ngusir wong-wong Yahudi wétan liwat Larangan saka imigrasi. Iku pancen perlu kanggo bebarengan nggawe wong Yahudi musuhan kanggo wong kita manggon ing antarane kita ing tumindak asing. Wong-wong Yahudi wetan mesthi dadi wadhuk gedhe sing terus-terusan diisi wong Yahudi. Bebaya gedhe sing kalebu imigrasi iki dhewe wis dicethakaké kanthi jelas liwat pengalaman taun-taun pungkasan. Ing sawetara taun iki wong-wong Yahudi wétan wis bisa liwat kabeh trik bisnis bisa lan flourishes kanggo teka menyang milik saka gedhe tenan kasugihan. Ruang sidang kita kebak penipuan sing ditindakake dening unsur asing kasebut. Negara ora duwe kapentingan paling sethithik babagan imigrasi wong-wong kasebut sing ora nggawe awake dhewe migunani kanthi produktif.

Posisi negara Sosialis Nasional kanggo wong-wong Yahudi wétan ora ngilangi malah anggota bangsa liya sing dadi parasit ing badan nasional bisa ditundhung.

Dhiskusi saka pitakonan iki ndadékaké kita saiki kanggo bagean katelu saka privasi negara saka Sosialisme Nasional: kanggo hak kewarganegaraan.

Hak Kewarganegaraan

Hak kewarganegaraan kudu dipikolehi. Ing prinsip iki, Sosialisme Nasional beda banget karo hak sing sah saiki, sing saben wong Jerman diwasa ing ndhuwur 20 taun, jinis lanang lan wadon, bisa nggunakake hak kewarganegaraan negara. Kajaba iku, dina iki, miturut konstitusi Weimar, kemungkinan iki mbukak kanggo anggota ras Yahudi. Kajaba iku, keanggotaan negara iki bisa diduweni dening wong manca kanthi netepi sawetara formalitas sing entheng.

Konstitusi Weimar ora umum ngerti konsep warga negara nanging ngandika ing Art. 110 saka anggota ing negara, lan ing Art. 109 hak sing padha ing ngarep hukum kanggo kabeh anggota negara jinis lanang lan wadon. Kekaburan konsep iki mesthi ora kalebu panjaluk prasyarat moral lan rasial kanggo entuk hak kewarganegaraan. Ing kontras kanggo iki, Art. 113 saka konstitusi Reich njupuk manca-speaking "bagean saka bangsa" (!) ing pangayoman khusus sawijining; padha "bisa uga ora disadvantaged ing pembangunan tradisional free, utamané ing nggunakake ibu-basa ing pendidikan, uga ing administrasi internal lan administrasi kaadilan".

Yen siji mbandhingaké karo wawasan paling lengkap warga manca iki laku Hukum kita kanggo Proteksi Republik marang comrades nasional dhewe, kewajiban kanggo ngirim dadi-disebut penjahat perang kanggo mungsuh, kanthi kepastian dijamin ing Art. 1 12 sing "ora ana Jerman saka pamaréntahan manca bisa dikirim menyang buron utawa paukuman", lan, yen sapisan mbandhingaké sabenere artikel pungkasan kasebut karo paukuman kesuwur Prancis marang Krupp51 lan direktur, mbok menawa referensi kanggo kasunyatan sing penulis konstitusi iki Yahudi Preuss52 cukup kanggo nyetel cahya pesti iki.

---

51 Gustav Krupp von Bohlen und Halbach (1870-1950) nglakokake Friedrich Krupp AG wiwit taun 1909 nganti 1941. Kanthi kerjasama karo Reichswehr ing Hans von Seeckt (1866-1936), Krupp nglakokake persenjataan ulang rahasia Jerman ing Versa Tressa. Ing taun 1923, nalika Prancis lan Belgia nguwasani wilayah Ruhr, Krupp uga didenda amarga nyekel
panguburan umum gedhe kanggo telulas buruh saka faktor Krupp) ing Essen ditembak mati dening Prancis nalika pendhudhukan.

52 Hugo Preuß (1860-1925) yaiku Menteri Dalam Negeri Jerman-Yahudi Republik Weimar lan dadi instrumental. ing rumusan Konstitusi Weimar 1919.

Machine Translated by Google

Ora "masa depan Polandia sing luwih begja", kaya sing diomongake Betthmann-Hollweg53 ing salah sawijining pidato parlementer sing apes, lan ora uga perbaikan wong Yahudi ing Romania (miturut Kuhlmann)54 bisa dadi ide utama negara Jerman nanging mung kesejahteraan rakyat Jerman. Tema panuntun iki ditulis ing program nasional lan ekonomi saka NSDAP (The Programme, p.35) ing *No.*

Miturut iki, hak kewarganegaraan negara kudu dipikolehi. Bisa uga ilang amarga ora pantes. Iku hak saka kang Yahudi dhasar dipun tilar, saka kang uga anggota saka bangsa liya bisa tilar.

Kondisi internal kanggo pelamar kanggo kewarganegaraan negara Jerman yaiku janji kanggo budaya lan komunitas Jerman. Sapa sing ora janji karo bangsa Jerman kanthi cara iki, sing nyatakake awake dhewe dadi mungsuh negara Jerman, sing rumangsa luwih cedhak karo anggota negara liya tinimbang karo bangsane, ora bisa nampa hak kewarganegaraan negara Jerman, amarga dheweke pancen ora pengin duwe apa-apa karo komunitas Jerman.

Kayane pancen kegilaan nalika wong-wong sing ngumumake kanthi umum yen dheweke ora ngerti tanah air sing diarani Jerman, kaya sing ditindakake Crispien55 lan liya-liyane, isih pengin menehi saran babagan nasib negara iki, nalika dheweke ngaku minangka wakil rakyat, minangka delegasi sing isih duwe hak istimewa lan nalika isih duwe pangayoman hukum sing ketat (perlindhungan republik) saka parlemen iki, yen dheweke diangkat dadi parlemen.

Negara Jerman Sosialis Nasional bakal nuntut kanthi tepat saka wong-wong kuwi sing ngitung sing paling angel lan para anggota pamaréntahan lan parlemen revolusioner kanthi retrospektif kudu tanggung jawab kanggo tumindak utawa ngilangi. Undhang-undhang sing bakal dikembangake babagan tanggung jawab kabeh wong sing ngadeg ing urip umum kudu diwenehi kekuwatan retrospektif.

Ing kene ora, kaya ing kasus kesalahan revolusi Jerman, minangka prakara perang kanggo upah "proletar" sing keluwen nglawan kapitalis sing puas lan ora kepenak, mula ora babagan nyasarake perasaan sing sehat lan bener saka wong kerja liwat gagasan perjuangan kelas, nanging ing kene ana prakara tuntutan moral sing ora tanggung jawab lan sistem pamrentahan saiki kudu rampung. bilih tiyang-tiyang ingkang sampun makmuraken dhiri kanthi cara ingkang boten prayogi ing kabetahanipun tiyang utawi tiyang ingkang sampun srawung kaliyan srawungipun kalangan sanes, badhe kabekta dhateng siksa ingkang pantes.

Slogan: "Wong cilik digantung, sing gedhe dibebasake" ora kudu dibuktekake. Negara Sosialis Nasional bakal, ing nalisir, ing cilik saka netepake paukuman, njupuk menyang wawasan kasunyatan saka rogues cilik 'sing seduced minangka banget mitigating lan, ing tangan liyane, nggawa penjahat gedhe marang wong Jerman kanggo kaadilan karo total strictness saka hukum.

53 Theodor von Betthmann-Hollweg (1856-1921) njabat minangka Kanselir Jerman wiwit taun 1909 nganti 1917. Nalika perang, Betthman-Hollweg katon luwih milih kabijakan sing luwih moderat tinimbang sing didhukung dening pimpinan militer.

54 Richard von Kuhlmann (1873-1948) njabat minangka Sekretaris Negara Jerman kanggo Luar Negeri wiwit Agustus 1917 nganti Juli 1918. Ing wulan Mèi 1918, dhèwèké negosiasi Perdamaian Bucharest karo Rumania.

55 Arthur Crispien (1875-1946) kapilih dadi anggota parlemen Sosial Demokrat ing taun 1920 lan dadi ketua ketua Sozialdemokratische Partei (SPD) ing taun 1922.

Machine Translated by Google

Karya purgatif saka pengadilan negara saiki ora bisa mandheg karo wong-wong sing pisanan dadi kuwasa karo revolusi. Sampeyan uga kudu ngarahake wong-wong sing ana ing sangisore pamrentahan Imperial sing, amarga ora nggatekake, nyebabake kejatuhan Jerman iki. Pangareping tanggung jawab - Bethmann-Hollweg - pancen wis dijupuk saka hakim kadonyan, padha bener saka salajengipun paling guilty - Erzberger56, sing, minangka rama revolusi parlementer wretched Juli 1917, wungu sepisan maneh sinking bakal-kanggo-menang saka mungsuh. Malah Eisner57
lan Rathenau wis dibusak saka pemandangan kegiatan bangsa-ngrusak sing, dadi manawa ing cara ilegal nanging miturut hukum wesi sajarah. Nanging akeh sing isih urip sing, liwat organisasi serangan amunisi ing Januari 1918, nyusupake keris menyang mburi tentara perang, lan wong-wong sing isih urip sing liwat wicara lan tulisan nyuwil kekarepan kanggo menang, sing isih urip sing martakake 'perdamaian tanpa menang lan wong sing kalah', sing isih urip lan nampa hak kasebut minangka hak sing nyalahake kasusahan lan revolusi rakyat ing perang.

Mesthine, panjaluk politik nasional sing kaya ngono bakal nyebar rasa wedi lan medeni, lan puluhan ewu bakal wedi nyawane amarga ora resik. Nanging kanggo Sosialisme Nasional karo tuntutan iki kanggo kaadilan sosial stands lan tiba pitakonan saka nasibe kanggo wong Jerman, apa wong Jerman bisa nemokake cara kanggo bangsa mulya, utawa apa bakal munggah urip sengsara ing degradasi lan korupsi minangka bangsa fellaheen. Kanggo gerakan Sosialis Nasional sawijining raisond'etre uga diputusake dening pitakonan iki.

Hak kewarganegaraan negara dudu barang sing bakal dilebokake ing cradle saben wong sing lair ing Jerman; luwih-luwih, hak kewarganegaraan negara iki kalebu uga kewajiban moral sing paling dhuwur marang negara lan bangsa. Nanging, netepi tanggung jawab iki marang negara lan bangsa uga kudu dilindhungi kanthi kemungkinan hak kasebut bisa ilang maneh yen ora pantes.

Ing sisih liya, akuisisi hak kewarganegaraan negara ora bakal dadi tumindak welas asih nanging pratelan manawa saben wong Jerman sing rajin bisa ngunggahake sapa sing mbuktekake dheweke pantes kanggo komunitas Jerman lan sing janji marang komunitas ras lan sejarah Jerman.
Wong sing wis netepi kewajiban tentara lan karya, sing aktif minangka buruh terhormat ing profesine, nduweni pratelan kanggo entuk hak kewarganegaraan negara.

Nanging kanthi hak kewarganegaraan negara iki uga kaiket kewajiban ora lali ing kabeh karya siji tampilan saka kabèh luwih gedhe lan uga kanggo tansah eling ing kegiatan ekonomi kasunyatan sing siji kudu pas karya siji menyang kabèh, sing, malah karo kamardikan lengkap ing wilayah tartamtu, kegiatan saka warga negara Jerman ngirim ora diarahake marang kesejahteraan sakabèhé.

---

56 Matthias Erzberger (1875-1921) iku anggota saka Deutsche Zentrumspartei (Partai Pusat Katolik) sing dianggep tangan tengen Betthman-Hollweg. Sajrone perang, ing pertengahan 1917, dheweke njaluk supaya negosiasi mungkasi perang lan ngrusak kapercayan ing militer Jerman. Erzberger nandatangani gencatan senjata sing mungkasi Perang Donya pisanan lan, minangka Menteri Keuangan ing Republik Weimar, dheweke nyetujoni Perjanjian Versailles. Dheweke dipateni ing taun 1921 dening anggota ultra-nasional saka 'Konsul Organisasi' sing didegake dening komandan Freikorps, Hermann Ehrhardt (1881-1971).

57 Kurt Eisner (1867-1919) yaiku sosialis Yahudi Jerman sing ngatur revolusi sing nggulingake Wittelsbach. Dinasti Bavaria ing November 1918. Dheweke dadi perdana menteri republik Bavaria lan ing Konferensi Sosialis Berne nyerang sosialis moderat amarga ora ngakoni kesalahane Jerman nalika nyebabake Perang Donya pisanan. Dheweke dipateni dening nasionalis Count Arco von Valley ing Februari 1919.

Machine Translated by Google

Ekonomi Nasional

Tugas ekonomi nasional yaiku pemenuhan panjaluk lan dudu entuk bunga sing paling dhuwur kanggo modal silihan.

Siji bakal mikir yen prinsip iki dijupuk kanggo saben ekonomi, nanging ekonomi Sosialis Nasional beda karo ekonomi kapitalistik kapentingan saiki, persis ing prinsip panuntun iki. Iku ora supaya gampang kanggo pangertèn guileless saka wong produktif kanggo mbayangno ekonomi nasional sing ora ngawula kasenengan saka dikarepake; Nanging saiki kudu dijlentrehake manawa para panguwasa ekonomi saiki - bank lan ibukutha ijol-ijolan saham - pemenuhan panjaluk pancen ora pati penting. Ibukutha internasional duwe kap ing kono mung yen pemenuhan panjaluk iki bisa dimanfaatake kanthi cara kapitalistik riba.

Kita kudu nindakake ing kene kanthi rong sikap dhasar sing beda karo ekonomi. Sawijining panjaluk sing penting kanggo kabeh ekonomi saka sisih kabeh populasi, mesthine, kepuasan kabutuhan pangan, banjur kacukupan kabutuhan omah lan sandhangan, lan mung banjur ana macem-macem kabutuhan saben dina nganti kesenengan seni lan budaya sing luwih dhuwur. Ing antarane teka layanan dhukungan, kabeh sistem transportasi lan apa wae sing ana gandhengane, perdagangan lan sistem finansial. Produksi barang kanggo bagean kasebut nduweni tujuan ekonomi sing paling apik kanggo nutupi kabutuhan kanthi cara sing paling apik liwat pambayaran sing nyakup biaya produksi lan kalebu penghasilan kerja sing cocog kanggo pengusaha lan bathi sing cocog kanggo entuk kerugian sing ora bisa dihindari lan perbaikan lan renovasi ing perusahaan.

Kawigatosan para pengusaha sing adil ora diarahake kanggo entuk bathi sing ora moderat ing kasus individu, sanajan kacilakan sing bisa ditindakake. Wirausaha sing adil iku bener-bener nyadari tugas ekonomi nasional, kanggo nggawe produksi kanthi cara sing kabutuhan bisa ditutupi kanthi biaya paling sethithik kanggo pangguna, sing ing wektu sing padha perusahaan kasebut tuwuh lan berkembang, lan biaya produksi dadi luwih cilik tanpa suda upah.

Bisa uga conto sing paling nyenengake babagan cara pikir wirausaha sing sejatine yaiku Ernst Abbe[58], pendiri lan direktur Zeiss ing Jena. Wong iki wis mangertos tingkat dhuwur saka kasampurnan iki tugas ekonomi nasional pengusaha lan ngupaya kanggo éling iki kanggo paling saka kemampuane.

Nanging ing babagan iki, kita uga, umume ora ana alesan kanggo nggawe keluhan khusus babagan para pengusaha sadurunge perang. Wong lanang kaya Alfred Krupp[59], Mannesmann[60], Werner Siemens[61], Thyssen[62], Borsig[63], Krauss, Maffei[64], lsp. Kabeh mau ora dikuwasani dening golek bathi siji-siji,

---

[58] Ernst Abbe (1840-1905) minangka fisikawan lan wirausaha sing digarap dening Carl Zeiss, pangadeg Jena. perusahaan, Carl Zeiss AG sing diprodhuksi instruments lan sistem optik. Abbe dadi co-pemilik perusahaan.

[59] Alfred Krupp (1812-1887) yaiku putrane Friedrich Krupp (1787-1826), sing ngedegake Perusahaan Baja Cast Krupp ing taun 1811. Nalika dadi direktur Alfred Krupp, perusahaan kasebut dadi perusahaan manufaktur senjata terkemuka ing jaman kasebut.

[60] Mannesmann didegaké ing 1890 lan asline ngasilake tabung baja sing mulus.

[61] Werner Siemens (1816-1892) iku sawijining panemu lan pangadeg perusahaan Telegraphen-Bauanstalt ing taun 1847. Dina iki Siemens AG minangka salah sawijining perusahaan elektro-teknologi paling gedhe ing donya.

[62] August Thyssen (1842-1926) ngedegake karya wesi Thyssen-Foussol ing taun 1867 lan entuk perusahaan industri abot liyane sing digabung ing taun 1926 dadi Vereinigte Stahlwerke, kartel pertambangan lan baja paling gedhe ing donya sadurunge Perang Dunia II.

[63] Borsig minangka perusahaan lokomotif sing diadegake dening August Borsig (1804-1854) ing taun 1837.

[64] Krauss-Maffei minangka perusahaan prodhuksi mesin sing didegaké ing taun 1838.

kabeh padha tetep prasaja lan andhap asor kanggo awake dhewe, mung kamakmuran karyane dadi lodestar.

Pancen, daya produktif lan inventif saka industri Jerman sing ora kesel wis nyebabake kasunyatan manawa ora mung paningkatan gedhe ing populasi sing golek kerja lan roti, nanging, sanajan upah mundhak, sanajan paningkatan standar urip kabeh bagean saka populasi, produk sing paling penting bisa digawe luwih murah amarga perbaikan lan penemuan anyar. Buruh manual Jerman ora bakal lali yen dheweke duwe utang marang para pekerja otak.

Lan bab liyane kudu ditekan kene maneh karo kabeh emphasis: sing pondasi lan prasyarat kanggo blossoming dhuwur saka ekonomi Jerman iki bismarck Reich kuat dipimpin. Faktor loro iki, kahanan politik sing manunggal lan kuat ing Reich Jerman lan ketekunan para pengusaha lan buruh Jerman sing durung tau ana sadurunge, ndadekake peningkatan standar urip kabeh populasi wis didaftar, yen tambah gedhe ing populasi Jerman bisa dipangan, disandangi lan dipanggoni lan emigrasi saka Jerman mudhun menyang jumlah sing ora pati penting.

Jumlah migrasi Jerman ing dekade sawise 1 870 kalebu mung keluwihan sehat saka semangat wirausaha lan pedagang Jerman sing metu menyang donya minangka pionir saka industriousness Jerman lan kinerja Jerman.

Umume ekonomi nasional Reich Jerman nindakake kaadilan kanggo panjaluk dhasar sing uga ditindakake kanggo ekonomi nasional sing sehat.

Panjaluk kasebut cukup akeh. Nanging, ana katon malah ing wektu sing jero karusakan ing ekonomi kita sing ditulis ing macem-macem cara.

1. *Keuangan negara kita* ambruk dadi utang sing luwih gedhe ing wektu sing padha nalika wong Jerman saya tambah sugih lan luwih kuat, ing endi produk saka industri lan perdagangan efisiensi Jerman nelukaké pasar dodolan ing donya, ing wektu kang ekonomi internal kita strode saka sukses kanggo sukses lan kahanan medical lan urip dadi luwih apik saka taun kanggo taun.

Saiki, mesthi ora dadi tandha yen utang saya tambah akeh. Kedadean kaya mengkono tansah nuduhake yen ana sing ora ana urutane. Amarga pancen kudu dianggep absurd lan omong kosong, yen negara sing wargane seneng nambah kasugihan, ora ing wektu sing padha, kahanan keuangan negara sing sehat lan ngrembaka. Iki mesthine luwih nggumunake nalika Reich Jerman lan negara-negara federal ngasilake bathi gedhe saka ril sepur, pos lan pertambangan, uga saka alas negara, lan liya-liyane, kajaba kasunyatan manawa Reich lan negara federal bisa, amarga kedaulatan finansial, ngaku kapasitas pajak sing cukup gedhe kanggo wargane.

2. Kerusakan ekonomi sing luwih jero yaiku utang progresif saka real estate pertanian lan kutha. Gerakan reformasi tanah sing diterapake kanthi bener ngakoni bagean penting saka kabeh masalah tanpa sayange entuk khasiat lengkap.

3. Kasunyatan saka inflasi industri kita liwat kredit saka kabeh limo uga kudu ngisi pengamat cetha-sighted karo kuatir. Mesthine, ing mangsa tambah kamakmuran, perusahaan komersial lan industri njupuk dhuwit manca lan kewajiban kapentingan sing digandhengake karo sing entheng, amarga pancen tambah akeh kemungkinan kerja lan penghasilan ngidini nanggung beban kasebut.

Machine Translated by Google

Nanging bilai yen ana krisis ekonomi! Banjur nggunakake kredit kaiket kapentingan nuduhake dhewe ing kabeh banefulness ekonomi.

Bentuk perusahaan saham sing muncul ing taun-taun kasebut kanthi detasemen modal nyata saka karya sing ana, yaiku, pamisahan kapentingan kapitalistik murni ing untung dhuwit, saka pihak kreditur, saka kerjasama sehat saka pengusaha individu lan saka kabeh identifikasi eksistensi karo perusahaan kasebut uga nyebar wiji saka kerusakan ekonomi sing jero.

4. Kawontênaning kawontênaning pawiyatan ingkang agêng-agêng, inggih punika bank-bank wau, prayoginipun damêl rêrêgêdipun kanca ingkang minulya. Saka abdi ekonomi bank-bank dadi master unrestricted kabeh ekonomi nasional. Ing cara ngremenaken lan pinunjul iki posisi akeh saka daya saka bank-bank iki ora ana cara diiringi kamakmuran concurrent ekonomi nasional kita, nanging, ing nalisir, liyane lamentable kita ekonomi dadi luwih bank-bank aggrandized piyambak.

Kita ora pengin kene kanggo pindhah luwih menyang pembangunan iki, bakal ana akeh kanggo ngomong ing rembugan sejatine sifate financial- lan moneter-ekonomi. Nyebutake oyod kaping papat saka karusakan ekonomi nasional sing gedhe liwat sistem finansial lan kredit penting banget amarga sabenere aspek ekonomi kabeh iki wis dadi kebalikan saka ekonomi nasional sing sejati, yaiku ekonomi perampok siji-sisi saka kekuwatan finansial.

Wong sing gambar awak sing diserang parasit ora sacara spontan nemtokke dhewe kudu banget kasengsem ing penylametan kahanan saiki utawa gumantung ing ahli waris saka ekonomi exploitatif iki. Sayange, sing pungkasan yaiku kasus ing antarane wong lanang sing akeh banget. Mulane resistensi internal kanggo sistem baron perampok ekonomi modern iki ora muncul kanthi cara sing cocog.

Utamane ala, sanajan ilmu, lan utamane ilmu, sing kudu nangani prekara-prekara kasebut kanthi ati-ati, isih ana sawetara pengecualian (Othmar Spann65), sajrone mantra ekonomi kapitalistik saiki lan gumantung saka iku. Ekonomi nasional saiki ora dadi pimpinan kanggo bebener lan kawruh sing bener nanging wis dadi juru bicara kriminalitas ekonomi nasional.

Kabeh bebener lan kawicaksanan sing gedhe bisa dimangerteni lan dipikirake ing aspek sing penting dening saben wong sing prasaja. Ora bakal bingung karo iki kasunyatan sing iku alamiah ora supaya prasaja kanggo teka ing kawruh dhasar kuwi. Mesthine, kawruh dhewe, intuisi, iku kaya cahya padhang sing sumunar ing jiwa langgeng ngelak kawruh. Nanging angel yaiku karya pangerten sabanjure sing kudu numpuk bata ing bata kanggo mbangun, kanthi pilihan bahan sing paling ati-ati, kabeh struktur pamikiran supaya karya rampung katon kanggo kabeh wong minangka bukti.

Ing kasus kaya mengkono, ora ana pujian sing luwih apik tinimbang nalika wong sok-sok teka ing pikirane dhewe. Mangkono, apa aku nampa, nalika aku nggarap karya iki (Summer 1923), lan

65 Othmar Spann (1878-1950) iku sawijining ekonom anti-Sosialis Austria lan sosiolog sing dipengaruhi teori ekonomi Adam Muller (1779-1829) - sing nentang ekonomi liberal materialistik Adam Smith. Dheweke dadi profesor ing Universitas Wina wiwit taun 1919 nganti 1938, nalika dheweke dilarang dadi profesor dening Sosialis Nasional sawise Anschluss (aneksasi) Austria. Sanajan Spann simpati karo orientasi nasionalis NSDAP, panemune babagan negara korporatis ora didhukung dening Sosialis Nasional.

Machine Translated by Google

karya banget saka wong saiki lawas, insinyur Austria W. Schober66, kang pembangunan bilai kabeh saka kahanan financial lan kredit Austria mbadek karo kajelasan unprecedented wis 30 taun ago.

Schober nuding kasunyatan sing mung mangkat lengkap saka doktrin ekonomi nasional dhasar palsu bisa mungkasi pembangunan bilai ekonomi nasional - sayangé tanpa sukses paling.

Alesan utama lay ing wektu iku ing kasunyatan sing kanca-kanca Schober, saka Partai Kristen-Sosialis, sawise persetujuan antusias dhisikan, nguripake adoh saka wong karo alesan kesed: "Wektu durung mateng", nanging ing kasunyatan, amarga iku ora cocog karo finance dhuwur Kristen.

Bank wis suwe mandheg dadi perantara sing dipercaya antarane modal tabungan lan klaim ekonomi lan modal kerja. Saiki, bank-bank gedhe duwe direktur lan delegasi sing lungguh ing kabeh perusahaan saham. Ora ana sing bisa kedadeyan tanpa ngerti bank kasebut. Lan apa kapentingan bank saiki ing ekonomi? Nduweni kapentingan tunggal ing ibukutha sing ngasilake bathi sing paling dhuwur; ing cara apa cukup indifferent kanggo iku. Ora weruh tugas ing pembuahan ekonomi liwat silihan dhuwit ing tarif paling murah sabenere nalika ekonomi nasional kaancam bakal punah, dening krisis saka Urut paling awon - Nanging iki bakal dadi tugas paling dhuwur -; bank-bank gedhe luwih cenderung kanggo metu sabenere ing wektu karo paket kredit lan kabar kredit nalika industri Manufaktur paling urgently mbutuhake kredit anticipatory kanggo karya.

Siji bisa luwih nimbang ing ngisor iki: Apa perlu bank-bank nutupi? – Siji bakal ngomong: perlu kanggo dhuwit. Mesthi wae. Nanging carane lan ing kahanan apa? Tukang roti, tukang sepatu, sing duwe pabrik, pengusaha, pancen nyukupi kabutuhan nyata pangan, sandhangan, lan liya-liyane, lan padha nampani nilai sing padha, rega, dhuwit utawa liwat transfer dhuwit.
Mangkono kabutuhan wis ditutupi, lan pemilik pabrik, lan liya-liyane duwe modal kerja maneh kanggo tumbas, mbayar upah, lan pabrik maneh. Ing kene kita ndeleng bunder ekonomi rampung. Produser nyakup kabutuhan pangguna, dhuwit ngrampungake tugas sing tepat minangka perantara bisnis ijol-ijolan lan fertilizes ekonomi anyar ing tangan produser.

Beda banget karo bisnis utangan dhuwit. Kaping pisanan, ora ana kewajiban bank apa wae kanggo menehi dhuwit - dhuwit - cara kewajiban kasebut ana, contone, kanggo saben pedagang. Mulane bisa mesthekake yen menehi dhuwit mung kanggo wong sing seneng. Salajengipun, bank nuntut, ing jumlah paling akeh kasus, sekuritase sing adoh ngluwihi nilai silihan, iku nuntut luwih sertifikat utang miturut kang utang kudu janji kanggo mbayar maneh utang karo kabeh sing wis lan bakal entuk. Ing tembung liyane, marang dispensing dhuwit bank ndudohke menyang sawijining daya-domain aset sing adoh luwih saka jumlah silihan; iku uga ngijini certificate utang diwenehi metu kang mbabarake income karya saka utang kanggo nangkep. Nanging iku ora cukup: kanggo iki pindho, lan kaping pirang-pirang, dijamin silihan dhuwit, bank ngijini dhewe mbayar luwih ing wangun kapentingan sing dadi lembur gedhe tenan. Mangkono, kita kudu nindakake ing kene kanthi prosedur sing, dianggep ekonomi, ora minangka kinerja sing produktif, pembayaran bali - ikrar, sertifikat utang - diwenehi langsung, lan, saliyane iku, sing duwe utang kudu setuju karo pembayaran terus liyane sing ing sawetara taun ngluwihi nilai dhuwit sing ditampa, tanpa jaminan.

66 Wenzel Schober (1846-1928) iku sawijining insinyur sepur Austria sing - kaya profesor Wina Josef Schlesinger (1830-1901) - nemtokake ing tulisan ekonomi ketergantungan ing keuangan internasional Yahudi minangka panyebab utama masalah ekonomi Austria. Karya-karya utamané kalebu Die Noth und ihre Ursachen, 3 jilid, Wina, 1880-82, lan Die Valuta-Regalierung ing Osterreich, 1892.

dadi gratis utawa utang dirampungake. Bisnis finansial sing kaya mengkono iku lumrahe sacara ekonomi nasional lan absurd, iku riba sing ora dilebur.

Pangertèn sing bener saka kredit, saka kapercayan ing khasiat ekonomi luwih saka liyane, iku pancene sing duwe dhuwit disimpen ora weruh sing wis ing posisi kanggo nggunakake dhuwit piyambak ing cara sing duwe bathi, mulane nguripake kanggo wong kang bisa dipercaya sing bisa ngandelake dhuwit iki lan sing menehi wong jaminan sing bakal bali maneh tabungan kanggo wong ing panjalukan lengkap lan undiminished. Yen silihan nguatake wong sing duwe utang ing kapasitas kerja ekonomi sing bisa ngasilake bathi sing luwih gedhe, wong bisa nganggep iki minangka tumindak adil utawa rasa syukur yen wong sing duwe utang menehi kreditur, kajaba ngasilake dhuwit, uga bagean tartamtu saka bathi. *Konsep ekonomi moneter lan kredit pribadi iki ngatur kabeh abad pertengahan, dadi inti saka doktrin kapentingan Gréja. Panjaluk bunga kasebut dianggep minangka riba.* Dina iki, kapentingan sing dianggep riba dening Gréja wis dadi aksiomatik kabeh ekonomi kita - rasa kredit ekonomi nasional wis dadi omong kosong ekonomi nasional. Mesthine, kanggo wong sing duwe dhuwit, piwulang kasebut minangka sumber pengayaan tanpa usaha sing langgeng. Ora amarga emas - kaya sing dikarepake - pancen minangka kekuwatan sing ngasilake dhuwit saka awake dhewe, fenomena superhuman sing, dibebasake saka angger-angger kadonyan sing bisa rusak, meksa kabeh sing ana ing sangisore mantra kanthi imperishably lan ing salawas-lawase, nanging amarga dirasakake ing ekonomi finansial lan internasional modern mung minangka hukum sing saben jinis kepemilikan finansial nduweni pratelan kanggo kapentingan, nganti tingkat tartamtu saka karya sing paling penting ing antarane dhuwit lan dhuwit. hukum, minangka soko sing ora bisa disentuh, minangka bab kang ilmu dealing with iku kudu gawé nomer akeh alesan mbenerake.

Mung kanthi cara iki bisa ngalihake kabeh ekonomi nasional saka tugas tunggal lan alamiah kanggo nutupi kabutuhan lan kanthi mangkono nggawe karya lan panganan kanggo kabeh wong lan nyalahi panggunaan utamane minangka instrumen kanggo pengayaan pribadi para pemilik bank- lan ibukutha ijol-ijolan saham.

Saiki dadi trik favorit saka perang politik nglawan gerakan kita yen oposisi kita nglawan *eksploitasi kapitalistik dhuwur* ing ekonomi nasional kita lan perang kita kanggo ekonomi nasional sing nyukupi tuntutan keadilan sosial digambarake minangka oposisi antarane properti lan bentuk kepemilikan liyane, sing dikarepake "kepentingan umum sadurunge kepentingan diri" dicritakake minangka Komunis. Marang iki, kita kudu terus-terusan nuding Art. 8 saka program nasional lan ekonomi (Program, p. 35):

"Sosialisme Nasional kanthi dhasar ngakoni properti pribadi lan dilebokake ing ngisor perlindungan pemerintah".

Nanging bakal dadi tugas saka aturan kanggo tarik watesan karo gati kanggo hoarding kasugihan immoderate ing tangan individu ing beyo saka kabèh.

Positif lan kanggo ekonomi dhewe ana muncul, minangka dikarepake kanggo kabeh ekonomi lan tugas ing semangat Sosialisme Nasional, njaluk nomer 10 saka "Program Nasional lan Ekonomi": *Kabeh Jerman mbentuk komunitas karya kanggo promosi kesejahteraan umum lan budaya saka wong Jerman.*

Saka kene diturunake tuntutan moral supaya *saben wong Jerman kudu nyambut gawe kanthi intelektual lan fisik miturut kekuwatane, nanging karyane iki kudu digabungake ing kabeh.*

Aku nandheske yen iki minangka tuntutan moral. Iku prakara mulane ora panyiapan saka a kepeksa kerja kaya sing wis ditepungi ing Rusia Soviet. Soko cukup beda punika

introduksi nuntut dening kita taun karya wajib kanggo saben Jerman sadurunge disualekno saka hak kewarganegaraan negara lengkap.

Iku maneh rada beda sing goal utama kita yakuwi kanggo ngamanake umur tuwa-free sumelang kanggo kabeh comrades nasional sing wis makarya industriously ing taun enom lan diwasa.
Ing kasus ekonomi nasional sing ora terus-terusan ana ing sangisoré kapentingan lan kewajiban tol kanggo utang modal bakal, lan kudu lan bisa, gampang digayuh sing menehi keluwihan gedhe kanthi cara sing kanggo kabeh kanca nasional pensiun umur tuwa sing cocog lan nyukupi - padha karo gaji pensiun pejabat - wis dijamin nalika umur utawa cacat tartamtu. prematur.

Aku nggawa tuntutan politik sosial ing kene amarga pemenuhan tugas iki kalebu ing kinerja kabeh ekonomi nasional, amarga iku titik sing ora mung bisa ngomong terus-terusan marang buruh ing pangertèn sing paling jembar: Sampeyan kudu kerja!, nanging amarga, ing mburi paksaan kerja, nggawe sing nyenengake lan nyukupi - prospek umur tuwa sing aman kanggo kabeh wong sing wis rampung urip.

Ing orane katrangan saka pangenalan dhasar saka property pribadi minangka pondasi ekonomi kita belongs alamiah uga kasunyatan sing saben Jerman dilindhungi ing kamungkinan free saka entuk urip lan ing free pembuangan saka karya-income lan kasugihan angsal (No. 11 saka "Program Nasional lan Ekonomi"). Watesan hak dhasar iki mung diidinake liwat hukum, ing ngendi pedoman kudu ditindakake yen mung karya kasebut dianggep minangka karya sing ora ditujokake kanggo kepentingan masyarakat. Chain-trade lan profiteering uga mesthi nyebabake akeh karya; Kajaba iku, maling bakal kerep ngeculaké liyane irungnya saka kringet ing "karya" kang tinimbang tukang batu ing bangunan omah, nanging kuwi "karya" diarahake pancen mung kanggo pengayaan pribadi siji-sisi ing biaya lan cilaka wong liya. Mulane "karya" kuwi umume mbebayani lan mulane kudu diukum kanthi abot.

Tekad ingkang kados makatên punika botên sanès-sanèsipun, awit saking anggèning anggèning anggèning anggènipun katingal kathah-kathahipun, sarta sagêd nggegirisi, pira-pira prakawis ingkang kasêbut ing ngriku minangka karya ingkang jujur. Ana uga kabeh seri aktivitas sing cedhak banget karo garis tapel wates, ing ngendi angel ngomong yen karya iki isih harmonis "karo kabeh".

Ing kasus apa wae, alat legal kudu digawe supaya kabeh kegiatan utawa perusahaan sing diarahake marang kesehatan nasional kanthi cara fisik utawa intelektual bisa ditindhes. Semono uga eksploitasi kesusahan rakyat liwat keuntungan lan riba.

Kanggo kutu sing kaya ngono sing memusuhi bangsa kita njaluk paukuman pati. Keuangan paukuman utawa malah kunjara ora efektif marang wong-wong sing ora sopan kuwi.

Ing cendhak Mulane kawicaksanan ekonomi saka Sosialisme Nasional bakal bisa menyang njabut konsentrasi Sejatine palsu ekonomi ing untung lan kanggo alesan sing mulihake kanggo ngurmati mung tengen lan cukup tugas ekonomi nasional: pangujan dikarepake.

Iki ora ngilangi penghasilan lan bathi kanggo pedagang, pemilik pabrik lan pengusaha sing jujur; Kosok baline, ora bakal ana alangan kanggo usaha sing bener kanggo entuk bathi, anggere upaya iki ana ing ruang lingkup kepentingan umum.

Dadi prakara saka tumindak purgative, lan banjur pangopènan ekonomi Jerman kang unobjectionable loro ing wangun lan bab kinerja sawijining. Kanthi iki kudu dimangerteni apa sing dikarepake "Program Nasional lan Ekonomi" *No.*

Kanthi mangkono uga diwenehi posisi dhasar Sosialisme Nasional kanggo tatanan sosial sing beda-beda.

Sosialisme Nasional *bakal ndhukung lan ningkatake para petani kanthi kabeh cara minangka pondasi negara sing kuat lan nutrisi populasi.*

Yen titik 17 saka Program kasebut ngemot klausa sing nggambarake panyitaan gratis ing kahanan khusus, iki mung dimaksudake, kaya sing diumumake Adolf Hitler ing tanggal 13 April 1928, "nyiptakake kemungkinan legal kanggo ngrampas tanah yen perlu, sing dipikolehi kanthi cara sing ora sah utawa ora diwenehake miturut sudut pandang wong Yahudi. perusahaan spekulasi tanah". Mulane klausa iki dirancang mung kanggo pangayoman saka populasi pribumi.

Utamané dear kanggo Sosialisme Nasional dumunung uga *kamakmuran lan kamardikan saka kelas menengah komersial lan mercantile sehat.*

Lan sanajan ing wangun produksi industri abot, saka sudut pandang Sosialisme Nasional, ora ana sing kudu dibantah. Sabenere industri gedhe iki wis rationalized kabeh ing cara exemplary, iku wis nyingkiri ora biaya kanggo nggawa cara produksi luwih apik lan prasaja. Beban perusahaan saiki -

ngarahake ing communization - karo nomer gedhe banget saka wong sing tenan dispensable (kita mikir kene utamané saka pendjalok saka tax lan insurance pejabat dhewe, etc.) alamiah bisa langsung marang gaweyan nasionalisasi industri.

Ing kesimpulan saka tugas politik ekonomi saka Sosialisme Nasional stands liyane kinerja organisasi gedhe tenan: *"Introduksi saka taun karya-layanan kanggo saben Jerman".*

Malah ing kene minangka prinsip moral sing ndadekake tuntutan iki - tugas.

Sapa sing kepéngin nggunakaké hak-hak kewarganegaraan negara kudu uga ngabdi marang negara, uga kudu mbuktekaken awake dhewe sing eling tugas lan setya marang negarane liwat tumindak lan pancen ora ana imbalan, yaiku, bisa dadi sugih, persis kaya prajurit sing ngabdi marang tanah air.

Kita ndeleng gagasan layanan kerja wajib minangka gagasan tambahan kanggo gagasan layanan militer universal.

Kaya sing dikarepake bisa nyuda latihan dadi prajurit sing efisien dibandhingake karo wektu layanan rong lan telung taun sadurunge, mula kita nganggep perlu lan dianjurake supaya saben wong Jerman enom bisa kenal karo siji utawa luwih kegiatan komersial ing ngendi dheweke bisa ngladeni negara.

Kesadaran tugas babagan kualitas karya wis nandhang sangsara banget ing sangisore aturan mesin lan ing doktrin sing isih ngancurake saka permusuhan kelas buruh marang para pengusaha sing tutoring ing lapangan iki ing arah negara sing ketat miturut prinsip seragam katon banget indispensable. Justru para pengusaha, ing pangertèn sing apik, bakal nampani institusi kasebut lan ora nganggep minangka kompetisi. Tentara kerja sing kaya ngono ora bisa dadi kompetisi amarga, miturut pengalaman, saben kegiatan ekonomi produktif negara kudu banget dibebani karo aparat resmi, amarga lapangan kerja lan latihan tenaga kerja sing ora duwe pengalaman nggunakake efisiensi sing akeh banget.

Ing sisih liya, bakal dadi tugas taun layanan kerja kanggo luwih ngerti para mudha ing perusahaan negara model kanthi kabeh kemajuan teknologi. Padha kudu, yen

Machine Translated by Google

bisa, nutupi kabutuhan nyata saka kekiyatan kerjo lan saka comrades nasional porsi militèr.

Mangkono, kompetisi negara karo liyane saka ekonomi nasional ora teka menyang pitakonan, iku paling bisa operate ing lapangan tartamtu minangka regulator rega karo prices pasar sing isih ninggalake free tradesmen lan free pengusaha orane katrangan sudhut kanggo MediaWiki cukup.

Ora bisa dadi tugas manifesto iki kanggo luwih rinci. Nanging, padha kudu sketsa lan dipadhangi sedhela, amarga kita ngerti yen solusi sing bener kanggo pitakonan iki bakal dadi kauntungan gedhe kanggo pemulihan moral ekonomi kita, cukup adoh saka keuntungan sing kabeh ekonomi bakal dijupuk saka kasunyatan sing idea saka tugas kanggo karya bakal awakened minangka tugas moral kanggo bangsa.

Gegayutan karo kalungguhane warga negara ing babagan ekonomi nasional Bismarck sapisan nyatakake:

"Kita urip ora kanggo seneng-seneng nanging nindakake kewajiban kita."

Prinsip moral iki uga adhedhasar posisi kita babagan negara lan negara ekonomi.

Machine Translated by Google

Reformasi finansial nasional - Dhuwit lan kredit ing Negara Sosialis Nasional

'Aturan kapentingan.'

Panjaluk kanggo ngilangi perbudakan kapentingan pancen anyar banget ing program politik. Kasunyatan iki mung bakal cukup kanggo kalangan sing paling jembar kanggo nglawan oposisi sing paling kuat marang Sosialisme Nasional.

Sebagéyan gedhé mungsuh sing paling gedhé yaiku wong-wong sing wis ilang kabeh liwat ekonomi kapitalistik kapentingan saiki lan sing, digawa ing gagasan iki, isih wedi kelangan hak istimewa sing wis ilang. Oposisi iki pancen ora duwe dorongan, amarga kekurangan dorongan internal minangka ciri bunder sing kepepet ing ideal pensiun modal.

Klompok liyane yaiku wong-wong sing gumantung marang utangan utawa paling ora percaya. Klompok iki kanthi alami ora wedi ngilangi kewajiban mbayar bunga, nanging wedi yen ora bakal entuk modal kerja maneh kajaba kabeh tetep kaya sadurunge.

Klompok liyane yaiku ekonom nasional sing apik banget sing nentang masalah kasebut pembebasan saka kapentingan minangka alpha lan omega saka kawicaksanan ekonomi nasional.

Klompok liyane yaiku wong jahat sing pancen ora duwe sudut pandang sing luwih apik, nanging kanthi alasan taktik pribadi utawa partai, nglawan tuntutan dhasar Sosialisme Nasional iki kanthi pernyataan palsu lan salah.

Sing bunderan keuangan internasional ngleksanani aturan kapentingan sing, sabenere ing Akun saka panjaluk iki, mungsuh kita sing paling ora bisa dicocogake lan sengit katon nyata.

Kajaba saka oposisi sing jahat lan kasengsem kanthi profesional, alasan utama kanggo sikap musuhan lan ora percaya yaiku - ora nggatekke lan kesed intelektual, kabodhoan.

Kita kudu nindakake kene karo mungsuh cukup kuat, karo mungsuh ing antarane kang sembarang sistem sing siji bisa nyoba kanggo ngleksanakake gagal, sing tarik maneh kaya jelly-fish saka meksa saka panjelasan mestekake nanging sanalika sawise istirahat saka meksa mili bali maneh menyang cara lawas saka pikiran.

Dadi, apa sing dingerteni "perbudakan kapentingan"? Miturut *perbudakan kapentingan* kudu dimangerteni utang kaiket kapentingan saka negara lan wong kanggo kakuwasan financial supranational. Mulane ing kene dadi prakara bab perbudakan anyar, bab perbudakan aturan keuangan. Perbudakan iki luwih nggegirisi lan kejem tinimbang aturan apa wae sing ana ing sangisore panguwasa mutlak, amarga ditindakake kanthi cara sing ora pribadi, tanpa rasa manungsa, mung kepengin banget karo naluri sing ora bisa dimanfaatake kanggo nggedhekake lan nggedhekake, kanthi srakah kekuwatan tanpa pambanding.

Ungkapan adat kanggo orane aturan iki yaiku: "Dhuwit ngobahake jagad". Nanging ing kene dhuwit mung digunakake minangka simbol penguasaan kanggo kekuwatan finansial. Dhuwit dhewe, mata uang logam lan kertas, ing awake dhewe ora apik utawa ala, lan ora nindakake aturan. Dhuwit minangka mata uang penting kanggo ijol-ijolan barang lan layanan. Mulane kabeh usaha kanggo menehi hasil karo aturan saka kakuwasan financial saka sisih dhuwit mung saka wiwitan erroneous lan pinasthi ineffectiveness, amarga ing cilik saka aturan iki kita ora tenan dealing karo pitakonan saka sistem babakan dhuwit sempit nanging karo pitakonan saka daya.

Dhuwit minangka piranti panguwasa iku dhewe, kaya sing kasebut, ora apik lan ora ala, mung gumantung saka panggunaane. Kasunyatan sing bisa uga digunakake murderously, sing, misused ora ing

Machine Translated by Google

sembarang cara neutralize sawijining endlessly macem-macem lan indispensable kemungkinan panggunaan migunani. Malah dhuwit, diterapake kanthi cara sing migunani, nduweni pengaruh sing bermanfaat kanggo ekonomi nasional. Dhuwit ora salah diarani getih ing badan ekonomi nasional. Sanadyan dhuwit tetep setya marang tugase minangka sarana ijol-ijolan, sauntara dhuwit sing ditampa utawa dipikolehi maneh diarahake maneh menyang ekonomi, ora *bisa* nindakake pengaruh sing mbebayani tumrap ekonomi nasional.

Saiki ana faktor: yaiku kepinginan kanggo nggunakake dhuwit minangka cara tabungan. Kekarepan iki dhewe pancen bener, kosok balene, mung dikarepake yen rasa tabungan bisa dibalekake maneh, yen - ya, yen - tabungan pancen bisa ditindakake ing kahanan saiki. Devaluasi dhuwit Jerman sing terus-terusan lan ngancam liwat kabijakan finansial Negara sing ora tanggung jawab pancen nggawe tabungan dadi bodho, amarga, sawise sawetara minggu utawa dina, regane dhuwit kasebut bisa mudhun ing bagian sekedhik saka nilai sadurunge. Mulane, yen dhuwit kudu ngrampungake tugas minangka dhuwit tabungan, mesthine kudu *stabil.*

Wiwit dhuwit Jerman, amarga alasan sing isih kudu diselidiki, saiki ora ana regane stabil lan uga ora bisa stabil, penabung Jerman katon ing saben wektu sing ora stabil kanggo dhuwit sing stabil. Dhuwit kang asipat mantep kang kaya mangkono iku kang diarani mata uang mulya, dolar, franc Swiss lan gulden Walanda, dhuwite bangsa Skandinavia, lan liya-liyane, sarta dhuwit metalik saka logam mulia.

Nanging saiki tugas ekonomi nasional dhuwit minangka ibukutha apa ekonomi stands nentang kepinginan kanggo akumulasi dhuwit stabil. Kanggo mangertos pitakonan iki ing kabeh ambane, kita kudu netepi kasunyatan sing dhuwit miturut esensi lan ora mung minangka *"token saka karya".* Katrangan adat: 'Dhuwit minangka alat ijol-ijolan' ora salah, nanging ora ngenthengake pitakon. Iku tugas dhuwit, lan sing paling penting, kanggo mediasi ijol-ijolan barang. Nanging tugas iki uga ditindakake dening barang-barang liyane kayata paket teh wong Tionghoa, cangkang sapi saka negro, lan liya-liyane. Inti *saka* dhuwit sing diwenehake negara saiki, uga minangka pengganti dhuwit, yaiku token - bisa uga diarani voucer - saka sawetara karya sing ditindakake dening wong liya. Kanthi "pekerjaan sing ditindakake" kita kudu ngerti kanthi lengkap saben produk ekonomi, uga bahan mentah, amarga iki duweni nilai komersial utawa dodolan mung yen digali lan digawa menyang pasar. Kanggo nggampangake ijol-ijolan barang iki ing antarane awake dhewe, pancen supaya bisa ditindakake ing ekonomi sing rumit, kudu diciptakake alat ijol-ijolan sing bisa langsung nggawe produsen mung siji barang bisa nyukupi kabutuhan dhewe *liwat* sarana ijol-ijolan iki, sing nduweni validitas umum. Tukang sepatu nggawe sepatu lan sepatu bot saben taun - nanging dheweke butuh roti saben dina, daging, susu, endhog, butuh sandhangan lan liya-liyane. Tukang roti, saka sing tukang tuku roti, bisa uga mbutuhake sepatu bot siji utawa loro ing setahun, nanging dheweke ora bisa dibayar setaun kanggo kabeh roti sing saben wong mangan mung nganggo sepatu bot, dheweke uga kudu mbayar glepung lan bahan bakar saka pabrikan lan supplier kayu bakar, nanging iki uga ora bisa nggunakake sepatu bot maneh amarga dheweke dhewe wis entuk sepatu bot lan sepatu saka tukang sepatu liyane.

Nanging tukang roti ora bisa mbayar glepung kanthi alami, tukang roti kudu nggawe roti kanggo masarakat. Ing tembung liya: ekonomi ijol-ijolan murni cukup mokal ing ekonomi nasional sing maju kanthi divisi tenaga kerja sing akeh. Perantara *ijol-ijolan*

mulane indispensable. Ing wangun sing paling umum, perantara ijol-ijolan iki kudu dadi rekaman sing diakoni sacara umum, dilindhungi dening negara, saka produksi ekonomi nasional; siji uga kudu bisa kanggo tuku soko karo cathetan iki lan everybody kudu kapekso kanggo nyedhiyani produk komersial kanggo dhuwit exchange iki.

Machine Translated by Google

Contone, uga salah yen ujar manawa dhuwit minangka cathetan karya sing ditindakake. Mesthi wae, wong nampa dhuwit iki minangka karya sing ditindakake, nanging ora amarga siklus ekonomi wis rampung, nanging amarga dhuwit iki minangka cathetan saben kegiatan kerja sing ditindakake - cathetan sing saben wong bisa nyukupi kabutuhan urip lan kabutuhan liyane. Mung nalika kabutuhan iki dijamin, lan dhuwit wis panganan bali menyang ekonomi punika siklus dhasar dhuwit rampung. Nanging yen dhuwit tetep ngapusi minangka hoarded utawa disimpen dhuwit ing tangan siji, banjur mung setengah ijol-ijolan, mung setengah siklus kaleksanan. Dhuwit kasebut durung bisa nggayuh tujuane, kosok balene, wis ditarik saka tujuan sing diciptakake lan ana. Kita kudu nyatakake yen interupsi tugas ekonomi nasional dhuwit, amarga alasan ekonomi nasional lan politik nasional, ora diidini. Temenan ora saben jumlah finansial sing ditampa kudu langsung diwutahake, yen pasar finansial kudu disedhiyakake kanthi akeh dhuwit supaya saben wong pribadi bisa ngatur ekonomi kanthi cara sing bisa ngreksa dhewe kanggo nutupi syarat saben wulan utawa jumlah kanggo layanan saben taun sing luwih gedhe, nanging kudu diumumake minangka ora bisa ditampa kanthi ekonomi nasional yen mata uang kasebut diwenehake dening masyarakat kanggo masyarakat. sirkulasi minangka hoarded dhuwit.

Kanggo sistem financial cocog uga tugas kanggo nglampahi, sing, tugas kanggo nggawa dhuwit angsal bali menyang circulation.

Siji uga bisa nemtokake ing kene maneh kanthi cetha yen tabungan ora bisa ditindakake. Tabungan, sing dimangerteni kanthi bener, dudu cara nglumpukake dhuwit, nanging - yen wong pengin nggunakake kombinasi favorit saka gagasan tabungan karo relief anak -

, yaiku nggawe lan tuku barang, tuku utawa mbangun omah cilik, tuku barang-barang sing terkenal, koleksi, buku, gambar, barang-barang rumah tangga, perluasan lan dandan bisnis, ekstensi saham, lan liya-liyane, lan iki minangka "tabungan" sing luwih apik tinimbang nyimpen emas.

Sabenere kita Jerman kudu ngalami pendidikan ing worldview saka gaya grandest ing pitakonan iki. Iki bener "tabungan" mung diterangake wis diganjar dhewe paling apik, sing palsu fokus ing dhuwit wis pait males.

Perasaan wong sing ora bener iki malah kanggo perkara kasebut wis dibayangke kanthi bener ing saga lan dongeng. Dhuwit sing diklumpukake diowahi dadi gumpalan sing ora ana gunane utawa ilang, utawa nggawa kacilakan tanpa wates. Ing sisih liya, tansah lan ing endi wae, wong sing, amarga saka ketekunane, wis "ngrambah soko" - lan kanthi nalar sing sehat kasebut mesthi ngerti ekonomi pribadi sing berkembang, dadi mercantile, komersial utawa industri -

sampun angsal pakurmatan lan pakurmatan. Perkembangan kasugihan kasebut ora bisa ditolak, ora diarahake marang semangat dhuwit, nanging minangka anggota ekonomi sing berkembang maju, sosial ing pangertèn sing paling apik.

Sawise iki ringkes nanging perlu, amarga penting, pengamatan ing sistem financial ayo padha bali menyang titik departure saka pitakonan kita: "Apa kita tegese dening kapentingan-perbudakan?"

Yen liwat nahan dhuwit ing tangane wong-wong sing ora ngerti tugas ekonomi nasional dhuwit, utawa isih luwih ing tangan wong-wong sing pengin nggunakake dhuwit sing diklumpukake minangka piranti panguwasa, buntu muncul, dhuwit sing isih ana ing sirkulasi saya sithik, katon dhuwit recehan. Nanging wong-wong sing duwe dhuwit isih ora, kanthi cara ekonomi nasional sing sehat, ngetokake dhuwit maneh menyang sirkulasi amarga padha nyukupi kabutuhan sing terus-terusan lan duwe omah dibangun utawa dituku liyane.

Machine Translated by Google

produk komersial utawa industri. Mulane dheweke ora njupuk saka pengusaha utawa pemilik pabrik, sing mesthi mbutuhake modal kerja kanggo pangopènan perusahaan, produke, nanging menehi dhuwit sing ditahan *kanthi ora sah,* ing pangertèn ekonomi nasional, nglawan tol khusus - nglawan kapentingan. *Kahanan ekonomi nasional wiwit.*

Hubungane produksi barang - produser - saka buruh ekonomi nasional kanggo dhuwit ing siji stroke nguripake mudhun. Dhuwit sing, miturut hakekat lan penemuane, kanggo ngladeni ekonomi, dumadakan uwal saka awake dhewe lan nyuda produksi barang. Aturan finansial diwiwiti. Mesthine, ekonomi swasta seneng banget yen bisa njaga perusahaane kanthi cara iki, amarga dheweke rumangsa bisa ngladeni produksi nasional kanthi ekonomi. Duit hoarder asalé saka koyo iki tugas ekonomi nasional saka buruh ekonomi nasional entuk manfaat pindho: pisanan dheweke duwe sertifikat utang digambar munggah - mangkono judhul legal - miturut kang utang karo kabeh kasugihan iku tanggung jawab kanggo mbayar maneh undiminished saka jumlah silihan, ing paling kasus liyane obyek tartamtu saka kasugihan sing cukup utamané dijanjikake, lan sareh, wong utang kudu mbayar tambahan kanggo mbayar maneh.

Kredit sing dijamin ora diwenehake kanggo alasan sing cocog karo makna harfiah saka tembung kredit, yaiku, kanggo kapercayan ing efisiensi ekonomi lan kapasitas kinerja sing luwih gedhe, *nanging mung kanthi tujuan kanggo ngeksploitasi kabutuhan pengusaha ekonomi kanggo entuk dhewe tanpa gaweyan minangka bagean saka penghasilan kerja.* Kredit kasebut uga ora diwenehake kanggo ningkatake produksi, nanging mung kanggo nggawe dhuwit "nguntungake". Kanggo apa bisnis kredit digunakake Sejatine prakara indifference lengkap kanggo tukang kredit; yen kasengsem ing, mengkono mung kanggo mesthekake yen dhuwit iku aman lan, ndhuwur kabeh, iku uga èfèktif *kapentingan-prewangan.*

Umume diamati, sistem kredit sing dimediasi dening bank-bank saiki dibangun kanthi cara sing umume kapitalis, sing duwe dhuwit lan kredit, ora bisa kerja. Dheweke ora duwe hubungan pribadi karo macem-macem cabang produksi ing ngendi dheweke "ngupayakake dhuwit", minangka ekspresi misleading favorit. Apa sing duwe saham ngerti babagan "Girmes", "Pöge", "Weser", "Riebeck Montan", "Otavi", "Salitrera", "Steaua Romana"67, apa dheweke ngerti apa sing diprodhuksi ing karya kasebut? Dheweke ora duwe kapentingan apa-apa, dheweke mung duwe kapentingan siji-sisi apa saham munggah utawa mudhun, lan sepira dhuwure dividen sing diasilake ibukutha. Iku uga prakara indifference lengkap apa perusahaan saham utawa wangun liyane saka kegiatan kapitalis (perusahaan saham gabungan, masyarakat karo tanggung jawab winates, serikat pekerja, etc.) nglayani produksi ing umum. Wangsulan: Bab ingkang utama, mung bab nemtokake - ing "profitability". A bukti kasunyatan punika popularitas gedhe tenan sing Enggo bareng bank seneng. Bank-bank gedhe, uga saben institusi kredit, umume ora nindakake karya produktif ing arti produksi barang. Ing kene, ing sistem bank gedhe, gagasan kapentingan - yaiku, kamungkinan nransfer bagean gedhe saka penghasilan karya produktif menyang pemilik dhuwit, lan pancen, kanggo sing terakhir, kanthi gampang - ngrayakake pesta pora nyata. Dina iki meh ora ana perusahaan liyane sing ora gumantung ing sawetara wangun ing bank, sing ora mbukak ing wangun murni kapentingan-kapitalis. Kabeh karya ekonomi nasional gumantung ing bank lan ibukutha ijol-ijolan saham lan kaiket kapentingan.

---

67 Girmes minangka perusahaan tekstil sing diadegake dening Johannes Girmes (1854-1912); Weser minangka perusahaan gawe kapal, Riebeck-Montan minangka perusahaan pertambangan, Otavi minangka perusahaan pertambangan lan sepur, Salitrera minangka perusahaan saltpeter Chili, Steaua Romana minangka perusahaan penyulingan minyak Romania.

Penguasa bank - keuangan sing dhuwur - uga dadi panguwasa produksi. Iku gumantung ing wong-wong mau apa karya teka mandeg utawa apa pasar wis banjir karo jumlah gedhe tenan saka sampah. Kanggo sektor swasta sing terorganisir, pemenuhan panjaluk babar blas minangka perkara sing ora penting.

Ing kasus iki wangun ekonomi kapitalistik kapentingan saka sistem kredit modern kita mangkono kudu apa karo *immorality ekonomi nasional paling lengkap,* karo perversion total makna sistem financial lan kredit minangka abdi saka ekonomi menyang posisi panguwasa absolut saka ekonomi.

Karya kreatif lan produktif wis dadi abdi lan roh Yahudi riba sing lincah, lan terus-terusan mobile nguwasani jagad iki. A Piece saka extortion mung bisa liwat conjuring munggah saka negara Ponggawa saka darurat liwat withholding nasional ekonomi ilegal dhuwit. Lan sing dianggep dina iki minangka adil, minangka hak ora ana wani ndemek amarga ndadekke wong menyang konflik karo daya donya-mrentah ibukutha silihan gedhe.

Thraldom kapentingan wis sampurna!

Iku sampurna liwat kasunyatan sing seni seductive semangat mobile kasil naleni malah negara, sing diwenehi pelindung saka sistem financial, kanggo perbudakan kapentingan supaya uga, karo tangan kaiket, ngakoni ibukutha internasional minangka sawijining gusti lan wis diijini dhewe kanggo diverted saka tugas nyata minangka protektor saka ekonomi nasional menyang posisi saka locoliff kapentingan gedhe.

Ekonomi Keuangan Nasional

Saiki dadi tugas khusus kanggo nglacak perkembangan *ekonomi finansial nasional.*

Malah ing kene bakal dadi cara sing bener kanggo miwiti saka netepake kasunyatan kaya sing ditemokake saiki.

Fenomena sing luar biasa ing urip nasional bangsa-bangsa ing bunder budaya kulon minangka *utang gedhe ing kabeh negara.* Apa menang utawa kalah, kabeh nanggung beban utang gedhe ing ekonomi nasional sing kena pengaruh perang.

Karya statistik paling penting saka Kakaisaran Inggris yaiku The Statesman Yearbook; buku tahunan nasional resmi iki menehi kanggo negara individu ringkesan pas kondisi utang umum sing, etc.

Miturut laporan kasebut, utang Inggris - yaiku, kelas pekerja Inggris - menyang ibukutha internasional - tanggal 31 Maret 1930, ana 7.596.000.000 pound sterling kanthi pambayaran bunga taunan sekitar 350 yuta pound sterling. Iku cukup migunani kanggo ngowahi jumlah iki menyang tandha Jerman, amarga siji sumerep paling apik ing cara iki sing ing pitakonan kapentingan iki pitakonan internasional saka orane katrangan amba.

Prancis duwe utang marang kreditur kapentingan internal lan manca sekitar 279 milyar franc emas.

Amerika Serikat ing Amerika Utara, tanah sing diberkahi dolar, duwe utang umum beban sekitar 16 milyar dolar.

Ing Kanada, Australia, India, Italia, Cekoslowakia, Polandia, ing endi wae kita nemokake gambar sengsara sing padha karo utang negara sing ora duwe pangarep-arep lan, kanthi mangkono, wong-wong menyang ibukutha internasional. Nang endi wae urip nasional muter siji pitakonan: Kepiye carane mbayar bunga kanggo utang kita, yaiku, utang kita marang keuangan internasional, menyang modal silihan gedhe?

Kamentrian keuangan ing kabeh negara terus-terusan dikuwasani kanthi nutul sumber pajak anyar, parlemen menehi saran kanggo sasi babagan tagihan pajak anyar, nanging kabeh perlawanan ora ana gunane. Sadurunge kamulyan saka ibukutha usurious internasional lan chartered "sah" claims kanggo pembayaran bunga parlemen lan pemerintah ambruk liwat lan liwat maneh lan nindhes bangsa karo beban tax unprecedented, tinimbang sing wani kanggo sijine mburi iki penipuan internasional gedhe tenan karo warata 'Ora'.

Injustice dadi hukum, gusti dadi abdi.

Kepiye kahanan ing tanah air kita sing mlarat sing kita alami saben dina lan saben jam.

Kanthi kasar lan kuat, raksasa kerja Jerman enom kasebut bangkit sawise nggayuh persatuan nasional liwat getih lan wesi. Karya sing ora kesel, semangat kreatif dheweke nggawa panemuan anyar. Semangat wirausaha Jerman lan wani nelukake pasar ing donya. Kanthi rasa kuwatir, ibukutha utangan Prancis lan Inggris saka Rothschilds lan para pembesar bank liyane, uga minangka ibukutha kapercayan saka wong finansial Amerika, Kahns, Loebs, Speyers, lan sapiturute, weruh dhewe kaancam paling serius ing untung. Nilai tandha Jerman, yaiku kualitas lan murah produk Jerman, terus mundhak, siji bisa ngerti kapan tandha kasebut bakal tekan nilai dolar nganti perdagangan donya Inggris bakal dikalahake dening Jerman, siji weruh carane kabeh ndonya instalasi transportasi Jerman, institusi pendidikan Jerman, organisasi sanitasi Jerman, administrasi kutha Jerman, cara militèr Jerman sing dibangun minangka model ing ngendi wae Jerman ing kapasitas tenaga kerja Jerman. railways, kreteg lan lurung-lurung. Nanging kabeh iki tegese bathi saka ibukutha diutangi

Machine Translated by Google

kabeh ndonya dening keuangan internasional kaancam. Banjur keuangan internasional mutusake, kanthi bantuan Freemasonry internasional, kanggo ngubengi Jerman lan, kanthi nggunakake kabeh sarana goroh lan fitnah, kanggo makili Jerman minangka mungsuh donya. - Edward VII mung sepotong didorong maju ing game catur iki. Karep nasionalis padha njedhul marang Jerman, ing Inggris uga ing Prancis. Nuduhake prasejarah politik perang donya ora kagungane kene, nanging ing kasus tartamtu sing sisih Jerman, ing éwadéné kekuatan militèr, wis ilang, amarga ora bisa ing umum sembarang Dhiskusi saka counter-game politik marang game intrik saka kakuwasan Entente (cf. Rosenberg, *International Freemasonry68).*

Malah siji-sijine klompok sing isih nduweni naluri politik manca ing Jerman, All German69, ora duwe gagasan yen perjuangan kuat antarane negara-negara bersenjata iki ora babagan sukses politik, nanging diarahake menyang tujuan ketundukan finansial para buruh Jerman menyang perbudakan kapentingan ibukutha internasional. Panguwasan militeristik Jerman mesthi dadi tujuan khusus Prancis, karusakan angkatan laut Jerman minangka tujuan khusus Inggris, nanging ing ndhuwur tujuan imperialistik Prancis lan Inggris iki tansah ngupayakake pamrentahan donya ibukutha internasional.

Nalika mangkono bangsa-bangsa padha nyuwek-nyuwek ing perang liar lan getihe sing paling apik mili ing aliran-aliran ing paprangan, wong Yahudi ing saindenging jagad padha obah. Kanggo kabeh-Yehuda wektu panen wis teka.

Keuangan dhuwur mbiayai perang donya; ing kabeh bangsa ing donya, ahli Toret Yahudi lungguh ing kantor editor saka pers internasional lan ngapusi lan instigated bangsa kanggo tansah anyar efforts marang siji liyane. 26 negara kanthi cara iki mimpin menyang perang nglawan Kekuwatan Tengah. Saka wetan ana aliran wong-wong Yahudi wétan ngliwati tanah Jerman; wong-wong mau padha maju maju, padha tawar-menawar, lan padha sugih-sugih, padha ndarbeni omah-omah ing kutha-kutha lan angsal sabarang kang bisa diduweni. Ing perusahaan-perusahaan industri militèr, bisnis rampog lan misrule tenaga kerja Jerman iki diurus dening anggota ras Yahudi, lan wong-wong Yahudi meksa maju lan munggah menyang kabeh posisi negara lan ekonomi. Demoralisasi internal uga kanthi sadar dipimpin dening wong-wong Yahudi, Haases, Dittmanns, Cohns, Luxemburgs, Barths, banjur Parvus-Helphands, Eisners, Leviens, Gradnauers70 agitated lan hasutan, didhukung dening wong-wong sing ambisius, bodho lan penjahat keluwen marang wong Jerman.

---

68 Alfred Rosenberg nerbitake karya kanthi judhul Das Verbrechen der Freimanrerei (1921), uga Freimaurerische. Weltpolitik im Lichte der kritischen Forschung (1929) ing seri Nationsozialistische Bibliothek, vol.9.

69 Alldeutscher Verband ya iku organisasi nasionalis Jerman sing didegaké ing taun 1891. Nalika Perang Donya pisanan, asosiasi kasebut ningkataké tujuan ekspansionis Jerman, lan, sawisé perang, ndhukung jenderal Erich Ludendorff (1865-1937) ing pratelané Jerman wis dikhianati ("ditusuk ing mburi") ing perang déning sosialis lan demokrat.

[70] Hugo Haase (1863-1919) minangka sosialis Yahudi sing dadi ketua Socialdemokratische Partei Deutschlands (SPD), bebarengan karo August Bebel Jerman, ing taun 1911. Dheweke ngaku dadi pacifist lan ngatur rapat umum anti-perang ing Juli 1914. dikunjara amarga partisipasi ing mogok buruh persenjataan Berlin ing Februari 1918. Sajrone lan sawise Revolusi November sawise pungkasan Perang Donya pisanan, Dittmann main peran parlementer aktif minangka anggota saka Independent Social Democratic Party of Germany (USPD). Ing taun 1933, sawisé Hitler jumeneng dadi panguwasa, Dittmann mlayu menyang Swiss.] Oskar Cohn (1869-1934) iku politisi Yahudi sing kerja bareng karo Karl Liebknecht, pangadeg Liga Spartasis, lan minangka Zionis sing mantep. Dheweke mlayu
menyang Paris ing taun 1933. Rosa Luxemburg (1871-1919) iku sawijining Marxis Yahudi sing ngedegake, bebarengan karo Liebknecht, Liga Spartasis sing pungkasané dadi Partai Komunis Jerman (KPD). Loro-lorone Luxemburg lan Liebknecht dipateni dening Freikorps ing taun 1919. Emil Barth (1879-1941) gabung karo USPD ing 1 9 1 7 lan salah siji saka enem anggota Dewan wakil rakyat (Rat der Volksbeauftragten) sing didegake ing November 1918 ing Jerman. Ebert, Philipp Scheidemann lan Otto Landsberg saka SPD lan Haase lan Dittman saka USPD.
Alexander Parvus (ne Israel Helfand) (1867-1924) yaiku wong Yahudi ghetto saka Belarus sing dadi instrumental kanggo ngetrapake strategi Marxis "revolusi permanen" liwat macem-macem kontak internasional karo Rosa Luxemburg, Lenin, Trotsky lan Turki enom. Max Levien (1885-1937) yaiku Bolshevik Yahudi Rusia sing dadi warga negara Jerman ing 1 9 1 3 lan anggota

Machine Translated by Google

Kanthi cara iki pungkasane bangsa Jerman ambruk saka njero. Lintang Yehuda wungu abang getih. Bangsa pungkasan sing kuwat nglawan keuangan internasional lan ilmu sihir kasebut ambruk, dheweke nguncalake tangane lan sujud ing ngarepe kuk Versailles sing nggegirisi. Pendarahan saka sewu tatu, *tanpa pimpinan,* dudu amarga pengusiran para pangeran, amarga iki pancen gagal minangka pimpinan nyata, bangsa Jerman dipimpin dening parlemen lan pamrentah parlementer kanthi ukara fateful sing bisa ditrapake ing wektu kasebut, kanthi tembung, "Kanggo supaya luwih elek", dadi perbudakan kanggo utang modal.

---

saka KPD (Partai Komunis Jerman). Ing April 1919, Levien ngadegake Republik Soviet Bavaria bebarengan karo anggota KPD Yahudi Rusia liyane, Eugen Levine (1883-1919). Nanging eksperimen 'Soviet' iki dilebokake dening Présidhèn Friedrich Ebert, sing makaryakaké Freikorps kanggo njaga ketertiban ing Munich. Levine dicekel lan dieksekusi dening Freikorps ing Mei 1919, nanging Levien mlayu menyang Austria lan Uni Soviet, ing ngendi dheweke uga dieksekusi ing taun 1937 nalika Pembersihan Agung Sta
Georg Gradnauer (1866-1946) minangka anggota SPD Yahudi sing njabat minangka Menteri-Presiden Saxony pisanan sawisé pambubaran Kerajaan Saxony. Sosialis moderat, dheweke nyoba nyingkirake para radikal ing Leipzig kanthi bantuan Freikorps, ngetutake conto Ebert ing Munich. Iki biaya dheweke ing pemilihan lan dheweke dipeksa mundur ing taun 1920.

Machine Translated by Google

Dictate Versailles, Pakta Dawes lan Rencana Muda

Sasaran saka perang donya wis tekan: Jerman, negara paling sregep lan efisien ing donya dibusak minangka saingan ing pasar donya, militèr overpowered, digawe leaderless lan seduced lan poisoned dening doktrin Marxis palsu, morally dissipated lan disarèkaké ing gunung utang sing ora bisa maneh dibusak saka dhewe, nanging kudu ngawula ing salawas-lawase minangka ibukutha kapentingan.

Miturut rencana pembayaran London, Jerman kudu ngakoni kapentingan-
utang prewangan 132 milyar tandha emas, lan utang iki ditambahaké uga kapentingan.

Iku bakal ridiculous yen ora dadi frightfully serius lan yen mungsuh ora njupuk supaya mercilessly sabenere nalisir kabeh platitudes pacifists, "nanging ora bakal dadi ala", lan "rasional bakal triumph". Ora! Ora bakal menang! Lan keuangan internasional bakal nindakake kabeh supaya Jerman terus-terusan ing perbudakan kapentingan iki. Mung awake dhewe sing bisa mbebasake awake dhewe.

Iku tragedi jero bangsa Jerman sing, minangka efisien ing umum ing bunder karya sempit, iku langsung dadi ora mesthi nalika mundhakaken mirit ngluwihi watesan saka karya saben dina lan ngadeg sadurunge kedadean gedhe donya. Kene wong Jerman sing teliti lan akurat ilang kabeh, dheweke dadi visioner lan antusias. "Profesor Jerman", sing nindakake perkara sing luar biasa ing spesialisasine dadi, ngadhepi perkara-perkara ing donya, obyek saka koran komik, saka lali payung menyang prolixity saka ideologues; perwira Jerman, pitados ing efficiency banget saka pasukane, kepekso kanggo ngremehake imponderables kasukman alam politik lan daya gagasan, lan kanthi mangkono kanggo nyelehake sukses final ing mangu; pejabat Jerman cenderung kanggo mikir piyambak minangka boss saka populasi tinimbang minangka abdi kabeh.

Dadi, kita waca ing gedhe lan cilik sipat mbebayani iki ing karakter Jerman: Jerman iku spesialis lan dreamers. Individu sing luwih efisien lan sregep ing kabeh bidang khusus tinimbang wong liya, malah bisa dadi antusias babagan gagasan sing apik lan kanthi keberanian heroik menehi urip kanggo gagasan, nanging kurang trampil kanggo ndeleng lan ngrampungake solusi sing bener ing bunder intervening babagan ekonomi lan politik internasional.

Refleksi saka sifat-sifat dhasar ing Jerman ing bidang politik yaiku kekurangan rasa nasional lan inkompetensi politik sing asring dirungokake. Ing Jerman rata-rata kurang kanggo tingkat tartamtu raos pesenan gedhe; mangkono, dheweke uga ora paling ngerti sing tokoh utang tenan nasibe, sing tokoh, sing ngakoni utang iki lan kekarepan lan nyoba kanggo mbayar utang iki ing dhuwit lan barang materi alesan dhasar kanggo kabeh kahanan nekat saka bangsa Jerman.

Luwih kurang dheweke weruh, Nanging, sing entuk manfaat saka kewajiban pembayaran Jerman iki dudu negara liya nanging mung - keuangan internasional.

Nanging, kanggo keuangan internasional, pambayaran utang kasebut ora penting, mung kewajiban sing tetep kanggo kapentingan. Sing lan mung iku kok finance internasional, kang dumadi ing Versailles ndhikte ing bagean financial sawijining, nyetel jumlah dhasar supaya Fantasticly dhuwur saka wiwitan sing mbayar maneh ora bisa dianggep nanging, malah ing abang pungkasanipun saka jumlah dhasar (ing kasus mung karo mundhakaken simultaneous saka tingkat kapentingan), Jerman bakal permanen ditahan ing kapentingan-perbudakan.

Machine Translated by Google

Pamrentahan kapentingan iki kanggo wong-wong miskin sing rajin minangka tujuan pungkasan saka perang donya, iku goal saka finance dhuwur lan goal iki wis kebak tekan.

Klausa-klausa sing cocog saka ndhikte Versailles pancen nggegirisi, padha nuduhake kanthi jelas kabeh keseriusan lan kekerasan sing ngrusak aturan kapentingan iki sing nyedhiyakake kabeh sing kita duweni lan sing kita kerjakake kanggo nangkep keuangan internasional sing dakcritakake ing kutipan ing ngisor iki:

> Pasal 231. Pamrentah Sekutu lan sing ana gandhengane nyatakake, lan Jerman ngakoni (!), Yen Jerman lan sekutu-sekutune, minangka pemula (!), Tanggung jawab kanggo kabeh kerugian lan kerusakan sing dialami Sekutu lan pemerintah sing ana gandhengane lan anggotane minangka akibat saka perang sing dipeksa dening serangan Jerman lan sekutune.

Senajan cukup sinis diakoni ing Art. 232 "yen sumber daya Jerman ora cukup kanggo njamin restitusi lengkap kabeh kerugian lan kerusakan iki", kewajiban kasebut tetep dituntut "kabeh kerugian lan kerusakan iki dibayari".

> Art.233 ngandika: "Ombone saka karusakan bakal ditemtokake dening Komisi Reparasi.

> Art.234 ngandika: "Komisi Reparasi bakal nguji kapasitas pambayaran Jerman kanthi periodik ... Nanging ora bisa ngilangi jumlah apa wae tanpa persetujuan saka pamrentah sing beda-beda sing diwakili ing Komisi".

> Art.234 nemtokake: "Jerman bakal mbayar sadurunge nemtokake jumlah final saka pratelan ganti rugi ... 20 milyar tandha ing emas (ing emas, barang, kapal, securities utawa cara liyane)"

> Jerman uga bakal ngetokake obligasi sing dituduhake ing Art. 12c Lampiran II.

Lan saiki teka, prettily stowed adoh lan cedhak mburi ing Annex II Art. 12c ing Bagian VIII saka apa sing disebut Versailles Peace Treaty, pencekikan politik finansial Jerman. Iki Art. 12 ngandika ing titik paling penting minangka nderek:

> Komisi duwe kabeh kekuwatan lan nindakake kabeh wewenang sing dijamin ing perjanjian iki.

> Komisi wis, ing umum, daya paling lengkap saka pengawasan lan pelaksanaane bab pitakonan saka reparasi. Sampeyan kudu mirsani kahanan lan tekad ing ngisor iki:

> a) Saben bagean saka kabeh jumlah panjaluk sing ditemtokake sing ora dibayar ing emas, kapal, sekuritase utawa barang utawa kanthi cara liya kudu diamanake dening Jerman miturut kondisi sing ditemtokake dening Komisi liwat transfer jumlah sing cocog kanggo obligasi utawa kewajiban apa wae supaya bisa mengaruhi pengakuan saka jumlah utang.

> b) Komisi periodik bakal ngira-ngira kapasitas pembayaran Jerman lan nliti sistem tax Jerman (!), Supaya, pisanan, kabeh bathi saka Jerman, kalebu bathi ditemtokake kanggo kapentingan- lan utang layanan saka silihan domestik sing luwih (!) Digunakake kanggo pembayaran saka jumlah sing utang ing judhul utawa

Machine Translated by Google

> reparations, lan sareh, kanggo njupuk kepastian sing sistem tax Jerman persis (!) minangka oppressive minangka daya liyane dituduhake ing Komisi.

Paragraf iki diabolically fokus ing dipatèni langgeng Jerman, iku prakteke ngandhut kamungkinan, karo referensi kanggo sawetara negara rampokan cilik kang tax unrestricted diutus, mung stipulating imposition saka pajak padha malah ing Jerman. Nanging uga ngakoni ing wektu sing padha karo frankness brutal sing malah bangsa liyane kudu dianakaké ing utang-perbudakan padha. Lan saiki teka paragraf kesuwur c.

> c) Kanggo nggampangake lan nindakake pemugaran urip ekonomi ing negara Sekutu lan negara sing gegandhengan, Komisi bakal, kaya sing diatur ing Art.232, nampa pembayaran pisanan saka Jerman minangka jaminan lan ngakoni kesalahane, kalebu obligasi kanggo sing duwe, sing kudu dibayar ing emas, sing gratis saka saben pajak utawa biaya apa wae (!) sing diwenehake dening negara utawa negara Jerman. Obligasi iki diwenehake minangka cicilan (!) Lan ing telung cicilan kaya sing ditemtokake ing ngisor iki: 1. 20 milyar tandha emas kudu dibayar langsung 2. 40 milyar tandha emas bakal diwenehi ing obligasi sing bakal nanggung bunga kanthi biaya tambahan 5% + 1% kanggo amortisasi wiwit taun 1926. 3. Kewajiban ditulis kanggo mbayar 40 milyar, minangka obligasi luwih saka 5 milyar. langsung.

Klausa iki minangka inti saka kabeh ndhikte Versailles. Kita ngerti yen London Ultimatum71 ora mung nyetel pembayaran luwih sithik nanging, sebaliknya, nyetel kabeh jumlah ing 132 milyar tandha emas. Art. 16 banjur nyatakake kanthi tegas: "Saka 1 Mei 1921 pamaréntah Jerman kudu mbayar kapentingan utangé". Tingkat bunga disetel ing 5 persen.

Banjur nderek Art. 17 sing menehi pegangan kanggo saben pelanggaran:

> Art. 17. Yen Jerman kudu telat ing pangujan utang sing bagean sadurungé saka kasepakatan nyeleh marang iku, Komisi bakal langsung ngandhani saben daya peserta standar iki lan bebarengan ngusulake ngukur kanggo dijupuk marang.

Lan saiki nderek salah sawijining klausa sing paling nggegirisi saka kabeh perjanjian:

> Art. 18. Jerman pledges ora kokwaca ngukur sing Allied lan kakuwasan gadhah sabdho (lan apa ora bakal sabdho ing mripate mungsuh?) ing ngadopsi marang disengojo (!) non- tundhuk Jerman minangka perawatan musuhan (!). Langkah-langkah kasebut bisa kalebu larangan impor lan sanksi ekonomi lan finansial lan umume (!) Ing kabeh langkah (!) Sing bisa katon ing pamrentah sing prihatin kaya sing dituntut dening kahanan.

Kanthi klausa iki kanthi alami, lawang lan gapura dibukak kanggo saben, malah sing paling brutal, teror, lan pamrentah Jerman wis menehi tandha kanthi jelas supaya bisa uga ora nimbang.

---

71 Sawise Komisi Reparasi Antar Sekutu, ing Januari 1921, nyetel jumlah sing kudu dibayar Jerman minangka reparasi ing 269 milyar tandha emas, Perdana Menteri Inggris David Lloyd-George menehi, tanggal 5 Mei 1921, ultimatum nem dina marang duta besar Jerman ing London, sing, yen Jerman ora ngakoni 12 milyar. petungan saka 269 milyar Januari) uga dictates liyane saka Prajanjian Versailles, Sekutu bakal manggoni wilayah Ruhr.

Machine Translated by Google

oppression paling, Rajapati Jerman, expulsions paling kasar, plundering, karusakan, etc. "minangka perawatan musuhan"!

Iki kiriman tulisan wong Jerman menyang mungsuh sing kejam, dendam, lan ora bisa ditindakake yaiku, luwih, dipikir ing salawas-lawase, kanggo Art.23 ngandika:

> Komisi bakal dibubarake nalika Jerman lan sekutu-sekutune wis mbayar kabeh jumlah sing kudu dibayar kanggo implementasine perjanjian saiki utawa miturut keputusan Komisi lan nalika kabeh jumlah kasebut utawa sing padha didistribusikan menyang kekuwatan peserta.

Iki minangka perbudakan kapentingan langgeng ing Jerman.

Mbok menawa kanca-kanca politik lan mungsuh kita bakal ngerti saiki apa sing kudu dimangerteni dening perbudakan kapentingan, bisa uga wong bakal ngerti sebabe *pemecahan* perbudakan kapentingan sing medeni iki dadi pusat panjaluk kita. Mbok menawa siji uga bakal ngerti kenapa ing kasus panjaluk iki, pitakonan internasional minangka urutan pisanan. *Iku kanggo Jerman mung pitakonan saka takdir* lan malah kanggo negara liyane iku pitakonan paling nemtokake kanggo Recovery.

Dibandhingake karo pitakonan internasional iki, kabeh pitakonan liyane tenggelam menyang nothingness, kanggo tanpa bejat saka kapentingan perbudakan munggah saka negara produktif ing umum ora bisa. Yen perbudakan kapentingan sing saiki diwiwiti tetep, dewa Mammon bakal munggah tahta. Gusti Allah wis mati, jiwa bangsa mati, kekacoan manungsa ngisi jagad iki minangka budak kapentingan finansial internasional. Dhuwit mrentah donya.

Peraturan dictate Versailles minangka titik penting sing diganti ing 1924 dening Pakta Dawes. Saiki sawise wedi inflasi, rampokan luwih saka Jerman bakal terus "ing pondasi sing luwih padhet". Keuangan dhuwur ngidini jaminan kabeh jinis bisa ditanggepi, ing antarane sing paling penting lan adoh yaiku denasionalisasi rel Reichsbank lan Reich. Senadyan kabeh ramalan "mega perak", ekonomi Jerman terus ambruk, impossibility pembayaran miturut Pakta Dawes pungkasane dirasakake sanajan para sadis sing wuta raging saka implementasine. Rencana Muda mlebu ing panggonan Pakta Dawes. Mesthine nggawa "pengurangan". Saiki wis pungkasan

teka.

Ing medeni Dawes Pakta Vol.7 Perpustakaan Sosialis Nasional (Rega 1,80 tandha) menehi informasi sing paling tepat, kang ngemot reprint saka teks asli bebarengan karo komentar kritis lengkap. Jilid 13 saka seri saiki ngurusi poin-poin utama Rencana Muda.

Machine Translated by Google

Ekonomi Pinjaman

"Yen negara butuh dhuwit, kudu nyilih dhuwit iki saka wargane sing duwe luwih akeh tinimbang sing bisa digunakake dhewe. Mesthine kudu mbayar bunga kanggo mbalekake dhuwit kasebut, utawa ora bakal nampa dhuwit, pancen wis cukup angel kanggo nampung utangan".

Formulasi iki digunakake dening mantan menteri Sosialis Dr. David72 karo aku ing diskusi ing Berlin. Aku wis diselehake rumusan kene sengojo amarga nuduhake ing cara exemplary cara kapentingan kapitalistik saka pamikiran umur kita; manawa dheweke minangka Marxis kabeh menehi daya tarik khusus.

Saiki aku ngerti saka atusan diskusi lan ceramah yen rumusan ing ndhuwur asale kanthi lengkap saka ide-ide kapitalistik kapentingan saiki sing meh ora ana sing bakal ngrasakake panjelasan babagan ekonomi kapentingan lan utang negara, apamaneh golek jawaban sing bener.

Iki nduweni alasan psikologis sing prasaja banget, yaiku panjelasan ing ndhuwur ditrapake kanggo jangkoan kebutuhan moneter saka wong pribadi ing ruang lingkup bentuk ekonomi-kapitalistik.

Kanggo wong pribadhi, kaya ekonomi pribadi umume, ukara kasebut bener: "Yen ana wong sing butuh dhuwit, dheweke kudu nyilih dhuwit iki kanthi bunga saka wong sing duwe dhuwit luwih akeh tinimbang sing bisa digunakake".

Nanging kita kudu ora mangsuli pitakon babagan ekonomi finansial nasional saka sudut pandang kapitalistik pribadi nanging saka negarawan. Maksudku, pancen bakal dadi kacilakan gedhe yen wong mung nransfer cara pikir ekonomi pribadi iki tanpa diragukan menyang ekonomi nasional.

Negara kanthi piranti-piranti panguwasane, panguwasane kedaulatan pancen ora kena dipadhakake karo pribadhi sembarang. Negara nduweni telung kemungkinan kuat sing, kanthi kadhaulatan, bisa nutupi kabutuhane kanggo nindakake tugase. Iki minangka *kedaulatan layanan,* kedaulatan *koin* lan *kedaulatan finansial.*

Miturut kedaulatan layanan kudu dimangerteni hak kedaulatan negara kanggo nelpon warga kanggo layanan gratis. Kedaulatan negara iki marang individu dicethakaké ana ing ruang lingkup paling kuat ing wajib militer lan luwih akeh ing layanan perang. Ngadhepi panjaluk supaya negara bisa nuntut wargane ing wektu perang, kabeh pertimbangan pribadi kudu mundur. Kulawarga, profesi, bisnis lan penghasilan, kabeh kudu meneng nalika negara nimbali putra-putrane menyang gendera. Nanging negara bisa nelpon warga negara ora mung kanggo layanan perang, negara bisa nelpon malah kanggo usaha ekonomi gedhe, kita elinga hukum layanan tambahan sing Nanging, sayangé, cukup ing kontras kanggo layanan militèr, kasedhiya pembayaran dhuwur lan tansah nambah kanggo layanan dileksanakake supaya rauh celah jero muncul antarane prajurit ngarep, sing kudu kurban sing urip saben dina kanggo tanah air, kang padha ing ngarep - tanpa bayaran - lan ing ngarep - tanpa bayaran. upah. Mung liwat, pagelaran kuwat saka bangsa liya sing adhedhasar kewajiban layanan uga bisa ngelingi: kita kelingan bangunan Tembok Cina, circumvallation kutha abad teng Praktis mula iku bakal ngadeg rampung ing kadhaulatan daya negara kanggo

72 Eduard David (1863-1930) njabat minangka Menteri Dalam Negeri ing Republik Weimar wiwit wulan Juni nganti Oktober 1919.

Machine Translated by Google

revive lan nggedhekake tangan lawas lan layanan tim73 lan kanggo ngatasi tugas ekonomi gedhe karo wong-wong mau ing cara iki kanggo pembuangan saka pasukan ana.

Kedaulatan *koin* negara minangka sumber kekuwatan kaloro saka ngendi negara bisa langsung nutupi kabutuhan dhuwit. Ora ana sing nglawan hak negara kanggo nggawe dhuwit recehan utawa ngetokake cathetan treasury, malah ngluwihi negara kasebut, kanthi kadhaulatan, ngasilake dhuwit saka saben sumber. Saka tembaga, nikel, wesi, porselen, aluminium lan, ndhuwur kabeh, saka kertas. Aku mung kudu ngelingi wektu nalika pamrentah Reich nganggep manawa bisa ngetokake 100.000.000.000.000 saben dina lan dhuwit kertas sing luwih anyar. Kita ora bakal luwih rinci ing kene babagan pitakonan apa iki bener lan bisa ditampa, kita mung kudu nyatakake yen negara bisa nutupi kabutuhane kanthi kedaulatan koin, lan ora dipeksa "nyilih dhuwit kanggo kapentingan saka warga sing duwe luwih akeh tinimbang sing bisa digunakake".

Kedaulatan *finansial* utawa kedaulatan pajak negara uga ora bakal bisa ditandingi dening sapa wae, lan sapa wae sing mbantah iki lan ngupayakake nindakake kanthi praktis minangka individu bakal bisa ngrasakake wewenang negara ing wangun bailiff. Kedaulatan finansial utawa pajak negara, yaiku, hak negara kanggo nelpon warga negara kanggo layanan finansial, katon jelas lan lawas kaya struktur negara. Wangun iki uga paling alami lan sehat, sanajan ing lapangan iki wis dilindhungi undhang-undhang kanggo jaman kita kanggo ngowahi rasa pajak sing cukup dadi omong kosong sing lengkap lan nggawe sistem pajak minangka sarana kanggo njarah-rayah total rakyat kanthi milih kekuwatan finansial supranasional. Malah ing kene pitakonan saka idin saka pajak ngirim ora Occupy kita luwih, nanging mung kasunyatan sing negara banget uga bisa kanggo nutupi requirement dhuwit dening cara pajak, mangkono, maneh, kanthi cara sing ora mbukak kanggo ekonomi pribadi, nanging kang pancen mbusak saka negara perlu kanggo teka munggah karo requirement dhuwit liwat Adoption saka kewajiban pembayaran kapentingan kanggo kapitalis.

Mesthine, negara, kaya saben wong pribadi, mesthi duwe kemungkinan luwih akeh kanggo nutupi kabutuhan kanthi utang. Nanging iki wis kanggo wong pribadi pedhang loro-edged; kanggo negara, Nanging, iku, kanggo nyebut ing Jerman kosong lan apik, bab stupidest sing bisa ing umum. Nanging iku ora mung bab stupidest, nanging downright pidana bab misi negara minangka pelindung saka kapentingan umum.

Ekonomi utangan negara-negara kasebut meh ngrusak negara-negara kasebut lan dikirim menyang tangan keuangan internasional, wis menehi kasugihan bangsa-bangsa menyang kekuwatan finansial, lan saiki utangan negara minangka lintah sing nggegirisi sing ora bisa dibebasake dening bangsa-bangsa lan bakal ambruk tanpa daya yen kita ora mutusake kanggo mungkasi perbudakan kapentingan iki liwat perbudakan.

Kanthi iki, kita ana ing tengah-tengah bidang kabijakan finansial nasional, saéngga ing lapangan ing ngendi wong Jerman normal ora krasa ing omah. Apa sing kudu ditindakake saiki kanthi jumlah sing akeh lan akeh? Warga negara normal ora umum maca debat anggaran, lan dheweke ngurmati agama babagan dalan rahasia lan cara seni finansial sing mbingungake, mula dheweke bakal ngindhari kabeh perkara kasebut. Ing semaput, iki mesthi uga ana hubungane karo kasunyatan manawa saben individu duwe rasa sing rada sithik kanggo kedaulatan pajak negara lan ora ana sing pengin ngelingake nomer kasebut. Mung nalika koran pajak mabur menyang omahe, wong modern kasebut ujar manawa perkara kasebut pancen prihatin banget lan dheweke mesthi dadi korban saka macem-macem kabijakan finansial nasional sing palsu.

73 Layanan tani, kanthi manual utawa nganggo kewan, sing dituntut saka para petani ing jaman pertengahan.

Saiki iku arang banget luar biasa sing Sejatine prakara kawicaksanan financial nasional ora ing kabeh dadi buram lan misterius minangka katon ing kawitan marketing, tenan sing padha Sejatine cetha lan prasaja sing padha bisa dicekel dening saben pangerten rata-rata paling sethithik ing outlines sing amba.

Mulane ora mbutuhake panjelasan konstitusional sing gedhe yen negara nduweni kemungkinan sing diterangake kanggo nutupi kebutuhan dhuwit, amarga saben wong ngerti lan wis ngalami ing uripe dhewe apa sifat kedaulatan layanan negara, lan saben wong nampa ing tangane saben dina cathetan kertas sing diterbitake dening negara, lan ora ana sing ora kena pajak. Mulane bakal dadi sing paling alami ing donya yen negara nutupi syarat dhuwit kanthi eksklusif ing telung cara kasebut.

Kanggo wong pribadhi, telung cara iki ora mbukak, amarga dheweke ora bisa nelpon pepadhamu kanthi sukses kanggo nyambut gawe utawa layanan pajak utawa ora bakal aman yen dheweke nyoba nyetak dhuwit dhewe lan nggawa menyang sirkulasi. Kanggo dheweke pancen mung ana cara kanggo nanggung utang kanthi bunga, yen dheweke wis ngira yen dheweke mung bisa seneng karo dhuwit wong liya lan ora bisa nyegah utang.

Nanging yen negara ing umum ndeleng minangka siji-sijine cara kanggo nampa utangan bunga - mula utang, nalika mbutuhake dhuwit lan ngetrapake hak-hak kedaulatan liyane ing dina iki mung kanthi cara licik kanggo ngumpulake utang sing ditindakake saka wong-wong, iki minangka syarat-syarat sing ora ana gunane kanggo panjelasan sing cukup. Pancen ora ana panjelasan sing cukup kanggo iki, nanging mung kasunyatan manawa kabeh pamikiran kita sanajan ing masalah politik finansial nasional diarahake utawa dirusak kanthi cara kapitalistik pribadi. Kanthi polusi umum saka pendapat umum, panjelasan sing katon logis babagan kabijakan utang negara kaya sing wis daklaporake duwe peran sing penting banget.

Wong Yahudi wis mbuktekake awake dhewe dadi master psychagogy sanajan ing perkara kasebut. Ing kasus kaya mengkono, tansah angel banget kanggo ora ngomong langsung saka korupsi langsung saka negarawan tanggung jawab, anggepan ketok, nanging ing paling kasus ora ana korupsi, nanging mung kahanan sing durung mesthi ing prakara sistem financial lan kredit, short-sightedness lan puas sing wis mimpin kanggo kasunyatan sing administrasi keuangan negara wis ambruk alon-alon, nanging mesthi, kang ora katon menyang delirium.

Kanggo pangembangan iki kahanan wis nyumbang ing proses penting banget kasunyatan sing siji ing kawitan dianggep Financing karya umum gedhe kaya railway bangunan, etc., kang janji kanggo ngasilaken revenue, liwat silihan minangka aman. Siji-sijine mutusake kanthi cara ing ngisor iki: Saka bathi saka sepur utawa saluran banyu kapentingan bisa langsung ditutup, banjur kita pancen wis kontrol rega. Kanthi sumber daya dhewe, negara ora bisa nggambar karya gedhe ing siji stroke saka treasury, mula kanthi matur nuwun nampa bantuan kredit sing ditawakake saka bank-bank. Iki ngilangi alangan saka pamrentah kanggo nyetujoni pajak anyar ing parlemen negara, sumber daya cair negara ora diklaim, lan sepur bisa gampang mbayar kapentingan saka surplus. Seni seductive saka ibukutha silihan, kang dhewe ora bisa nindakake apa-apa karo dhuwit yen ora nemokake wong sing njupuk saka iku lan mbayar kapentingan ing Kajaba iku, kasil ngowahi ireng dadi putih lan nggawe negara dhewe dadi kolektor kapentingan kanggo ibukutha pribadi.

Malah refleksi ekonomi sing paling gampang saka pamrentah utawa parlemen sing ngerti tanggung jawabe, mesthine kudu nyebabake: Yen wong mbangun sepur nganggo dhuwit manca lan kudu mbayar, saben taun, mung bunga 5%, kanthi kabeh sing ana gandhengane, siji bakal mbayar maneh ing 20 taun, kabeh jumlah sapisan, ing 40.

Machine Translated by Google

taun wis kaping pindho lan utang padha tetep pinunjul. Jumlah luar biasa iki sing ngluwihi kaping pirang-pirang biaya investasi awal pancen kudu diunggahake maneh kanthi ora langsung saka masyarakat, kabeh populasi, sing kudu mbayar tarif transportasi sepur sing diunggahake miturut jumlah bunga kasebut. A woro-woro siji-wektu kanggo wong saka retribusi sepur gedhe, utawa mesthi, luwih apik. Banjur pungutan iki, mesthi, wis rada oppressive kanggo sawetara taun nanging uga ora akeh maneh, amarga biaya transportasi lan railways bakal banget rauh dadi aset negara tanpa utang tenan sing mengko njamin iku gedhe bathi taunan. Nanging iki crita lawas sing luwih seneng ngethok buntut asu sing sithik-sithik amarga ana sing ngira yen ora nglarani. Alamiah, ngelawan bener. Biaya investasi saka perusahaan nasional kuwi pancen kudu dibayar dening pedunung, nanging yen dikembangake kanthi silihan, mula ora bisa dipungkiri, uga kapentingan sing jumlahe sajrone pirang-pirang taun nganti utang dhewe. Dadi bodho finansial kanggo mbiayai karya umum kasebut liwat silihan. Ing kene kita bisa nuding apa sing bakal ngluwari negara saka kegilaan utangan: ora ana sing bisa nglarang negara, umpamane kanggo usaha produktif kasebut, ngetokake cathetan kredit, cathetan kredit treasury negara, lan mbayar karya kasebut. Nggawe dhuwit negara kasebut ing kasus sing ora ana pitakonan babagan inflasi ing kabeh, amarga ana nilai anyar uga kanggo token anyar, bakal mutusake masalah ing siji stroke kabeh kangelan lan mbebasake negara lan wong ing salawas-lawase saka utang kapentingan-prewangan kanggo ibukutha pribadi.

Kita kudu luwih rinci babagan masalah iki ing papan liya. Administrasi finansial sing trampil kudu bisa ngatur barang-barang kasebut supaya karya-karya gedhe kasebut ditindakake saka pajak khusus bebarengan karo panggunaan sumber pendapatan negara liyane lan mung kanthi masalah sebagean cathetan anyar. Kamungkinan iki mesthi bakal kelakon mung yen kabeh pengeluaran negara liyane, utamane sing disebut ora produktif kanggo administrasi, administrasi kaadilan, pendidikan, lan sapiturute, bisa ditutupi saka surplus perusahaan komersial negara.

Iki bisa uga, amarga ekonomi defisit saiki saka ril sepur, pos, lan liya-liyane, kaya ironi, nanging kita ora adoh saka kemungkinan kasebut, kaya sing wis daktuduhake ing taun 1919 ing publikasi pisanan ing *Süddeutsche Monatshefte* (Februari), "Apa saiki?" ing judhul "Sarana radikal". Mung kewajiban kapentingan negara kanggo ibukutha pribadi misahake kita saka kondisi becik saka ekonomi financial nasional. Delusion wis efektif ing wektu sing, sing negara, nalika perlu dhuwit, kudu mung kumpa dhuwit menyang dhewe ing kapentingan, wis nyegah iki.

Cetha, lan kabeh wong kudu bisa nuruti panjelasanku, yen negara ora ngarahake dhuwit manca, mula utang, yen pengin nindakake apa-apa, umpamane, bisa nuntut kerja-lan tim-layanan lan pungkasane mesthi bisa ditrapake kanggo ngetokake cathetan kredit perbendaharaan negara kanggo tujuan kasebut, supaya wong-wong mau tanpa beban kerja kasebut. Prosedur kasebut bakal duwe kauntungan gedhe kanggo mbebasake karya kasebut saka wiwitan saka saben kapentingan lan kewajiban tol; karya bakal langsung free lan utang-free property negara. Saka asil karya, voucer kas negara sing diterbitake pancen bisa ditebus lan dirusak ing wektu sing cendhak; produk saka karya kuwi, utawa rega angkutan barang lan penumpang, bisa suda banget. Mangkono, layanan paling gedhe bisa umume kanggo kabeh ekonomi nasional, negara bisa entuk sumber revenue cukup pinunjul sing bakal paling migunani kanggo kabeh masyarakat nasional lan uga bakal nggawe negara dhewe cukup independen saka finance dhuwur. Nanging uga kudu

Machine Translated by Google

dadi. Kanggo negara minangka master sistem finansial lan dudu keuangan sing dhuwur, yaiku, bakal ana ing negara Sosialis Nasional ing mangsa ngarep.

Iku pancene trick fraudulent psychagogic sing bank-bank wis kasil ing ora ngidini pangolahan pikiran ketok lan poto-bukti kuwi sing - sapisan ditulis - ora maneh kanggo contradicted, lan ing befuddling negara lan ekonomi karo ukara kasebut ing ndhuwur lan roping menyang perbudakan kapentingan kanggo ibukutha.

Aku ngerti manawa, sanajan prekara-prekara kasebut saiki wis terang nalika awan, isih akeh pamaca sing ora percaya karo pemahaman manungsa sing sehat lan mung ora pengin percaya kepiye absurditas kasebut bisa kedadeyan lan luwih seneng ngira: "Iki ora bener, negarawan kita ora bisa dadi bodho - nanging aku ora bisa ngadili iki". Iki pratelan kanggo lack of paukuman karo gati kanggo kuwi negara kosong incompetence ing prakara politik financial stands pindho ing kontradiksi kanggo fault-finding digunakake siap lan ranting ing ngukur negara lan kanggo kasunyatan sing iku pitakonan kene prakara sing kenek saben individu paling keenly ing dompet.

Kanggo wong-wong iki aku pengin ninggalake sudut pandang liyane kanggo dipikirake yaiku gegayutan karo cara persetujuan kredit liwat parlemen provinsi utawa Reich.

Tugas-tugas negara sing gedhe-gedhe kuwi pancen dirembug kanthi temenan ing parlemen. Sawise debat dawa, kredit pungkasane "disetujoni". Rata-rata warga negara saiki percaya yen saiki kabeh wis rapi lan negara, sing pancen sugih lan kuwat, wis duwe jutaan sing disetujoni. Wong sing pinter mbok menawa isih bakal ngeruk kupinge lan kandha marang awake dhewe, 'Tegese pajak anyar maneh'. Nanging aku bisa kanthi kendel njaga manawa, kajaba sing diwiwiti - sing ora kudu dadi wakil utawa menteri, mbok menawa mung siji sing paling akeh dadi jelas yen persetujuan kredit gedhe iki ing parlemen provinsi utawa Reich ora ateges apa-apa, nanging ijin – , supaya "kredit" kasebut diutangi dhewe kanthi kapentingan kanthi cara liya. Iki "persetujuan kredit liwat parlemen" saéngga mung ngidini menteri sing prihatin kanggo njaluk kredit iki kanthi kapentingan ing bank-bank gedhe. Kanthi cara iki "persetujuan kredit liwat parlemen" alamiah dadi guyonan, komedi, kanggo kabeh populasi - kang kudu ing analisis final mbayar modal lan kapentingan - ora ing posisi uga kanggo tenan nyuplai "kredit", ora, iku kudu pisanan digawe dening ibukutha silihan gedhe.

Siji-sijine perkara sing logis lan alami yaiku, ing kasus persetujuan kredit liwat parlemen, kanthi bebarengan lan kanthi otomatis uga bakal disetujoni yen saiki bank negara uga bakal mbayar utawa menehi wewenang jumlah sing disetujoni kanthi basis pesenan pembayaran saka panguwasa pelaksana menyang pengusaha sing prihatin.

Kridit disetujoni, kanggo mata uang sing dibutuhake kudu ditindakake; mula ora ana gunane yen - kaya saiki umume - pisanan utang kudu ditulis lan banjur kridit "disetujoni" kanthi cara diwenehi kaping pindho dening para kapitalis.

Saiki siji bisa kanggo njaga sing keluwihan dhuwit saka negara digambar mung ing cara iki lan sing iki kudu duwe pengaruh ono gunane ing kahanan financial umum saka negara, sing mangkono kuwi Manajemen kredit bakal operate ing proses ngurangi inflasi. Nanging iki mesthi ora kedadeyan lan amarga alasan sing ora bisa ditandingi dening pakar perbankan. Bisa uga diakoni manawa bagean sing luwih cilik saka draf kasebut lan pambayaran utang kasebut dibayar kanthi awis, dadi pitakonan ing kene saka bunder penabung cilik sing golek dalan menyang bank kanthi draf kasebut, sing wis nylametake sepasang atus utawa ewu tandha sing saiki pengin nandur modal ing sertifikat kapentingan, ing kertas ajaib kaya sing kudu dipotong mung siji-sijine kanthi jumlah sing bisa dibayar saben taun. Nanging dhuwit sing mlebu ing bank kanthi cara iki cukup

Machine Translated by Google

diabaikan. Kajaba iku, bank-bank ing ngendi dhuwit kasebut disimpen kanggo bagean kasebut ora ngirim dhuwit kasebut menyang kas negara, nanging transfer dhuwit kasebut ditindakake sacara eksklusif kanthi transfer utawa reresik.

Nanging kabeh rancangan sing luwih gedhe babagan utang kasebut ditindakake dening para kapitalis wiwit wiwitan, ing bank-bank, kanthi transfer tanpa awis utawa liwat proses transaksi perbankan, lsp.

Ing kasunyatan mula, ora ana awis teka menyang tangan negara lan, yen nampa kuwi, iku kudu langsung menehi adoh kanggo eksekusi sawijining karya. Kauntungan sing dianggep iki mulane ora ana. Ing nalisir iki nderek: Negara, kita ngerti, masalah kanggo jumlah silihan supaya disebut-sertifikat keamanan utawa obligasi. Obligasi negara iki sacoro apik, utawa ora sacoro apik, kertas dicithak sing ngemot instrument utang endowed karo kabeh pangayoman negara ing jumlah ditampa, lan ing Kajaba iku, penentuan perlu tanggal pembayaran kapentingan lan, ing kupon-sheet dhewe, kupon ing basis saka kang negara janji kanggo mbayar seprapat taun, setengah taun utawa taunan jumlah sing ora kapentingan ing kupon.

Kejabi, kanggo iki coupon-sheet ditambahake liyane sing disebut sertifikat nganyari maneh (talon) kang entitles pemilik kanggo panrimo saka coupon-sheet anyar yen pisanan wis kadaluwarsa sawise sawetara taun tartamtu.

Saiki sertifikat keamanan kuwi sing ditanggepi dening negara sing negara tanggung jawab karo kabeh kasugihan kanggo ibukutha lan kapentingan tegese kapasitas tuku ing tangan saka pemilik. Sing duwe sertifikat negara kasebut pancen bisa tuku apa wae kanggo awake dhewe nganggo sertifikat kasebut sawayah-wayah, manawa dheweke menehi sertifikat kasebut langsung minangka pembayaran utawa dheweke ngedol sertifikat kasebut ing bursa saham utawa bankir banjur mbayar awis kanthi asil.

Saiki ora ana sangsi yen masalah sertifikat keamanan anyar dening negara tegese *nggawe kapasitas tuku tambahan* - apa iki bener utawa bener ora narik kawigaten kita ing wektu iki -, cukup padha yen, contone, negara dicithak dhuwit kertas anyar. Bentenipun bakal kalebu ing kasunyatan sing ing siji cilik sertifikat keamanan diprodhuksi kang beban negara, loro saka utang, karo *kewajiban kapentingan langgeng,* déné ing cilik saka Jeksa Agung bisa ngetokake anyar dhuwit kertas kapentingan-kewajiban ora ing kabeh teka menyang wawasan. Saiki kita wis weruh yen wangun pungkasan ing kasus apa wae bakal luwih apik kanggo negara lan rakyat.

Nanging saiki, yen kita tindakake cara Financings kuwi luwih, iku emerges sing Financing langsung saka negara gedhe dianggo karo panyegahan saka rute silihan marang kaluwihan luwih ageng.

Kita wis weruh sing wangun saiki diadopsi saka Financing karya negara ndadékaké kanggo nggawe kapasitas tuku tambahan, kang diwakili dening Jeksa Agung bisa ngetokake saka sertifikat keamanan anyar. Ing kasus iki, kabeh jumlah silihan anyar bakal lan kudu diwènèhaké bebarengan, sanajan railways, saluran banyu, lan sapiturute sing bakal dibangun mentas mung ing tataran construction lan isih ora makili sembarang nilai nyata worth mentioning.

Yen salah siji gerakane kanggo Financing kuwi negara gedhe dianggo ing cara ngajokaken dening kula, banjur biaya iklan gedhe tenan kanggo silihan pisanan ilang. Siji bisa uga ngelingi apa jumlah gedhe sing dipangan dening tender ing koran wae. Luwih persentasi sing diwenehake marang bank-bank lan institusi kredit liyane saka wiwitan ilang. Malah iki, maneh, yuta. Salajengipun, siji cenderung ngetokake silihan miturut nilai par, kanthi tembung liya, kanggo jaminan 1000 tandha mung 970 tandha luwih utawa kurang sing kudu dibayar dening panuku sertifikat kasebut, nanging dheweke nampa jumlah lengkap kanthi kapentingan. Malah iki losses sing saka wiwitan

Machine Translated by Google

dadi beban kanggo negara utawa perusahaan lan kanggo kapitalis. Pancen, siji cenderung "nghias" silihan kasebut karo atraksi liyane, minangka ekspresi ijol-ijolan saham, kanthi menehi prospek keuntungan ekstra khusus sing bisa uga kalebu pengecualian pajak. Aku kelingan kene silihan premium pertambangan sing ditampilake paling Fantastic wisata kuwi sing negara tau stooped kanggo. Lotre lan gambling Sétan iki disetel ing layanan saka iklan silihan ing sing prajanji kanggo mbayar metu winnings yuta ing nomer akeh banget 1000 tandha obligasi; Kajaba iku, pembayaran bonus disebut-dianakaké metu, lan luwih, kapentingan-tingkat announced ing 5% sing Nanging hedged karo klausa, lan, Kajaba iku, ing cilik saka seri saka pajak silihan premium tabungan exempt saka saben tax! Saka ngendi sing pengin entuk jumlah gedhe kanggo mbayar premi lan keuntungan kasebut, menang lotre sing apik banget iki, ora ana sing nganggep - sanajan kudu jelas kanggo saben wong sing serius lan ngerteni manawa kabeh jumlah kasebut kudu ditarik maneh saka kanthong wong. Kanggo, jumlah sing ditampa banjur langsung digunakake kanggo pangeluaran sing paling penting. Iki kabeh kejahatan politik finansial marang wong-wong sing mung kudu nggumunake babagan insolence sing ditindakake.

Dadi, yen siji ora njupuk rute silihan, nanging langsung cara nggawe dhuwit langsung, banjur kabeh beban hard lan ora adil saka budget negara bakal dibusak - siji ora malah kudu mundhakaken *jumlah perlu ing dhuwit kertas anyar,* nanging iki bisa njupuk Panggonan cukup alon, malah karya anyar terus. Iki bakal duwe kauntungan luwih gedhe tenan sing ora ana pitakonan saka masalah dhuwit ditemokke, kanggo dhuwit anyar bakal diwenehi mung nalika bagean owahan liyane saka karya wis rampung. Kita bakal kudu nindakake kene karo dhuwit kebak dijamin liwat nilai nyata, mangkono karo dhuwit sing stabil, karo dhuwit sing dicocogake dening supaya akeh jam dileksanakake karya.

Nanging malah iki wangun anyar Jeksa Agung bisa ngetokake saka dhuwit anyar kanggo construction kang wis katon luwih sarujuk ora ing sembarang cara langkah pungkasan. Kanggo iku ora bakal kabeh mbuktekaken perlu kanggo nggawa jumlah dhuwit padha karo karya mentas digawe menyang circulation, kanggo cathetan mentas ditanggepi pancen mili bali maneh menyang treasuries negara umum; padha bisa mangkono ditanggepi sepisan maneh tanpa seri anyar kudu digawa menyang circulation. Lan saiki ayo maju luwih maju, yaiku, ayo padha ngumumake masalah dhuwit anyar dhewe kanggo negara khusus kase tugas minangka ing dhewe dhasar ora ing kabeh perlu, malah yen kita bisa banget uga nerangake idin, lan uga utamané kajelasan, proses Financing ing Jeksa Agung bisa ngetokake saka dhuwit dhewe kanggo construction lan kepéngin kanggo netepi kanggo tujuan tartamtu.

Langkah pungkasan iki minangka *pendanaan tanpa kas lengkap* kanggo tugas negara kasebut. Iku, kaya sing wis dituduhake ing ndhuwur, salah kanggo nganggep yen negara bakal, liwat silihan, entuk dhuwit sing bisa mbayar pengusaha lan buruh konstruksi sepur utawa pabrik listrik.
Nanging, para pengusaha kudu ngetokake dhuwit saben minggu saka bank-bank sing dibutuhake kanggo mbayar karya kanthi awis. Bank-bank kanggo bagean kudu nutupi panjaluk extraordinarily gedhe iki ing saham treasury sing sepisan maneh saka bank-bank sentral utawa Reichsbank, etc. Saiki, ing wektu normal, kabeh likuiditas ana wis cukup kebak kanggo pembayaran upah saben minggu saka kabeh kekiyatan kerjo, lan iku dhasar prakara indifference yen sementara, contone, construction saka tenaga kerja sing luwih gedhe saka Walchen, Bavarian concentrate ing panggonan kang luwih gedhe. yen padha ora dipunginaaken ing kono, padha bakal malah nalika mbagekke ing Enterprises liyane kudu nyana lan nampa bayaran upah saben minggu, utawa nampa dhuwit liwat insurance pengangguran. Tegese iku tugas negara sing cukup umum kanggo ngurus kebutuhan total sarana pambayaran kanggo kabeh warga negara

Machine Translated by Google

ekonomi, ora ketompo apa tenaga kerja sing luwih gedhe digunakake kanggo sementara ing sak panggonan kanggo nglakokake karya negara gedhe utawa ora.

Penyediaan sarana pembayaran kanggo pembayaran upah lan implementasine transfer tanpa awis liyane kanggo para pengusaha minangka tugas transaksi pembayaran lan ora ana hubungane karo kahanan kredit.

Mulane bakal dadi bab sing paling ketok lan alam yen kanthi persetujuan kredit kanggo sawetara karya negara gedhe liwat perwakilan sah saka kabeh populasi padha kaiket, ing wektu sing padha, wewenang sing bank negara bisa, ing basis saka iki kridit disetujoni, nindakake pembayaran perlu. Temenan kanthi cara normal - pembayaran kasebut mung ditindakake nalika panguwasa negara sing dikontrak (departemen pertanian, departemen teknik jalanan lan kali, bagean konstruksi sepur, departemen khusus kanggo tujuan khusus, lan sapiturute) wis mriksa jumlah pembayaran sing dijaluk para pengusaha lan, miturut peraturan lan kontrak, pembayaran sing sah.

Kabeh swindle silihan sing dibuwang - amarga iku ora liya nanging wangun modern ngapusi bangsa - ora ana gunane lan mung mbebayani.

Machine Translated by Google

Perusahaan Reichsbank

Reichsbank dudu, amarga saben warga negara sing percaya, mesthine minangka bank negara nanging perusahaan saham. Reichsbank mangkono ing ora institusi negara malah yen negara wis, nganti Juni 1922, nalika iku kanthi "autonomised" ing panjaluk saka Entente, hak peraturan tartamtu. Malah pejabat bank kasebut dijenengi lan dibayar dening Reich, nanging dewan penasehat kasebut dumadi sacara eksklusif saka wakil-wakil saka bank-bank gedhe lan Yahudi internasional - loro-lorone minangka wong sing padha.

Wis ing madegé ing 1 873 dewan penasehat pisanan nyathet ing antarane sekitar 15 anggota jeneng ing ngisor iki: Baron Rothschild, Privy Councilor of Commerce Bleichröder, Privy Councilor of Commerce Mendelssohn, Theodor Plaut, Privy Councilor of Commerce Oppenheimer, Privy Councilor of Commerce Zwickor Councilor of Commerce, Privy Councilor of Commerce Zwickor Councilor of Commerce. saka Commerce Gelpke; Dadi sewelas wong Yahudi gedhe murni lan, minangka hiasan, papat wong lanang liyane kanthi jeneng Jerman.

Iku maneh pinter catur-pindhah karo kang bankir maringi pitutur Bismarck, Bleichröder, dianjurake kanggo Reichschancellor lawas sing Reichsbank dikembangaké ora minangka institusi negara murni amarga iku ora bakal bisa kanggo cocok dening mungsuh ing cilik saka perang ing basis saka internasional! diakoni keamanan properti pribadi, dene minangka bank negara murni bakal langsung mbukak kanggo serangan saka mungsuh.

Ing kasunyatan, wong Yahudi sing pinter, bebarengan karo financier gedhe liyane, mesthine mung pengin entuk institusi finansial utama Reich menyang wilayah kekuwatane. Para priyayi uga sukses lan Reich kanthi mangkono nolak salah sawijining bidang sing paling penting saka kedaulatan koin - hak nerbitake dhuwit kertas.

Reichsbank saiki manggoni posisi sing cukup khusus ing sistem finansial Reich Jerman, posisi sing paling jelas wong sing paling penting saiki babagan akibat sing nggegirisi kanggo negara lan rakyat.

Mesthi dadi tugas saka investigasi individu kanggo nliti kanthi tepat apa cara bank-bank gedhe wis nyalahi panggunaan pengaruh sing nemtokake ing Reichsbank, wiwit madegé, nganti tujuan egois.

Sanadyan Bismarck ana ing kantor, pandangan negara-wong lanang lan ngurmati dheweke njaga hyena bursa saham ing kontrol; mung sapisan ing sajarah Reichsbank, Bismarck nggunakake veto kanselir sing diwenehake ing hukum Reichsbank, yaiku nalika dheweke nglarang nampa saham Rusia. Dina iki Reichsbank wis, ing meksa loropaken saka bankir internasional, minangka wis kasebut ing wiwitan, wis digawe kanthi mandhiri. Reichsgovernment mangkono ora duwe kamungkinan luwih saka tumindak ing cara nemtokake ing tumindak bisnis.

Perbudakan kapentingan bangsa tegese aturan bank lan bursa saham. Pecah perbudakan kapentingan minangka tugas paling gedhe saka Sosialisme Nasional.

Kabeh sing kedadeyan saiki ing negara lan ekonomi - kabeh dadi panjaluk kapentingan modal gedhe marang karya produktif. Yen sepur dibangun, ana asil utang, yen perang ditindakake, utang perang bakal dadi, yen sumber daya alam utawa hidroenergi dikembangake, ana asil silihan hidro-energi, yen pabrik ditambahi, saham anyar ditanggepi, yen perusahaan anyar didegake, sawetara bentuk perusahaan kapitalis sing dipilih sing ngidini karya lan risiko mili menyang pengusaha lan para pengusaha. Yen ora diterusake kanthi silihan, luwih gampang lan luwih akeh

cara ekstensif dhuwit-printing dipilih, kaya ing wektu inflasi 1923, kang uga ngumpulake ing kapentingan paling gedhe kanggo ibukutha gedhe. Kaya ing kasus Raja Midas ing saga, sing kabeh sing disentuh dadi emas, mula saiki kabeh sing kedadeyan dadi sekuritas sing duwe bunga.

Sayange, para bankir donya duwe napsu sing apik lan sekuritase pancen dadi panganan sing paling disenengi, sing jelas cocog karo dheweke. Kita ora bisa ngetung yen dheweke bakal nandhang luwe, kaya Raja Midas, sing kondhang, malah panganan ing cangkeme dadi emas. Kosok baline, para buruh bakal keluwen dhisik sadurunge sing duwe kepentingan.

Dheweke uga babar pisan ora mikir nyerah utawa nglemesake aturane, *mula aturan kapentingan iki kudu dilanggar.*

Saiki kita kudu madhangi aspek katelu sing bakal ngrampungake lan ngrampungake gambar eksploitasi kapitalistik kapentingan sanajan kanggo wong awam, yaiku *inflasi.*

Machine Translated by Google

Inflasi

Inflasi minangka ekspresi sing jelas saka kasangsaran politik finansial kita. Inflasi mengaruhi kabeh wong - saben wong sing kudu golek panguripan - kanthi keruwetan sing nggegirisi.

Nanging saka ngendi inflasi teka? Kanggo pitakonan iki siji bisa krungu nomer akeh panjelasan kang sebagéyan dijupuk saka sudut pandang sempit saka wong njawab, sebagéyan saka kamus slogan demagogic, lan sebagéyan nuduhake sabab parsial nyata tanpa Nanging bener mencet sabab motivating pokok. Nalika krungu panyebab inflasi sing diidentifikasi dening pihak sing beda-beda, ora ana tatanan sosial lan ora ana profesi maneh sing ora bakal ditetepake dening sawetara pihak minangka panyebab inflasi.

Kanggo sing wis ngetutake panjelasan buku babagan perbudakan kapentingan, jawabane ora angel ditemokake. *Kaluputan asli kanggo inflasi ditanggung dening kewajiban kapentingan kerja kanggo modal.*

Kapentingan - tax - inflasi, mangkono ora chain logis mbukak kang, miwiti saka janji bilai lan khayal saka kapentingan ing bagean negara, meksa akibat sing negara kudu extract kewajiban kapentingan ditampa saka wong liwat pajak; pajak, lan pancen pajak kabeh jinis, langsung lan ora langsung, tugas, uga pajak ora langsung paling objectionable, sing masalah dhuwit kertas ditemokke, banjur seret ing inflasi bebarengan karo wong-wong mau. Ing cara iki terus ing siklus langgeng, kanggo kahanan inflasi tau luwih expenses saka negara kang, kepepet ing madness silihan, tansah mikir sing bisa nutupi mung liwat acceptance saka utang anyar, utang anyar iki duwe kapentingan anyar ing dhewe, kapentingan anyar nggawe pajak anyar perlu, aturan tax mboko sithik gagal rampung, kanggo, ing cilik saka kabeh mata uang negara ambruk, saiki isih ana ing mburi tax ambruk. nyerah tanpa perlawanan marang Bolshevisme finansial saka mesin cetak dhuwit, kaya sing wis kita alami ing inflasi taun 1923.

Karya-karya polemik pisananku utamane khusus kanggo nemokake sambungan kasebut. Ing Manifesto kanggo bejat saka perbudakan kapentingan74 Aku dikembangaké ing amba negesake umume kabeh-overarching pinunjul saka masalah kapentingan, ing bangkrut State: Solusi aku cukup khusus dicethakaké stupidity saka sistem silihan negara lan nuding menyang hukum tax ora kaetung kang digawe luwih larang livelihood saka massa sing godhongé amba, kang produksi wis rampung digunakake kanggo layanan kapentingan. Ing karya serangan tax teka, karo banjir anyar saka hukum tax saka 1920 lan 1921, uga Reichsbudget kanggo 1918, bukti conclusive ana sing kabeh administrasi financial Reich lan negara rampung yoked kanggo layanan kapentingan kanggo ibukutha silihan gedhe. Ing buku pungkasan, Nanging, cara wis dituduhake kanggo mbalikke iki kahanan rampung squalid karo conto cukup palpable.

Cukup jelas, liwat banjir ekonomi nasional kanthi dhuwit kertas, daya tuku dhuwit kertas iki kudu ajeg mudhun.

Amarga dhuwit ing karakter sing paling jero, kaya sing wis kita kenal, minangka tandha karya sing ditindakake, sing diarani téori jumlah dhuwit, paling ora ing fitur sing penting, kudu ana.

---

74 Daya beli potensial yaiku daya beli sing disimpen sing saiki ora nimbang ing pasar. Iki kalebu awis hoarded uga modal tabungan tenan nandur modhal.

Daya beli efektif yaiku jumlah total kabeh tuntutan tuntutan ing ekonomi nasional sing arupa awis utawa ing wangun securities Applied menyang pasar barang lan ngupaya kanggo ngowahi piyambak menyang barang materi.

Daya beli potensial bisa diowahi sawayah-wayah dadi efektif, ing kasus fenomena iki, siji ngomong babagan "penerbangan saka tandha".

Machine Translated by Google

diakoni dening kita. Teori iki mulangake manawa jumlah dhuwit sing ditemokake ing sirkulasi ing ekonomi nasional kudu tetep ana ing hubungan sing stabil yen owah-owahan ing daya beli ora muncul. Dhuwit kasebut rada beda karo stok barang lan - diitung saka jumlah barang - sawetara unit nilai mata uang adat diprodhuksi, yaiku rega rata-rata barang. Ing kene aku negesake banget tembung sifat 'rata-rata'. Pancen, siji kudu pindhah luwih adoh lan ngomong: tingkat rega rata-rata - mangkono ing cara ora jumlah prices individu - stands ing katergantungan tartamtu ing jumlah daya tuku saiki ing total ing negara. Nanging daya beli wis dadi konsep sing luwih lengkap tinimbang mung jumlah aset awis. Nanging kita ora pengin kesasar ing kene babagan rincian ekonomi, amarga pitakonan babagan daya beli sing efektif lan potensial ing pengaruhe ing rega kudu dibahas ing kene. Oalah, mesthine, contone, tikel kaping sewu saka mata uang sing sirkulasi kanthi alami kudu nggawa tikel kaping sewu rega. Ing kasunyatan, dudu rega-rega sing pancen mundhak, daya beli merek mung suda ing hubungan kuwalik karo perkalian jumlah mata uang.

Penyebab dhasar inflasi yaiku - kewajiban kapentingan negara. kewajiban kapentingan iki ndadekake pajak perlu, kanggo negara mung bisa menehi apa kudu maneh extract ing sawetara wangun saka warga.

Bentuk rampokan wargane dening negara, kaya sing wis dingerteni, ana telu - liwat pajak langsung utawa kanthi bentuk sing luwih efektif liwat pajak ora langsung utawa kanthi inflasi ora langsung khusus. Wangun pungkasan iku paling objectionable, iku uga sing karo negara bangkrut ngupaya terus sirah ing ndhuwur banyu - iku counterfeiting paling sampurna. Nanging wangun pungkasan iki utamané mbebayani amarga kanthi mangkono kasugihan tabungan saka bagean paling efisien lan rajin saka populasi mung numpes.

Iki minangka salah sawijining bab sing paling nggegirisi ing tragedi wong Jerman. Atusan ewu buruh kasar, karyawan, pejabat, anggota profesi gratis, dokter, insinyur, lan sapiturute kabeh umure, kanthi kerja keras sing ora kenal lelah, disimpen kanggo awake dhewe lan kulawargane supaya bisa ngrasakake umur tuwa sing bebas saka perawatan lan mandiri. Dheweke wis nglumpukake tabungan kanthi sen lan tandha kanthi tandha, lan saben tandha tegese njamin minimal subsisten kanggo saben dina nalika umur tuwa. Nanging negara, sing wong-wong apes iki wis dipasrahake marang tabungan, ing inflasi taun 1923, ora mbayar kanthi cara apa wae kanggo tandha sing wis dipasrahake ing sawetara cara minangka tabungan - sanajan ora nalika dhuwit sing disimpen kasebut disimpen ing potongan emas sing mengkilat - kira-kira 30 yuta papiermarks75, nanging sing diakibatake dening mundhut dhuwit dhewe. tandha. Kanthi mangkono ngrampok kabeh wong-wong iki saka woh-wohan saka karya urip lan nyurung wong-wong mau menyang kasusahan paling pait. Padha banjur fobbed mati dening negara karo handouts pathetic lan sengsara, amal pribadi kudu langkah ing karo bantuan - nanging sabenere wangun iki utamané isin kanggo wong-wong sing kena pengaruh, kanggo saka tangan pribadi peparingé iki tetep handouts nyata, peparingé amal kanggo wong-wong sing apes iki kudu matur nuwun, sanajan iku bab hak rampokan uga diatur. Hak kang, yen padha dibalèkaké, ora malah nggawe "matur nuwun" saka ngrampok perlu.

---

75 Papiermark iki diadegaké ing Agustus 1914 amarga tiba saka tandha, lan sambungan antarane goldmark lan emas nilar. Tingkat inflasi terus mundhak nganti Nopember 1923, nalika mata uang kasebut stabil liwat pengumuman nggawe rentenmark anyar sing regane 1 triliun papiermarks. Rentenmark, sing wiwit ditrapake ing taun 1924, banjur diganti ing taun sing padha karo Reichsmark.

Machine Translated by Google

Kita wis nuding ing perangan-perangan liyane kanggo kasunyatan sing prinsip palsu males piyambak frightfully ing wong miskin iki - tenan becik saka pensiun ibukutha. Ora kaya bunderan iki wis pantes nasib iki, ing nalisir - iku bakal dadi tugas terhormat saka Negara Nasional kanggo menehi ganti rugi kanggo wong-wong sing dirampok iki uga bisa. Nanging, isih kudu ngarep-arep yen pawulangan sing nggegirisi iki bakal terus kedher ing wong sing ora sadar lan yen ideal pensiun ibukutha bakal klelep lan bakal mbantu tabungan sing cocog - ide murni Jerman babagan perawatan tuwa, perawatan wanita lan bocah-bocah liwat nggawe omah dhewe, lapangan lan kebon, lan liya-liyane - dadi terobosan lan kamenangan.

Kapindho wujud rampog warga dening negara kasebut ing ndhuwur yaiku pajak ora langsung. Pajak ora langsung, ing akibate, pancen kejahatan sosial. Kanthi kejem lan tanpa henti, ing wangun sing ora ana sing bisa nyingkiri, nyebabake massa gedhe saka populasi kanthi keruwetan total, dene wong sugih ing umum meh ora kena pajak ora langsung.

Pajak langsung, yen diklasifikasikake miturut kapasitas kinerja ekonomi saka wajib pajak, dhewe minangka pajak sing adil lan bener. Pajak langsung uga, minangka pambayaran kontribusi kanggo negara kanggo tugas-tugas komunal, ora ana pajak sing kudu nggawe produksi luwih larang, amarga kudu ditindakake mung yen surplus nyata ngluwihi jangkoan kebutuhan urip sing nyukupi. Nanging minangka tax langsung dianggep dina, iku, kaya inflasi, jumlah kanggo rampokan gedhine lan panggonan dhewe ing kontradiksi langsung kanggo njamin property ditulis ing Art. 153 saka konstitusi Weimar.

Ing ringkesan, ayo diterangake maneh yen kita kudu nindakake ing kene kanthi inflasi sing umume minangka akibat saka kewajiban kapentingan negara kanggo keuangan internasional. Iki minangka prakara sing nyedhot getih sing langgeng saka badan ekonomi bangsa kita kanggo ndhukung kekuwatan finansial supranasional sing negara kita tumindak minangka pemungut pajak.

Iki minangka prakara inflasi sing cukup khusus - inflasi kapitalistik kapentingan.
Inflasi alam muncul nalika panen sing ora cukup utawa epidemi nyerang negara kasebut, nalika panjaluk alam luwih gedhe tinimbang pasokan sing ana. Inflasi sing kaya mengkono iku mung sak wentoro. Taun subur sabanjuré mbusak kasusahan lan prices bali menyang tingkat alam.

Inflasi kapitalistik kapentingan nanging kaya geni sing ora bisa dipateni nganti ngobong kabeh bandha donya lan ndadekake kabeh manungsa kapentingan-budak keuangan internasional - utawa nganti perbudakan kapentingan rusak.

Machine Translated by Google

Reformasi keuangan nasional

Sawise diagnosa pepek saka penyakit kita keuangan negara, minangka financial kita sistem umume, kita bisa ngarep-arep bisa menehi resep sing tepat kanggo obat kasebut.

Peraturan lan langkah-langkah sing ngatur transisi saka kahanan saiki menyang wangun sing bakal teka ora kalebu ing ruang lingkup karya iki. Kanggo langkah-langkah kasebut sah pedoman umum sing liwat iki yen bisa, kabeh gangguan urip ekonomi kudu nyingkiri. Alami, ora bakal kelakon tanpa keruwetan tartamtu ing kene lan tanpa intervensi sementara, nanging, sanajan ing kasus operasi sing disiapake kanthi ati-ati, ora kedadeyan tanpa mundhut getih cilik.

Tujuan akhir sing apik banget yaiku *ngilangi minat.*

Langkah pisanan lan dhasar, sing minangka asil saka nyerahake sistem finansial nasional menyang lembaga swasta, Reichsbank, plc. yaiku nasionalisasi Reichsbank.

Mesthine wis cukup jelas saka ruang lingkup bank iki yen "Reichsbank" pancen kudu dadi institusi Reich, kaya Reichspost utawa Reichscourt. Sampeyan kudu nyatakake minangka mblusukake pendapat umum yen Reichsbank, pic, diijini nganggo jeneng iki.

Tugas saka Reichsbank nyata kudu dadi loro. Kaping pisanan, panyedhiya bisnis finansial saka Reich kudu ana, amarga iki ora bisa diwenehake dening posisi administratif individu dhewe lan langsung, amarga iki pancen kedadeyan karo pos lan sepur, lan, kaping pindho, kudu dadi dhukungan sing kuat kanggo kabeh ekonomi nasional ing mediasi fiduciary transaksi pembayaran. Tugase kudu, luwih, kanggo ndeleng manawa ana aset awis sing cukup kanggo transaksi moneter.

Kanggo sawetara tugas iki, kudu dadi organ eksekutif administrasi keuangan nasional, sing kudu diselehake kanthi lengkap. Pejabat Reichsbank kudu dadi pejabat negara, kaya pejabat liyane. Dewan penasehat, sing dumadi saka wakil-wakil saka Yahudi gedhe, kaya saiki, pancen ora perlu. Iku pancen cukup yen komisaris negara khusus kanggo ngawasi tumindak keuangan bank, sing tanggung jawab kanggo tumindak keuangan bank, diangkat dening negara. Tugas saka bank bakal sabenere circumscribed dening hukum Reichsbank dhewe supaya wis tumindak financial bank bakal nyedhiyani njamin sing institusi Reichsbank serves mung kapentingan nasional.

Nanging saiki wis dadi institusi perbankan sing cocog karo panjaluk kasebut sing kudu kita pasang ing Reichsbank. Iki Bank Negara Bavarian. Bank Negara Bavarian sejatine minangka bank nasional, lan ora ana sing bisa njaga manawa dheweke ora nindakake tugas minangka lembaga perbankan kanthi cara sing ora bisa ditolak. Iki alamiah karo caveat sing uga wis makarya miturut adat umum saka kapentingan ekonomi kapitalistik. Nanging ing kasus apa wae, bank iki wis nglayani transaksi moneter tanpa nimbang keuntungan kanggo ibukutha bank minangka tugas pisanan. Mangkono wis mujudake fenomena sing luar biasa ing ngisor iki yen bank kasebut, kanthi ibukutha sing cilik banget mung 8.000.000 tandha, bisa nindakake kabeh panjaluk transaksi moneter lan ngatur bathi milyaran.

Iku ora menarik kanggo nyatakake yen, ing *Stock-exchange Yearbook (Saling's Stock-exchange Yearbook, A Handbook for capitalists and stockholders,* kanggo 1914/15, presented by

Bank Jerman), anané Bank Negara Bavarian iki (ing wektu iku isih "Royal Bavarian Bank") mung digatèkaké, sanajan ana kesempatan lan panggonan kanggo sebutno ing kaca 644 buku pegangan iki institusi negara Nanging pinunjul. Nanging bank sing ora mung nglayani tujuan kapitalistik pribadi kanthi jelas, kanggo keuangan sing dhuwur, dudu bank.

Luwih nggumunake, sanalika sawise perang lan periode Munich Bolshevist, ana upaya kanggo nyelehake Bank Negara Bavarian "ing basis sing luwih jembar", amarga ekspresi teknis ijol-ijolan saham sing nyenengake, supaya institusi independen iki kasedhiya kanggo "nggawe bathi" ibukutha pribadi. Panjaluk kita kanthi mangkono duwe model sing dilestarekake ing Bank Negara Bavaria. Bantahan yen ora bisa nindakake bank minangka lembaga negara, mula dibantah.

Kanggo Reichsbank dhewe, hukum Reichsbank nyatane ngusulake nasionalisasi miturut Reich bakal duwe hak, sawise kabar setahun, kanggo pisanan ing 1.1.1891, banjur ing wektu sepuluh taun, salah siji kanggo ngilangi Reichsbank lan kanggo ndarbeni aset sing padha (kalebu net regane) kanggo ndarbeni kabeh bangunan (kalebu regane) banget regane! saham ing nilai nominal (!!). Ing tanggal 1 Januari 1921, Reich mesthi bisa nggawe kesalahan serius Reichslegislation marang wong Jerman yen entuk kabeh properti saka Reichsbank kanggo trifle 1 80 yuta - yaiku nilai nominal saham Reichsbank.

Völkische *Beobachter* ingkang nalika punika dèrèng gadhah Partai Buruh Jerman Sosialis Nasional, ingkang nalika punika sampun dipunpandhegani déning priyantun-priyantun ingkang kagolong prekursor intelektual Sosialisme Nasional, lan mingguan Dr. Sch.
Pudor, *Der deutsche Finanzmann,* nunjukake iki ing wektu - mesthi minangka siji-sijine swara koran Jerman umum - kanthi alami tanpa sukses.

Iku luwih apik tenan sing, sanajan Enggo bareng Reichsbank digawe metu kanggo jeneng, ora kurang saka 2153 manca padha ing milik saka Enggo bareng Reichsbank! Apa bagean saka kabeh ibukutha Reichsbank iki 2153 manca (ing 1913) dibuwang sayangé ora katon saka pambocoran Reichsbank. Ing kasus apa wae, iki minangka persentase sing cukup gedhe sawise jumlah pemegang saham lokal mung 16.646. Saiki wis cetha, ing kasus sing duwe saham lokal, jumlah sing luwih cilik bisa uga dipikolehi, nanging kanthi alami bisa dianggep bener, yen wong manca, nalika tuku saham Reichsbank Jerman, ora mung entuk siji utawa rong potong, nanging langsung paket sing rapi. Kasunyatan iki ndhelikake kahanan sing luar biasa sing jumlah sing cukup signifikan ditarik ing bentuk dividen, sanajan nalika perang, saka "Reichsbank Jerman" menyang negara manca.

Saiki, enggo bareng keuntungan saka Reichsbank, sing entuk bathi utamane saka diskon tagihan - kaya sing wis kita sinau ing ndhuwur - minangka sing paling asli. Kaping pisanan, para pemegang saham nampa dividen preferensi 31/2 %, lan saka laba sing isih ana banjur seprapat dibagi menyang pemegang saham. Telung perempat saka bathi sing isih ana ditransfer menyang Reich, sawise 10% luwih ditransfer menyang dana cadangan. Ing taun 1913, 31.025.555 tandha ditransfer menyang Reich. Kanggo alasan kuwi, Reich wis diwènèhaké marang institusi sing luar biasa iki hak istimewa printing bank-note, yaiku, hak kanggo ngetokake bank-cathetan miturut kabutuhan transaksi. Nganti bubar perang, Reichsbank saora-orane kudu tetep siyap, minangka tutup kanggo dhuwit kertas iki, nganti sapratelon emas utawa salaka ing dhuwit Jerman utawa manca utawa ing bar. Sawise watesan iki ambruk, ora ana alangan maneh ing printing dhuwit kertas tanpa wates. Siji-sijine jangkoan (!) Sing Reichsbank kanggo dhuwit kertas yaiku tagihan Reichstreasury sing apik banget - mula mung liyane.

kertas, konco kang ngadeg negara bangkrut. Ora ana wonder yen, ing tengah-tengah kahanan kasebut, kejatuhan mata uang Jerman sing ora bisa diendhegake kudu kedadeyan.

Iku mesthi tugas negara sing cukup penting kanggo bank nasionalisasi kanggo tansah njupuk care sing claims ekonomi kanggo sarana pembayaran wis wareg; kanggo mung yen ora deadlocks kelakon kene, malah yen institusi financial liyane bisa gawe marem kabeh claims kanthi, punika extortion kapentingan ing basis saka kekurangan dhuwit - kang bisa munggah menyang krisis donya paling gedhe - dipun tilar. Kosok baline, jumlah dhuwit sing ditanggepi bali, sanajan ing jaman ekonomi sing kurang, menyang Reichsbank liwat saluran transaksi dhuwit umum sing ora kaetung supaya bisa narik cathetan maneh saka sirkulasi. Ing bab Bank Inggris, wis biasa, kaya sing wis dingerteni, cathetan sing mili menyang bank ora diwutahake maneh, nanging diijolake anyar, dene sing lawas wis rusak. Iki kedadeyan utamane amarga alasan higienis.

Saiki pitakonan saka mata uang bakal ing mangsa tenan bakal nambah pinunjul sawise dadi-disebut surrogates dhuwit, kaya tagihan ijol-ijolan lan cek, lan utamané transaksi dhuwit cashless, gain nambah wigati.

Ing ekonomi kliring kaya mengkono, kantor mriksa pos, sing saiki wis dadi teladan kanggo transaksi moneter murni tanpa awis lan tanpa bunga, bakal entuk pinunjul luar biasa. Ing kantor pos saiki bakal katon sel inti sing gampang dikembangake kanggo sistem transaksi moneter sing cocog ing pengawasan negara - sing cocog karo transportasi penumpang lan barang nasional.

Ora ana sing bisa mbantah manawa transaksi pembayaran liwat kantor pos ditangani kanthi luwih cepet lan andal. Ora penting yen cathetan kredit lan debit ora ditangani sajrone 48 jam paling akeh, nalika, ing tangan liyane, siji bisa ngalami karo bank-bank saiki yen cathetan kredit kanggo jumlah sing ditampa mung 8 nganti 14 dina sabanjure. Yen pelanggan bank mbutuhake dhuwit kanggo perusahaane, dheweke isih kepeksa njaluk kredit bank. Ing kasus transaksi babakan dhuwit liwat kantor pos mriksa kabeh petungan kapentingan dibusak. Iki tegese relief sing cukup gedhe lan nyederhanakake transaksi pembayaran lan utamane ing tenggat wektu pungkasan taun. Pelanggan cek pos nampa tanggal 2 Januari saben taun - uga saben dina sing dikarepake - informasi sing tepat babagan kondisi akun ing akun cek pos.

Mediasi saka transaksi babakan dhuwit liwat bank-bank mangkono ora utamané mupangati kanggo ekonomi. Transaksi babakan dhuwit murni liwat bank-bank beban produksi mung karo pranata saka kabeh limo, lan mung lan istimewa bank-bank duwe keuntungan saka kapentingan nanging ora tau wong sing nggunakake bank. Kanggo pemilik pabrik lan pengusaha mung, panrimo saka saperangan saka kapentingan tandha kanggo kridit sauntara ora penting. Pengusaha sing adil ngarahake awake dhewe kanthi cara sing bisa digunakake ing bank mung dadi akeh dhuwit supaya bisa mbayar upah lan pembayaran saiki liyane.

Akun cek pos cocog karo panjaluk kasebut kanthi lengkap lan ora sengaja, sanajan nalika perang, masyarakat Inggris "Fabians", "Fabian Society"76, ing London ngarahake memorandum menyang Lord Chancellor of the Exchequer kanthi judhul: "Kepiye carane kita mbayar perang?", ing ngendi dheweke nuding organisasi akun cek pos Jerman lan Austria. Mungsuh tansah cetha-sighted lan nalika padha nuduhake

76 Masyarakat Fabian minangka organisasi sosialis demokratis sing luwih milih reformasi tinimbang revolusi. Iki didegaké ing 1884 lan anggota awal kalebu George Bernard Shaw, HG Wells. Annie Besant, Leonard lan Virginia Woolf, sanajan sing paling penting yaiku Sidney lan Beatrice Webb. Sidney Webb pancen sing nyusun konstitusi Partai Buruh ing taun 1900.

Machine Translated by Google

institusi kanggo negara dhewe minangka exemplary banjur siji bisa tartamtu sing ana soko ing.

Bab sing padha sing dikandhakake babagan nasionalisasi Reichsbank uga bener saka nasionalisasi bank-bank sentral liyane, kanggo Bavaria, kanthi mangkono, saka "Bavarian Central Bank". Bank Sentral Bavarian uga minangka perusahaan saham murni, ing ngendi mayoritas pemegang saham, umpamane, mung bisa mutusake kanggo nyebarake cadangan emas bank kasebut, sing nduweni hak istimewa bank kanggo ngetokake cathetan, marang para pemegang saham. Pancen, kita isih eling yen upaya ing arah iki ditindakake dening bankir Yahudi Schweißheimer ing Munich. Wektu iki rencana kasebut didegake kanthi bantahan saka pamrentah Bavarian. Negara Bavarian wis angsal ing wektu sing enem saka Enggo bareng nalika liyane enem wis angsal dening Bavarian Mortgage lan Diskon Bank lan loro thirds isih diwenehi metu kanggo pemegang saham.

Iku pancen nggegirisi yen negara kudu wedi yen saham emas bank sentral bisa kaancam dening campur tangan "pemegang saham" bank iki. Sapa sing ngerti kekuwatan Yahudi ngerti manawa bebaya kanggo Bavaria kanggo saham emase ora ana sing bisa diilangi amarga kasunyatane manawa pamrentah tetep teguh. Kanggo nglawan iki, mung ana siji cara radikal nasionalisasi bank sentral. Kajaba saka Bank Sentral Bavarian, ana ing Jerman uga Bank Baden, Bank Saxon ing Dresden lan Bank Sentral Württemberg.

Ing kasus nasionalisasi Reichsbank lan bank-bank sentral, pejabat lan karyawan bank-bank kasebut bakal dijupuk kanthi kapasitas sing padha dening negara minangka abdi negara. Hak kanggo ngetokake cathetan bakal ditindakake sacara eksklusif dening negara. Jeksa Agung bisa ngetokake cathetan kasebut mung bisa kedadeyan sawise angger-angger saka Kementerian Keuangan lan mung kanggo jangkoan lengkap. Kene ing sambungan iki bakal ditanggulangi tugas gedhe saka *stabilisasi mata uang kita.* Nanging iki dudu tugas ing bunder cilik bank sentral; padha mung kudu njupuk care sing ora masalah saka cathetan njupuk Panggonan tanpa jangkoan.

Kanggo produksi cathetan, tekad nganti saiki sah. Saben tiron bakal diukum kanthi ketat banget miturut resep saka hukum pidana, Bagian VIII, Seni. 146-152.

Para pemegang saham bakal entuk ganti rugi. Sembarang pratelan kanggo saham emas saka bank saka pihak sing duwe saham bakal ora dilebokake kanthi sah.

Stabilisasi nyata saka mata uang kita ora dilebokake sajrone wong ngarepake, kanthi cara sing diterangake, biaya kapentingan lan tugas saka wong Jerman sing ora bisa ditindakake ing wektu sing suwe. Iku uga palsu pengin njaga cara radikal kanggo stabilisasi mata uang.

Masalah ing kene dudu masalah khusus sing bisa dipisahake saka masalah internasional babagan ekonomi kapentingan. Anggere iki ekonomi rampog internasional saka kabeh-Yahudi dhuwur finance terus ana, mata uang saka bangsa beda bakal tansah dadi obyek sambutan spekulasi saka finance dhuwur. Salajengipun, *stabilitas mata uang* - saéngga tegesipun istilah "mata uang" - gumantung ing faktor liya, utamane ing *aktivitas utawa pasif imbangan perdagangan.* Ing kene, pandangan kita ngluwihi wates tanah air kita, lan ekonomi omah mlebu hubungan bebarengan karo ekonomi nasional negara manca.

Supaya cepet golek pengaruh ing bidang keuangan internasional sing gedhe banget iki, kita uga kudu ngelingi maneh yen makna lan tujuan ekonomi internasional iki dudu keuntungan kanggo modal pribadi, nanging nutupi kabutuhan. Kabeh liyane mung aksesoris, bantuan. Ekonomi finansial internasional - transaksi pembayaran internasional

Machine Translated by Google

- Nanging saiki, sing katon minangka perkara utama lan saiki dadi peran utama. Iku omah-omahé banking internasional sing saiki bener mrentah donya, kang "nutupi" perlu babakan dhuwit saka negara, lan mulane arrogated aturan kanggo awake dhewe; iku omah-omahé banking internasional sing saiki kontrol produksi ing gigantic trusts, wesi, baja, Petroleum, pangan kaleng, gandum, lemak, lenga, katun, etc. Omah-omah perbankan internasional dibiayai perang, omah-omahé banking gedhe dibiayai lan kontrol kabeh pranata perang. Dheweke dhewe ora nindakake apa-apa minangka wong sing produktif, uga ora melu produksi, lan uga ora melu aktif ing kegiatan perang; mung entuk bathi saka samubarang, saka getih lan luh, saka nggegirisi perang, saka keluwen saka massa, saka boros kasugihan nouveaux, saka ngamuk spekulatif saka umum bursa saham.

Kabeh sing dadi nilai emas lan emas kanggo keuangan internasional. Saben karya saka negara-negara produktif nggawa kapentingan kanggo keuangan internasional. Malah ing kene, ing ekonomi internasional, kita kudu nindakake pembalikan lengkap babagan hubungan sing bener lan cukup antarane modal lan karya.

Para buruh makarya kanthi wajar lan nawakake produk karyane ing pasar donya - supaya bisa diijolke karo produk kerja asing (produk mentah, semi utawa digawe kanthi lengkap). Ekonomi sing cukup ora ditunjuk kanggo ijol-ijolan mata uang asing (dollar utawa mata uang Inggris) kanggo instrumen optik sing diwenehake lan banjur mbatalake iki lan banjur spekulasi luwih akeh ing mata uang asing. Ing jaman ekonomi sing sehat, ora ana sing duwe pabrik sing bakal mikir babagan iki. Dheweke mesthi mbutuhake asil kanggo produk liyane, supaya bisa ngasilake luwih akeh, kanggo mbayar buruh lan tuku bahan mentah anyar. Ora mungkin kabeh ekonomi Jerman kudu nglumpukake asil saka ekspor produk industri ing bentuk mata uang asing utawa ijol-ijolan manca, amarga total ekonomi nasional Jerman sing padha kudu tuku kabutuhan bahan mentah ing katun kanggo industri tekstil sing gedhe banget, ing tembaga kanggo industri listrik sing gedhe banget, ing sutra, jute, woh-wohan tropis, permintaan sing tambah, ing ndhuwur produksi omah, lan liya-liyane. Jumlah dhuwit manca sing ditampa kudu langsung dicairake maneh. Iki uga cukup alami, amarga ing wektu normal wong ora bisa nindakake apa-apa karo mata uang asing ing negarane dhewe kajaba ngganti. Iki nganti saiki. Buruh Amerika ora bisa dibayar nganggo franc Prancis, lan pengusaha Inggris ora dibayar ing toko nganggo lira Italia. Ana uga ora ana gunane kanggo njupuk mata uang menyang negara manca sing ora bisa digunakake minangka alat pembayaran sing sah. Mata uang lokal serves lan mung kudu nglayani kabutuhan internal negara sing ngetokake mata uang kasebut. Kados dene ing salebeting ekonomi nasional, tegesipun prodhuksi barang boten wonten ing dagang arta lan lajeng njagong ing arta kados makaten lan nahan saking ekonomi, makaten ugi ijol-ijolan barang ekonomi internasional rampung mung nalika impor dibayar kanthi ekspor.

Situasi ideal teoretis saiki saben negara bisa nutupi lan mbayar kabutuhan impor kanthi ekspor. Banjur, lan mung banjur, bisa ngomong babagan stabilitas mutlak mata uang asing. Saiki, upaya saben ekonomi nasional sing terus maju bisa dingerteni diarahake kanggo nggayuh surplus ekspor tinimbang kabutuhan impor. Mung iki nuduhake nambah kasugihan. Banjur siji ngomong babagan imbangan aktif perdagangan. Yen kabutuhan impor tetep ngluwihi ekspor, unsur kasugihan internal kudu dikirim menyang negara manca kanggo ngimbangi defisit iki. Nanging kiriman iki kudu, amarga padha ora bisa dijupuk saka income karya, sepisan maneh dijupuk mung saka kasugihan. Iki kedadeyan liwat ekspor emas utawa sekuritas. Utamane "ekspor" pungkasan nanging ora liya minangka wiwitan perbudakan kapentingan internasional. Apa iki "ekspor securities" ngluwihi kanggo

Machine Translated by Google

sekuritas internal sing wis ana utawa disamarake ing wangun "obligasi" manca iku praktis minangka indifference kanggo bangsa sing kena pengaruh. Nanging wiwit uga, ing pamikiran ekonomi internasional, mung madness untung saka aturan ibukutha silihan gedhe, kabeh mamang cukup saka ekonomi nasional terhormat sing trampled mudhun liwat pers lan parlemen, lan perbudakan internasional kabeh bangsa kanggo keuangan internasional nggawe jaminan iki nyebar menyang orane katrangan wedi.

Malah ing kene ing ekonomi internasional ana fénoména sing padha karo ekonomi nasional internal lan krisis-krisis sing nggegirisi sing nggegirisi ekonomi nasional sing beda-beda saiki, minangka fenomena utama sing nyebabake perbudakan kabeh bangsa ing bunder budaya kulon, kaya sing wis kita sinau ing ndhuwur. Negara-negara mata uang sing ringkih, sing ekonomi internal dadi ringkih (Rusia) utawa kahanan internal dadi ora mesthi amarga revolusi (Jerman) lan keluwihan produksi sing isih gedhe dirampas tanpa biaya minangka reparasi saka mungsuh, ora duwe daya beli luwih akeh, mula ora bisa mbayar maneh kabutuhan impor kanthi barang nanging nganggo dhuwit kertas sing dibuwang ing mata uang asing kanthi jumlah gedhe.

Mangkono, padha ngrusak ekonomi internal lan uga ekonomi manca.
Negara-negara mata uang sing kuwat, ing tangan liyane, keselak kanthi tepat ing elevasi mata uang (Switzerland, contone). Padha ora bisa maneh ngekspor produk menyang pasar gedhe sadurungé amarga produk sing larang banget ing akun saka Nilai exchange dhuwur dhuwit. Negara-negara kasebut bisa nutupi kabutuhan impor kanthi gampang kanthi mata uang sing kuwat. Nanging nalika produk rampung luwih murah ing negara-negara sing duwe mata uang sing ala, para pedagang lan profiteers pindhah menyang negara-negara mata uang sing ringkih lan tuku lan ngrampok negara-negara kasebut kanthi kerugian negara-negara kasebut - kerugian produksi lokal lan kerugian konsumsi ing negara-negara sing dituku, ing endi tingkat persediaan barang sing wis sithik dikurangi amarga tuku liar kasebut. Mangkono daya beli mata uang nasional ing negara mata uang sing lemah maneh klelep.

Sing, ing tampilan saka hubungan iki kebak-turvy, kabeh wis durung suwe ambruk amarga kasunyatan sing, malah ndhuwur kabeh intrik keuangan internasional, perlu bebarengan internasional mung menang. Mung, kabeh kedadeyan ing wayahe pungkasan, kanthi groaning lan moaning, amarga spanner - panjaluk kapentingan ibukutha internasional - wis dibuwang menyang karya ekonomi internasional. Utawa, ditulis ing perumpamaan medical: Ing circulation getih sehat saka ekonomi internasional a, ing kawitan cilik, nanging saiki wis enormously gedhe, carcinoma wis disetel kang mung siji-sisi kapentingan ngisep munggah kabeh getih menyang dhewe ing biaya liyane awak lan kanggo njupuk tol transit, kapentingan, saka kabeh. Kabeh getih mesthi mili menyang jantung, nanging jantung menehi metu uga karo saben ngalahake getih ono racune. Bank negara kang serves mung transaksi babakan dhuwit murni cocog sabenere kanggo gambar iki - lan karsinoma cocog paling sabenere kegiatan finance internasional, kang uga kontrol kabeh dhuwit ing donya liwat bank-bank kredit lan terus ekonomi internasional kabeh gripped ing tangan nyedhot lan njupuk kapentingan nang endi wae. Kabeh iki ora perlu! Bangsa-bangsa ing jagad iki ora mbutuhake kekuwatan finansial supranasional. Temenan, institusi perlu sing ngatur transaksi moneter internasional ing pangertèn saka omah kliring utawa ing pangertèn saka akun mriksa pos. Sing bisa lan bakal ditindakake dening kantor devisa negara.

Ing kasus apa wae, ana cara lan cara sing cukup, meh padha karo carane nggawe serikat pos internasional, kanggo ngatur transaksi pembayaran internasional.

Machine Translated by Google

utamané liwat ngresiki, tanpa finance internasional entuk manfaat loro utawa telu ing kabeh iki operasi mercantile prasaja lan dadi gedhe lan lemak ing biaya saka bangsa produktif. Details sing superfluous kene.

Stabilisasi mata uang ora bisa, kaya sing ditekanake, bisa dipisahake saka hubungan antar negara. Nanging ana sawetara kemungkinan kanggo mbusak sumber kesalahan lan ora tanggung jawab sing ana ing kekurangan administrasi internal utawa ing manipulasi tanpa watesan saka mesin cetak cathetan.

Langkah-langkah sing diusulake kabeh ana ing bidang sistem sing wis diuji; kaya *nasionalisasi saka Reichsbank lan bank-bank sentral,* padha njedhul mung minangka jalaran logis saka posisi anyar negara menyang tugas minangka pangayoman saka transaksi babakan dhuwit. Dheweke mung makili reaksi alami kanggo kahanan sing mung dadi kapentingan finansial dhuwur kanthi biaya paling gedhe kanggo masarakat. Ekstensi nasionalisasi Reichsbank sing wicaksana yaiku *regulasi lan mediasi transaksi moneter* dening negara miturut model sistem cek pos, sing bakal ditambahi lan luwih dikembangake kanggo tujuan iki.

Kabeh langkah kasebut pancen tegese langkah-langkah maju sing cukup kuat, nanging bisa ditindakake uga tanpa sikap ekonomi sing kudu diowahi kanthi dhasar ing pangertèn prinsip Sosialis Nasional sing ditekanake: "Tugas ekonomi yaiku nutupi kabutuhan lan dudu keuntungan saka modal pribadi".

Transformasi dhasar iki lan pesenan anyar ing bidang sistem finansial lan pajak, uga utamane ing pendanaan tugas-tugas negara gedhe kanthi nyingkiri rute silihan, uga langkah-langkah politik finansial sing pancen cedhak karo ruang lingkup fungsi bidang kabijakan sosial, bakal dikuwasani ing bab sabanjure.

Machine Translated by Google

Cara Anyar

Pembiayaan karya umum gedhe.

Antarane tugas negara sing paling penting yaiku eksekusi usaha ekonomi sing cukup gedhe, sing eksekusi ngluwihi sumber daya modal saka kalangan wirausaha swasta, sing eksekusi luwih akeh kepentingan umum-hukum lan sing eksekusi adhedhasar eksploitasi sumber daya alam utawa sumber energi alam. Tugas, mulane, eksploitasi kekuwatan alam sing ana ing komunitas dadi masalah, utawa eksekusi kudu ditindakake sajrone tugas sing utamane ditindakake ing negara, kaya kabeh bidang transportasi.

Siji ndeleng manawa bisa mbatesi lapangan kanthi tepat babagan inisiatif negara sing bisa dikembangake tanpa watesan sing ditindakake kanggo inisiatif wirausaha swasta utawa negara kudu ngetrapake kompetisi kasebut. Kajaba iku, ana, ngluwihi iki, kasunyatan manawa eksekusi karya umum gedhe iki biasane ditugasake meh kabeh perusahaan swasta.

Kita wis njlèntrèhaké kanthi rinci babagan pengamatan dhasar babagan cara sing bisa diteladani negara wis mbangun sistem transportasi Jerman kita. Mesthine, ing kene bakal dikembangake kanthi rasional lan murah dening perusahaan swasta, nanging ing kasus tugas-tugas sing mbebayani kanggo mayuta-yuta wong, iku ora dadi pitakonan babagan soliditas sing paling gedhe. Saiki, perusahaan transportasi mesthi dadi tugas negara.
Keandalan, ketepatan wektu, keamanan, tarif seragam kanggo sepur lan pos kudu dadi sudut pandang sing penting kanggo sistem transportasi - lan dudu - bathi modal pribadi.

Nanging pitakonan iki raket karo wangun Financing masyarakat gedhe kuwi tugas.

Kita wis weruh omong kosong internal sing dicethakaké ana ing kasunyatan sing "kredit" disetujoni dening parlemen kudu "disetujoni" sawise maneh dening ibukutha pribadi, kang negara banjur kudu njupuk marang dhewe beban cukup mirunggan liwat janji kapentingan.
Sampeyan ora perlu maneh ing kene kanggo nunjukake kanthi umum babagan akibat sing mbebayani saka janji kapentingan iki. Karya saiki pancen mbuktekake kasunyatan kasebut. Nanging, supaya referensi khusus digawe kene uga kanggo carane extraordinarily luwih larang, lan ing cara sing ora bisa dipercaya kanggo saben wong sing krungu tokoh iki kanggo pisanan, janji kapentingan ing silihan negara wis digawe tariffs sepur, contone,.

Biaya modal kanggo kabeh jaringan Reichsrailways Jerman, sing dibangun utawa ditindakake liwat silihan, kira-kira 25 milyar tandha emas nganti 1914. Pembayaran bunga kanggo jumlah iki, kanthi kapentingan rata-rata 31/2 - 4%, kira-kira 800-900 yuta tandha emas. Pendapatan net, sawise dikurangi biaya kanggo biaya pribadi (pejabat lan karyawan) lan bahan (batu bara lan pelumas), kira-kira 800-1100 yuta tandha.

Mangkono, pambayaran bunga nggunakake meh kabeh revenue net saka railway Jerman. Iku tansah mblusukake saka mratelakake panemume umum nalika diterangake karo bangga tartamtu sing bathi saka pos lan railways mbentuk backbone saka APBN. Mesthi, bisa uga, yen mung pambayaran bunga ora nggunakake kabeh bathi net. Paralel liyane sing menarik bisa digambar ing perbandingan, yaiku, yen total biaya kanggo upah lan gaji kanggo kabeh pejabat lan karyawan sepur Jerman lan kanggo buruh sepur ing pabrik, lan ing baris, dijupuk bebarengan mung minangka

Machine Translated by Google

akeh minangka biaya bunga ing modal utangan! Ing tembung liya: tentara raksasa buruh sepur Jerman nganti posisi paling dhuwur kanthi jumlah kepala 782.731 wong wis ditampa kanggo pakaryane mung minangka penghasilan sing padha karo modal utangan sing ora aktif.

Pembayaran bunga iki kanggo utang modal mung saka ril sepur luwih gedhe tinimbang kabeh pengeluaran kanggo kabeh Reichsarmy gedhe ing wektu kasebut! - lan kanggo kabeh sing ana gandhengane, uga kalebu pengawasan militèr, administrasi kaadilan militèr, kalebu sistem administrasi garnisun lan konstruksi militèr, pendidikan militèr lan sistem pangembangan, lembaga teknis, bantuan lan dana randha militèr - lan, luwih, sandhangan lan arming saka pasukan! Gunggunge kabeh tentara kita ing taun 1913 - saengga ing taun tentrem pungkasan, dadi 775.385.300 tandha. Angka komparatif kasebut nyedhiyakake wawasan sing jero. Nalika sisih sosialis lan demokratis terus-terusan nglawan "beban persenjataan militer" ing sesi parlementer lan ing pers, siji uga ora nate nemoni sepatah kata kanggo beban kapentingan kasebut - ngluwihi kabeh biaya liyane - saka utangan umum. Pancen, siji bisa uga mbayar kabeh angkatan laut saka kapentingan kanggo silihan kanggo kabutuhan umum. Kabeh biaya kanggo Reichsnavy sing bangga ana ing taun 1913 dadi 197 yuta. Lan siji kudu nimbang sing kabeh expenses iki bisa wis defrayed tanpa sen yen budget negara kita wis ora dibebani karo kuwi gigantic beban kapentingan.

Sawetara kapitalis silihan gedhe - saperangan ewu 'hanger-on', penabung cilik karo darbeke sawetara ewu tandha, ora babar pisan main peran ing utang umum kuwi -
mangkono pocketed taun ing taun metu, kanthi tanpa karya utawa gaweyan, jumlah karo kang kita bisa wis maintained lan mbayar kabeh Reichsadministration kita, kabeh tentara lan angkatan laut kita.

Wong sing, ing tampilan saka tokoh kuwi, ora ndarbeni pangerten saka kabeh-ngluwihi wigati saka masalah kapentingan ing umum lan kabijakan financial nasional kebak gagal karo ekonomi silihan utamané ora bisa mbantu. Kajaba iku, angka-angka lan angka-angka sing nyedhiyakake wawasan kasebut bisa diakses kabeh wong, ditemokake ing *Buku Tahunan Statistik kanggo Reich Jerman* sing diterbitake kanthi teliti dening mantan Kantor Statistik Kerajaan lan uga ditemokake ing *Buku Tahunan Statistik kanggo Jerman Reich,* Puttkammer lan Mühlbrecht Publishers, diterbitake dening Republicans Statistical Reich.

Sing imbalances kuwi antarane expenses perlu kanggo Reichsadministration, tentara lan angkatan laut lan pangeluaran negara kanggo pembayaran kapentingan kanggo utang ibukutha dadi injustice nangis kanggo swarga Nanging bakal dadi kebak cetha mung nalika kita nliti ing cara apa banjur Reich saiki isine perlu babakan dhuwit kanggo pembayaran kapentingan iki. Ing kene kita teka ing bidang bea cukai lan pajak. Aku kudu nuding kene maneh kanggo perwakilan pepek saka kahanan iki ing buku Pemogokan tax teka, ngendi aku wis mrodhuksi bukti conclusive sing bagean paling gedhé saka kabeh pajak ditanggung dening massa sudhut saka populasi kerja. Dadi, kita duwe kasunyatan sadurunge negara, kanthi ora nggatekake kemungkinan sing ana ing kedaulatan finansial, usaha ing rute utangan kanggo nindakake tugas umum sing gedhe, yaiku, utang; mula banjur luwih mbebani anggarane kanthi cara sing kudu nggunakake kabeh bathi net kanggo pambayaran bunga lan luwih kudu nindhes rakyat kanthi tugas lan pajak mung supaya bisa nyukupi kewajiban bunga. Kabeh tugas negara ateges perlu saiki kudu perang ing provinsi lan Reichsparliament marang resistance paling, lan pungkasanipun negara sumerep dhewe ing peran saka kapentingan-kolektor kanggo ibukutha silihan, kita ndeleng dina.

Cara metu wis ditetepake ing wektu sing suwe - sawise pemeriksaan rinci babagan kahanan absurd saiki wis jelas; yaiku:

Negara bakal mbiayai kabeh usaha umum gedhe saka Reich amarga kadhaulatan finansial lan sawise disetujoni dening pedunung liwat parlemen kanthi panyegahan sing paling ketat saka rute silihan liwat alokasi langsung sarana liwat transaksi transfer cashless utawa liwat Jeksa Agung bisa ngetokake saka cathetan treasury negara tanpa kapentingan.

Aku bisa nggawe langkah iki cetha paling apik liwat conto: pangembangan hidro-energi Bavarian.

Rencana lan upaya kanggo nggawe hidro-energi gedhe sing ana ing kali gunung, ing kombinasi karo tlaga gunung gedhe, migunani wiwit luwih saka rong puluh taun kepungkur. Ora diragukan, ing babagan hidro-energi iki, minangka sumber energi negara sing dadi milik masyarakat lan kudu dijupuk lan digunakake kanggo keuntungan pribadi. Mangkono, jelas yen, ing pangembangan struktur gedhe kasebut, akeh kepentingan hukum umum lan pribadi sing kena pengaruh. Iku prakara kene saka lapangan sing belongs istimewa kanggo lingkungan pengaruh saka negara. Wong-wong uga saiki kanthi lisan nyetujoni kridit kasebut liwat wakil-wakile ing Desember 1920. Wis cukup disaranake lan diuji lan direncanakake bola-bali lan siji wis jelas babagan keuntungan ekonomi sing gedhe. Negara lan rakyat wis mutusake kanggo ngeksploitasi sumber energi, saiki padha, kanthi persetujuan kredit iki, mung kanggo njupuk keputusan sing cocog yen jumlah sing dipikolehi para pengusaha bisa dibayar langsung dening bank negara adhedhasar kridit sing disetujoni. Apa iki bakal kelakon tanpa awis, kanthi cara transfer menyang transaksi giro, utawa liwat saran kredit kanggo akun mriksa pos utawa ing awis pungkasanipun prakara indifference.

Iku pancene ketok lan cetha, yen kita mbayangno yen bank negara kanggo tujuan kuwi bakal ngetokake dhuwit dhewe kanggo jumlah kridit perlu lan disetujoni. Cathetan konstruksi hidro-energi iki kanthi mangkono diwakili menyang cathetan treasury negara tingkat tartamtu sing bakal ditanggepi kanggo karya banyu sing mundhak minangka kredit antisipatif ing jaminan negara. Mangkono iku prakara dhuwit dijamin ing macem-macem cara. Jangkoan kapérang pisanan ing siap utawa munggah karya Walchensee, etc.. lan liya ing njamin negara sing dhuwit ditampa ing Nilai lengkap saka treasury umum tinimbang pembayaran. Cathetan konstruksi bakal dadi utang sebagean ing waterworks, nanging ora ana pratelan kapentingan. Nanging iki, kaya sing wis dingerteni, ora kaya cathetan liyane sing ana ing sirkulasi.

Cathetan konstruksi hidro-energi bisa nggawe spesifikasi kasebut kanthi lengkap babagan regane ing teks sing dicithak. Contone: *"Cathetan ewu tandha iki nemokake jangkoan sebagian ing nilai instalasi sing didegake kanggo eksploitasi hidro-energi Bavarian. Ditampa ing kabeh treasuries negara minangka pembayaran ".*

Yen ana sing pengin luwih maju, ora ana sing ngalangi janji negara kanggo nyedhiyakake, sawise rampung karya, nglawan simpenan cathetan, listrik pirang-pirang kilowatt utawa pirang-pirang atus bobot nitrogen.

Ora ana sing bakal nolak nampa dhuwit sing ditanggepi negara sing ditutupi barang-barang material, sing bisa digunakake ing sawetara wektu minangka kupon jatah listrik. Ing nalisir kita bisa uga yakin sing dhuwit kuwi bakal seneng popularitas khusus, kanggo dhuwit iki - stabil, persis minangka stabil minangka dollar, utawa luwih apik amarga siji bisa nampa kanggo iku jumlah cukup tartamtu saka listrik utawa nitrogen - independen saka fluktuasi ekonomi. Iki minangka pratandha saka pikiran sempit wong sing ana ing propaganda umum saka debat sing beda-beda ana bantahan sing - "ora ana sing bakal nampa dhuwit iki".

Ora ana wong sing ragu-ragu, malah wong-wong sing debat iki - kanggo nampa dhuwit sing ditanggepi negara. Saben uwong wis nampa dhuwit kertas Reichsbank sing paling rusak sanajan dhuwit iki minangka dhuwit inflasi murni. Nanging kabeh wong nampa, sanajan spekulan sing pinter nyoba nyingkirake kanthi cepet nglawan mata uang utawa barang manca.
Pancen, ora ana sing nolak malah mata uang darurat kutha lan komunitas sing uga ditemokaké dhuwit kertas. Lan saiki dhuwit kertas sing ditutupi sing luwih disenengi minangka dhuwit konstruksi sing ditutupi aset material kanggo karya gedhe kita ora langsung ditampa? Mesthine, malah wong-wong sing ngunggahake bantahan kasebut marang dhuwit pemerintah tanpa bunga kanggo jenenge, utawa kanthi semangat, majikane ora percaya.
Iku pancene kabukten ora bisa dibantah, sanajan kabeh keluhan saka "metalists" sing pengin nganggep minangka dhuwit mung dhuwit sing digawe saka logam mulia, yen "dhuwit" iku sing negara nyatakake minangka dhuwit - apa dhuwit iki digawe saka kertas utawa porselen, wesi utawa kulit utawa materi liyane iku prakara indifference lengkap. Iku cukup beda nalika nerangake daya tuku dhuwit iki. Ing kana, para metallist bener yen mata uang sing digawe saka emas umume tetep nilai tukar sanajan gangguan politik goyangake negara. Stabilitas iki, nanging, dhuwit metalik sing digawe saka logam mulia ora duwe sifat moneter nanging karakter minangka *komoditas,* yaiku *emas.*

Ora ana keraguan babagan kabeneran negara kanggo nutupi kabutuhan moneter kanggo karya gedhe kanthi cara sing diterangake. Kaping pisanan, negara iku berdaulat, yaiku, ora perlu dipengaruhi dening sapa wae, amarga nduweni kekuwatan, lan liya-liyane, langkah kasebut bisa nganti ujian komersial sing paling ketat. Negara masalah karo awis iki ing voucer cara ing basis saka kredit. Yagene ana wong sing ora nggatekake kredit negara tinimbang kredit bank apa wae, utamane nalika negara ngasilake karya sing migunani kanggo kesejahteraan masarakat. Sanadyan ana sing ujar manawa negara mbayar karya sing ditindakake (para pengusaha lan buruh sing nindakake karya Walchensee) nganggo kertas, iku pancen bener amarga mengko, sawise rampung karya kasebut, negara nampa kertas iki maneh minangka pambayaran kanggo karya sing ditindakake (nyedhiyakake listrik utawa nitrogen, lsp.). Kanthi mangkono siklus ekonomi wis rampung. Cathetan konstruksi kasebut sepisan maneh ditebus saka pasokan listrik, lan liya-liyane ing taun-taun pisanan, cathetan kasebut dirusak, lan karya seni organisasi pemerintah sing gedhe wis digawe ing dalan bebas kapentingan minangka milik tanpa kapentingan kanggo kabeh. A karya sing wis tapped, tanpa beban gedhe saka konsumen listrik, liyane gedhe sumber dhuwit kanggo negara kang ndadekke negara ing siji nyedhaki goal becik saka kabijakan financial nasional sehat - *negara tanpa pajak.*

Saiki, ana, ing Kajaba iku, kasunyatan sing proses diterangake karo Jeksa Agung bisa ngetokake saka dhuwit construction dhewe kanggo karya tartamtu ora ing kabeh perlu kanggo Jeksa Agung bisa ngetokake saka kabeh disetujoni jumlah ing cathetan construction kuwi, amarga tenan dening adoh bagean paling gedhe saka pembayaran kanggo pengusaha ora kelakon ing awis nanging awis free liwat transfer. Nanging, sanajan yen ana sing ngetokake kabeh jumlah konstruksi anyar ing cathetan bank negara anyar, jumlah kasebut dibandhingake karo jumlah liyane sing dibutuhake negara saiki ora bakal cukup. Ing wektu sing padha sing siji nyuwil sirah ing parlemen Bavarian ing akun saka 800 yuta kredit kanggo hidro-energi Bavarian - utawa luwih: ora break nanging mung resorted sepisan maneh kanggo "silangan" 8000 yuta disetujoni ing parlemen "tanpa debat ing maca katelu kanggo tujuan darurat umum".

Ing kene aku ngelingi maneh pertimbangan yen, ing kasus pendanaan kasebut liwat masalah dhuwit anyar, ora ana inflasi apa wae sing bakal ditindakake, yen ing sisih liya masalah obligasi sing nduweni kapentingan sajrone periode konstruksi, ing kasus apa wae, tegese tartamtu.

Machine Translated by Google

inflasi amarga bunga kudu dibayar sanajan karya produktif durung ditindakake.

Ora ana cara nanging imbangan ekonomi nasional antarane dhuwit lan barang material, ing pangertèn saka téori jumlah, kena pengaruh kanggo, marang Tambah saka sarana pembayaran ing sisih dhuwit, ana stands Tambah persis luwih ing barang. Yen banjur, liwat bathi saka karya kuwi, dhuwit sing ditanggepi sepisan maneh ditarik lan dirusak, banjur neraca ekonomi nasional wis alamiah apik kanggo kauntungan saka kasugihan nasional miturut nilai total karya anyar kuwi.

Malah ing kene kudu diterangake sepira abote kapentingan ing biaya produk karya kasebut. Oskar Pöbing77 wis ditemtokake ing ujian rinci pitakonan iki sing biaya produksi kanggo jam kilowatt digawe luwih larang liwat burdening saka silihan karo kapentingan kanggo jumlah gedhe tenan saka 500% (!). Saiki listrik saka Bavarian Hydro-electric works teka kanggo kita kaping lima luwih larang amarga kita wis sepisan maneh resorted menyang rute silihan sing dumunung "paling cedhak ing tangan". Malah ing kene, sampeyan kudu mbayangake manawa kabeh biaya materi lan pribadi kanggo operasi lan pangopènan karya listrik Bavarian sing gedhé lan kantor interurban - saéngga kabeh upah lan gaji kanggo kabeh wong sing dikuwasani ing karya kasebut - petugas sluice, masinis, buruh, buruh, personel pengawas, lan luwih saka kabeh aparat administratif teknis lan komersial nganti sutradara mung siji-sijine saben taun, sing mung entuk kerja sing apik kanggo saben taun. – kapitalis silihan tarik taun ing taun metu, tanpa gaweyan utawa karya – minangka kapentingan.

Kapentingan mangan kabeh, kapentingan nggawe kabeh luwih larang. Mung modal silihan sing entuk manfaat, populasi sing cilaka. Populasi sing mbangun karya liwat kekuatan dhewe duwe karusakan; kanggo sing banjur mbangun karya Bavarian? - tenan insinyur Bavarian, buruh Bavarian, mandor Bavarian lan pengusaha; Pabrik-pabrik Bavarian nyedhiyakake sebagian besar mesin lan peralatan - lan sing ora diprodhuksi ing Bavaria dhewe kudu diwenehi gandum utawa sapi Bavarian, mula karya Bavarian kudu diijolake maneh - mung wong-wong Bavaria sing ora nglumpukake dhuwit kanggo konstruksi (ketoke!), lan mula butuh kapitalis gedhe saka New York lan London, Paris lan Berlin. Wong-wong Bavarian kudu nyilih saka kabeh negara ing donya lan beban hidro-energi karo pembayaran bunga sing nggawe listrik 500% luwih larang!

Apa iki ora madness? Apa iki dudu kejahatan ekonomi? saka wong-wong sing wis nindakake apa-apa nanging ing siji wektu nyetel pen lan nulis metu mriksa utawa diarahake bankir kanggo mlebu silihan hidro-listrik Bavarian, iki nampa kanggo sing, taun sawise taun, kapentingan mbayar dening wong Bavarian.

Ora mung iku, nanging banyu uga wis ora dadi milik gratis saka wong Bavarian, nanging padha janji kanggo kapitalis. Utamane lucu, luwih, kahanan sing kapitalis gedhe mesthi ora ngutangi "dhuwit sing apik" menyang negara sing ora "apik" kanggo ibukutha lan kapentingan, mulane isih seneng kredit sing bisa ditindakake.
pump 800 yuta menyang. Lan nyatane, tender kanggo obligasi hidro-listrik ngemot jaminan sing nggumunake lan njamin para kapitalis "yen negara Bavaria kanthi kabeh kasugihan njamin modal lan kapentingan - (!)"

77 Oskar Pöbing (1882-1956) ya iku insinyur mekanik Bavaria sing makarya ing Universitas Teknik ing Munich. Dheweke dadi penulis studi kayata *Die Wasserkräfte Bayerns* (1919) lan *Zur Bestimmung strömender Flüssigkeitsmengen in offenen Gerinnen* (1922).

Machine Translated by Google

Moneybag, apa maneh sampeyan pengin! Dadi ing kene, negara Bavarian ngakoni kanthi jelas manawa regane akeh, mula bisa menehi utangan 800 yuta kanggo tenaga hidro Walchensee lan Isar Tengah, nanging - ora bisa nggunakake kedaulatan finansial lan mbiayai karya kasebut liwat wewenang dhewe. Kenapa?? Amarga kakehan banget ing utang lan kegilaan bunga, amarga negarawan sing tanggung jawab ora duwe kapasitas mikir lan rasa tanggung jawab dhewe, mula dheweke wani ngadili rencana sing gampang lan jelas iki kanggo kepentingan.
pendanaan gratis dhewe; mulane padha bali menyang pakar perbankan profesional. Iki persis kaya wong konsumtif takon bacilli tuberkulosis apa dheweke mikir yen dheweke lunga menyang Davos utawa Engadin[78] kanggo nyingkirake penyakite, lan iki njamin dheweke: "Ora, aja nglakoni iki, lelungan bisa cilaka sampeyan, bisa uga ana kacilakan sepur, luwih becik nginep ing omah ing omah sampeyan, ing lingkungan sing biasa sampeyan ora nindakake eksperimen! Kanthi netepi pitutur kasebut saka sudut pandang basil tuberkolosis sing cukup bener, konsumsi kasebut kanthi alami nggawe kemajuan nyenyet, basil mundhak akeh banget. Persis ing kasus kita babagan ekonomi finansial lan kapentingan.

Iki njaluk saran saka mungsuh dhewe iku arang banget karakteristik saka Jerman ora curiga. Yen ana wong sing tresna marang bangsane kanthi semangat lan menehi pitutur marang wong-wong mau lan menehi tandha marang wong-wong sing tanggung jawab babagan iki utawa knavery, siji bisa nang sepuluh kanggo siji sing wong ngangap bakal mlayu menyang knave lan takon dheweke cukup naif: "Marang kula, si fulan wis ngomong yen sampeyan iku bajingan, mangga kandhani yen iku bener!" Lan yen liyane banjur nerangake marang karo pasuryan paling jujur ing donya: "Nanging apa sampeyan mikir banjur - aku scoundrel! - ing nalisir, aku kanca paling apik, aku tansah mbantu metu saka kangelan financial kita", banjur pitakonan guileless cukup seneng - wis rampung cukup lan utamané bungah sing ora kudu ketegangan otak. Nanging, kanca-kanca sing nyusahake, dheweke ora nganggep pantes kanggo wangsulane - lan prekara-prekara kasebut luwih macet ing kabijakan silihan kapitalistik kapentingan nganti barang pungkasan saka kasugihan nasional gratis dijanjekake marang kekuwatan finansial lan kabeh bangsa mung mbayar kapentingan kanggo keuangan internasional.

Ing kesimpulan kita kudu, sabenere ing konteks iki, luwih titik kanggo kasunyatan sing negara Bavarian - nalika iku ora ing sembarang cara prakara kuwi tugas negara penting minangka pangembangan hydro-energi Bavarian Nanging iku, sing, nalika iku masalah remediing krisis babakan dhuwit saka pamaréntah November - banget cepet ing nerbitake saka bank negara Bavarian watara 130 yuta Negara Bavarian tre Bank. Iki kedaden rampung ditemokke - lan kabeh wong njupuk iki cathetan Bavarian persis kaya cathetan Reichsbank, lan saben wong bisa tuku kanggo awake dhewe minangka akeh roti kanggo voucer Bavarian minangka kanggo cathetan Reichsbank. Pancen, ora kudu dadi negara Bavarian kabeh, cukup yen walikota ibukutha provinsi Munich lan sawetara pinituwa kutha duwe jeneng sing dicithak ing kertas warna-warni, lan malah dhuwit darurat iki disebarake, kabeh wong njupuk lan kabeh wong menehi persis kaya potongan-potongan saka Reichsbank, lan dhuwit darurat iki dhewe bisa nindakake tugas apa wae kanggo ijol-ijolan dhuwit - kanggo ijol-ijolan sing ora bisa ditindakake.

Mung siji kantor sing kena pengaruh banget dening potongan-potongan buatan provinsi lan komunitas kasebut - keuangan dhuwur - lan dheweke meksa hukum Reich ing Oktober 1921 miturut sing dilarang banget kanggo provinsi lan komunitas kanggo ngetokake.

---

[78] Davos ing Swiss, wiwit pertengahan abad kaping 18 , misuwur minangka resort medis kanggo wong sing nandhang penyakit paru-paru. Engadin minangka lembah ing Pegunungan Alpen Swiss.

Machine Translated by Google

dhuwit darurat luwih. *Undhang-undhang iki minangka hukum sing jelas kanggo nglindhungi wong Yahudi, sing kudu ditindakake ing taun 1922 kanthi "Undhang-undhang kanggo pangayoman republik".*

Aku bisa mbayangno rasa wedi dadakan babagan keuangan internasional nalika ngerti yen ing dhuwit tanpa bunga, sanajan ing bentuk dhuwit darurat sing ora mbebayani, wong-wong nyekel gegaman ing tangane - alamiah tanpa wong ngerti iki - sing bisa kanthi siji stroke nyuwek jaringan emas sing diadegake kanthi ngapusi lan ngapusi liwat karya lemah lan palsu lan mbebasake bangsa saka perbudakan kapentingan.

Wis ing wektu iku, ing cilik saka Jeksa Agung bisa ngetokake saka dhuwit negara Bavarian, Reichsbank nuntut banget rauh dhuwit iki kudu mundur sepisan maneh, kang uga ana ing proses tundhuk ing Course saka 1921. Alesan: dhuwit iki nggawa finance dhuwur ora kapentingan minangka dhuwit saka Reichsbank ora liwat rute ora langsung saka Reichsbank Bills.

Ing negara Sosialis Nasional, ing mangsa ngarep kabeh tugas negara gedhe bakal dibiayai lan diatur kanthi cara sing diterangake kanthi nyegah rute utangan. Kita mesthi bakal njupuk dalan ora langsung saka dhuwit konstruksi tanpa bunga ing umum mung yen sarana sing dibutuhake ora bisa diunggahake saka surplus perusahaan negara liyane utawa saka retribusi khusus kanggo tujuan khusus kasebut. Ing kasus apa wae, kita ngerti manawa wangun pendanaan iki mbukak kemungkinan sing ora dikarepake lan gedhe banget kanggo nutul sumber daya alam negara, nambah rute transportasi, lsp.

Saben bangsa sugih kaya bisa nata pagawean.79

79 Iki kacetha ing wicara Hitler marang Reichstag tanggal 30 Januari 1939 ing ngendi dheweke nyatakake: "Ing keterpaksaan ... perlu kita wis sinau ing wiwitan kanggo njupuk akun lengkap babagan ibukutha sing paling penting saka sawijining bangsa, yaiku, kapasitas kerjane." (dipetik ing R de Roussy de Sales (ed.) *Adolf Hitler: My New Order,* London: Angus lan Robertson, 1 942, p.457f.).

Machine Translated by Google

Bank Konstruksi Sosial lan Ekonomi

Sesambungan logis karo bab sadurunge ngadeg nggawe konstruksi sosial lan bank ekonomi sing nduweni tugas ngetokake dhuwit konstruksi tanpa bunga utamane kanggo pambangunan omah. Mesthine, konstruksi sosial lan bank ekonomi iki ora kudu ditindakake minangka lembaga negara nanging minangka perusahaan hukum umum. Logis Mulane diskusi saka iku kudu teka sawise perwakilan saka sistem tax Sosialis Nasional, nanging wiwit construction sosial iki- lan bank ekonomi apa-apa nanging Financing free kapentingan ditransfer kanggo kondisi ekonomi pribadi lan tenan utamané kanggo sistem construction omah - mangkono cabang saka ekonomi pinunjul paling universal -, manggonke iku pisanan mbok menawa sabdho.

Yagene bank konstruksi kasebut ora bisa ditindakake minangka perusahaan negara murni amarga lembaga keuangan hukum umum kasebut kudu luwih bebas maneuver tinimbang perusahaan negara. Iku bakal ora dadi luwih saka alesan yen iku mung bab construction omah, nanging bakal ana akeh kasus ing ngendi iku prakara tugas paling wigati kang ora langsung mengaruhi kapentingan umum, lan banjur bank, kang pancene tanggung jawab ing pimpinan kanggo negara kanggo manajemen sawijining, kudu lan kudu duwe tangan free ing nerbitake uga kapentingan-free kredit sawise mriksa pepek kabeh kahanan.

Nanging, kebebasan keputusan kasebut ora bisa ditindakake ing perusahaan negara. Mulane iki kudu ditinggalake menyang inisiatif pribadi.

Kanthi ilustrasi bisa ditampilake ing kene sketsa undang-undang sing ditindakake ing 1922 kanggo Bavaria:

Hukum babagan pangembangan konstruksi sosial lan bank ekonomi Bavarian.

Art. I

Bank konstruksi sosial lan ekonomi nasional Bavaria (BWB) bakal didegake.

BWB nduweni tugas kanggo ndhukung perusahaan finansial saka negara utawa perusahaan pribadi sing nduweni nilai ekonomi nasional (apa individu utawa masyarakat) sing nglayani pembangunan negara utawa migunani kanggo kesejahteraan umum.

Art. 2

BWB minangka perusahaan hukum publik. Resep sing luwih rinci babagan organisasi, administrasi lan kegiatan lan direktur bakal diputusake dening kabeh kementerian.

Art. 3

Idin diwenehake marang BWB kanggo ngetokake cathetan treasury tanpa bunga sing kapisan dening aset materi kanggo jumlah nganti 50 yuta tandha emas.

Masalah kasebut mung bisa kedadeyan kanthi cara sing sah yen jumlah dhuwit sing ditanggepi kapan wae lan ing sirkulasi ditutupi dening sekuritase materi sing paling sethithik nilai sing padha (hipotek keamanan tanpa bunga, tagihan keamanan, hipotesis, lan sapiturute) lan mbayar maneh utawa mbalekake cathetan treasury dijamin karo bathi sing paling cocog kanggo perusahaan utawa institusi ing 5 taun.

Art. 4

Jumlah jaminan lan sekuritas amarga cathetan treasury sing diterbitake saka BWB minangka asosiasi jangkoan BWB.

Machine Translated by Google

Transaksi legal apa wae sing ngganggu utawa ngrusak jangkoan keamanan utawa properti gadhah asosiasi jangkoan ora sah.

Owah-owahan properti utawa kepemilikan apa wae kanggo obyek utawa hak sing tundhuk karo organisasi jangkoan ora mengaruhi eksistensi sekuritase lan tetep ana ing obyek kasebut sanajan kanggo panuku anyar; leluhur ing judhul dibebaske saka tanggung jawab pribadi mung nalika BWB setuju kanggo owah-owahan ing wong utang. Pengaturan sing bertentangan ora sah…

Art. 5

Kabeh konstituen lan hak organisasi jangkoan BWB kacathet ing daftar umum iki; prinsip lan jalaran legal sah kanggo buku iki cocog kanggo ndhaftar; register nduweni kapercayan umum lan anggepan hak dhewe.

Akses menyang ndhaftar utawa bagean sing cocog kudu diwenehake kanggo kabeh wong sing duwe kepentingan legal ing akses kasebut.

Ringkesan kaya imbangan kudu diterbitake saben taun ing jumlah total cathetan treasury sing ditanggepi, uga jumlah total sekuritas amarga BWB kanggo iki, uga tambahan lan potongan, lan ing repayments sukses lan nebus cathetan treasury.

Art. 6

Cathetan treasury saka BWB minangka mata uang sing sah. Saben uwong kudu nampa dhuwit kasebut kanthi tingkat regane nominal sing cocog karo kurs mata uang liyane sing sah ing negara kasebut. Yen kreditur nolak nampa cathetan treasury saka BWB tinimbang mbayar ing tingkat minimal ijol-ijolan ing ndhuwur-kasebut ing ndhuwur, utang punika, yen wis bener nawakake pembayaran ing cathetan treasury, dibebaske saka utang saka jumlah iki.

BWB ngetokake cathetan treasury tanpa bunga lan setuju, ing kontrak, kondisi umum lan khusus saka kahanan legal bebarengan babagan periode lan tarif masalah, sekuritase lan hipotek sing kudu dibayar dening wong sing duwe utang, uga pembayaran maneh lan kondisi legal liyane. Salinan kontrak kasebut kudu bisa diakses kabeh minangka lampiran kanggo entri ing daftar asosiasi jangkoan.

BWB kabenerake kanggo nemtokake biaya tambahan utawa biaya kanggo biaya administratif ing komitmen silihan lan koleksi tahunan utawa nemtokake premi utawa diskon sing cocog ing sembarang wektu kanthi cara umum sing seragam.

Masalah utawa kuotasi ijol-ijolan saham kanthi tarif sing luwih dhuwur tinimbang tarif minimal sing ditemtokake ing Art. 1 diijini.

Pembayaran maneh mung bisa ditindakake ing cathetan treasury sing padha karo sing diterbitake.

Art. 7

Kegiatan BWB, sawayah-wayah kanggo ngawasi resep sing ana ing hukum iki, tundhuk kontrol lan pengawasan dewan pengawas umum sing dumadi saka Menteri Keuangan utawa wakil sing bakal dijenengi, Menteri Dalam Negeri utawa wakil sing bakal dijenengi, Menteri Kehakiman utawa wakil sing dijenengi dening dheweke lan telung wong sing dipilih saka parlemen kanggo rong taun.

Pasal 8

Klausa paukuman: Hukuman penjara kanggo kerusakan sing disengaja kanggo sekuritase saka asosiasi jangkoan lan uga kanggo komersial utawa adat, utamane ijol-ijolan saham, sabotase cathetan bank konstruksi utawa nilai kurs sing padha utawa kanggo nyoba nglakoni. Kajaba iku, paukuman dhuwit dhuwur kanggo iki, malah kanggo wong juristic.

Ing "kahanan eksekutif" resep sing tepat banjur ditanggepi ing konstitusi dewan direksi lan dewan penasehat sing dadi wakil saka kementerian, parlemen lan para pembina. Tugas dewan penasehat kasebut yaiku ngontrol panggunaan legal cathetan konstruksi, pamriksan pembayaran maneh, verifikasi indemnitas hipotesis, persetujuan dhasar hipotek kanthi cathetan konstruksi tanpa bunga, lsp.

Kahanan luwih banjur diatur mbayar maneh lan reresik, ing Simpenan-posting ing seri ditanggepi saka cathetan construction lan ing securities kedhaftar kanggo iku, lan, luwih, resep liyane ing designs construction disetujoni, etc. Ing wektu sing inducement kanggo panyiapan saka kuwi bank sosial diwenehake dening kabutuhan omah gedhe tenan lan kahanan sing Reich lan cara efektif ing sembarang provinsi ora bisa ngontrol. Institusi kantor omah sing prihatin mesthi bisa mbebasake ruang urip ing kene - nanging ora bisa mbangun omah anyar. Kegiatan konstruksi anyar nandhang kekurangan bahan, utamane saka kasunyatan manawa, kanthi kontrol darurat sing ana ing sewa, pambangunan omah anyar pancen "ora nguntungake" kanggo ibukutha pribadi.

Hibah sing diwenehake dening Reich lan provinsi kanggo jangkoan sing diarani biaya konstruksi sing ilang ora cukup kanggo devaluasi mata uang sing terus maju.
Malah konstruksi omah individu sing diwiwiti ing kene ora bisa ngilangi kahanan omah umum. Malah nggawe dhuwit hipotek sing murah ora mungkin amarga, kanthi sewa tetep ing wektu kasebut, malah dhuwit konstruksi sing paling murah nyegah kapentingan 4%.

Dadi kedadeyan kasebut, kaya sing wis disaranake ing pengamatan dhasar, *sanajan kabutuhan paling gedhe - amarga bathi ora cukup - kabutuhan kasebut mung ora dijamin.*

Saiki, yen ana sing bisa ngilangi beban kapentingan sing bola-bali saben taun, yen ana pranata kanggo nyedhiyakake sarana tanpa kapentingan kanggo wong-wong sing mbutuhake omah, stimulasi pasar omah kanthi gaya gedhe bisa ditindakake. Nanging kanthi mangkono ora mung kabutuhan omah sing nggegirisi kanthi kabeh kerusakan sosial lan kesehatan sing bakal dicopot, nanging uga pasar internal bakal dirangsang kanthi cara sing luar biasa amarga kabeh perdagangan tambahan sing ora kaetung, tukang kunci, tukang kayu, tukang atap, tukang pipa, tukang glazier, tukang pasang, tukang keramik, lapisan lantai lan tukang ubin, banjur dadi tukang cat lan tukang nglukis. dikuwataké ing kapasitas tuku.

Iki tegese Nanging ana ing dhuwit construction tanpa kapentingan.

Cathetan konstruksi iki diterbitake dening "Konstruksi Sosial lan Bank Ekonomi". Pemasok lan pengusaha dibayar kanggo konstruksi kanthi dhuwit iki. Pemilik bangunan mbayar dhuwit tanpa bunga sing ditampa kanthi cicilan sing cocog sajrone wektu 30-50 taun miturut karakter lan daya tahan konstruksi kasebut. Cathetan konstruksi beda karo dhuwit Reich utawa provinsi tinimbang karo cathetan Reichsbank sing beda karo cathetan treasury silihan. Cathetan konstruksi iki nemokake, kaya sing wis kasebut, jangkoan materi lengkap ing kasunyatan sing, ing wektu sing padha ana njedhul, kanggo kredit saka bank construction, witjaksono ing jumlah kanggo cathetan ditanggepi, aset materi anyar (omah)

Machine Translated by Google

sing dijamin sah liwat registrasi hipotek tanpa bunga kanthi jumlah sing padha.

Praktis uga ing kene nilai lengkap bangunan anyar ora bakal diwenehi ing cathetan konstruksi nanging mung biaya bangunan sing nyata. Tanah kasebut kudu disedhiyakake paling ora dening tukang bangunan utawa masyarakat bangunan utawa komunitas lan, ngluwihi iki, paling ora 10-30% saka nilai bangunan kudu diprodhuksi dening wong-wong sing mbutuhake omah, sing 5% kudu disimpen ing kono kanggo nutupi biaya administrasi bank konstruksi.

Pembayaran maneh banjur diterusake tanpa ngitung kapentingan apa wae. Kanthi cara iki, properti gratis saka pemilik omah mundhak saben taun ing omah lan uga nilai sing disimpen ing total asosiasi minangka jangkoan kanggo cathetan konstruksi sing diterbitake.
Mangkono jumlah cathetan konstruksi ing sirkulasi suda miturut pembayaran maneh.

Karakter legal dhuwit konstruksi iki ora liya saka masalah jaminan.
Sing duwe utang obligasi iki yaiku bank konstruksi. Kreditor obligasi minangka pemilik saiki ikatan iki.

Ora ana sing bisa dilarang ngetokake obligasi, mesthine mung pitakonan babagan kahanan njaba, apa obligasi sing ditanggepi dening wong liya ditampa minangka pembayaran. Kaya sing wis kasebut kaping pirang-pirang sadurunge, cathetan konstruksi mesthi ana lan ing kahanan ekonomi lan politik sing bisa dibayangake kanthi aset material kasebut. Mula, ora ana pitakonan babagan bank bakal ngalami kesulitan sawayah-wayah.

Nanging, panriman universal dijamin nalika negara janji bakal njupuk jaminan kanggo penebusan winates wektu cathetan konstruksi lan, sajrone wektu cathetan kasebut, nampa cathetan kasebut ing registrasi minangka pembayaran utawa nalika diumumake minangka sarana pembayaran sing sah.

Penerimaan jaminan kasebut saiki ora ateges kanggo negara, kanthi praktis, paling ora duwe beban; kosok baline. Dina iki negara kudu bener nglampahi lan mbayar bunga, lan banjur mbalekake liwat pajak umum, uncounted mayuta-yuta saben taun kanggo ngawèhaké disetujoni dening iku kanggo pangeluaran construction ilang. Iki banjur dibatalake kanthi lengkap.

Hibah sing saiki diwenehake dening negara pancen ilang dhuwit sing kudu dibalekake dening masyarakat, lan kanggo sawetara wong sing beruntung sing pancen bisa ngrebut dana kasebut.

Mangkono, sanajan payer tunggakan antarane panampa saka cathetan construction tanpa kapentingan, bener ing sawetara wektu ora bisa nepaki kewajiban, iki ora muter peran apa wae ing hubungan kanggo tabungan gedhe tenan budget negara, amarga uga ora, ing cara iki, kudu nggawe kurban sing kebak ilang.

Amarga iki minangka pitakonan babagan tugas sing nduweni makna sosial sing gedhe, mula bisa diwujudake perusahaan hukum publik independen minangka instrumen lan pembawa eksekusi.

Kanthi cara iki institusi iki bakal dibusak saka bal saka wangun sosial ekonomi pribadi, kang alamiah bathi pribadi lan niat pengayaan ditempelake ing mripate wong. Ing sisih liya, institusi kasebut bakal dicopot saka domain perusahaan negara murni, sing uga, ora sakabehe tanpa ketidakadilan, keengganan tartamtu ana ing kabeh perkara ekonomi ing antarane masyarakat.

Ing pranatan implementasine kabeh kudu dicathet yaiku dhasar indispensable kanggo masyarakat lan kanggo keamanan manajemen bisnis bank.

Machine Translated by Google

Dewan penasehat sing diusulake bisa nggawe pengaruhe ngluwihi iki. Dewan penasehat dhewe maneh minangka refleksi saka kabeh kelompok kepentingan sing ana gandhengane.

Pembentukan bank konstruksi minangka perusahaan hukum umum uga nduweni efek samping sing nyenengake yen kanthi cara iki kabeh kompleks nilai kasugihan sing digawe kanthi cara iki ora katon minangka properti negara nanging minangka properti saka entitas legal independen, yaiku bank konstruksi.

Konstruksi yuridis utawa karakter legal bank konstruksi iki kaya ing ngisor iki: Bank konstruksi minangka entitas legal kanthi kahanan sing diakoni utawa diadegake minangka perusahaan legal umum; bank construction iki ora kabeh kalebu anggota individu; iku dhewe sing nduweni hak lan kewajiban sing dikembangake saka kegiatane. Nanging uga ora resmi lan dudu lembaga negara, dudu anggota organisme negara.

Nitahaken wangun legal kuwi pancen ora soko umum lan tradisional; nanging Nanging, soko wis kasedhiya ing hukum; kahanan saiki nanging nuntut institusi cocog saka Urut modern. Ing kene pancen bakal ana layanan nalika ana sing kaya mangkene: sing, kanthi cara tartamtu, siji ngluwihi watesan tradisional supaya bisa adaptasi karo tuntutan jaman.

Cara tumindak bisnis kasebut kudu diterangake paling apik kanthi conto individu: Bank konstruksi ngandhani luwih dhisik dhasar lan prasyarat sing kudu ditindakake yen panjaluk persetujuan dhuwit bank konstruksi kudu dianggep.
Pelamar ngarahake panyuwunan karo dokumen sing dibutuhake menyang bank konstruksi lan, ing kasus afirmatif, ngrampungake kontrak karo sing mbutuhake omah (pemilik omah).

Ing kontrak iki bakal kasedhiya ing Panggonan pisanan kabeh sing construction-bank angger-angger lan implementasine angger-angger, mangkono kewajiban kanggo nggunakake dhuwit construction mung kanggo construction saka bangunan, kewajiban kanggo status hipotek lan kewajiban mbayar maneh. Nanging, liyane, kabeh kahanan hukum liyane sing kudu dilebokake ing kontrak iki. Utamane kudu ditemtokake manawa wong sing mbutuhake omah ora bisa didol maneh, sing uga wis disorot kanthi praktis ing urutan hipotek. Ketentuan kanggo devolusi warisan lan kanggo kasus gagal bayar kudu diatur selaras karo siji utawa luwih cicilan mbayar maneh.

(Rincian muncul saka sifat prakara iki).

Amarga kabeh perusahaan pangiriman lan kabeh buruh dibayar mung ing cathetan konstruksi-bank sing diprodhuksi dening bank konstruksi dhewe, cathetan bank konstruksi dadi sirkulasi sepisanan ing kabeh kahanan mung nganti jumlah pembayaran sing padha karo properti kasebut. Saka buruh lan supplier, cathetan construction-bank tekan umum; ing wawasan saka securities ana lan utamané amarga negara nompo jaminan kanggo construction cathetan bank lan treasuries negara nampa construction-bank cathetan minangka pembayaran, masyarakat bakal nampa construction-bank cathetan kaya dhuwit liyane. Dadi, tetep ngiwa kanggo pemilik omah carane dheweke nepaki kewajiban kanggo construction-bank kanggo mbayar ulang saben taun 2% saka jumlah silihan ing construction-bank cathetan. Ing tembung liyane, pemilik bangunan lan utang hipotek saka construction-bank kudu gawé saben taun 2% ing construction-bank cathetan saka jumlah ditemokaké ing circulation. Praktis bakal kelakon sing utang hipotek bakal ngumpulake construction-bank cathetan sing pancen nyebar bebarengan karo dhuwit lokal sadurunge tanggal kadaluwarsa iuran mbayar maneh lan kanthi mangkono gawe marem pembayaran sing.

Machine Translated by Google

kewajiban. Panggonan sing paling cocog kanggo njupuk cathetan bank konstruksi yaiku situs konstruksi sing bisa ditemokake ing operasi kapan wae.

Yen siji supposes, supaya duwe idea, sing ing taun construction cathetan bank ditanggepi ing Munich kanggo 10 yuta, saka saben taun 200.000 tandha emas bakal bali menyang construction-bank; mangkono, sawise 50 taun ing paling, kabeh 10 yuta bakal bali lan diklumpukake dening bank construction, sawise 50 taun paling omah-omahé sing dibangun saka iku karo repaid lan dadi property utang-free saka sing nduweni. Pembayaran kabeh wis kedadeyan tanpa dhuwit sing dibayar tanpa guna kanggo kapentingan; pembayaran luwih rampung liwat apa-apa nanging liya prasaja saka panyiapan saka construction-bank, kaiket karo jaminan negara.

Tumindak sosial kasusun ing kasunyatan sing negara wis diprodhuksi ing Nilai saka omah-omahé pancen saka apa-apa, sing nggawe income kanggo ewu buruh lan pengusaha liwat construction saka kabeh bangunan iki. Yen ana sing ngira yen ana ewonan omah siji-sijine, ewonan wong sing ora duwe tanah bakal diowahi dadi wong darat.

Bantahan lan leladen sing beda bakal ditindakake, sing paling penting bisa disaranake:

1. Bantahan inflasi. Bantahan iki minangka short-sighted minangka ora salaras; kaya sing wis diterangake ing paragraf sadurunge, inflasi bisa kedadeyan mung nalika dhuwit sing ora ditemokake ditanggepi. Kene jangkoan materi stands marang construction-bank cathetan; mulane ora penting yen malah akeh cathetan konstruksi-bank sing disebarake.

2. Bantahan yen perkara iki anyar lan durung diuji. Bantahan iki ora bisa ditrapake, lan prakara iki bisa uga anyar kanggo Jerman. Ing papan liya, siji digunakake kanggo sertifikat utang tanpa bunga sing dijamin dening aset material. Conto khas iki yaiku surat perintah Inggris sing diluncurake satus taun kepungkur lan isih disimpen. Waran kasebut minangka pesenan sing menehi hak marang pemilik kanggo jumlah wesi mentah sing disimpen ing gudang pusat tartamtu. Cathetan jaminan iki digunakake minangka mata uang; daya beli saka warrant mung ana fluktuasi sing rega wesi mentah ing pasar donya.

Yen ana ing Jerman, umpamane, waran kasebut, iki mesthi bebas saka mata uang Jerman lan fluktuasi. Nilai waran kasebut ana hubungane karo rega wesi mentah, lan regane rega kasebut kanthi otomatis diatur ing hubungane karo mata uang kasebut.

Ing waran, kita temokake conto pinunjul saka sifat populer saka sertifikat utang tanpa kapentingan iki lan utang-order dijamin dening aset materi.

Sejatine bangunan anyar sing penting lan penting kanthi ekonomi nasional kudu diwujudake, mula kabeh koloni kudu dibangun kanthi seri.

Iki bakal dadi sudut pandang sing cacat yen wong pengin mbangun omah individu utawa malah omah teras mung nalika wong sing golek omah dhewe pengin dadi pemilik.
Karusakan sing kudu didandani yaiku masalah omah, mula ora mung babagan omah, nanging utamane nggawe kesempatan omah. Kabutuhan iki uga bakal ditanggulangi kanthi kasunyatan manawa konstruksi komersial apartemen sewa dipromosikan. Mulane ora ana sing ngalangi pemilik omah rental saka gaya lawas saka nampa cathetan construction-bank kanggo construction saka house rental anyar. Ing kasus wong-wong kaya ngono, bakal bisa njaluk prepayment luwih dhisik kanthi awis tinimbang mung 10% saka kabeh bangunan.

Machine Translated by Google

nilai; akeh wong iki siyap lan ing posisi kanggo nglampahi jumlah owahan saka dhuwit saka sarana dhewe kanggo construction omah yen padha nampa minangka grant seko cocog utawa sebagean jumlah kapentingan-free saka construction-bank. Sabenere alam kapentingan-free saka dhuwit construction-bank ndadekake iku bisa kanggo njupuk menyang wawasan iki aspek saka kawentar pasar bangunan sing penting banget kanggo kutha-kutha gedhe.

construction sosial iki- lan bank ekonomi Nanging uga bakal pass liwat mengko ngluwihi watesan saka Financing bangunan omah kanggo nerbitake kridit kapentingan-free kanggo undertakings ekonomi penting nasional, industri, karya komunal, dandan ing tetanèn, etc., malah yen karo wektu mbayar maneh luwih cendhek.

Machine Translated by Google

Negara Tanpa Pajak

Tujuan utama negara Sosialis Nasional yaiku: negara tanpa pajak. Yen iki bisa uga muni ing kahanan saiki kaya Utopia mad, yen bisa koyone akeh minangka janji sing apik banget kanggo dadi bener, kita ngerti Nanging sing goal iki rampung reachable, paling insofar minangka meksa tax gedhe tenan kudu dibusak saka populasi.

Kanthi kabeh kajelasan wis kita presented ing bab sadurunge bukti sing saiki meh kabeh pajak sing devoured mung dening pembayaran kapentingan. We mbayar pajak ing saben Piece saka roti sing kita mangan, saben salon anget biaya keluwihan saka pajak, tau tuku dibebani karo tax dodolan.
Nanging kabeh sing dadi pajak kanthi cara iki, ora cukup kanggo mbayar pajeg kanggo utang ganti rugi.

Iku tansah ngiyanati lack saka rasa lan pangerten kritis yen siji mecat kuwi goal principal minangka doubtlessly negara tanpa pajak minangka Utopia. Kanggo siji sing wis lunga karo kita ing dalan sudhut lan convoluted saka politik financial saiki lan wong sing wis ora ilang Ariadne thread - kewajiban kapentingan saka negara - iku kudu gampang kanggo nemokake uga cara metu saka labyrinth Minotaur iki.

Wong sing ngunggahake awake dhewe ing ndhuwur degradasi lan survey saka sudut pandang sing luwih dhuwur babagan hubungan sing diterangake: kewajiban kapentingan negara - pajak - inflasi, sing wis ngakoni kewajiban kapentingan kabeh bangsa ing bunder budaya kulon minangka kasunyatan sing nguwasani kabeh, sing wis ngakoni yen kita urip ing jaman kuwalikan lengkap saka kahanan sing sehat lan wajar, sing ora bisa ngindhari kahanan sing ora sehat lan wajar. kabecikan saka kadhaulatan financial sawijining, ora rampung kaiket kanggo rute silihan nanging kreatif bisa finance liwat tengen dhewe kabeh tugas negara umum gedhe, kanggo wong iku mung langkah pungkasan menyang Donya Anyar politik financial kanggo nuntut negara kang administrasi financial negara ora nimbang minangka tugas pisanan kanggo extract minangka akeh tax sabisa saka warga negara nanging, ing nalisir, kanggo mbusak meksa nasional lan beban ekonomi.

We are ing posisi kanggo saiki bukti numerik sing negara tanpa pajak ora ing kabeh Utopia nanging kamungkinan sing diwenehi ing saben budget negara tertib yen negara frees dhewe saka beban kapentingan lying marang. Sing bisa nindakake iki uga tanpa kasebut kanggo akun iki mbuktekaken dening sajarah bangkrut negara kang hubungane Welasan kasus kang negara wis liwat bangkrut oncat saka kapentingan lan beban utang lying marang wong-wong mau.

Iku bakal njupuk kita adoh banget kanggo pindhah menyang rinci kene sepisan maneh menyang demo pas aku wis diwenehi ing karya polemik cilik, The bangkrut negara: Solusi, sing, yaiku, imbuhan saka pembayaran bunga saka silihan umum ing transformasi simultaneous saka obligasi menyang aset bank-free bunga ora ing sembarang cara sing bener pantes jeneng disreputable saka negara bangkrut lan utang saka wangun liberated. tegese kamardikan negara lan ekonomi saka rentengan unbearable.

Nanging, imbuhan saka pembayaran kapentingan iki bakal bisa, sadurunge perang, jangkoan expenses negara kanggo kabeh administrasi negara. Aku wis nampilake anggaran negara Bavarian 1911 minangka conto. Ing wektu iku, bathi saka negara Bavarian saka supaya disebut-usaha komersial negara (railways, pos lan telegraf) gunggungipun 120 yuta tandha emas, bathi saka kehutanan negara 40 yuta. Total

Machine Translated by Google

expenses kanggo kabeh administrasi negara kanggo administrasi kaadilan (kabeh pengadilan distrik karo kabeh personel lan biaya materi, kabeh pengadilan provinsi, pengadilan regional lan pengadilan hukum paling dhuwur ing Munich, Nürnberg, etc.) gunggungipun 27 yuta. Kanggo kabeh administrasi internal sing gedhe lan kanthi ati-ati ing kabeh negara Bavarian - saéngga kanggo pirang-pirang pengadilan distrik, kanggo pamrentah kabupaten, kanggo departemen polisi Munich, kanggo gendarmerie, luwih akeh kanggo badan lan panguwasa liyane kayata panguwasa medis, rumah sakit vaksinasi provinsi, lembaga riset kanggo panganan lan panganan semi-mewah, sanatoriums lan kantor administratif mental, kantor administratif provinsi, kantor administratif metropolitan, kantor statistika, kamar, lan sapiturute iki disbursed ing budget negara. Kanggo pendhidhikan, sekolah lan pasamuwan, utamane kanggo kabeh sekolah menengah, sekolah menengah, sekolah persiapan, –, ing 1911, 40 yuta sekolah Latin, sekolah menengah, sekolah menengah, sekolah kejuruan sing luwih dhuwur, lembaga pelatihan guru, kanggo kabeh sekolah konstruksi negara lan sekolah spesialis, sekolah perdagangan lan musik, sekolah pertanian lan kabupaten, kanggo riset institusi wanita, lan kanggo kabeh pendidikan wanita Weihenstephan[80]. institusi, banjur, ing ndhuwur kabeh, kanggo universitas karo koleksi ora kaetung lan institute, universitas technical, kanggo universitas seni liyane, kanggo universitas perdagangan, kanggo akademi musik, banjur kanggo Maximilianeum[81], luwih kanggo institute pusat kanggo ilmu lan seni, akademi ilmu, koleksi ilmiah negara, perpustakaan negara, lan liya-liyane. saka Kamentrian Kabudayan karo ewu pejabat, karo bandha seni gedhe tenan ing koleksi lan museum, kabeh sing pancen mbutuhake bangunan, administrasi lan perawatan, ing 1911, 51 yuta ing kabeh disbursed. Ing bidang *Kementrian Keuangan,* sing pancen ora mung nindakake fungsi sing ngetokake dhuwit saka rakyat, dumunung ing kegiatan administrasi kehutanan karo atusan alas, luwih administrasi tambang, karya peleburan, karya uyah, kabeh kantor pabean pusat lan tambahan, kantor minting pusat, administrasi utang negara lan bank negara, luwih lanjut kantor surveyor lan kantor pusat, kantor pusat, kantor pusat, kantor pusat lan kantor pusat, kantor pusat, administrasi utang negara lan bank negara, kantor surveyor lan kantor pusat, kantor pusat, kantor pusat lan kantor pusat, lsp. Iki uga perusahaan gedhe banget nyebabake biaya 15 yuta. Beban *Kamentrian Pengangkutan* ditanggung dening bathi operasional dhewe, ing sisih liya, *pensiun* PNS sing tuwa njaluk luwih dhuwur banget, sekitar 36 yuta.

Mangkono, kabeh administrasi peradilan, administrasi internal kalebu bangunan - sing ora dakcritakake ing ndhuwur - lan uga administrasi keuangan, uga pendidikan lan pembangunan, lan pensiun sing dituntut 27 + 40 + 51 + 13 + 36 = 167 yuta.

Keluwihan sing dikirim dening perusahaan negara, pos lan ril sepur, tambang lan alas menyang kas negara watara 160 yuta bakal meh cukup kanggo nutupi kabeh aparat administratif negara raksasa - tanpa pajak!

Negara tanpa pajak bakal dadi kasunyatan, yen total pajak sing dijupuk saka wong Bavarian, yaiku, 60 yuta pajak langsung lan 53 yuta pajak ora langsung, lan 31 yuta biaya, kabeh dadi 134 yuta, ora kudu digunakake kanthi lengkap kanggo mbayar bunga kanggo utang modal. Pembayaran bunga kanggo utang negara Bavarian piyambak

---

[80] Weihenstephan minangka biara abad kaping 11 ing Upper Bavaria sing diowahi ing taun 1803 dadi sekolah kehutanan lan pabrik bir negara.

81 Maximilianeum ing Munich dirancang dening Raja Maximilian II. saka Bavaria minangka lenggahan yayasan siswa. Wiwit taun 1949 wis dadi parlemen negara Bavarian.

Machine Translated by Google

nuntut 84,6 yuta (!) Lan Bavaria kudu ngirim 50 yuta kanggo Reich uga kanggo pembayaran kapentingan saka utang Reich.

Aku wis menehi ringkesan ringkes babagan lapangan gedhe lan cilik ing urip negara kita. Iki katon uga penting banget amarga Sosialisme Nasional uga ngelingi sepira luar biasa lan akeh karya teladan sing ditindakake negara lawas, sing ora mbutuhake reformasi lan ora ana perbaikan amarga ora ana hubungane karo perkara sing ora bisa rampung.
Malah kanggo saben organisme negara, nyatane ora bisa mandheg yen ora pengin dadi ossified. Ing pirang-pirang lapangan, semangat sing luwih seger lan luwih bebas ora bakal cilaka, lan ing kene ana reformasi lengkap sing cocog. Ing pirang-pirang cabang aparat administrasi kita paling ora semangat anyar kudu mlebu, utamane semangat tanggung jawab sing pasti saka PNS ing babagan tugas lan wong sing dilayani.

Mung siji lapangan dipeksa dadi cara sing salah - administrasi keuangan negara.
Yen kahanan kaya sing dicritakake iki bisa ditindakake, iki pancen dadi tandha yen ing kene kudu ana owah-owahan radikal. Saiki iki bener, Nanging, wis kanggo negara sadurunge perang - wis ing wektu sing negara iki yoked menyang layanan kapentingan kanggo ibukutha silihan pribadi. Ora ana sing luwih jelas babagan ketergantungan negara ing modal utangan sing wis ana ing wektu kasebut tinimbang survey distribusi pajak ing macem-macem bentuk penghasilan. Miturut budget kanggo 1911, kita wis adhedhasar pengamatan kita nganti saiki marang, property ndharat iki kabiji ing 12,6 yuta, house property ing 12,1 yuta, ing Enterprises komersial ing 17 yuta, nanging ing tangan liyane, ibukutha pensiun karo income pensiun total 253 (!) yuta tandha emas ing mung 10 yuta. Iki pancene minangka perawatan sing nyenengake banget kanggo wong-wong sing bisa urip tanpa gaweyan lan kerja kanthi biaya pendhudhuk kerja.

Penghasilan pensiun cilik sing akeh - kita mikir kanthi mangkono klompok pensiun 70-700 yuta tandha - nyatane ing jumlah sing paling gedhe saka kewajiban pajak pensiun ibukutha, yaiku, sekitar 150,000, nanging ora entuk penghasilan saka kapentingan modal utawa pambayaran pajak, sekitar 0,7 yuta, bakal duwe peran penting ing anggaran negara kasebut - nanging penting banget. ibukutha silihan gedhe wis digawe ing iki atus ewu panrima kapentingan cilik njaga protèktif kuat marang kabeh serangan marang gaweyan lan income karya-free saka kapentingan.

Iku alamiah gampang kanggo mbujuk iki panrima kapentingan cilik sing tabungan kudu njamin kanggo ombone tartamtu pratelan langgeng kapentingan, kanggo podho saka wong-wong iki sing wis toiled kabeh urip dawa lan wis bener makarya kanggo tabungan kanggo panrima pensiun ing negara lan kondisi karyawan wis ketok. Nanging sing mbedakake sikap iki saka gagasan pensiun yaiku prabédan penting yen klaim pensiun gumantung marang wong kasebut lan diakhiri nalika mati, dene pratelan kapentingan kasebut minangka materi lan kaiket kanthi bebas saka wong kasebut kanthi cara sing ora duwe pribadi kanggo kepemilikan dhuwit minangka "klaim hukum sing langgeng".

Kita bakal menehi hasil karo sambungan iki luwih ing rembugan saka pensiun lawas umum, amarga pengamatan iki bakal ngidini kita kanggo nemokake transisi saka kapentingan langgeng unjustified kanggo pratelan sabdho saben kanca nasional kanggo umur tuwa care-free.

Iki panrima kapentingan cilik ora teka menyang wawasan ing pitakonan sing kita dealing karo perawatan luar biasa indulgent saka ibukutha silihan ing bagean saka negara lawas, nanging mung wong-wong sing ngulu bagean singa saka pensiun ibukutha lan sing banjur munggah maneh minangka donor financial gedhe saka negara.

Machine Translated by Google

Dadi adoh karo omong kosong ekonomi nasional iki saka kapentingan kapitalistik oriented administrasi keuangan negara lan metu menyang free negara Sosialis Nasional karya lan kinerja dibebaske saka kabeh pajak.

Sawise negara dibebasake saka timbal-bobot saka kewajiban kapentingan, banjur siji bakal weruh apa negara bisa entuk. Yen sumber revenue anyar saka orane katrangan gedhe teka ing Kajaba iku, kaya nunyuk hidro-energi lan sumber daya alam saka negara, banjur negara tanpa pajak bakal tenan ora maneh Utopia nanging kasunyatan bungah.

Nanging, yen kita pengin ngomong babagan kebijakan pajak negara Sosialis Nasional, iki amarga saka sumber pajak kasebut, sarana bisa mili kanggo akeh tugas sing bener-bener ngenteni solusi negara, nanging ora ana cara liya ing anggaran negara. Kita mikir ing kene babagan bidang kesehatan nasional sing wiyar, perang nglawan penyakit kelamin, penyalahgunaan alkohol, promosi olahraga fisik, promosi seni lan ilmu pengetahuan sing luwih penting, cuti ibu, perawatan anak, pambangunan kutha-kutha lan ing ndhuwur kabeh pembebasan utang pakurmatan saka wong Jerman marang randha lan bocah-bocah yatim piatu.

Ing ngisor iki kudu dianggep minangka prinsip panuntun kanggo sistem negara Sosialis Nasional ing bidang kabijakan pajak:

1. Pajak kanggo tujuan pambayaran bunga kanggo utang internal ora kalebu.
2. Pajak mung diidinake kanggo jangkoan belanja negara kanggo tujuan sing ora produktif, kanggo administrasi, administrasi peradilan, militer, polisi lan sistem kesehatan lan pendidikan, yen surplus perusahaan negara komersial, sepur, pos, telegraf, alas negara lan tambang negara, uga pasokan listrik saka pangkalan antar-kutha negara gedhe, ora nyukupi.
3. Kanggo jangkoan kabutuhan khusus utawa darurat khusus, mula utamane kanggo perang, pajak langsung lan ora langsung ora mung diidini nanging diprentah.
4. Pajak langsung bisa diselehake ing properti ing sembarang wangun, nanging ing kene gradasi adoh bakal ngrancang. Penghasilan kudu ditinggal bebas pajak nganti tingkat sing cocog. Ing kasus iki kudu dianggep luwih tliti saka nganti saiki apa sing mbayar pajeg duwe kulawarga karo anak utawa tugas care liyane.
5. Pejabat negara dhasar kudu dibebasake saka pajak. Kanggo wong nikah anak tunjangan kudu dijamin.
6. Pajak ora langsung dianggep ing wektu normal mung kanggo barang mewah. Negara iki nduweni sarana sing apik banget kanggo operasi kanthi cara sing bakal ngontrol lan nambah rega ing produksi barang-barang sing mung ngganggu kemewahan, kemewahan lan rakus ing mangan lan ngombe, lan keluwihan fashion. Malah barang semi-mewah murni kaya tembakau, alkohol, anggur, sanajan ora kanggo tujuan kesehatan, bakal nanggung pajak ora langsung. Ing sisih liya, kabeh pajak ora langsung, kayata eksploitasi rakyat saiki kanthi sakabehe, kudu dihindari kanthi dhasar. Tegese ing kene kabeh pajak ora langsung sing ora masuk akal sing mung ditindakake kanthi cara mundhak rega, gula, uyah, korek api, lampu, limun, uga pajak batu bara sing nggawe produksi luwih larang, uga pajak transportasi pribadi lan barang, lan sing paling penting pajak penjualan komoditas.
7. Pengumpulan keuntungan perang lan revolusi kudu ditindakake minangka tugas keadilan. Kanggo tugas kasebut, mesthine kudu digawe dhasar dhasar pitungan sing bisa mbandhingake kasugihan saiki karo sing sadurunge. Temenan, ing kene uga prabédan kudu digawe maneh ing antarane kasugihan sing muncul saka karya produktif, sing perang kasebut tegese booming khusus. Iku ora luwih saka tengen lan

Machine Translated by Google

bener yen saka bathi perang sing cukup signifikan, bagean diarahake kanggo masyarakat. Ing sisih liya, evaluasi sing luwih cetha kudu ditindakake ing kasus kasugihan sing muncul saka perdagangan perantara lan spekulasi.

8. Bea perangko lan ragad, malah pajak sing mbatesi hak bebas kanggo mbuwang unsur kasugihan, sauntara pembuangan iki ora diarahake marang kesejahteraan umum, kudu diwatesi yen bisa. Iki uga kalebu pajak pusaka lan hadiah.

Ing asas, kabijakan finansial pajak kudu ngupayakake tujuan akhir "negara tanpa pajak", amarga dudu tugas negara kanggo ngekstrak dhuwit saka wargane kanggo njaga ekonomi utang negara sing palsu, nanging kanggo ningkatake kesejahteraan umume rakyat.
Negara ora ana kanggo dadi penagih bunga kanggo modal silihan gedhe nanging kanggo nglindhungi pribadi lan properti warga negara lan nggawe sumber daya alam negara bisa digunakake kanggo masyarakat. Sarana kanggo tugas negara sing ora produktif kudu, kaya sing wis diterangake, utamane saka surplus perusahaan negara komersial, lan kaping pindho saka pajak mewah, kaping telu saka kasugihan lan penghasilan sing ngluwihi sing bisa dipikolehi liwat kinerja kerja, lan mung saka kelas menengah sing duwe properti, uga saka pajak ora langsung kanggo barang semi-mewah sing panggunaane ora perlu. Lan mung ing jaman perang, ing ngendi urip kabeh bangsa kaancam, negara bisa nuntut malah masyarakat - amarga pancen bisa nuntut layanan militer saka kabeh wong liwat kedaulatan layanan -, lan maneh kanthi referensi khusus kanggo kelas properti, nggawe kontribusi finansial kanggo tumindak perang ing wangun pajak ora langsung lan langsung.

Ing kesimpulan, kita bisa ngomong luwih akeh babagan pitakonan "perusahaan negara komersial". Siji saiki luwih seneng nunjukake manawa perusahaan negara ora "nguntungake". Kita wis ngrembug babagan pitakonan dhasar babagan untung.

Ing upaya kanggo nindakake railways, etc. "kanthi cara bisnis-kaya", kanggo "mbebasake wong-wong mau saka perusahaan negara uneconomic" utawa "kanggo nggawa menyang wangun ekonomi campuran" didhelikake mung kepinginan ala didhelikake saka ibukutha silihan gedhe kanggo nggawe malah iki komponen kasugihan owahan saka bangsa serviceable kanggo dhewe. Yen negara nyerahake komponen kasugihan kasebut, mula dikirim menyang modal silihan lan duwe, kajaba ijin kanggo tumindak minangka penagih kapentingan kanggo ibukutha silihan, ora ana maneh lapangan sing dadi kedaulatan, utawa bisa ditindakake kanthi cara sing diatur lan saka ngendi bisa entuk bathi sing cukup kanggo jangkoan tugase.

Machine Translated by Google

Pembebasan politik finansial negara

Kita njlèntrèhaké luwih dhisik apa langkah-langkah sing kudu ditindakake kanggo nggawe kahanan kaya sing kita alami saiki ora mungkin ing mangsa ngarep. Tugas-tugas kasebut pancen mbutuhake layanan kreatif, nanging bisa ditindakake tanpa syarat hukum sing ana kudu dirusak utawa diganti. Beda karo pedhot rentengan utang negara kita sing wis ana, karo kreditur internal lan eksternal.

Langkah-langkah sing kudu ditindakake ing kene pancen gampang banget, mung eksekusi bakal nyebabake akeh kesulitan. Obat kanggo kewajiban kapentingan langgeng saka silihan internal yaiku: *penghapusan sah saka pembayaran bunga iki.* Ing tangan liyane, ibukutha silihan gedhe bakal, pleading kapentingan saka pensiunan cilik, mundhakaken hue gedhe lan nangis lan ngetokake ancaman paling nggegirisi marang negara sing "tramples hak-hak inviolable ing sikilé", kang "nindakake nglanggar hukum sing bakal ngrampok saka shred pungkasan saka kapercayan". Ibukutha gedhe kanthi alami bakal mindhah kabeh pengungkit kanggo nyegah "kajahatan gedhe banget marang hukum ekonomi dhasar". Alamiah! - ora bisa nyana yen kekuwatan internasional dumadakan nolak pratelan kanggo pamrentahan.

Ing perang iki mung kanggo njaga syaraf wesi lan ora ngidini dhewe wedi karo lolongan saka kuli pers sing dikelola dening keuangan dhuwur.

Wong Yahudi bakal nindakake perang iki karo doggedness paling ulet, amarga iku bab "kahormatan kang" minangka Rothschild lawas ngandika: "Dhuwitku iku pakurmatanku, lan wong sing njupuk dhuwit njupuk kaurmatan saka kula".

Saiki, dhuwite ora kudu dijupuk saka sing duwe obligasi negara, nanging tuntutan hukum mung kudu dibuwang, sing efeke dadi ketidakadilan sing gedhe banget kanggo masyarakat nasional.

Nanging saka sudut pandang negara, uga saka sudut pandang populasi sing kudu ngunggahake jumlah gedhe liwat karyane supaya bisa nyukupi "tuntutan hukum para kreditur negara", dudu masalah "tuntutan hukum" nanging ketidakadilan paling gedhe ing kabeh wektu - perampokan sing terus-terusan saka wong-wong sing kerja kanggo ndhukung bagean cilik saka kapitalis gedhe. *Negara sing ndadekake "pelanggaran perbudakan kapentingan" minangka kasunyatan, ora nindakake ketidakadilan, nanging nebus ketidakadilan sing cukup kuat kanggo tumindak sing ditindakake dhewe.*

Mesthi, iki tegese reorganisasi lengkap negara saiki; iku kudu mutusaké apa wishes kanggo ngawula kabèh utawa apa iku, minangka saiki, wishes dadi bailiff finance internasional.
Ing pitakonan iki ora ana kompromi. Ing kene mung clampdown sing ditemtokake bisa nyebabake tujuan lan obat kasebut.

Negara Sosialis Nasional pancen sadar babagan keputusan sing kuat iki - bakal angel banget kanggo njupuk langkah sing nemtokake yen kita ora ngerti persis apa sing kudu kita aturake ing panggonan ekonomi kapitalistik kapentingan. Nanging amarga kita ngerti iki, kita pindhah kanthi kepastian kamenangan sing paling lengkap menyang perang paling gedhe ing sejarah donya. Kita ngerti manawa aturan kapentingan mung dibangun ing goroh lan ngapusi lan, amarga kita ngerti lan ngerti kanthi jelas, kita uga ngerti manawa *jaring laba-laba* kasebut ngapusi lan ngapusi, nanging kanthi angel bisa digulung, bisa ambruk kanthi siji tug.

Mung siji pitakonan liyane, pungkasan, kudu manggoni kita, pitakonan: Apa sing bakal dikandhakake bangsa manca babagan reformasi radikal kasebut lan utamane kanggo nolak pembayaran kapentingan luwih lanjut kanggo kreditur kapentingan manca?

Ya, apa sing bakal dikandhakake dening bangsa manca? Pitakonan iki wis dadi penting banget kanggo kasusahan Jerman lan uga kanggo sikap kosmopolitan saka kalangan paling gedhe.
Apa umume "bangsa manca"? Apa wong Prancis, Inggris, Amerika? Apa wong Swedia lan Walanda lan Norwegia? Apa wong Rusia utawa Cina? Utawa wong India utawa Fuegians82 utawa negro Congolese? Pancen, kabeh wong iki kalebu "bangsa manca" ing hubungan karo kita. Saiki, paling akeh "wong asing" iki ora bakal ngomong apa-apa, sing paling cilik wong Tionghoa, uga sing paling cilik wong Rusia lan Prancis bakal ngerti babagan apa. Pungkasan, tetep ana pamrentahan saka mungsuh perang kita lan banjur alamiah - minangka sing pancene kasengsem - bankir internasional Yahudi, sing "bakal ngomong babagan iki". Apa sing bakal dikandhakake keuangan internasional, nanging gampang dijawab. Bakal, kanthi kabeh cara sing bisa ditindakake, menehi ciri prosedur kasebut minangka angkara sing durung tau ana sadurunge marang manungsa sing duwe budaya, bakal, liwat pers pengabdian dhewe kanthi kabeh kebohongan lan distorsi, bakal ngunggahake apa sing diarani jagad beradab nglawan pelanggaran sing durung nate ditindakake sadurunge, bakal ngomong babagan ambruk lengkap Eropa, utamane sing bakal nyebabake perang peradaban Eropa, lan bakal mbukak perang peradaban Eropa. marang Jerman. Kabeh sing bangsa manca, yaiku, keuangan dhuwur Yahudi, bakal ngomong marang nyoba paten pinaten marang total daya saka Jewry gedhe.

Dadi siji bisa nyisakke dhewe loro pitakonan lan jawaban. Amarga, ing wayah awan, kekuwatan sing diarahake perang mardika ora bakal tundhuk dhewe tanpa perang, amarga ing kene dudu perkara Jerman, sing kapentingan lan hak-hak asing luwih suci tinimbang hak-hak Jerman, nanging wong-wong sing ciri sing paling pinunjul yaiku kekarepan sing kasar.

Ing kabeh pitakonan sajarah final kuwi pancen nganggur kanggo nggawe pengamatan spekulatif apa mungsuh saiki bakal nindakake, kanggo sing terakhir ora bakal ngidini mardika utawa pambrontakan langsung ketok. Beda banget yaiku pertimbangan babagan kekuwatan sing bisa ditindakake lawan lan ngerti kekuwatane dhewe. Yen, luwih, wong ngerti persis apa sing kudu ditindakake lan bakal ditindakake, mula sampeyan kudu mirsani kepiye mungsuh bakal nglawan serangan kasebut lan mung bisa ngetrapake langkah-langkah kontra. Ora ana rencana militer sing bisa nemtokake kampanye ngluwihi serangan pisanan, nanging pancen bisa menehi pedoman umum kanggo tumindak sing energik. Mangkono uga, kene.

Ing kasus kita, mungsuh angel dicekel amarga iki minangka kekuwatan sing ora pribadi lan supranasional. Mulane, rencana kampanye kudu nimbang dhisik kekuwatan lan kapentingan sing ora dianggep minangka lawan. Iki penting kanggo ora nggunakake kekuwatan sing ora perlu menyang arah sing ora ana bebaya.

Ing mburi pitakonan, "Apa sing bakal dikandhakake negara manca?" ndhelikake biasane kuatir sing kita bakal ing kasus kaya mengkono ora nampa kredit utawa pangan utawa bahan mentahan liyane saka luar negeri. Saiki apa kahanan ing kene?

Minangka ekonomi nasional, ing jangka panjang kita bisa mbayar impor kita mung liwat ekspor, yaiku, ijol-ijolan barang kanggo barang, nanging ora nganggo dhuwit kertas lan ora nganggo "kredit".
Kabeh iki bisa digunakake kanggo sawetara wektu, anggere negara manca menehi kredit nyata, yaiku, anggere macem-macem supplier manca duwe iman sing importir Jerman bakal mbayar barang-barang sing prihatin kanthi dhuwit lengkap. Nanging mung bisa ditindakake yen para importir wis nglumpukake dhuwit manca minangka eksportir barang Jerman. Wedi yen kita ora bakal nampa katun utawa lemak,

82 Pedunung ing Tierra del Fuego, kapuloan ing pucuk kidul Amérika Kidul.

Machine Translated by Google

tembaga utawa fodder, ing akun saka nolak pembayaran kapentingan internasional nggabungke pitakonan bebarengan sing Sejatine ora duwe apa-apa apa karo siji liyane. Malah kakuwatan bank gedhe kabeh-Yahudi ora bisa nyegah surplus ing negara-negara prodhuksi bahan mentah supaya bisa tekan pabrik lan papan kerja Jerman ing sawetara cara, lan uga barang rampung Jerman kanggo golek dalan menyang pasar dodolan ing donya. Ijol-ijolan barang ing antarane ekonomi nasional sing beda-beda pancen ditindakake miturut undang-undang pasokan lan permintaan. Mesthine, kanthi kepeksa, lan kanggo sementara, watesan lan stoppage bisa kedadeyan ing kene kaya sing kita alami ing perang, lan maneh ing wilayah Ruhr83. Nanging kabeh iki minangka langkah kuat sing ngrusak negara manca kanthi cara sing padha.

Mangkono, kita bisa ngira kanthi yakin manawa perdagangan grosir bakal bisa nyukupi kabutuhan impor sing pancen dibutuhake. Bakal tansah ana negara netral sing bisa tekan impor kasebut.

Kajaba iku, ekonomi nasional sing sadar maneh babagan tugas nasional lan kanthi mangkono bakal dadi luwih efisien ing kasus ekspor barang-barang bisa luwih percaya yen bakal entuk kapercayan lawas. Kredit perantara sauntara ing impor lan ekspor minangka urusan omah dagang lan adhedhasar kredit pribadi.

Saiki pitakonan iki nduweni aspek liyane, yaiku wedi karo langkah-langkah wajib politik amarga penundaan pembayaran kapentingan nasional kanggo obligasi perang lan obligasi kapentingan liyane saka Reich utawa negara federal. Malah iki arang banget, amarga ana pitakonan ing kene babagan panjaluk kapentingan para kreditur pribadi saka obligasi pemerintah Jerman, sing meh ora ana tumindak politik sing bisa ditindakake. Ing kasunyatan, uga durung kedaden ing sajarah bangkrut negara sing melu-melu militèr ngiring nalika negara dilereni soko tugas pembayaran kapentingan. Panemu sing nalisir, yen ing kasus iki, Prancis bakal langsung nindakake pembalasan, ora bisa ditampa kanthi alasan logis, yen ora, mungsuh-mungsuh ing wektu iku kudu campur tangan liwat aksi militer nglawan penurunan tandha Jerman. Penurunan mata uang pungkasane nyuda para kreditur asing saka obligasi Jerman kabeh. Saiki, langkah-langkah kita ora bisa mbatalake utang negara Jerman internal, nanging mung pembatalan kapentingan lan transformasi obligasi dadi aset bank. Pembayaran awis, ing sisih liya, bisa langsung ditawakake marang kreditur manca.

Kepiye manawa ing kasus kaya ngono, yaiku, nalika Pak X. Illinois utawa Chicago nampa informasi saka bankir yen pamrentah Jerman mbayar maneh obligasi perang kanthi awis lan jumlah iki wis dikreditake menyang akun, dheweke bakal nesu banget lan nyetel pamrentahane nglawan Jerman?

Perlawanan serius ora bakal diarep-arep yen pamrentah Jerman nasionalis ngumumake pembatalan kapentingan saka kabeh obligasi sing nduweni kapentingan kanthi transformasi simultan saka obligasi kasebut dadi aset tanpa bunga ing bank negara utawa akun cek pos. Kanggo kita, penting yen, liwat langkah-langkah kita, masyarakat ora cilaka, - kasunyatan manawa perlawanan bakal ditindakake saka pihak kapitalis ora bisa ngalangi tumindak sing mbebasake. Siji bakal weruh kanthi tepat ing kasus iki yen pamisahan jiwa bakal ditindakake ing kene lan phalanx sing ditutup saka wong-wong sing bakal ngrasakake pamrentahan iki bakal ngecula

[83] Nalika, ing pungkasan taun 1922, wong Jerman ditemokake kanthi serius gagal mbayar kayu lan batu bara minangka ganti rugi perang marang Sekutu, Prancis lan Belgia, miturut arahan Perdana Menteri Prancis Raymond Poincare, nguwasani wilayah industri Ruhr ing Januari 1923. Reaksi Jerman marang pendhudhukan iki biasane minangka salah sawijining istilah sing pasif lan pasif kanggo menangake "pertahanan pasif" saka jagad iki. reparasi ing Pakta Dawes saka April 1924 (pirsani ing ndhuwur kaca 94), sing uga njaluk mundur pasukan pendudukan Sekutu saka Ruhr.

Machine Translated by Google

mardika saka karya saka meksa gedhe banget bakal rauh kalebu kabeh buruh. Mung bunder bank lan bursa saham lan sing ana ing bunder pensiunan cilik sing kepepet ing kaluwihan dhewe bakal terus dadi mungsuh.

Wong sing kerja ora duwe kapentingan khusus amarga dheweke entuk bunga saka aset sauntara saka bank-bank, luwih-luwih dheweke duwe kapentingan kanggo mbayar bunga sing dhuwur banget kanggo kridit; kanthi dhuwit minangka modal kerja dheweke kepengin nyambut gawe lan entuk. Mulane, kabeh pengusaha, pemilik pabrik lan pedagang bakal banget sethitik kasengsem ing pangopènan sistem kapitalistik kapentingan. - Iki dadi cetha minangka awan kanggo saben wong sing ngelingi yen kapentingan pemerintah - kaya sing wis dituduhake kanthi jelas - mung diekstrak liwat pajak langsung utawa ora langsung saka penghasilan kerja para pekerja produktif.

Wong sing duwe kawruh iki kanthi cetha ora bisa diobahake ing sawayah-wayah, amarga pancen mung prinsip dhasar: *negara mung bisa menehi apa sing kudu dijupuk maneh saka wargane ing sawetara wujud.*

Kapentingan kanggo pembayaran bunga negara kudu ing kabeh kahanan ditarik saka buruh produktif. Ora ana buruh sing ora kalebu saka prinsip iki, paling ora kabeh buruh manual sing ora duwe obligasi kapentingan ing pembuangan. Kahanan iki nyebabake dheweke paling angel, amarga pajak langsung lan utamane ora langsung uga mengaruhi dheweke. Saiki, sing sabenere buruh disebut ing kanggo tax liwat tax income langsung ing wangun potongan income sadurunge kabeh bunderan liyane wis digawe clairvoyant buruh babagan prakara iki; Semono uga wong sing nampa upah lan upah. Mesthine, bunderan iki kurang ngerti babagan pajak ora langsung sing luwih radikal - sanajan padha ngrasa biasane ana ing inflasi, kaya sing diterangake ing bab "Inflasi". Pajak ora langsung minangka pajak sing paling ora sosial. Iku beban kerja ing sih saka modal silihan murni. Ora ana sing bisa mbatalake, mula dheweke nganiaya wong sing duwe penghasilan paling sithik. Ing sisih liya, pajak ora langsung - pajak batu bara, uyah, pertandhingan, gula, bir lan omben-omben, pajak transportasi pribadi, lan liya-liyane - ora ngganggu pemilik modal gedhe.

Dadi siji saka bunderan buruh sing dadi mungsuh saka tumindak mardika kuwi bisa dadi mung liwat lack saka kawruh lan pangerten sambungan iki.

Bab pungkasan lan paling angel sing kudu ditindakake ing bab iki yaiku pitakonan babagan ngilangi kewajiban kapentingan internasional - kanthi tembung liya, penolakan pembayaran kapentingan luwih akeh kanggo utang perang.

Pitakonan iki paling raket karo pitakonan sejarah Jerman, sejatine pitakonan Jerman umume, amarga ujar: Apa bangsa Jerman pengin kebebasan utawa perbudakan?

Kita ngerti manawa, ing pitakonan pungkasan kasebut, mung kekarepan sing ditemtokake bisa nemtokake lan entuk kamenangan - wangsulan kanggo pitakonan iki dadi adoh ngluwihi sawetara pengamatan politik finansial. Nanging penting yen bangsa sing kudu ngupayakake kebebasan ngerti yen perbudakan kasebut minangka politik finansial, sing ana hubungane karo politik lan ekonomi. Nanging sabenere iki bab anyar babagan kahanan saiki sing dikuwasani dening financial daya politik viewpoints lan militèr daya politik viewpoints teka mung ing Panggonan liya.

Kita pancen bisa ngomong babagan jaman Mamonistik minangka jaman anyar. Dewa Mammon wis munggah tahta donya iki. Kaisar lan raja sujud ing ngarsane. Parlemen lan pamrentah minangka abdine sing manut. Dheweke wis bisa nindakake gerakan gedhe - kaya usahane wong-wong sing entuk upah kanggo perbaikan. Ibukutha internasional uga wis nggawe

Machine Translated by Google

meksa donya bisa dilayani kanggo tujuane - amarga dheweke uga nggawe dheweke dadi pangurus kasugihan budaya lan pemalsu saben seni lan sastra pribumi nasional.

Minangka bearers paling pinunjul saka infestation Mammonistic iki lan aturan donya kita wis dikenali wong Yahudi lan supaya bunder saka kawruh kita ditutup sepisan maneh karo pitakonan kabeh pitakonan *- pitakonan Yahudi.*

Solusi masalah kapentingan minangka solusi saka pitakonan Yahudi. Solusi saka masalah kapentingan ing pangertèn saka panjelasan kita bejat saka donya-aturan Yahudi, amarga smashes daya saka Jewry donya - daya financial sawijining.

Nanging solusi saka masalah kapentingan punika, malih, ing pangertèn mbangun, ing padha wektu uga solusi saka pitakonan sosial.

Penolakan saben pembayaran bunga lan tugas kanggo utang perang bakal nggawe keuangan internasional, utawa Prancis, sadurunge pitakonan njupuk alih kabeh administrasi keuangan kabeh Jerman. Yen kabeh pajak saka Reich dibusak sing saiki ngawula pembayaran kapentingan kanggo mungsuh, iki tegese pisanan internal nebus saka oppression tax edan, akta politik sosial gedhe saka orane katrangan paling, lan mungsuh kudu nyoba kanggo berkembang administrasi financial dhewe ing Jerman.

Nanging yen wong Jerman weruh tukang pajak Prancis utawa Yahudi lungguh ing saben kantor pajak lan pensiun, lan yen sapi sing paling apik dijupuk saka kandhang-kandhang para petani dening para penindas asing kasebut - mula nesu lan nesu bisa dadi kuwat banget, nganti ing wayah wengi bakal nyapu wong asing kanthi sapu getih lan mbebasake Jerman.

Apa, ing umum, kekuwatan militer bakal njupuk perusahaan kasebut ing layanan daya financial mulane isih banget pitakonan.

Prospek saka karsa kita kanggo mardika ora ana cara supaya ora nguntungake amarga bisa uga katon ing wiwitan - sebaliknya. Kaping pisanan Jerman kanthi suara bulat nolak nyerahake "pahlawan perang", kanthi "ora" momok wis rampung.

Saiki keuangan internasional mesthi bakal golek cara liyane, utamane cara boikot lan kabeh strangulation pasar internasional. Sing ora bakal sukses ing sing terakhir uga bisa ditemtokake, lan uga boikot barang-barang Jerman bakal ngarahake Jerman, ing wiwitan mung ing kegiatan ekonomi, lan kanggo sawetara wektu uga khusus, menyang pasar internal. Mulane bakal kene uga mung tugas saka kawicaksanan domestik trampil - khusus liwat promosi loman ing lapangan construction omah - kanggo ngatasi kaping kritis lan digunakake kanggo kesejahteraan rakyat, nganti path anyar kanggo donya ditemtokake.

Iki mbukak dalan anyar kanggo donya bakal kelakon liwat break saka dominasi Yahudi malah ing antarane bangsa liyane, kanggo cara saka bangsa individu uga kanggo ekonomi nasional sehat mung bisa liwat sing diobati saka keracunan domestik dening racun Yahudi-Mammonistic. Banjur dalan alami saka perdagangan internasional lan perdagangan ekonomi sing sehat ing antarane negara-negara bakal mbukak dhewe - lan manungsa, sing dibebasake saka penindasan Yahudi, bakal ngalami umur kamakmuran sing durung ana sadurunge - lan, sing paling penting, *Jerman - jantung jagad iki!*

Machine Translated by Google

Machine Translated by Google

Versi 1.0

Diterbitake ing taun 130 H, ing Kali Yuga Oktober 2018
saka Kalender Kristen dening Sudetenland
Verlag.

SUDETENLAND
VERLAG

Diedit dening Einar Birkemann.

Sampul ngarep buku karya Italo.